

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΣΤ'

Κυριακή 20 Δεκεμβρίου 2009

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 1566
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 2^ο Γυμνάσιο Αλεξανδρούπολης, σελ. 1573
3. Ευχές για ανάληψη Κυβερνητικών καθηκόντων, σελ. 1581
4. Ευχές για καλή θητεία, σελ. 1582
5. Συλλυπητήρια αναφορά για τη συμπλήρωση 10 χρόνων από το θάνατο του πρώην Βουλευτή Δ. Τσετινέ, σελ. 1585
6. Συλλυπητήρια αναφορά για το θάνατο του ζωγράφου Γ. Μόραλη, σελ. 1606
7. Ευχές για καλές γιορτές και καλή χρονιά, σελ. 1601, 1613

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Ψήφιση στο σύνολο επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Αναμόρφωση συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και άλλες διατάξεις», σελ. 1561
2. Συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του Κρατικού Προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2010», σελ. 1567

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ Δ.,	σελ. 1571, 1572
ΑΗΔΟΝΗΣ Χ.,	σελ. 1594, 1595
ΑΛΕΥΡΑΣ Α.,	σελ. 1596, 1597
ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε.,	σελ. 1574, 1575
ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 1598
ΒΑΓΓΙΩΝΑΣ Γ.,	σελ. 1609
ΒΛΑΤΗΣ Ι.,	σελ. 1617
ΒΛΑΧΟΣ Γ.,	σελ. 1586, 1587
ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ Ε.,	σελ. 1597
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ.,	σελ. 1573, 1574
ΒΟΥΡΟΣ Ι.,	σελ. 1615
ΒΡΕΤΤΟΣ Κ.,	σελ. 1600, 1601
ΓΑΛΗΝΟΣ Σ.,	σελ. 1610
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ.,	σελ. 1602
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α.,	σελ. 1605
ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Σ.,	σελ. 1599, 1600
ΚΑΝΤΕΡΕΣ Ν.,	σελ. 1612
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν.,	σελ. 1567
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β.,	σελ. 1619, 1620
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ.,	σελ. 1604
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ Ο.,	σελ. 1592
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ.,	σελ. 1603
ΚΟΥΒΕΛΗΣ Φ.,	σελ. 1584
ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε.,	σελ. 1593
ΛΕΓΚΑΣ Ν.,	σελ. 1618
ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ Δ.,	σελ. 1606
ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ Α.,	σελ. 1570
ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ Α.,	σελ. 1591
ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ.,	σελ. 1608
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 1581
ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ Κ.,	σελ. 1589
ΜΠΟΥΡΑΣ Α.,	σελ. 1616, 1617
ΝΑΚΟΣ Α.,	σελ. 1614
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α.,	σελ. 1620, 1621
ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ Γ.,	σελ. 1587
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 1593
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Γ.,	σελ. 1575, 1579, 1608, 1619
ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ν.,	σελ. 1595, 1596
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ.,	σελ. 1582
ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π.,	σελ. 1606, 1607, 1608
ΠΑΦΙΛΗΣ Α.,	σελ. 1572, 1573
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α.,	σελ. 1584, 1591
ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Κ.,	σελ. 1610
ΤΖΕΚΗΣ Α.,	σελ. 1616
ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ.,	σελ. 1611
ΤΣΙΑΟΥΣΗ Ε.,	σελ. 1613
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ.,	σελ. 1588
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ.,	σελ. 1583
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ.,	σελ. 1601, 1602
ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ Α.,	σελ. 1585

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΛΣΤ'

Κυριακή 20 Δεκεμβρίου 2009

Αθήνα, σήμερα στις 20 Δεκεμβρίου 2009, ημέρα Κυριακή και ώρα 18.01' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Ε' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΒΕΡΑΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Αναμόρφωση συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και άλλες διατάξεις».

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό στο σύνολο το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης «Αναμόρφωση συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και άλλες διατάξεις» ως διενεμήθη;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το νομοσχέδιο έγινε δεκτό και στο σύνολο κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης: «Αναμόρφωση συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία σε μόνη συζήτηση, κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο και έχει ως εξής:

«Αναμόρφωση συστήματος προσλήψεων στο δημόσιο τομέα και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

Τροποποίηση και συμπλήρωση του άρθρου 14 του ν. 2190/1994

Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α'), όπως ισχύουν, αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«1. Στις διατάξεις των κεφαλαίων Α', Β' και Γ', όπως ισχύουν, υπάγονται όλοι οι φορείς του δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται με τις διατάξεις του άρθρου 1 παρ. 6 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65 Α') και τις μεταγενέστερες συμπληρώσεις του, πριν από την τροποποίησή του με το άρθρο 51 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α'). Στον κατά τα πιο πάνω δημόσιο τομέα και για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος και μόνο υπάγονται επίσης:

α. Η Προεδρία της Δημοκρατίας, ως προς το μόνιμο προσω-

πικό της.

β. Η Βουλή των Ελλήνων, ως προς το προσωπικό της, σύμφωνα με τα όσα ορίζει ο Κανονισμός της.

γ. Οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και οι πάσης φύσεως επιχειρήσεις τους.

δ. Οι συνταγματικώς κατοχυρωμένες ή μη Ανεξάρτητες Διοικητικές Αρχές.

ε. Οι Τοπικές Ενώσεις Δήμων και Κοινοτήτων (Τ.Ε.Δ.Κ.), η Κεντρική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Ελλάδος (Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.) και η Ένωση Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων Ελλάδος (Ε.Ν.Α.Ε.).

στ. Οι Τοπικοί Οργανισμοί Εγγείων Βελτιώσεων, ως προς το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

ζ. Οι τράπεζες στις οποίες ο διορισμός Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου ή Διοικητή υπάγεται στις διατάξεις του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής, καθώς και οι θυγατρικές τους ανώνυμες εταιρείες.

η. Τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στο Κράτος ή επιχορηγούνται τακτικώς, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, από κρατικούς πόρους κατά 50% τουλάχιστον του ετήσιου προϋπολογισμού τους.

θ. Οι δημόσιες επιχειρήσεις, οργανισμοί και ανώνυμες εταιρείες που προβλέπονται στις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3429/2005 (ΦΕΚ 314 Α').

ι. Το προσωπικό των νομικών προσώπων της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού, των εξομοιούμενων προς αυτά κατά την παρ. 3 του άρθρου 63 του ν. 3801/2009 (ΦΕΚ 163 Α'), των λοιπών εκκλησιών, δογμάτων και των κατά το άρθρο 13 του Συντάγματος γνωστών θρησκειών, που επιβαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

2. Δεν υπάγονται στις διατάξεις των κεφαλαίων Α', Β' και Γ':

α. Οι δικαστικοί λειτουργοί, το κύριο προσωπικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και οι ιατροδικαστές.

β. Το εκπαιδευτικό ή διδακτικό προσωπικό των Α.Ε.Ι., των Τ.Ε.Ι. και των με οποιαδήποτε ονομασία σχολών ή σχολείων ή υπηρεσιών του Δημοσίου, των Ν.Π.Δ.Δ., των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και των νομικών προσώπων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο.

γ. Το ερευνητικό προσωπικό των ερευνητικών ή και τεχνολογικών κέντρων, ιδρυμάτων και ινστιτούτων.

δ. Οι στρατιωτικοί, το μη πολιτικό προσωπικό του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη (πρώην Δημόσιας Τάξης και πρώην Εμπορικής Ναυτιλίας), το προσωπικό της Εθνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, καθώς και το ειδικό ένστολο προσωπικό της δημοτικής αστυνομίας.

ε. Οι υπάλληλοι του διπλωματικού κλάδου, του κλάδου εμπει-

ρογνωμόνων, της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας, της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων του Υπουργείου Εξωτερικών και το προσωπικό της εξωτερικής υπηρεσίας του ίδιου Υπουργείου που προσλαμβάνεται επιτοπίως.

στ. Το ιατρικό προσωπικό των φορέων που απαρτίζουν το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

ζ. Οι θρησκευτικοί λειτουργοί των νομικών προσώπων της Ανατολικής Ορθόδοξης Εκκλησίας του Χριστού, των λοιπών Εκκλησιών, δογμάτων και των γνωστών θρησκειών.

η. Οι λογοτέχνες, καλλιτέχνες και δημοσιογράφοι για απαιτήσεις που προσιδίζουν στην ιδιότητά τους.

Επίσης, επιστημονικό προσωπικό και τεχνίτες υψηλής εξειδίκευσης για έργα έρευνας, αναστήλωσης, αποκατάστασης, συντήρησης και διαμόρφωσης μνημείων και έργων τέχνης.

θ. Οι κυβερνήτες, συγκυβερνήτες και ιπτάμενοι μηχανικοί του θαλάμου διακυβέρνησης αεροσκαφών, οποιασδήποτε υπηρεσίας ή νομικού προσώπου της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 2190/1994, καθώς και οι πλοηγοί, κυβερνήτες σκαφών και ναυτικοί της Πλοηγικής Υπηρεσίας του πρώην Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας και κάθε άλλης πλοηγικής υπηρεσίας και οι διαιτητές - μεσολαβητές του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας.

ι. Οι μετακλητοί υπάλληλοι, ειδικοί σύμβουλοι και ειδικοί συνεργάτες.

ια. Όσοι διορίζονται απευθείας σε διευθυντικούς βαθμούς και αυτοί στους οποίους ανατίθενται διευθυντικά καθήκοντα.

ιβ. Οι παρέχοντες υπηρεσίες με έμμισθη εντολή.

ιγ. Οι εισαγόμενοι για φοίτηση στην Εθνική Σχολή Δημόσιας Διοίκησης και στην Εθνική Σχολή Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

ιδ. Το προσωπικό που προσλαμβάνεται από δημόσιες επιχειρήσεις ή τράπεζες και οι θυγατρικές τους εταιρείες για απασχόληση σε χώρες εκτός της Ελλάδας όπου έχουν επενδύσει ή επενδύουν, εφόσον η διάρκεια της σύμβασής του δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη. Η απασχόληση του προσωπικού αυτού στην Ελλάδα, κατά τη διάρκεια της σύμβασής του, απαγορεύεται.

ιε. Το προσωπικό που προσλαμβάνεται για αντιμετώπιση κατεπειγουσών ή εποχικών ή πρόσκαιρων αναγκών, με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου της οποίας η διάρκεια δεν υπερβαίνει τους δύο μήνες μέσα σε συνολικό διάστημα δώδεκα μηνών. Ο υπολογισμός του δωδεκαμήνου γίνεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994. Παράταση ή σύναψη νέας σύμβασης μέσα στο ανωτέρω δωδεκάμηνο διάστημα ή μετατροπή της σύμβασης σε αορίστου χρόνου είναι αυτοδικαίως άκυρες. Ο φορέας που διενεργεί την πρόσληψη αποστέλλει τον πίνακα των προσληπτέων στο ΑΣΕΠ, καθώς και όλους τους πίνακες προσληπτέων κάθε έτους, το αργότερο μέχρι την 31η Ιανουαρίου του επόμενου έτους. Το ΑΣΕΠ διενεργεί έλεγχο για τη συνδρομή των όρων πρόσληψης της παρούσας περίπτωσης. Εάν κατά τον έλεγχο διαπιστωθεί ότι απασχολείται ή απασχολήθηκε προσωπικό κατά παράβαση των πιο πάνω διατάξεων, εφαρμόζεται η παράγραφος 15 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως συμπληρώθηκε με την παράγραφο 7 του άρθρου 5 του ν. 2527/1997.

ιστ. Το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων (ΚΕ.ΕΛ.Π.ΝΟ.), του Κέντρου Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕ.Θ.Ε.Α.), του Οργανισμού Κατά των Ναρκωτικών (Ο.ΚΑ.ΝΑ.), του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αττικής (Ψ.Ν.Α.) και του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης (Ψ.Ν.Θ.), καθώς και θεραπευτές στους ίδιους φορείς, πρώην τοξικομανείς, για τα προγράμματα απεξάρτησης από τα ναρκωτικά.

ιζ. Το προσωπικό νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, τα οποία δραστηριοποιούνται στο χώρο της ψυχικής υγείας (άρθρο 11 παρ. 1 του ν. 2716/1999).

ιη. Το προσωπικό που προσλαμβάνεται σε εκτέλεση ειδικού προγράμματος απασχόλησης ανέργων ΑμεΑ, που προκηρύσσεται και επιδοτείται από τον ΟΑΕΔ.»

Άρθρο 2

Ρύθμιση ειδικών θεμάτων

1. Οι προκηρύξεις για την πλήρωση θέσεων μονίμου προσω-

πικού και προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου στις υπηρεσίες και στους φορείς της παραγράφου 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 εκδίδονται από το ΑΣΕΠ.

Οι προκηρύξεις αυτές επιτρέπεται να εκδίδονται για φορείς όλης της χώρας ή ανά περιφέρεια, νομαρχιακή αυτοδιοίκηση, δήμο, φορέα, κατηγορία και κλάδο ή ειδικότητα και να διακρίνονται σε προκηρύξεις για θέσεις για τις οποίες δεν απαιτούνται πρόσθετα προσόντα και σε προκηρύξεις για θέσεις για τις οποίες απαιτούνται πρόσθετα προσόντα.

2. Όπου προβλέπεται από τις κείμενες διατάξεις ένσταση για την επιλογή του μη πολιτικού προσωπικού του Λιμενικού Σώματος, των Δόκιμων Πυροσβεστών Γενικών Υπηρεσιών και των Ειδικών Φρουρών της ΕΛ.ΑΣ., αυτή ασκείται ενώπιον του ΑΣΕΠ, με την τήρηση της διαδικασίας και των προθεσμιών που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις.

3. Θεσπίζεται ένσταση των υποψηφίων στη διαδικασία επιλογής ειδικού ένστολου προσωπικού της Δημοτικής Αστυνομίας κατ' ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 8 του π.δ. 19/2006 (ΦΕΚ 16 Α'), η οποία ασκείται ενώπιον του ΑΣΕΠ. Η ένσταση της παραγράφου αυτής ισχύει και για διαδικασία πρόσληψης που βρίσκονται σε εξέλιξη, εφόσον μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος δεν έχουν εκδοθεί τα οριστικά αποτελέσματα.

4. Οι διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3754/2009 (ΦΕΚ 43 Α') αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«1. Το νοσηλευτικό προσωπικό των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ, ΥΕ, καθώς και ΤΕ Επισκεπτών Υγείας και ΤΕ Μαιευτικής των Νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ.Κ.Α. προσλαμβάνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 2190/1994, όπως εκάστοτε ισχύει.

2. Από την ημερομηνία πρόσληψής του και για μία πενταετία το προσωπικό των ως άνω κατηγοριών και κλάδων δεν επιτρέπεται να απομακρυνθεί από τη θέση στην οποία διορίστηκε για οποιονδήποτε λόγο και με οποιαδήποτε διαδικασία (απόσπαση, μετάταξη, μετάθεση). Οι επιτυχόντες κατά την πιο πάνω διαδικασία που αποδέχονται το διορισμό τους τουλάχιστον δύο φορές και δεν προσέρχονται να αναλάβουν υπηρεσία ή παραιτούνται μέσα σε δώδεκα μήνες από την ημερομηνία πρόσληψής τους δεν επιτρέπεται να συμμετάσχουν για μία τριετία σε διαγωνισμούς πρόσληψης νοσηλευτικού προσωπικού στα Νοσοκομεία και τις μονάδες φροντίδας του Ε.Σ.Υ.Κ.Α.»

Άρθρο 3

Διατηρούμενες διατάξεις

Διατηρούνται σε ισχύ:

α) Οι διατάξεις του πρώτου και δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ν. 2920/2001 (ΦΕΚ 131 Α'), όπως αντικαταστάθηκαν από το άρθρο 29 του ν. 3599/2007 (ΦΕΚ 176 Α').

β) Οι διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3329/2005 (ΦΕΚ 81 Α').

γ) Οι διατάξεις του ν. 2643/1998 (ΦΕΚ 220 Α'), όπως ισχύει.

δ) Οι διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3491/2006 (ΦΕΚ 207 Α').

ε) Οι διατάξεις του άρθρου 19 του ν. 1911/1990 (ΦΕΚ 166 Α'), όπως ισχύει.

στ) Οι διατάξεις του άρθρου 14 παρ. 20 του ν. 2266/1994 (ΦΕΚ 218 Α'), όπως ισχύει.

ζ) Οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 3624/2007 (ΦΕΚ 289 Α').

η) Οι διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 3 του ν. 2452/1996 (ΦΕΚ 283 Α').

θ) Οι διατάξεις του άρθρου 6 παρ. 7 του ν. 2244/1994 (ΦΕΚ 168 Α'), όπως ισχύει.

Άρθρο 4

Κατάργηση της προσαύξησης μοριοδότησης λόγω εμπειρίας

Καταργούνται οι διατάξεις:

α. Των εδαφίων από το δέκατο τέταρτο έως και το τελευταίο της περίπτωσης Β' της παραγράφου 2 του άρθρου 18 του ν. 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α'), όπως είχαν αντικατασταθεί από την παράγραφο 1 του άρθρου 2 του ν. 3320/2005 (ΦΕΚ 48 Α').

β. Της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3320/2005, όπως αντικαταστάθηκαν με την παράγραφο 3 του άρθρου 11 του ν. 3613/2007 (ΦΕΚ 263 Α').

γ. Οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 2 του ν. 3320/2005.

Άρθρο 5 **Ρυθμίσεις για το κριτήριο της συνέντευξης**

1. Καταργούνται:

α. Η διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν. 3320/2005, με την οποία προστέθηκε στην παράγραφο 2 του άρθρου 18 του ν. 2190/1994 κριτήριο «Ε. Συνέντευξη».

β. Ειδικές διατάξεις που προβλέπουν τη συνέντευξη ως κριτήριο επιλογής ή πρόσληψης προσωπικού.

Κατ' εξαίρεση διατηρούνται σε ισχύ διατάξεις που προβλέπουν τη συνέντευξη για την επιλογή Ειδικού Επιστημονικού Προσωπικού του άρθρου 103 παρ. 3 του Συντάγματος ή αντίστοιχου επιστημονικού προσωπικού των Ν.Π.Ι.Δ. που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994 (άρθρο 19 του ν. 2190/1994, όπως ισχύει).

2. Σε περίπτωση πλήρωσης θέσεων προσωπικού, κατ' εφαρμογή του άρθρου 18 του ν. 2190/1994, όπως ισχύει, οι οποίες σχετίζονται με την ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής, επιτρέπεται η διενέργεια συνέντευξης μόνο ύστερα από αίτημα του φορέα και απόφαση του ΑΣΕΠ.

Η συνέντευξη διεξάγεται από τριμελή Επιτροπή, τα μέλη της οποίας ορίζονται από το ΑΣΕΠ και διαθέτουν γνώσεις, εμπειρία και ικανότητα να αξιολογήσουν την καταλληλότητα των υποψηφίων για την άσκηση των καθηκόντων της συγκεκριμένης θέσης. Τα μέλη μπορεί να είναι λειτουργοί ή υπάλληλοι του δημόσιου εν γένει τομέα, εν ενεργεία ή μη ή και ιδιώτες ειδικοί επιστήμονες.

Η συνέντευξη διενεργείται σε υποψηφίους που περιλαμβάνονται στον πίνακα διοριστέων με βάση τα κριτήρια του άρθρου 18 του ν. 2190/1994, όπως ισχύει. Η Επιτροπή κρίνει αιτιολογημένα την καταλληλότητα των υποψηφίων για την άσκηση των καθηκόντων της συγκεκριμένης θέσης που σχετίζεται με την ασφάλεια της ανθρώπινης ζωής. Αν υποψήφιος κριθεί ακατάλληλος για την άσκηση των συγκεκριμένων καθηκόντων, διαγράφεται από τον πίνακα διοριστέων με πλήρως αιτιολογημένη απόφαση της Επιτροπής, που καταγράφεται στα τηρούμενα πρακτικά της Επιτροπής και καλείται ο επόμενος κατά σειρά κατάταξης.

Άρθρο 6 **Ρυθμίσεις για τη μοριοδότηση υποψηφίων**

1. Η περίπτωση ι' της παρ. 8 του άρθρου 17 του ν. 2190/1994, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«ι. Κατά τέσσερις (4) μονάδες λόγω εμπειρίας πέντε (5) τουλάχιστον ετών.»

2. Οι περιπτώσεις ια', ιβ', ιγ' της παρ. 8 του άρθρου 17 του ν. 2190/1994, όπως ισχύουν, καταργούνται.

3. Η διάταξη του πρώτου εδαφίου της περίπτωσης «Α. Τίτλοι Σπουδών» της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3051/2002 (ΦΕΚ 220 Α'), με την οποία τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 2190/1994, αντικαθίσταται ως εξής:

«Τίτλος σπουδών που απαιτείται συμφώνως με την προκήρυξη: οι μονάδες του βαθμού του τίτλου σπουδών υπολογιζόμενες σε δεκάβαθμη κλίμακα με δύο δεκαδικά ψηφία και πολλαπλασιαζόμενες με τον αριθμό εκατόν δέκα (110).»

Καταργείται η διάταξη του τρίτου εδαφίου της περίπτωσης «Α. Τίτλοι Σπουδών» της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3051/2002, που τροποποίησε και συμπλήρωσε τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 2190/1994, με την οποία μοριοδοτούνται οι υποψήφιοι των κατηγοριών ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ, κάτοχοι πιστοποιητικού επιτυχούς παρακολούθησης προγραμμάτων ή σεμιναρίων επαγγελματικής κατάρτισης του Ο.Α.Ε.Δ., σε αντικείμενο συναφές με το αντικείμενο της θέσης.

Οι διατάξεις του πέμπτου, έκτου, έβδομου, όγδοου και ένατου εδαφίου, της περίπτωσης «Α. Τίτλοι Σπουδών» της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3051/2002, με τις οποίες τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 2190/1994, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

α. Διδακτορικό δίπλωμα στο γνωστικό αντικείμενο της θέσης : τετρακόσιες (400) μονάδες

β. Διδακτορικό δίπλωμα σε άλλο γνωστικό αντικείμενο: διακόσιες (200) μονάδες

γ. Μεταπτυχιακός τίτλος ετήσιας τουλάχιστον φοίτησης στο γνωστικό αντικείμενο της θέσης: διακόσιες (200) μονάδες

δ. Μεταπτυχιακός τίτλος ετήσιας τουλάχιστον φοίτησης σε άλλο γνωστικό αντικείμενο: εκατό (100) μονάδες.

Αν ο υποψήφιος κατέχει δευτερο μεταπτυχιακό ή διδακτορικό τίτλο σπουδών, μοριοδοτείται επιπλέον κατά τριάντα τοις εκατό (30%) των μορίων που προβλέπονται για τον αντίστοιχο πρώτο τίτλο.»

4. Τα πέντε πρώτα εδάφια της περίπτωσης «Β. Εμπειρία στο αντικείμενο της θέσης» της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3051/2002, με τα οποία τροποποιήθηκαν και συμπληρώθηκαν οι διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 2190/1994, αντικαθίστανται ως ακολούθως:

«Επτά (7) μονάδες ανά μήνα και για συνολική εμπειρία μέχρι εξήντα (60) μήνες.»

Άρθρο 7 **Επανακαθορισμός εμπειρίας για διορισμό ή πρόσληψη προσωπικού**

Το δέκατο εδάφιο της περίπτωσης Β' της παρ. 2 του άρθρου 18 του ν. 2190/1994, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 12 του ν. 3146/2003 και τελικά με την παρ. 1 του άρθρου 35 του ν. 3731/2008 (ΦΕΚ 263 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«α. Η κατάταξη όλων των υποψηφίων, εχόντων και μη εχόντων εμπειρία, γίνεται με βάση τη βαθμολογία τους σε όλα τα βαθμολογούμενα κριτήρια. Η εμπειρία δεν λαμβάνεται υπόψη ως βαθμολογούμενο κριτήριο για το πενήντα τοις εκατό (50%) των θέσεων που προκηρύσσονται ανά φορέα, κλάδο ή ειδικότητα. Για κλάσμα μισής μονάδας και πάνω, διατίθεται μία θέση στην κατηγορία όσων έχουν εμπειρία.

β. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις που, από ειδική διάταξη νόμου ή κατά τον οργανισμό ή κανονισμό του οικείου φορέα, η εμπειρία προβλέπεται ως προϋπόθεση διορισμού ή πρόσληψης.»

Άρθρο 8 **Ρυθμίσεις για την ειδική γραπτή δοκιμασία (test)**

1. Το δεύτερο και το πέμπτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 18 του ν. 2190/1994, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3051/2002, αντικαθίστανται ως εξής:

«Ο βαθμός της ειδικής γραπτής δοκιμασίας (test) ισχύει για δέκα (10) έτη από την έκδοση των αποτελεσμάτων και λαμβάνεται υπόψη με ρητή αναφορά στις εκάστοτε προκηρύξεις. Για τους υποψηφίους που συμμετέχουν σε δύο ή και περισσότερες εξετάσεις ισχύει ο βαθμός της τελευταίας εξέτασης.

Η διαδικασία της ειδικής γραπτής δοκιμασίας διενεργείται μία τουλάχιστον φορά κάθε δύο έτη. Δικαίωμα συμμετοχής σε αυτήν έχουν όσοι κατά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής αίτησης κατέχουν βασικό τίτλο σπουδών τουλάχιστον δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η κλίμακα βαθμολογίας της εξέτασης αυτής είναι από το μηδέν (0) έως το εκατό (100).»

2. Οι προηγούμενες ρυθμίσεις ισχύουν και για τους υποψηφίους που συμμετείχαν σε ειδική γραπτή δοκιμασία (test) του ΑΣΕΠ και δεν έχουν παρέλθει τρία (3) έτη από την ημερομηνία διενέργειάς της.

Άρθρο 9 **Ρυθμίσεις που αφορούν στην πρόσληψη προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου**

1. Το εδάφιο που προστέθηκε στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994 με το άρθρο 20 παρ. 12 εδάφιο γ' του ν. 2738/1999 (ΦΕΚ 180 Α') αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση, η διάρκεια της σύμβασης εργασίας ορισμένου χρόνου για περιοδική απασχόληση προσωπικού σχολείων, εκπαιδευτηρίων και βρεφονηπιακών σταθμών του Δημοσίου και των λοιπών φορέων που αναφέρονται στο άρθρο 14 παράγραφος 1, πέραν του εκπαιδευτικού ή διδακτικού προσωπικού μπορεί να είναι ίση με την αντίστοιχη σχολική περίοδο, σύμφωνα με το πρόγραμμα του οικείου σχολείου ή εκπαιδευτηρίου ή βρεφονηπιακού σταθμού. Αποκλείεται η αναγνώριση των συμβάσεων αυτών ως συμβάσεων αορίστου χρόνου.»

2. Η διάταξη του πρώτου εδαφίου της υποπερίπτωσης 1 (Χρόνος ανεργίας) της περίπτωσης Α' της παρ. 11 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Χρόνος ανεργίας. Διακόσιες (200) μονάδες για τέσσερις μήνες ανεργίας και εβδομήντα πέντε (75) μονάδες ανά μήνα ανεργίας άνω των τεσσάρων μηνών, με ανώτατο όριο τους δώδεκα μήνες».

3. Μετά την υποπερίπτωση 3 της περίπτωσης Α' της παρ. 11 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, προστίθεται περίπτωση 4, ως ακολούθως και αναριθμούνται οι επόμενες υποπερίπτώσεις:

«4. Μονογονεϊκές οικογένειες.

α) Πενήντα (50) μονάδες για κάθε τέκνο, προκειμένου για υποψήφιο που έχει την ιδιότητα γονέα μονογονεϊκής οικογένειας

β) Πενήντα (50) μονάδες για κάθε μέλος προκειμένου για υποψηφίους που έχουν την ιδιότητα τέκνου μονογονεϊκής οικογένειας.

Τις ανωτέρω μονάδες δύναται να λάβει μόνο ένα μέλος της ίδιας οικογένειας κατά το ίδιο ημερολογιακό έτος στον ίδιο φορέα.»

4. Η διάταξη της υποπερίπτωσης 4, η οποία αναριθμείται σε 5, (Βαθμός βασικού τίτλου σπουδών, μόνο για τις κατηγορίες ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ), της περίπτωσης Α' της παραγράφου 11 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Βαθμός βασικού τίτλου σπουδών, μόνο για τις κατηγορίες ΠΕ, ΤΕ και ΔΕ. Οι μονάδες του βασικού τίτλου σπουδών με δύο δεκαδικά ψηφία των κατηγοριών ΠΕ και ΤΕ πολλαπλασιάζονται με τον αριθμό σαράντα (40) και εκείνες του βαθμού του τίτλου της κατηγορίας ΔΕ με τον αριθμό είκοσι (20). Ως τίτλος σπουδών νοείται ο εκάστοτε απαιτούμενος από την ανακοίνωση.»

5. Η διάταξη της υποπερίπτωσης 5 (Ηλικία) της περίπτωσης Α' της παραγράφου 11 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, καταργείται.

6. Η διάταξη του πρώτου εδαφίου της υποπερίπτωσης 6 (Εμπειρία) της περίπτωσης Α' της παραγράφου 11 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Εμπειρία. Επτά (7) μονάδες ανά μήνα εμπειρίας και για συνολική εμπειρία μέχρι εξήντα μήνες.»

7. Η διάταξη του δεύτερου εδαφίου της υποπερίπτωσης 6 (Εμπειρία) της περίπτωσης Α' της παραγράφου 11 του άρθρου 21 του ν. 2190/1994 καταργείται.

8. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του οικείου κατά περίπτωση Υπουργού, η οποία εκδίδεται εντός προθεσμίας έξι μηνών, από τη δημοσίευση του νόμου αυτού, ύστερα από πρόταση του οικείου φορέα και γνώμη του ΑΣΕΠ, εξειδικεύονται, ανά υπηρεσία ή φορέα, οι εποχικές ανάγκες και προσδιορίζεται ο αριθμός του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου που απαιτείται για την κάλυψή τους.

9. Η παράγραφος 1 του άρθρου 20 του ν. 2190/1994, όπως ισχύει, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«1. Η πρόσληψη προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου κατά το άρθρο 103 παράγραφος 2 του Συντάγματος από τις δημόσιες υπηρεσίες, τα Ν.Π.Δ.Δ. και τους Ο.Τ.Α. πρώτου και δεύτερου βαθμού, καθώς και από όλα τα νομικά πρόσωπα του άρθρου 14 παρ. 1 του παρόντος, για την αντιμετώπιση απρόβλεπτων και επείγουσών αναγκών επιτρέπεται μόνο σε περιπτώσεις εκτεταμένων ζημιών από σεισμούς, πλημμύρες, παγετούς και πυρκαγιές. Επιτρέπεται επίσης η πρόσληψη από τις πιο πάνω υπηρεσίες και φορείς ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού σε περιπτώσεις άμεσης ανάγκης λήψης προ-

ληπτικών ή κατασταλτικών μέτρων λόγω σοβαρής απειλής της δημόσιας υγείας. Για την αντιμετώπιση όμοιων αναγκών εξαιτίας άλλων γεγονότων από τα οποία προκύπτει άμεσος κίνδυνος ζωής ή περιουσίας, η πρόσληψη επιτρέπεται μόνο εφόσον ο νομός ή συγκεκριμένη περιοχή αυτού κηρυχθεί σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης.»

Άρθρο 10 Συμβάσεις έργου

1. Μετά την παράγραφο 1 του άρθρου 6 του ν. 2527/1997 προστίθενται παράγραφοι 2, 3 και 4 ως ακολούθως:

«2. Δεν επιτρέπεται η σύναψη σύμβασης μίσθωσης έργου:

α) για κάλυψη διοικητικών αναγκών ή γραμματειακής εξυπηρέτησης του φορέα,

β) εφόσον από τις διατάξεις του οικείου οργανισμού ή κανονισμού ή οργανισμού εσωτερικής υπηρεσίας των Ο.Τ.Α. πρώτου βαθμού προβλέπονται οργανικές θέσεις ειδικότητας αντίστοιχης με αυτές για τις οποίες προτείνεται η κατάρτιση σύμβασης μίσθωσης έργου με φυσικά πρόσωπα.

3. Η επιλογή των προσώπων που θα εκτελέσουν το έργο με αντίστοιχη σύμβαση γίνεται από την οικεία υπηρεσία ή τον φορέα με ανάλογη εφαρμογή των διατάξεων που ορίζουν τα κριτήρια επιλογής του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως ισχύουν.

4. Από τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου εξαιρούνται:

α. οι ιατροί, οι οδοντίατροι, οι ελεγκτές ιατροί, οι θεραπευτές ιατροί των ασφαλιστικών ταμείων,

β. οι ιατροί και νοσηλευτές των δημοτικών ιατρείων, των ΚΑΠΗ και των Κοινωνικών Δομών των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) πρώτου και δεύτερου βαθμού,

γ. οι καλλιτέχνες όλων των ειδικοτήτων,

δ. επιστήμονες στο πλαίσιο ερευνητικών, αναπτυξιακών συμβολαίων συγχρηματοδοτούμενων, από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τρίτους, έργων.»

2. Η παράγραφος 2 του άρθρου 6 του ν. 2527/1997 αναριθμείται σε 5 και αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«5. Για την έκδοση της απόφασης που προβλέπεται στην παράγραφο 1, καθώς και για την προηγούμενη έγκριση, όπου αυτή προβλέπεται, κατά τις κείμενες διατάξεις, για τη σύναψη σύμβασης μίσθωσης έργου απαιτείται βεβαίωση του ΑΣΕΠ ότι πρόκειται για γνήσια σύμβαση έργου που δεν υποκρύπτει εξαρτημένη εργασία και δεν καλύπτονται με αυτή πάγιες και διαρκείς ανάγκες.»

3. Οι επόμενες παράγραφοι του άρθρου 6 του ν. 2527/1997 αναριθμούνται σε 6, 7, 8, 9, 10 και 11.

Άρθρο 11 Διορισμός διακριθέντων αθλητών

1. Αθλητές οι οποίοι επιτυγχάνουν εξαιρετική αγωνιστική διάκριση σε ατομικά ή ομαδικά αθλήματα διορίζονται κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων.

Εξαιρετική αγωνιστική διάκριση αθλητή, προκειμένου να αποκτήσει δικαίωμα διορισμού, είναι:

α. Η κατάκτηση 1ης έως 3ης νίκης σε θερινούς ή χειμερινούς Ολυμπιακούς Αγώνες.

β. Η επίτευξη ή η ισοφάριση παγκόσμιας επίδοσης ανδρών – γυναικών, νέων ανδρών – γυναικών, εφήβων – νεανίδων σε αθλημα που καλλιεργείται από αναγνωρισμένες ομοσπονδίες.

Δικαίωμα διορισμού κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων αποκτούν και αθλητές με αναπηρία που κατακτούν 1η έως 6η νίκη σε θερινούς ή χειμερινούς Παραολυμπιακούς Αγώνες, καθώς και στους Παγκόσμιους Αγώνες ανδρών – γυναικών ή Παευρωπαϊκούς Αγώνες ανδρών – γυναικών. Οι αθλητές με αναπηρία επιτρέπεται να διορίζονται και σε προσωποπαγείς θέσεις, οι οποίες συνιστώνται με την πράξη διορισμού και καταργούνται με την αποχώρηση με οποιονδήποτε τρόπο αυτών που τις κατέχουν.

2. Οι παραπάνω αθλητές για να διορισθούν πρέπει να έχουν διακόψει την αγωνιστική τους δραστηριότητα κατά το χρόνο υποβολής της αίτησής τους για διορισμό. Για το σκοπό αυτόν υποβάλλουν σχετική περί τούτου βεβαίωση της οικείας ομοσπονδίας, καθώς και υπεύθυνη δήλωση περί διακοπής της αγωνιστικής τους δραστηριότητας. Αν αποκαλυφθεί εκ των υστέρων η ανακρίβεια όσων αναφέρονται στην υπεύθυνη δήλωση, ανακαλείται υποχρεωτικά ο διορισμός τους και επιφυλάσσεται η ποινική και αστική ευθύνη τους για την υποβολή ανακριβούς ή αναληθούς δήλωσης.

3. α. Δεν διορίζονται οι επαγγελματίες αθλητές που επιτυγχάνουν νίκη κατά τις πιο πάνω διακρίσεις.

β. Δεν διορίζεται, κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, αθλητής ο οποίος τιμωρήθηκε ποινικά ή πειθαρχικά για παράβαση ντόπινγκ. Αν η παράβαση ντόπινγκ διαπιστωθεί μετά το διορισμό, ο διορισμός αυτός ανακαλείται.

4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του Υπουργού Πολιτισμού και Τουρισμού, ορίζονται οι φορείς στις θέσεις των οποίων διορίζονται οι αθλητές, οι προϋποθέσεις, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και ο χρόνος υποβολής τους, η διαδικασία, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο θέμα που αφορά το διορισμό αυτόν.

5. Η διαδικασία διορισμού διακριθέντων αθλητών που πέτυχαν διάκριση μέχρι και τις 31.12.2009 γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2725/1999 καθώς και της κοινής υπουργικής απόφασης με αριθμό 24344/9.6.2009 (ΦΕΚ 1182 Β'/17.6.2009), όπως ισχύουν. Ο διορισμός τους γίνεται οποτεδήποτε, χωρίς τον περιορισμό που προβλέπεται στην περίπτωση 12α της παραγράφου 8 του άρθρου 18 του ν. 3708/2008 (ΦΕΚ 210 Α'), όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο Γ2 του άρθρου 45 του ν. 3773/2009 (ΦΕΚ 120 Α'), με την προϋπόθεση να έχουν διακόψει την αθλητική τους δραστηριότητα, που διαπιστώνεται όπως ορίζεται στην παράγραφο 2.

Η ισχύς των παραγράφων 1 και 2 αρχίζει την 1η Ιανουαρίου 2010.

Άρθρο 12 **Ανάκληση προκηρύξεων**

Προκηρύξεις για την πλήρωση θέσεων μόνιμου προσωπικού και προσωπικού ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου που εκδόθηκαν από την 4η Οκτωβρίου 2009 και μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος ανακαλούνται και οι σχετικές διαδικασίες ματαιώνονται. Η πλήρωση των πιο πάνω θέσεων επαναπροκηρύσσεται με εφαρμογή κατά περίπτωση των διατάξεων των άρθρων 1 έως 8 του νόμου αυτού.

Άρθρο 13 **Σύσταση Επιτροπής Κατάρτισης Κώδικα Προσλήψεων Προσωπικού**

1. Συνιστάται στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Επιτροπή για τη σύνταξη και αναθεώρηση διατάξεων που ρυθμίζουν την πρόσληψη πάσης φύσεως προσωπικού στο Δημόσιο, τα Ν.Π.Δ.Δ., τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.) πρώτου και δεύτερου βαθμού και τους φορείς που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994, όπως ισχύει.

2. Η Επιτροπή αποτελείται από:

α. τον Γενικό Γραμματέα της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, ως Πρόεδρο,

β. τον Νομικό Σύμβουλο του Κράτους στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,

γ. έναν καθηγητή ή αναπληρωτή καθηγητή Διοικητικού Δικαίου,

δ. δύο μέλη του ΑΣΕΠ, που ορίζονται από τον Πρόεδρό του,

ε. τον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Κατάστασης Προσωπικού της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,

στ. τον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Τοπικής Αυτοδιοίκησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,

ζ. τον Προϊστάμενο της Διεύθυνσης Προσλήψεων Προσωπικού της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,

η. έναν εκπρόσωπο της Ε.Ν.Α.Ε.,

θ. έναν εκπρόσωπο της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε.,

ι. έναν εκπρόσωπο της Α.Δ.Ε.Δ.Υ..

Για τη γραμματειακή υποστήριξη της Επιτροπής ορίζονται τρεις υπάλληλοι κατηγορίας ΠΕ από αυτούς που υπηρετούν στη Γενική Γραμματεία Δημόσιας Διοίκησης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης. Τα μέλη της Επιτροπής ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης. Με την ίδια απόφαση ορίζονται μέχρι δέκα (10) εισηγητές, οι οποίοι μπορεί να είναι υπάλληλοι του Δημοσίου ή ιδιώτες.

Με όμοια απόφαση ορίζονται ο χρόνος περάτωσης του έργου, οι εισηγητές, οι γραμματείς της Επιτροπής και ρυθμίζονται θέματα που αναφέρονται στη λειτουργία, στη διοικητική μέριμνα και στη γραμματειακή υποστήριξη της.

Άρθρο 14 **Μεταβατικές διατάξεις**

1. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης ύστερα από πρόταση του ΑΣΕΠ μπορεί: α) να ορίζεται, κατά περίπτωση, μεταγενέστερη ημερομηνία έναρξης ισχύος της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του ν. 2527/1997, που προστέθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 10 του παρόντος νόμου, από την ημερομηνία δημοσίευσής του και πάντως σε καμία περίπτωση μετά τις 31.12.2010. Ειδικά για τους Ο.Τ.Α. πρώτου και δεύτερου βαθμού η καταληκτική ημερομηνία είναι στις 31.12.2011 και β) να προσδιορίζονται ειδικές κατηγορίες προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου, για το οποίο προβλέπονται ειδικές διατάξεις πρόσληψης, οι οποίες επιτρέπεται να εξαιρούνται από τις διατάξεις του άρθρου 21 του ν. 2190/1994, όπως ισχύει, και πάντως σε καμία περίπτωση μετά τις 31.12.2010.

Οι πιο πάνω αποφάσεις εκδίδονται ύστερα από αίτημα της οικείας υπηρεσίας ή του φορέα που υποβάλλεται μέσα σε προθεσμία έξι μηνών από την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου.

2. Συμβάσεις μίσθωσης έργου οι οποίες λήγουν ή έληξαν εντός του Νοεμβρίου και Δεκεμβρίου 2009 και εντός του Ιανουαρίου και Φεβρουαρίου 2010 παρατείνονται από τη λήξη τους και μέχρι τις 30.4.2010, με την προϋπόθεση ότι ο αριθμός των αναδόχων με σύμβαση μίσθωσης έργου είναι μεγαλύτερος του πενήντα τοις εκατό (50%) του συνολικού αριθμού του υπηρετούντος πάσης φύσεως προσωπικού (συμπεριλαμβανομένων των συμβασιούχων μίσθωσης έργου) του τομέα λειτουργίας, κλάδου ή ειδικότητας του οικείου φορέα στον οποίο παρέχεται πραγματικά υπηρεσία ή εκτελείται το έργο, ανεξάρτητα από τον φορέα με τον οποίο έχει καταρτισθεί η σύμβαση, με την επιφύλαξη των διατάξεων του π.δ. 164/2004. Για την παράταση των συμβάσεων αυτών απαιτείται εγκριτική απόφαση της Τριμελούς Επιτροπής, σύμφωνα με την ΠΥΣ 33/06, όπως ισχύει.

Για την εφαρμογή της διάταξης αυτής, το κάθε Κέντρο Εξυπηρέτησης Πολιτών νοείται ως διακριτός φορέας.

Άρθρο 15 **Καταργούμενες διατάξεις**

Από την έναρξη ισχύος αυτού του νόμου καταργείται κάθε γενική ή ειδική διάταξη που αντίκειται στις διατάξεις του παρόντος

ή ρυθμίζει διαφορετικά τα θέματα που αποτελούν αντικείμενο αυτού.

Άρθρο 16
Κατάργηση της συνέντευξης
στη διαδικασία επιλογής επαγγελματιών οπλιτών

1. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 1 περίπτωση ιβ' του π.δ. 292/2001 (ΦΕΚ 204 Α') «Καθορισμός κριτηρίων και διαδικασία επιλογής υποψηφίων επαγγελματιών οπλιτών», όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει, συνέντευξη καταργείται. Οι πίνακες βαθμολογίας του άρθρου 3 του ίδιου προεδρικού διατάγματος συντάσσονται με βάση τα υπόλοιπα κριτήρια του άρθρου 1 του διατάγματος. Η περίπτωση β' του άρθρου 2 του ίδιου προεδρικού διατάγματος καταργείται και οι περιπτώσεις γ', δ' και ε' αναριθμούνται σε β', γ' και δ' αντίστοιχα. Η παράγραφος 2 του άρθρου 3 του ίδιου διατάγματος καταργείται και οι παράγραφοι 3, 4 και 5 αναριθμούνται σε 2, 3 και 4 αντίστοιχα.

2. Η ρύθμιση της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού καταλαμβάνει και εκκρεμείς διαδικασίες επιλογής υποψηφίων επαγγελματιών οπλιτών, σε όποιο στάδιο και αν βρίσκονται. Συνεντεύξεις που έχουν διεξαχθεί δεν λαμβάνονται υπόψη. Με απόφαση του Υπουργού Εθνικής Άμυνας προσαρμόζονται στις ρυθμίσεις του άρθρου αυτού οι προβλεπόμενες στις σχετικές προκηρύξεις ημερομηνίες, προθεσμίες και διαδικασίες.

Άρθρο 17
Ειδικά θέματα αρμοδιότητας Υπουργείου
Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και
Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης

1.α. Οι περιπτώσεις α', β' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 152 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (κυρωτ. ν. 3463/2006, ΦΕΚ 114 Α') αντικαθίστανται, ως ακολούθως:

«i. Ένα μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους που ορίζεται, μαζί με τον αναπληρωτή του, από τον Πρόεδρο του Σώματος και το οποίο προεδρεύει της Ειδικής Επιτροπής.

ii. Τον Πρόεδρο του Δικηγορικού Συλλόγου της έδρας της Ειδικής Επιτροπής, ο οποίος αναπληρούται από μέλος του Δικηγορικού Συλλόγου, το οποίο ορίζεται από τον ίδιο.

iii. Έναν αιρετό εκπρόσωπο της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων (Τ.Ε.Δ.Κ.) του πολυπληθέστερου νομού, με αναπλη-

ρωτή, που προέρχεται από την Τ.Ε.Δ.Κ. του επόμενου σε πληθυσμό νομού, οι οποίοι ορίζονται με απόφαση των οικείων διοικητικών συμβουλίων.»

β. Για όσες υποθέσεις εκκρεμούν ενώπιον της Ειδικής Επιτροπής οι αποφάσεις της εκδίδονται εντός τριμήνου αποκλειστικής προθεσμίας, η οποία αρχίζει από την ανασυγκρότησή της, σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια, από τον οικείο Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας.

2.α. Στους φορείς στους οποίους μπορεί να μεταφερθεί το προσωπικό της παραγράφου 2 περίπτωση α' του άρθρου 25 του ν. 3613/2007 (ΦΕΚ 263 Α') περιλαμβάνονται και οι δήμοι της χώρας, καθώς και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου αυτών.

β. Η μεταφορά συντελείται υπό τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία της παραγράφου 2 του ανωτέρω άρθρου.

Ειδικώς, σε όσες περιπτώσεις έχει δημοσιευθεί η σχετική απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, η εξάμηνη προθεσμία της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 25 του ν. 3613/2007 αρχίζει από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

γ. Αρμόδιο όργανο για την αποδοχή της σχετικής αίτησης είναι το οικείο δημοτικό συμβούλιο ή το διοικούν όργανο του νομικού προσώπου.

3. Οι προθεσμίες των παραγράφων 1, 2 και 8 του άρθρου 269 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων, όπως τροποποιήθηκαν και ισχύουν με το άρθρο 21 του ν. 3731/2008 (ΦΕΚ 263 Α'), παρατείνονται από τη λήξη τους μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 2010.

Άρθρο 18
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κύριοι συνάδελφοι, παρακαλώ το Σώμα να εξουσιοδοτήσει το Προεδρείο για την υπ' ευθύνη του επικύρωση των Πρακτικών της σημερινής συνεδρίασης ως προς την ψήφιση στο σύνολο του παραπάνω νομοσχεδίου.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Το Σώμα παρέσχε τη ζητηθείσα εξουσιοδότηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2010».

Το λόγο έχει ο γενικός εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος για τριάντα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε τον κρατικό προϋπολογισμό του 2010 εν μέσω μιας ολομέτωπης επίθεσης της Κυβέρνησης για την ανάγκη να υπάρξει εθνική συστράτευση -εθνική συστράτευση, όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση- για να αντιμετωπίσουμε το δημοσιονομικό εκτροχιασμό και τις κερδοσκοπικές πιέσεις, για να προωθήσουμε ένα νέο μοντέλο ανάπτυξης, που θα οδηγήσει, κατά τους ισχυρισμούς της Κυβέρνησης, σε μία προοδευτική διέξοδο από την κρίση και στη δίκαιη αναδιανομή του πλούτου.

Σ' αυτό το κάλεσμα της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ βρίσκεται άμεσα πρόθυμοις συνοδοιπόροι. Βρήκε τον ΣΕΒ, τον εκπρόσωπο δηλαδή των σφετεριστών του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου, δηλαδή των κεφαλαιοκρατών, αυτών που κερδίζουν είτε η οικονομία βρίσκεται στη φάση της ανόδου, της ανάπτυξης, είτε βρίσκεται στη φάση της ύφεσης, την κρίση. Βρήκε πρόθυμους συνοδοιπόρους τις συμβιβασμένες εργοδοτικές πλειοψηφίες της ΓΕΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, την πέμπτη φάλαγγα που οδηγεί στη χειραγώγηση και την υποταγή του εργατικού λαϊκού κινήματος στις επιδιώξεις της αστικής τάξης. Βρήκε πρόθυμο το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας. Ως απελθούσα κυβέρνηση ευθύνεται για την αντιλαϊκή, ταξική πολιτική που επιδείνωσε ακόμη περισσότερο τη θέση της λαϊκής οικογένειας, όξυνε τα λαϊκά προβλήματα και που σήμερα ως Αξιωματική Αντιπολίτευση ζητάει πιο αυστηρά, πιο αντιλαϊκά μέτρα, μέτρα επιτάχυνσης των καπιταλιστικών αναδιαρθρώσεων και που καταγγέλλει ως λαϊκισμό, ως εύκολα λόγια και ανεύθυνες διακηρύξεις, τη λογική ότι την κρίση δεν πρέπει να την πληρώσουν οι εργαζόμενοι, τα πλατιά λαϊκά στρώματα, αλλά το κεφάλαιο, το οποίο ευθύνεται γι' αυτήν. Και, βεβαίως, βρήκε πρόθυμο συμπαραστάτη και το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό, που χθες μας είπε ότι για τη δημοσιονομική εκτροπή ευθύνονται οι μετανάστες και οι πρόσφυγες, ευθύνονται τα τραπέζια που κάνουν τα Υπουργεία -όχι ότι δεν υπάρχουν και αυτά- και γι' αυτό ακριβώς το λόγο διά στόματος του ίδιου του Προέδρου του, του κ. Καρατζαφέρη, ζήτησε να κοπεί ο δέκατος τρίτος μισθός.

Είναι, όμως, υπαρκτό το γεγονός ότι προσπάθησαν και η Κυβέρνηση, αλλά και οι εισηγητές του ΠΑΣΟΚ να μας πουν ότι για την κρίση ευθύνεται η διαφθορά και η φοροδιαφυγή. Αλήθεια, και στη Γαλλία, στη Γερμανία, στις Ηνωμένες Πολιτείες, ή στην Ιαπωνία, ευθύνεται και εκεί η διαφθορά και η φοροδιαφυγή;

Με αυτόν τον τρόπο βεβαίως προσπαθούν να αθώωσουν τον εκμεταλλευτικό χαρακτήρα του καπιταλιστικού συστήματος, ως του κύριου υπεύθυνου για την κρίση, ταυτόχρονα με την ταξική τους πολιτική. Αξιοποιούν το δημοσιονομικό εκτροχιασμό, μιλάνε για οικονομία, κυβέρνηση στην «εντατική» και για κίνδυνο χρεοκοπίας, γιατί έχουν μια σαφέστατη στόχευση, να τρομοκρατήσουν το λαϊκό κίνημα, να αποδεχτεί εθελούσια αντιλαϊκά μέτρα, τη λιτότητα, τη φοροεπιδρομή, τις ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, τα ασφαλιστικά δικαιώματα, που θα οδηγήσουν στην περαιτέρω επιδείνωση της θέσης του, για να μπορέσουν να ικανοποιηθούν, να στηριχθούν οι ανάγκες της πλουτοκρατίας. Θυσιάζει, δηλαδή, η σημερινή Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών στο βωμό της κερδοφορίας του κεφαλαίου και ως αντιστάθμισμα πρέπει το λαϊκό κίνημα να αποδεχτεί τα επιδόματα πτωχοκομείου.

Αυτή η επίθεση τρομοκράτησης από την άλλη μεριά -και ως αντανάκλαση της αντιφατικότητας και των αντιθέσεων του συστήματος- τροφοδότησε ένα νέο κύμα κερδοσκοπικών επιθέ-

σεων στην ελληνική οικονομία, κερδοσκοπικές πιέσεις που αξιοποιήθηκαν, όμως, πολύμορφα από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ στην κατεύθυνση να στοχοποιηθεί ως εύκολος αντίπαλος, ως εύκολος ένοχος οι εταιρείες εκτίμησης της πιστοληπτικής ικανότητας, αθρώνοντας με αυτόν τον τρόπο συνολικά τους κεφαλαιοκράτες και το σύστημά τους και να καταφύγει σε ένα πατριωτικό κάλεσμα περί ανάγκης προάσπισης της εθνικής κυριαρχίας, με στόχο την ενσωμάτωση του λαού, την επιτάχυνση της αντιλαϊκής πολιτικής.

Αλήθεια, για ποια εθνική κυριαρχία μιλάει η Κυβέρνηση, όταν αυτή έχει εκχωρηθεί, λόγω της συμμετοχής της χώρας μας στο ΝΑΤΟ, στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Και ποιο είναι αυτό, αλήθεια, το περιεχόμενο του πατριωτικού καλέσματος; Τι σχέση έχουν οι κεφαλαιοκράτες με τον πατριωτισμό όταν κάνουν εξαγωγή κεφαλαίων, όταν μεταφέρουν τις παραγωγικές τους δραστηριότητες σε χώρες με φθηνότερο εργατικό δυναμικό, αφήνοντας κλειστά εργοστάσια και δεκάδες χιλιάδες απολυμένους, όταν εξάγουν τα κεφάλαιά τους, τον πλούτο τους, για να μη φορολογηθεί σε εξωχώριες εταιρείες και φορολογικούς παραδείσους;

Σήμερα, ο πατριωτισμός έχει σαφέστατα ταξικά χαρακτηριστικά. Είναι άμεσα συνδεδεμένος με την κατάσταση της εργατικής τάξης και την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών και, βεβαίως, πρέπει να είναι χειραφετημένος ριζοσπαστικά από την πολιτική συμμετοχή της χώρας μας στους αμερικανονατοϊκούς και ευρωενωσιακούς ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο κρατικός προϋπολογισμός συζητείται σε μια περίοδο που η κρίση στην Ελλάδα βαθύνει και ως απόρροια της διεθνούς καπιταλιστικής κρίσης η μείωση του ΑΕΠ για το 2009 αναμένεται ότι θα ξεπεράσει το 1,11%, θα προσεγγίσει το 1,5%. Ο γενικός δείκτης της βιομηχανικής παραγωγής παρουσιάζει πτώση, με πολύ μεγαλύτερη πτώση της μεταποιητικής βιομηχανίας και μάλιστα με ορισμένους κλάδους της μεταποίησης, όπως η κλωστοϋφαντουργία, ο ιματισμός, η ένδυση, να παρουσιάζουν μια συνεχή μείωση την τελευταία δεκαετία. Η ιδιωτική οικονομική δραστηριότητα μειώνεται. Το ίδιο διάστημα συνολικά οι εξαγωγές των εμπορευμάτων παρουσιάζουν ραγδαία μείωση στο πρώτο εννεάμηνο κατά 24,3%.

Η επίσημη ανεργία υπολογίζεται ότι θα ανέβει στο 9,2%, μέγεθος το οποίο δεν ανταποκρίνεται και αμφισβητείται ήδη από τον αριθμό των επίσημα εγγεγραμμένων ανέργων στα κατάστιχα του ΟΑΕΔ. Την ίδια όμως στιγμή και παρά την κρίση τα καθαρά κέρδη του ενναμήνου των εισηγμένων επιχειρήσεων στο Χρηματιστήριο Αθηνών προσεγγίζουν τα 5,5 δισ. ευρώ και εκτιμάται ότι θα προσεγγίσουν τα επίπεδα του 2008 που δεν υπήρχε η κρίση.

Η κρίση στην Ελλάδα εκδηλώνεται ελαφρώς ετεροχρονισμένα σε σχέση με την Ευρωζώνη της οποίας η οικονομία οδεύει προς μία ασθενή και αβέβαιη ανάκαμψη. Η όποια διέξοδος από την κρίση δημιουργεί ταυτόχρονα και τις προϋποθέσεις εκδήλωσης μιας ακόμη νέας και πιο βαθιάς κρίσης.

Καλό και χρήσιμο είναι να δούμε ποιες είναι οι συνέπειες της εξόδου από την κρίση. Έχουμε κατ' αρχάς τη διαδικασία ενίσχυσης της συγκέντρωσης και συγκεντροποίησης, της μεγέθυνσης των μονοπωλιακών ομίλων και το μεγαλύτερο έλεγχο των αγορών από μία χούφτα πολυεθνικές. Έχουμε την καταστροφή παραγωγικών δυνάμεων, ιδιαίτερα της εργατικής τάξης και την ένταση της επίθεσης για την αφαίρεση των εναπομεινάντων εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Έχουμε τη θωράκιση του συστήματος με την ενίσχυση κατασταλτικών μηχανισμών με τη δημιουργία νομοθετικών πλαισίων που περιορίζουν ακόμη και αυτά τα εναπομεινάντα ατομικά και συλλογικά δικαιώματα με την καταφυγή στον αντικομμουνισμό. Έχουμε την επιτάχυνση των αλλαγών στο συσχετισμό δύναμης ανάμεσα στα ιμπεριαλιστικά κέντρα. Αυτές οι αλλαγές σε συνδυασμό με την όξυνση των αντιθέσεων οδηγούν στην αύξηση των πιθανοτήτων εκδήλωσης ακόμη μεγαλύτερων ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η διόγκωση του δημόσιου χρέους αποτελεί ιδιομορφία του ελληνικού καπιταλισμού; Δεν έχουμε στην Ιαπωνία δημόσιο χρέος που ξεπερνάει το 200% του ΑΕΠ; Στις Ηνωμένες Πολιτείες δεν προσεγγίζει το 100%; Στην Ιταλία την τελευταία δεκαετία δεν παραμένει σταθερά πάνω από

το 105% του ΑΕΠ; Μάλιστα σε συνθήκες κρίσης και εξαιτίας των τεράστιων «πακέτων» στήριξης στο κεφάλαιο, είτε αυτό δραστηριοποιείται στο χρηματοπιστωτικό τομέα είτε σε άλλους τομείς και κλάδους της οικονομίας, το δημόσιο χρέος αυξάνεται σε όλες τις χώρες. Μάλιστα συνολικά στην Ευρωπαϊκή Ένωση προβλέπεται να αυξηθεί από 61,5% το 2008 στο 79,3% το 2010, δηλαδή σχεδόν είκοσι ολόκληρες ποσοστιαίες μονάδες.

Στην Ελλάδα το ιστορικά διαμορφωμένο υψηλό δημόσιο χρέος αντανακλά το μικρό μέγεθος του τομέα της μεταποίησης σε σύγκριση με άλλες αντίστοιχου μεγέθους, αντίστοιχου επιπέδου καπιταλιστικής ανάπτυξης οικονομίες. Αυτός ο τομέας της μεταποίησης συρρικνώθηκε ακόμη περισσότερο εξαιτίας της ένταξης της χώρας μας στην ΕΟΚ και ιδιαίτερα μετά τη Συνθήκη του Μάαστριχτ.

Οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ όχι μόνο διευκόλυναν αλλά και επιδότησαν τις επιδιώξεις των μονοπωλιακών ομίλων για μεταφορά των παραγωγικών δραστηριοτήτων σε χώρες με φθηνότερο εργατικό δυναμικό, συμβάλλοντας και με αυτόν τον τρόπο στη μεγέθυνσή τους, στην ισχυροποίηση της κερδοφορίας τους και στην ενίσχυση του ρόλου τους στην ευρύτερη περιοχή.

Η συμμετοχή της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση όχι μόνο δεν αναίρεσε την καπιταλιστική ανισομετρία, αλλά τουλάχιστον τη διατήρησε. Παραμένουν ή και διευρύνονται οι ανισομετρίες σε επίπεδο παραγωγής, σε επίπεδο παραγωγικότητας της εργασίας, στην αναλογία ανάμεσα σε κλάδους, σε τομείς και σε περιοχές, στο εξωτερικό εμπόριο, αλλά και στο επίπεδο των μισθών. Αυτές οι ανισομετρίες αντανακλώνται και στη δημοσιονομική κατάσταση του κάθε κράτους-μέλους, στα διαφορετικά μεγέθη ελλειμμάτων και χρεών, στα διαφορετικά επίπεδα δανεισμού των κρατών που διαμορφώνει η διεθνής αγορά ανάλογα με τη θέση κάθε χώρας στην Ευρωζώνη, αλλά και συνολικότερα στο διεθνές ιμπεριαλιστικό σύστημα.

Η όξυνση των ανταγωνισμών αλλά και των αντιθέσεων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης αποτελούν βασικό παράγοντα επιδείνωσης της δημοσιονομικής κατάστασης της Ελλάδας. Παράγοντα διεύρυνσης του δημοσιονομικού χρέους αποτελούν επίσης οι πολιτικές επιλογές των αστικών κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας, πολιτικές επιλογές που ικανοποιούν διαχρονικά τις ανάγκες των κεφαλαιοκρατών -σκανδαλώδεις φοροαπαλλαγές, τεράστια επενδυτικά κίνητρα προς το μεγάλο κεφάλαιο, η πολιτική προμηθειών- αλλά επίσης και τις ανάγκες χρηματοδότησης των υπέρογκων εξοπλιστικών προγραμμάτων εξαιτίας της συμμετοχής της χώρας μας στο ιμπεριαλιστικό νατοϊκό οργανισμό.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρουσιάζοντας τον κρατικό προϋπολογισμό η Κυβέρνηση τόνισε ότι αυτός διαμορφώνεται κάτω από εξαιρετικά δυσμενείς οικονομικές συνθήκες. Επιδιώκει να εμφανίσει ότι αυτές οι δυσμενείς συνθήκες ευθύνονται για τη συγκεκριμένη πολιτική, ευθύνονται για το συγκεκριμένο καθορισμό των μεγεθών του κρατικού προϋπολογισμού, τη συρρίκνωση της αναδιανομής αλλά και συνολικότερα της οικονομικής της πολιτικής.

Αναρωτήθηκε χθες, για παράδειγμα, από του Βήματος της Βουλής, ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ: ποιος διαμορφώνει τον προϋπολογισμό; Οι Βρυξέλλες ή η ελληνική Κυβέρνηση;

Μα, με αυτόν τον τρόπο ουσιαστικά πριμοδοτεί, στηρίζει την κυβερνητική πολιτική ο ΣΥΡΙΖΑ, καλλιεργώντας αυταπάτες, ότι θα μπορούσε να υπάρξει ένας διαφορετικός κρατικός προϋπολογισμός, αναιρώντας τα ταξικά χαρακτηριστικά του κρατικού προϋπολογισμού, αλλά και της κυβερνητικής πολιτικής, αθρώνοντας την κυβερνητική πολιτική επί της ουσίας και καλλιεργώντας αυταπάτες. Διότι γνωρίζουμε πολύ καλά ότι η κυβερνητική πολιτική διαμορφώνεται από την πολιτική ικανοποίησης των αναγκών του κεφαλαίου, των αναγκών των κεφαλαιοκρατών. Αυτός είναι ο βασικός άξονας κατά τον οποίο διαμορφώνεται η κυβερνητική πολιτική.

Βεβαίως, οι επιδιώξεις της Κυβέρνησης είναι σαφείς. Έχει μια σειρά πολύπλευρων στοχεύσεων. Και εξαιτίας του δημοσιονομικού εκτροχιασμού τι προσπαθεί να προωθήσει άμεσα η Κυβέρνηση και στο όνομα αυτού; Η Κυβέρνηση, λοιπόν, σχεδιάζει στο

όνομα της ενίσχυσης της ανταγωνιστικότητας την υπέρβαση των αγκυλώσεων που παρουσιάζει η αγορά εργασίας, την κατεδάφιση των εναπομεινάντων εργασιακών δικαιωμάτων και κατακτήσεων, νέα ανασφαλιστικά μέτρα στο όνομα της βιωσιμότητας των ασφαλιστικών ταμείων.

Εκτός από τα ήδη δρομολογημένα από τις προηγούμενες κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ αντισφαλιστικά μέτρα, σήμερα προχωρούν στην κατεδάφιση της κοινωνικής ασφάλισης, στην προώθηση των τριών πυλώνων στο ασφαλιστικό σύστημα με βασικό πυλώνα μία σύνταξη προνοιακού επιδόματος φτωχοκομείου για όλους. Από εκεί και πάνω, ανάλογα με τις εισφορές, να αξιοποιηθεί η ιδιωτική ασφάλιση, το κεφαλαιοποιητικό σύστημα των επαγγελματικών ταμείων, που εισήγαγε ο νόμος Ρέππα. Και ο τρίτος πυλώνας, η επέκταση της δράσης των ιδιωτικών ασφαλιστικών εταιρειών.

Είναι σαφές η στόχευση της Κυβέρνησης. Προσπαθεί να απαλλάξει το κράτος και την εργοδοσία από τα χρέη προς τα ασφαλιστικά ταμεία και από την ανάγκη επιδότησης των ασφαλιστικών ταμείων, να απαλλαγούν από τις εισφορές τους για να επιβληθούν νέοι φόροι στους εργαζόμενους, για να ξεπουληθεί ευκολότερα η περιουσία των ταμείων.

Αυτή η πολιτική θα οδηγήσει στην αύξηση του βαθμού εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης. Ταυτόχρονα στοχεύει στη δημιουργία ενός ακόμα ευνοϊκότερου περιβάλλοντος για την ενίσχυση της δράσης των κεφαλαιοκρατών: Νέες φοροαπαλλαγές, νέα κίνητρα, νέες επιδοτήσεις, επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών για τους νεοπροσλαμβανόμενους, δυνατότητα επέκτασης της ευρύτερης επιχειρηματικής δραστηριότητας στους τομείς της υγείας, της παιδείας. Και, βεβαίως, την προώθηση της πράσινης ανάπτυξης, που στο όνομα της αξιοποίησης των συγκριτικών πλεονεκτημάτων, καθορίζει ως τομείς προτεραιότητας την ανάπτυξη των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, τον τουρισμό, τη ναυτιλία, τις μεταφορές και το χρηματοπιστωτικό τομέα, με υπαρκτό τον κίνδυνο της περαιτέρω συρρίκνωσης της μεταποιητικής βιομηχανίας.

Στην πράξη θα επιτύχει τη συρρίκνωση κλάδων και τομέων, που έχουν στρατηγική σημασία για εγχώρια κάλυψη βασικών λαϊκών αναγκών, όπως της αγροτικής παραγωγής, της κλωστοϋφαντουργίας, της ένδυσης, με αρνητικές επιπτώσεις στο ήδη ελλειμματικό εμπορικό ισοζύγιο.

Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα την περαιτέρω όξυνση των ανισοτήτων ανάμεσα σε τομείς, κλάδους της οικονομίας και την περαιτέρω ένταση της περιφερειακής ανισομετρίας. Και, βεβαίως, το μοντέλο της πράσινης οικονομίας δεν μπορεί να αναίρεσει τα αίτια που οδηγούν στην περιοδική εκδήλωση των κρίσεων, που είναι σύμφυτα με το ίδιο το καπιταλιστικό σύστημα, γιατί δεν αντιμετωπίζουν τη βασική αντίθεση ανάμεσα στον κοινωνικό χαρακτήρα της παραγωγής από τη μια μεριά και στην ατομική καπιταλιστική ιδιοποίηση του κοινωνικά παραγόμενου πλούτου, εξαιτίας της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας των μέσων παραγωγής. Πρόκειται, δηλαδή, για ένα αντιλαϊκό αλλά και αδιέξοδο σχέδιο, το οποίο υπηρετεί τις ανάγκες του κεφαλαίου και το οποίο δεν πρόκειται να θωρακίσει την ελληνική οικονομία.

Έτσι, λοιπόν, μόνο ως πρόσχημα μπορεί να θεωρηθεί η δημοσιονομική εκτροπή για τη λήψη των παραπάνω μέτρων. Οι καπιταλιστικές αναδιαρθρώσεις στο εργασιακό και στο ασφαλιστικό, η περαιτέρω απελευθέρωση των αγορών αφορούν το σύνολο των μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ανεξαρτήτως της δημοσιονομικής τους κατάστασης. Επιδιώκουν δηλαδή με άλλο τρόπο να μεταφέρουν τα βάρη της κρίσης και της εξυπηρέτησης των δημοσίων ελλειμμάτων και χρεών στις πλάτες των λαϊκών στρωμάτων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε έναν κρατικό προϋπολογισμό ο οποίος από την ίδια την Κυβέρνηση αμφισβητείται. Αμφισβητούνται τα μεγέθη του. Ο ίδιος ο κ. Παπακωνσταντίνου μίλησε για την ανάγκη συμπληρωματικού προϋπολογισμού, ο ίδιος είπε ότι τα βασικά μεγέθη τα οποία θα πρέπει να ληφθούν υπ' όψιν θα είναι αυτά που θα περιλαμβάνονται στο πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης. Μιλώντας στο Λονδίνο τόνισε ότι το έλλειμμα αντί για 9,1% θα φτάσει στο 8,7%. Ανέτρεψε από μόνος του τα μεγέθη του προϋπολογισμού. Μίλησε για επιπλέον

εισπράξεις 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, από ιδιωτικοποιήσεις, που δεν περιλαμβάνονται στο σχέδιο του κρατικού προϋπολογισμού.

Το ζήτημα δεν είναι εάν οι ιδιωτικοποιήσεις θα πηγαίνουν για να καλυφθούν οι ανάγκες του Οργανισμού Ιπποδρόμων, όπως τόνισε χθες ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ αποδεχόμενος με αυτόν τον τρόπο τις ιδιωτικοποιήσεις ότι μπορεί να είναι καλές και κακές, αλλά το ζήτημα είναι ότι μέσω αυτών των ιδιωτικοποιήσεων θα αμφισβητηθούν ακόμη περισσότερο εξαιτίας της πολιτικής απελευθέρωσης των αγορών τα εργασιακά δικαιώματα. Θα ξεπουληθεί ο δημόσιος πλούτος για τις ανάγκες ανάπτυξης της επιχειρηματικής δράσης και στήριξης της κερδοφορίας. Αλλά και αυτού του ίδιου του κρατικού προϋπολογισμού, του οποίου τα μεγέθη τα αμφισβητεί η ίδια η Κυβέρνηση, είναι φανερό ο ταξικός του χαρακτήρας, ο αντιλαϊκός του χαρακτήρας και στο σκέλος των εσόδων αλλά και στο σκέλος των δαπανών. Παρουσιάζει αύξηση των εσόδων εν μέσω της κρίσης. Ποιοι θα πληρώσουν αυτή την αύξηση των εσόδων; Θα την πληρώσουν τα φυσικά πρόσωπα. Θα έχουμε αύξηση της φορολογίας των φυσικών προσώπων και ταυτόχρονα μείωση της φορολογίας των νομικών προσώπων. Διαχρονικά, παρατηρούμε από το 2000 και μετά σταθερή μείωση της φορολογίας των νομικών προσώπων παρ' όλη την τεράστια κερδοφορία που υπάρχει.

Τα έσοδα θα αντληθούν μέσα από τους έμμεσους φόρους, τους ειδικούς φόρους στα καύσιμα, τους ειδικούς φόρους στα ποτά και στα τσιγάρα, στην καρτοκινητή τηλεφωνία, ό,τι το πιο αντιλαϊκό. Και η αλήθεια είναι ότι οι διακηρύξεις για πάταξη της φοροδιαφυγής αξιοποιούνται για να οδηγηθούμε πού; Σε μία νέα επιδρομή απέναντι στα λαϊκά εισοδήματα για να μένει στο απυρόβλητο η μόνιμη και νόμιμη φοροαπαλλαγή του μεγάλου κεφαλαίου. Γιατί γνωρίζει πολύ καλά η Κυβέρνηση ότι σε συνθήκες ελευθερίας κίνησης του κεφαλαίου, ύπαρξης φορολογικών παραδείσων, τραπεζικού απόρρητου και εξωχώριων εταιρειών δεν μπορεί να φορολογηθεί η μεγάλη κινητή και ακίνητη περιουσία. Ήδη καταγράφεται έξοδος χρημάτων σε φορολογικούς παραδείσους για να μη φορολογηθούν.

Έτσι, λοιπόν, στο όνομα της φοροδιαφυγής θα εξαπολυθεί ένα νέο κυνήγι μαγισσών ενάντια στα λαϊκά στρώματα. Άλλωστε το επιβεβαιώνει η Κυβέρνηση μέσα από τις προτάσεις της για το φορολογικό διάλογο. Αύξηση των έμμεσων εσόδων, σχέδια επιβολής φόρων στο όνομα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, κατάργηση και αλλαγή του τρόπου υπολογισμού του αφορολόγητο ορίου, εισαγωγή αντικειμενικών κριτηρίων για τους ελεύθερους επαγγελματίες. Και αυτά συνδέονται με νέες φοροαπαλλαγές στους κεφαλαιοκράτες στο όνομα της μείωσης των φορολογικών συντελεστών με τον ψευδεπίγραφο διαχωρισμό για τα μη διανεμόμενα κέρδη.

Τέλος, κενό γράμμα αποδεικνύονται οι προθέσεις της για την πάταξη του φαινομένου των αναξιπρακτων εσόδων, τα οποία το 2008 ανήλθαν στα 30.000.000.000 ευρώ.

Αλήθεια, ποιος θα μαζέψει αυτά τα χρήματα, όταν λέγατε προεκλογικά ότι από εκεί θα αντλήσετε τον κύριο όγκο των εσόδων σας; Μόνο 1.000.000.000 καταγράφεται στο σχέδιο του προϋπολογισμού και αυτό αναμφίβολα θα το εισπράξετε. Και γνωρίζετε πολύ καλά ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι χρωστούν τα τεράστια ποσά των καταγεγραμμένων και ανεισπρακτων εσόδων.

Από την άλλη πλευρά στο σκέλος των δαπανών η Κυβέρνηση και ο ίδιος ο κ. Παπανδρέου προεκλογικά άνοιγε μέτωπο απέναντι στον κ. Καραμανλή που μιλάγε για πάγωμα των μισθών. Φαίνεται ότι αυτό το μέτωπο το άνοιγε γιατί στο στόχαστρό του ήταν η μείωση των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων, όπως προβλέπεται.

Για μείωση, λοιπόν, των μισθών των δημοσίων υπαλλήλων μιλάμε σήμερα με βάση το σχέδιο του προϋπολογισμού και αυτή είναι μία μείωση η οποία θα χτυπήσει σε όλους.

Ταυτόχρονα, στο όνομα των περιορισμών των υπαρκτών σπαταλών τι κάνετε; Χτυπάτε ακόμη περισσότερο τη χρηματοδότηση στα ασφαλιστικά ταμεία, την οποία μειώνετε μη λαμβάνοντας υπ' όψιν την ανάγκη κάλυψης των αναγκών, με αποτέλεσμα ή να πρέπει να συρρικνωθούν οι παρεχόμενες υπηρεσίες από τα ασφαλιστικά ταμεία ή οι ασφαλισμένοι να πρέπει να βάλουν πολύ βαθιά

το χέρι στην τσέπη για να μπορέσουν να εξασφαλίσουν την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Άρα, θα έλεγε κάποιος, μόνο μήπως για τους εργαζόμενους είναι αυτά τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα; Για τους φτωχούς αγρότες; Ο κρατικός προϋπολογισμός χρηματοδοτεί, στηρίζει την ανταγροτική πολιτική, την Κοινή Αγροτική Πολιτική, που οδηγεί στο ξεθεμελίωμα, στο ξεκλήρισμα τη φτωχή και μεσαία αγροτιά. Η απούλητη παραγωγή σαπίζει στο χωράφι, οι εξευτελιστικές τιμές παραγωγού για όλα σχεδόν τα προϊόντα, η έλλειψη προστασίας της τόπιας παραγωγής από τις αθρόες εισαγωγές ομοειδών προϊόντων εκτινάζουν έλλειμμα του αγροτικού ισοζυγίου.

Τα καταχρεωμένα αγροτικά νοικοκυριά και οι πλειστηριασμοί είναι μερικά από τα χαρακτηριστικά παραδείγματα και για όλα αυτά δεν υπάρχει καμμία απολύτως όχι μόνο πρόβλεψη αλλά αντίθετα μέσα από τον προϋπολογισμό θα επιταχυνθεί ακόμη περαιτέρω η υλοποίηση της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, της ΚΑΠ και του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, για να συγκεντρωθεί η αγροτική γη σε όλο και λιγότερα χέρια, να δημιουργηθούν καπιταλιστικού χαρακτήρα αγροτικές εκμεταλλεύσεις στην ύπαιθρο.

Αλλά και τους αυτοαπασχολούμενους τους ταΐζετε καθημερινά με το παραμύθι της αύξησης της ρευστότητας. Μα, αυτό είναι μια ασπιρίνη για να αντιμετωπίσει τον καρκίνο τον οποίο βιώνουν. Και ο καρκίνος τον οποίο βιώνουν έχει να κάνει με τον ανταγωνισμό των κεφαλαιοκρατών, με τον ανταγωνισμό των πολυεθνικών που δέχονται, με τη μεταφορά του τζίρου από τα καταστήματα των εμπορών, των επαγγελματιών στα πολυεθνικά. Έχει να κάνει με τη φορολογική σας πολιτική σε βάρος των ελευθέρων επαγγελματιών και των αυτοαπασχολούμενων. Έχει να κάνει με τα αντιασφαλιστικά μέτρα τα οποία παίρνει. Έχει να κάνει με την πολιτική απελευθέρωσης του ωραρίου.

Αυτά είναι που οδηγούν στο λουκέτο, που οδηγούν στην αύξηση των ακάλυπτων επιταγών από τους επαγγελματίες, από τους εμπορούς και από τους αυτοαπασχολούμενους, γιατί με την πολιτική σας αυτή το μόνο που σας ενδιαφέρει, το μόνο που στηρίζετε για να ικανοποιηθεί, είναι οι ανάγκες του μεγάλου κεφαλαίου και οι δεσμεύσεις που έχει αναλάβει η χώρα μας από την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αλλά κάποιος, τα υπόλοιπα κόμματα της Αντιπολίτευσης, ανεξάρτητα του χαρακτήρα τον οποίο έχουν και ποια είναι αυτά, μιλούν ως βασικό ζήτημα για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Αλλά ποιο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων; Τι χρηματοδοτεί; Τι στηρίζει αυτό το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων που αυξάνεται; Δεν στηρίζει την υλοποίηση του ΕΣΠΑ 2007-2013, που έχει σαφή προσανατολισμό και έχει επιλέξει κονδύλια και προτεραιότητες; Και αυτά δεν είναι τίποτε άλλο παρά η υλοποίηση της αντιλαϊκής στρατηγικής της Λισαβόνας.

Την επιτάχυνση των αναδιαρθρώσεων, την πρόσδεση της παιδείας με τις ανάγκες των επιχειρήσεων και των κεφαλαιοκρατών, την αύξηση των ταξικών φραγμών στη μόρφωση στο όνομα των αποσπασματικών δεξιοτήτων και της διά βίου ψευτοκατάρτισης για μερικά απασχολούμενους, μερικά ειδικευμένους, μερικά ασφαλισμένους νέους για μερική ζωή χρηματοδοτεί για παράδειγμα το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων στηρίζει τις επενδυτικές επιλογές των κεφαλαιοκρατών. Αλλά ταυτόχρονα πετάει στο καλάθι των αχρήστων τέτοια μέτρα, τέτοιους στόχους που θα μπορούσαν να βελτιώσουν τις συνθήκες διαβίωσης των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, των υποβαθμισμένων λαϊκών περιοχών, της υποβαθμισμένης υπαίθρου.

Τα μέτρα της αντισεισμικής θωράκισης δεν είναι επιλέξιμα ούτε από το ΕΣΠΑ ούτε βεβαίως από το συμπληρωματικό του εθνικό σκέλος. Τα μέτρα αντιπλημμυρικής προστασίας δεν είναι επιλέξιμα, γιατί δεν είναι άμεσα στις προτεραιότητες των κεφαλαιοκρατών για να βγάλουν κέρδη απ' αυτή τη δραστηριότητα. Ό,τι, λοιπόν, είναι άμεσα στις επιδιώξεις των κεφαλαιοκρατών, αυτό εντάσσεται στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Ό,τι δεν θέλουν οι κεφαλαιοκράτες, το βγάζετε απ' έξω.

Ακόμη και σε τομείς που πάνε να ικανοποιήσουν λαϊκές ανάγκες, το κάνετε προς ποια κατεύθυνση; Προς την κατεύθυνση να αξιοποιηθεί η ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών. Σε ποιο βωμό;

Να στηριχθεί η δράση του κεφαλαίου, να επεκταθεί η δράση του κεφαλαίου και σε άλλους τομείς, για τη διαχείριση των απορριμμάτων για παράδειγμα.

Να λοιπόν το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Όχι μόνο δεν μπορεί να αντιμετωπίσει, όχι μόνο δεν μπορεί να βελτιώσει, αλλά αποτελεί ένα πολύ καλό εργαλείο για να μπορέσουν οι κεφαλαιοκράτες να επιτύχουν τους σκοπούς τους, να βελτιώσουν τη θέση και τη κερδοφορία τους.

Βεβαίως είναι φανερό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ότι το ΚΚΕ καταψηφίζει τον κρατικό προϋπολογισμό του 2010. Όμως δεν μένει μόνο σ' αυτό, απλά στο να καταψηφίσει αυτόν τον κρατικό προϋπολογισμό, ως ταξικό, ως αντιλαϊκό, ως αδιέξοδο για τα πλατιά λαϊκά νοικοκυριά, αλλά κάνει και κάτι άλλο. Αποκαλύπτει το μύθο ο οποίος καλλιεργείται όχι μόνο από την Κυβέρνηση αλλά και από τα υπόλοιπα κόμματα, το μύθο που λέει ότι αυτός ο δρόμος είναι μονόδρομος για τον ελληνικό λαό, ή θα πρέπει να δεχθεί ο ελληνικός λαός να τον βαδίζει, διαφορετικά δεν υπάρχει άλλη διέξοδος από αυτή την κατάσταση, άντε, στην καλύτερη περίπτωση να προσπαθήσουμε να εξανθρωπίσουμε τον εκμεταλλευτικό χαρακτήρα του καπιταλιστικού συστήματος, το οποίο και λόγω της κρίσης του αναδεικνύει τα όριά του, έχει πλέον ξεπεράσει τα όριά του, οι κρίσεις θα είναι ακόμα πιο ισχυρές, η σαπίλα και η διαφθορά θα είναι ακόμα πιο κύρια χαρακτηριστικά γνωρίσματα αυτού του συστήματος. Παρά τις φιλότιμες προσπάθειες που κάνουν τα κόμματα της ευρωαριστεράς να εξανθρωπίσουν το καπιταλιστικό σύστημα, αυτό δεν εξανθρωπίζεται. Ο εκμεταλλευτικός του χαρακτήρας δεν αλλάζει, γι' αυτό το ΚΚΕ, πιστό στην ιστορική του αποστολή -με πλήρη εμπιστοσύνη στην ιστορική αποστολή της εργατικής τάξης- να ανατρέψει το καπιταλιστικό σύστημα, θα κάνει ό,τι μπορεί να ξεπροβάλει, να ξεδιπλώσει ακόμα πιο πλατιά, ακόμα πιο ολοκληρωμένα ότι υπάρχει και άλλος δρόμος ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.

Ναι, υπάρχει και άλλος δρόμος ανάπτυξης. Δεν είναι μόνο ο δρόμος που εξυπηρετεί τις ανάγκες των κεφαλαιοκρατών, δεν είναι μόνο ο ευρωμονόδρομος, είναι και ο δρόμος που εξυπηρετεί, που ικανοποιεί τις ανάγκες των εργαζόμενων, των παραγωγών του πλούτου, των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, της πόλης και της υπαίθρου, τα οποία βλέπουν τα όνειρά τους να γκρεμοσκαίζονται στις συνθήκες του ανταγωνισμού, στις συνθήκες της κερδοφορίας του κεφαλαίου. Έ, λοιπόν, σ' αυτόν το δρόμο θα κάνει ό,τι περνάει από το χέρι του να ξεδιπλωθεί το ΚΚΕ, αλλά και ταυτόχρονα, όχι μόνο στα λόγια, να προσπαθήσει να οργανώσει από καλύτερες θέσεις την ταξική πάλη, την οργάνωση της πάλης του λαού.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, επειδή γνωρίζει πολύ καλά η αστική τάξη-πλουτοκρατία και οι πολιτικοί της εκπρόσωποι ότι το ΚΚΕ είναι ο αντίπαλος πόλος της πολιτικής και του συστήματος, κάνει σήμερα ό,τι περνάει από το χέρι της να το συκοφαντήσει, να το διαβάλει, τον αναδεικνύει όμως και στην πράξη με όλες αυτές τις επιθέσεις που του κάνει. Στην πραγματικότητα επιβεβαιώνει ότι το ΚΚΕ είναι ο άλλος πόλος απέναντι σε αυτή την κατάσταση, γι' αυτό ο λαός, η εργατική τάξη, τα λαϊκά στρώματα μπορούν με εμπιστοσύνη και πρέπει με εμπιστοσύνη να ακουμπήσουν στο ΚΚΕ και στο κάλεσμα το οποίο κάνει, ότι σήμερα πρέπει να διεκδικηθεί η ικανοποίηση των λαϊκών αιτημάτων, ανοίγοντας όμως το δρόμο στη δημιουργία ενός πλατιού, μαζικού μετώπου πάλης των εργατών, των αυτοαπασχολούμενων, των επαγγελματιών, των φτωχών αγροτών, οι οποίοι όχι μόνο θα βαδίσουν κόντρα στο ρεύμα, όχι μόνο θα αντιμετωπίσουν την ολομέτωπη επίθεση που δέχονται στα εργατικά και στα λαϊκά τους δικαιώματα, όχι μόνο θα έχουν επί μέρους κατακτήσεις, αλλά και θα ανοίξουν το δρόμο σε μία άλλη, σε μια πραγματική αλλαγή, σε μια ριζοσπαστική αλλαγή, που σημαίνει τι: Ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου, λαϊκή εργατική εξουσία, λαϊκή εξουσία και οικοδόμηση της οικονομίας, της λαϊκής οικονομίας με κριτήριο και κίνητρο, όχι το κέρδος, αλλά την ικανοποίηση των λαϊκών αναγκών, που σημαίνει ότι τα βασικά και συγκεντρωμένα μέσα παραγωγής πρέπει να γίνουν λαϊκή περιουσία, να γίνουν λαϊκή ιδιοκτησία. Έτσι μόνο θα μπορέσει να αναβαθμιστεί η παραγωγική δραστηριότητα της χώρας μας, έτσι θα αναπτυχθούν

σχεδιασμένα όλοι οι τομείς και κλάδοι της οικονομίας που είναι απαραίτητο και είναι δυνατόν να αναπτυχθούν στη χώρα μας. Έτσι θα υπάρξει η περιφερειακή ανάπτυξη, έτσι θα αξιοποιηθεί το σύνολο του εργατικού δυναμικού, θα χτυπηθεί η μερική απασχόληση, η ανασφάλιστη εργασία, θα χτυπηθεί η ανεργία.

Αυτή είναι η διέξοδος και η λύση. Μέσα από αυτόν τον τρόπο θα μπορεί πραγματικά ο λαός να απολαμβάνει πραγματική σύγχρονη δωρεάν για όλους αναβαθμισμένη δημόσια υγεία και παιδεία.

Θα μπορεί ο λαός να απολαμβάνει τα πλούτη του πολιτισμού και της ιστορικής κληρονομιάς, να έχει ελεύθερο χρόνο, να μπορέσει να ζήσει σε ανθρώπινες συνθήκες και πόλεις;

Αυτός, λοιπόν, είναι ο δρόμος και αυτόν το δρόμο, βεβαίως, θα τον βαδίσουν αργά ή γρήγορα -όσο πιο γρήγορα τόσο καλύτερο- η εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα μαζί με το ΚΚΕ, γιατί ακριβώς είναι δικαίωμα του κάθε λαού να αποφασίζει για το παρόν και το μέλλον του, για μια Ελλάδα, η οποία δεν θα είναι άντρο του κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστικών ενώσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Σας ευχαριστώ.

Εισερχόμεστε στον κατάλογο των αγορητών επί της αρχής.

Πρώτος ομιλητής είναι ο κ. Μακρυπιδής Ανδρέας, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ.

Υπενθυμίζω ότι ο χρόνος είναι επτά λεπτά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε τον προϋπολογισμό του 2010 σε μια περίοδο όπου η οικονομία μας βρίσκεται σε κατάσταση έκτακτης ανάγκης. Και βρίσκεται όχι τυχαία. Είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών που εφαρμόστηκαν τα τελευταία πεντέμισι χρόνια.

Μέσα από τον προϋπολογισμό αυτό κάνουμε μία μεγάλη προσπάθεια, θα έλεγα μία υπέρβαση. Προσπαθούμε να αφήσουμε πίσω μας μια περίοδο δημοσιονομικής κατάρρευσης, κοινωνικής αποδιάθρωσης, αναπτυξιακής οπισθοδρόμησης, μία περίοδο που χαρακτηρίστηκε από μεγάλο δημοσιονομικό έλλειμμα, από έλλειμμα δημοκρατικό, κοινωνικό, από έλλειμμα αναπτυξιακό και μόνο ένα πλεόνασμα, το πλεόνασμα της διαφθοράς.

Αυτά ήταν τα επιτεύγματα μιας πολιτικής της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας τα τελευταία πεντέμισι χρόνια. Προσπαθούμε με τον προϋπολογισμό του 2010 να μπούμε σε μία άλλη φάση, σε μία νέα περίοδο, που στοχεύει στη σταθερότητα της οικονομίας, στο νοικοκύρεμα των δημοσιονομικών σε μία δίκαιη αναδιανομή και φυσικά σε μία αναπτυξιακή προοπτική για την οικονομία και τη χώρα.

Στο σχέδιο της σταθερότητας, τι επιδιώκουμε τον προϋπολογισμό: Επιδιώκουμε να μειώσουμε το έλλειμμα μέχρι τέλος του 2013 κάτω του 3%, με στόχο για το 2010 να μειωθεί κατά τέσσερις μονάδες.

Όσον αφορά το νοικοκύρεμα, περιορίζουμε τις δαπάνες κατά 4.000.000.000 ευρώ. Απέναντι σε μία πολιτική σπατάλης και αδιαφάνειας, έρχεται ο προϋπολογισμός και νοικοκυρεύει τα θέματα που έχουν να κάνουν με τις δαπάνες σε ένα ύψος 4.000.000.000. Στοχεύουμε στην αναδιανομή του εισοδήματος με τη στήριξη των μικρών και μεσαίων εισοδημάτων, με στήριξη των αγροτών, με μια πρόταση ουσιαστική για την κοινωνική μας πολιτική και φυσικά μέσα από την επιβάρυνση των υψηλών εισοδημάτων, αλλά και των εχόντων και κατεχόντων.

Τέλος, με τον προϋπολογισμό του 2010 στοχεύουμε στην αναπτυξιακή προοπτική της χώρας με την αύξηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων στα 10,3 δισεκατομμύρια ευρώ, γιατί πιστεύουμε ότι δεν είναι στόχος μας ούτε αυτοσκοπός η διαχείριση των δημοσιονομικών. Είναι η ανάπτυξη, γιατί μέσα από την ανάπτυξη θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε προοπτική για τη χώρα και την οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, γενικό και ειδικούς εισηγητές να ζητούν ευθύνες από αυτό το Βήμα χτες για την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ των δύομιση μηνών γιατί δεν έλυσε τα προβλήματα των πεντέμισι χρόνων που δημιούργησε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, αρχίζω να αμφιβάλω για τη μνήμη τους και είμαι υποχρεωμένος να τους υπενθυμίζω ποια ήταν η κατάσταση της οικονομίας το 2004, όταν ανέλαβαν την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας

και ποια είναι η κατάσταση της οικονομίας που παρέδωσαν πριν από δύο μήνες, τη διακυβέρνηση της χώρας.

Ενδεικτικά θα επικεντρωθώ σε δύο-τρία δημοσιονομικά μέγεθη.

Όσον αφορά το έλλειμμα, είναι περιττό πλέον να τονίσουμε για μία ακόμη φορά, τι προέβλεπε ο προϋπολογισμός που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία πέρυσι τέτοιο καιρό σε αυτή την Αίθουσα, όταν όλο το οικονομικό team, ο Πρωθυπουργός τότε ο κ. Καραμανλής και η πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας μιλούσαν για την ψήφιση ενός προϋπολογισμού που το έλλειμμα, για το 2010 θα ήταν, άκουσον-άκουσον, 2,7% και κατέληξε να είναι 12,7%.

Αυτό θα πούνε, γιατί άκουσα το γενικό εισηγητή να λέει σε μία προσπάθεια αληθιμίας -αλημιστής ήταν τελικά ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας- ότι 8% είναι το πραγματικό έλλειμμα, τα άλλα είναι αποτελέσματα πολιτικών δικών μας, των δύο μηνών. Και δεν θα επικαλεστώ δικά μας στοιχεία, θα επικαλεστώ αυτό που είπε ο Διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος με το έγγραφό του από 2-7-2009. Είπε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ότι το έλλειμμα θα είναι σε διψήφιο αριθμό. Αυτή ως απάντηση στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας.

Σε σχέση με το δημόσιο χρέος, είμαι υποχρεωμένος να πω ότι προκειμένου να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, έκανε μία βουτιά στο χρόνο και γύρισε στο 1981, για να μας πει ότι η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, τη δεκαετία του '80, ήταν αυτή που διόγκωσε το έλλειμμα.

Θέλετε να αναφερθούμε σε στοιχεία; Το 1989, παρέδωσε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ τότε, στη συγκυβέρνηση και στη συνέχεια στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το δημόσιο χρέος σε ένα ποσοστό 68% του ΑΕΠ. Το 1993 παραδώσατε το δημόσιο χρέος 110% του ΑΕΠ, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, μετά από τριάντισι χρόνια νοικοκυρέματος, από την κυβέρνηση του κ. Μητσotάκη. Το 2004, το δημόσιο χρέος, στις 31-12-2003 συγκεκριμένα, ήταν 180.000.000.000 ευρώ. Από ιδρύσεις του ελληνικού κράτους, το δημόσιο χρέος ήταν 180.000.000.000 ευρώ. Ποιό είναι το δημόσιο χρέος, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, το Σεπτέμβριο του 2009; Περίπου 300.000.000.000 ευρώ. Μετά από πεντέμισι χρόνια διακυβέρνησης της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία, έφθασε το δημόσιο χρέος σε ένας ύψος δυσθεώρητο.

Αυτά τα δημοσιονομικά μεγέθη έχουν καταγραφεί και θα είναι στην πιο μελανή, στην πιο μαύρη σελίδα της νεότερης οικονομικής ιστορίας του ελληνικού κράτους. Αυτά, είναι τα επιτεύγματα των ημερών της Νέας Δημοκρατίας.

Απέναντι σε αυτές τις πολιτικές, κυρίες και κύριοι, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει και σχέδιο και πρόγραμμα και πολιτική βούληση και αυτή διαγράφεται μέσα από τον προϋπολογισμό του 2010, αλλά όχι μόνο. Αυτό είναι το πρώτο βήμα. Μέσα από το πρόγραμμα σταθερότητας και σύγκλισης που θα ακολουθηθεί, μέσα από δύο νομοθετικές πρωτοβουλίες που κάνουν, μέσα από το νομοσχέδιο για την οικονομική ενίσχυση της κοινωνικής αλληλεγγύης, μέσα από το νομοσχέδιο για την αξιοκρατία και διαφάνεια στο δημόσιο και με μία σειρά άλλες νομοθετικές πρωτοβουλίες, είμαστε έτοιμοι να βγάλουμε την οικονομία από την κρίση και τη χώρα από το τέλμα.

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, με το εξής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν και έχουμε μεγάλη κοινοβουλευτική πλειοψηφία, εμείς έχουμε στόχο να πετύχουμε με την ευρύτερη συναίνεση της κοινωνίας. Γι' αυτό έχουμε ξεκινήσει με τις πρώτες εξαγγελίες του Πρωθυπουργού του Γιώργου Παπανδρέου έναν μεγάλο κοινωνικό διάλογο. Γιατί; Γιατί για να κάνουμε την υπέρβαση, για να ξεπεράσουμε τα μεγάλα και πολλά και σύνθετα προβλήματα που δημιούργησε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, χρειάζεται η συναίνεση των εργαζομένων, του λαού, των παραγωγικών τάξεων. Και σε αυτήν την κατεύθυνση είμαστε έτοιμοι όλοι μαζί να συμβάλλουμε. Το πρώτο βήμα γίνεται με την υπερψήφιση αυτού του προϋπολογισμού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εγώ σας ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Δημήτριος

Αβραμόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως όλοι μας έχω και εγώ πλήρη επίγνωση ότι αυτή η συζήτηση πραγματοποιείται φέτος, υπό τις κρίσιμες περιστάσεις μίας οικονομικής κρίσης, που επιβάλλει σε όλους μας πλήρη συναίσθηση των ευθυνών μας.

Διερωτώμαι ωστόσο για το περιεχόμενο αυτής της συζήτησης. Νομίζω, ότι έχω σωστά αντιληφθεί πως η συζήτηση αυτή αφορά σε έναν προϋπολογισμό προσωρινού χαρακτήρα, αφού πρόκειται να αναθεωρηθεί, όπως είπε ο Υπουργός Οικονομίας, μέσα στους επόμενους μήνες.

Τι συζητάμε λοιπόν; Προφανώς συζητάμε για τους αυτοσχέδιασμούς μιας Κυβέρνησης που πειραματίζεται και αποδεικνύεται ανέτοιμη να αντιμετωπίσει την κρίση. Φοβάμαι ότι δεν διαθέτει ούτε το σχέδιο που επαγγελλόταν για την έξοδο από την κρίση, ούτε τη δυνατότητα να μετατρέψει αυτήν την κρίση σε μια μεγάλη εθνική ευκαιρία ανασύνταξης, ανάταξης και σκληρής προσπάθειας για την προσαρμογή στις απαιτήσεις των καιρών. Και τούτο, ανεξαρτήτως προθέσεων. Οι απαιτήσεις των καιρών δεν είναι μόνο οι απαιτήσεις των Ευρωπαίων εταίρων μας και των διεθνών αγορών. Είναι πρωτίστως οι απαιτήσεις της μεγάλης πλειοψηφίας των Ελλήνων που ανησυχούν και δικαίως για το μέλλον τους.

Αναγνωρίζω ότι τα αδιέξοδα στα οποία βρίσκεται σήμερα η χώρα είναι αδιέξοδα ενός στρεβλού προτύπου ανάπτυξης και μιας διαχρονικής παθογένειας που σπατάλησε πόρους αγνόησε στρατηγικά πλεονεκτήματα και καλλιέργησε καταναλωτικές συνήθειες και συμπεριφορές αδιαφορώντας για την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας και παραγωγής. Αναγνωρίζω όπως όλοι μας στη Νέα Δημοκρατία τις ευθύνες που αναλογούν σε εμάς, στην προηγούμενη Κυβέρνηση. Εξαιτίας αυτών των αιτιών καταψηφιστήκαμε από τον ελληνικό λαό. Πήραμε το μήνυμά του. Αναγνωρίσαμε τα λάθη μας και διδαχθήκαμε από τις συνέπειές τους. Ξαναστεκόμαστε σήμερα όρθιοι, ανανεωμένοι, μέσα από τη μαζική συμμετοχή της κοινοτικής μας βάσης στη διαδικασία της εκλογής του νέου μας Προέδρου, Αντώνη Σαμαρά.

Οι περισσότερες μάχες που έχουμε να δώσουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μάχες κοινές, όπως κοινός είναι και ο πόλεμος για να μετατραπεί η οικονομική κρίση σε πολιτική ευκαιρία για ένα νέο ξεκίνημα. Είναι κοινές οι μάχες που πρέπει να δώσουμε για την αποκατάσταση της αξιοπιστίας της χώρας μας, της αξιοπιστίας του ίδιου του πολιτικού συστήματος για την πάταξη της διαφθοράς. Είναι, τέλος, κοινές οι μάχες που πρέπει να δώσουμε με το χρόνο, ώστε η καταστροφική απώλειά του να μη σταθεί εμπόδιο στις τομές που πρέπει να γίνουν για την αναδιοργάνωση του κράτους, της οικονομίας, της κοινωνίας.

Φοβάμαι όμως ότι η σημερινή Κυβέρνηση δεν είναι σε θέση να αξιοποιήσει την τύχη που δεν είχαμε εμείς, δηλαδή να έχει απέναντί της μία υπεύθυνη, καλοπροαίρετη και παραγωγική Αντιπολίτευση. Είναι νωπές ακόμα οι μνήμες του χθες. Το ΠΑΣΟΚ ως Αντιπολίτευση μας αρνήθηκε τη συναίνεση που σήμερα ζητά. Μετεκλογικά, κάνει ένα δεύτερο λάθος. Κάνει πως αγνοεί αυτά που όλοι μας γνωρίζουμε για την οικονομική κατάσταση της χώρας και ταυτόχρονα πειραματίζεται με ατελέσφορες πολιτικές που προσθέτουν νέα προβλήματα στα ήδη υφιστάμενα. Καταφεύγει σε επικοινωνιακά τεχνάσματα, αντί να παίρνει ουσιαστικά μέτρα. Ακίνητοποιεί τη λειτουργία του κράτους αντί να επιστρατεύει τις δυνάμεις του για την αντιμετώπιση της κρίσης. Ακροβατεί ανάμεσα σε αντιφατικές επιλογές διαχειριζόμενο τις εσωκομματικές του ισορροπίες αλλά αρνούμενο να αποδεχθεί την πραγματικότητα. Την ίδια ώρα, η αγορά ασφυκτιά μέσα σε μια αρνητική για την οικονομία ψυχολογία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι μας συμφωνούμε ότι ο ρόλος του κράτους είναι να παρεμβαίνει κάθε φορά που χρειάζεται για να αποκατασταθούν οι κοινωνικές αδικίες και να αποφευχθούν οι αρρυθμίες της αγοράς που κερδοσκοπεί χωρίς να ελέγχεται η ασυδοσία της. Συμφωνούμε όλοι ότι κάποτε πρέπει να ξεκινήσει το ξήλωμα του γραφειοκρατικού και πελατειακού κράτους πάνω στα θεμέλια του οποίου έχει κτιστεί μια μη ανταγωνιστική οικονομία. Συμφωνούμε όλοι ότι σαθρό κράτος σημαίνει σαθρή οικονομία. Καταρρέουν και τα δύο όταν η

οικονομική κρίση αποκαλύπτει την αδυναμία τους να την ξεπεράσουν.

Και όταν μιλάμε για οικονομία, μιλάμε για μια οικονομία που λειτουργεί στο πλαίσιο ενός διεθνούς περιβάλλοντος εκτός του οποίου δεν μπορεί να υπάρξει. Μιλάμε για Χρηματιστήρια, για διεθνείς αγορές, για παγκόσμιους οργανισμούς. Μιλάμε για κανόνες που ορίζουν την ανταγωνιστικότητα και τη βιωσιμότητα οποιασδήποτε εθνικής οικονομίας. Ταυτόχρονα, μιλάμε ή πρέπει να μιλάμε για ανθρώπους, για πολίτες που αποτελούν την προϋπόθεση αλλά και τον στόχο κάθε εθνικής οικονομίας. Και μιλάμε βέβαια για την ανάγκη να αρθούν οι οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες που αποκλείουν από τη συμμετοχή στην οικονομική ανάπτυξη αδύναμες κοινωνικές ομάδες αλλά και διαθέσιμες δημιουργικές δυνάμεις.

Μη χάνετε άλλο χρόνο. Μην απογοητεύετε την πλειοψηφία που σας έφερε στην εξουσία και περισσότερο μην απογοητεύετε την ίδια την κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χωρίς ισχυρή οικονομία δεν υπάρχει ισχυρή και συνεκτική κοινωνία, χωρίς ισχυρή και συνεκτική κοινωνία δεν μπορεί να υπάρξει ισχυρή εξωτερική πολιτική και ισχυρή εξωτερική πολιτική στις μέρες μας είναι η εξωτερική πολιτική που βασίζεται και στην αποτελεσματικότητα της οικονομικής και επιχειρηματικής διπλωματίας, στην εξωστρέφειά της, την αυτοπεποίθησή της, την ευρηματικότητά της.

Χρειάζομαστε μία εξωτερική πολιτική που θα αντανάκλα την εθνική μας ταυτότητα και θα διεκδικεί την οικουμενικότητά της ως μέσο για να ξαναγίνει η θέση μας σεβαστή και πρωταγωνιστική σ' ολόκληρο τον κόσμο, εκεί όπου η Ελλάδα μπορεί να πρωταγωνιστήσει. Χρειάζομαστε μία εξωτερική πολιτική απαλλαγμένη από τα βαλκανικά της χαρακτηριστικά, να ανοιχτούμε στον κόσμο με άποψη για το νέο ρόλο της Ελλάδας. Δεν υπάρχουν πια στις μέρες μας μικρές και μεγάλες χώρες. Υπάρχουν μικρές ή μεγάλες πολιτικές.

Με την ευκαιρία αυτή θα ήθελα να αναφερθώ στις δηλώσεις του Οικουμενικού Πατριάρχη, αλλά και την αντίδραση του κ. Νταβούτογλου, όπου επανέρχεται σε θέσεις που στηρίζει το βαθύ κράτος της Τουρκίας, θέσεις εκτός τόπου και χρόνου.

Πώς είναι δυνατόν να αμφισβητείται το διεθνές καθεστώς και η οικουμενικότητα του Πατριαρχείου της Κωνσταντινούπολης από μία χώρα που προσβλέπει στην ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Η ιστορία του, η διεθνής παρουσία του και το Διεθνές Δίκαιο το κατοχυρώνουν ως διεθνή πνευματική και θρησκευτική οντότητα οικουμενικής εμβέλειας και ως τέτοιο αναγνωρίζεται από τη διεθνή κοινότητα.

Καλούμε την Τουρκία να αποφεύγει να βάσει και άλλα εμπόδια στην ένταξή της στην Ευρώπη, την οποία όλοι στηρίζουμε, ειδικότερα σε θέματα υψηλής ευαισθησίας, όπως τα ανθρώπινα δικαιώματα, η θρησκευτική ελευθερία και η οικουμενικότητα των ηγετών των θρησκειών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Όχι ένα λεπτό, κύριε Αβραμόπουλε. Συντομεύετε, σας παρακαλώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να αφήσουμε τη χώρα μας να πτωχεύσει, να οδηγηθεί στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, ούτε καν να ενισχυθεί από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα με την έκδοση ευρωπαϊκού ομολόγου. Σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να αφήσουμε να παίζουν διεθνείς οικονομικοί οργανισμοί το ρόλο τους σήμερα παίζει στη χώρα μας το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Η εθνική μας επάρκεια να λύνουμε τα προβλήματά μας χωρίς να εκτίθεται η χώρα δεν τίθεται σε αμφισβήτηση, γι' αυτό θα σταθούμε εμπόδιο απέναντι σε κάθε απόπειρα της σημερινής Κυβέρνησης που μπορεί να οδηγήσει στο διασπασμό μας.

Την ίδια στιγμή όμως είμαστε πρόθυμοι να συνεργαστούμε για το σχεδιασμό μίας νέας αρχιτεκτονικής της ελληνικής διπλωματίας στον κόσμο. Είμαστε έτοιμοι να συνεργαστούμε για να ξανακάνουμε την Ελλάδα δυνατή, αναδεικνύοντας τις δυνατότητές της για ένα νέο δυναμικό ρόλο, αρκεί ο δρόμος στον οποίο θα συναντηθούμε να μην είναι ο δρόμος των καθυστερήσεων, των

αοριστιών και της αναποτελεσματικότητας, να είναι ο δρόμος της επιστροφής στην πολιτική του συγκεκριμένου, του ουσιαστικού, του αποτελεσματικού.

Οι καιροί άλλαξαν. Μαζί τους άλλαξαν και τα πολιτικά μας ήθη. Αλλάζουν και οι πολιτικές μας προτεραιότητες. Σύγχρονη πολιτική είναι η πολιτική του συγκεκριμένου και του αποτελέσματος, η πολιτική των ιδεών και της καινοτομίας. Ο δρόμος προϋποθέτει εθνική συνεννόηση στα μεγάλα και τα σημαντικά. Η σημερινή Ελλάδα δεν έχει την πολυτέλεια της διαίρεσης των δυνάμεων της. Το ζητούμενό της ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Αβραμόπουλε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ: ...είναι η χάραξη μιας υπερβατικής στρατηγικής, σύνθεσης και υψηλών στόχων, είναι η στρατηγική της ελπίδας για τη διεξοδό από την κρίση, που όμως θα βλέπει πέρα και μετά από αυτήν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Και εμείς σας ευχαριστούμε και παρακαλώ από όλους να τηρείται ο χρόνος.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο προϋπολογισμός του 2010 κινείται στην ίδια, ακριβώς στην ίδια θα έλεγα, αντιλαϊκή κατεύθυνση όλων των προηγούμενων προϋπολογισμών που έχουν κατατεθεί σ' αυτήν τη Βουλή από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα και ιδιαίτερα την τελευταία εικοσαετία.

Είναι ένας βαθιά ταξικός προϋπολογισμός προσαρμοσμένος στις ανάγκες εξόδου του ελληνικού καπιταλισμού από την κρίση που διέρχεται το ίδιο το σύστημα και στη χώρα μας και παγκόσμια και όπως όλοι οι προηγούμενοι προϋπολογισμοί, παρά τα όσα έχουν λεχθεί εδώ μέσα, αναδιανέμει και αυτός τον κοινωνικά παραγόμενο πλούτο σε όφελος του μεγάλου κεφαλαίου.

Οι εισηγητές μας απέδειξαν και με αριθμητικά στοιχεία αυτήν την αλήθεια και φαντάζομαι ότι όσοι μπορεί να έχουν την υπομονή να παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αυτό βιώνουν από την ίδια τη ζωή τους τα τελευταία χρόνια. Επίσης ο προϋπολογισμός είναι στη γραμμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του προγράμματος ανάκαμψης της οικονομίας που έχει αποφασιστεί τον τελευταίο χρόνο.

Κυβέρνηση, Νέα Δημοκρατία και ΛΑΟΣ δημιουργούν ένα κλίμα κινδυνολογίας, καταστροφολογίας, τρομοκρατίας των εργαζομένων, γιατί θέλουν να αποσπάσουν τη συναίνεση.

Σηκώνουν τη «σημαία» της καταστροφής, του ναυαγίου της χώρας, της οικονομικής χρεοκοπίας. Ζητούν κοινωνικό διάλογο, για να υποχρεώσουν τους εργαζόμενους να αποδεχθούν μία βάρβαρη πολιτική, που σηματοδοτείται όχι μόνο από τον προϋπολογισμό αλλά συνολικά και από την πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και από την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μεταξύ των άλλων το τελευταίο διάστημα προβάλλεται το επιχείρημα, ιδιαίτερα από τον κύριο Πρωθυπουργό, ότι απειλείται η εθνική ανεξαρτησία της χώρας. Είναι πολιτικό θράσος, κατά τη γνώμη μας. Επαναλαμβάνουμε ότι είναι πολιτικό θράσος το να προσπαθεί αυτή τη στιγμή η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, όπως και παλιότερα της Νέας Δημοκρατίας, να εκμεταλλευθεί τα πατριωτικά συναισθήματα των εργαζομένων για να περάσει την πολιτική της. Και είναι πολιτικό θράσος το να μιλάνε για εθνική ανεξαρτησία όταν έχουν υπογράψει, έχουν συμφωνήσει και το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ και ο ΛΑΟΣ - φυσικά εκ των υστέρων - τη Συνθήκη του Μάαστριχτ, που εκχωρεί ουσιαστικές αρμοδιότητες και παραβιάζει στην πράξη, και στον οικονομικό τομέα και σ' άλλους τομείς, την εθνική ανεξαρτησία της χώρας κι όταν σήμερα η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και το ΠΑΣΟΚ σαν κόμμα και η Νέα Δημοκρατία και ο ΛΑΟΣ αποδέχονται το Ευρωσύνταγμα, τη Συνθήκη της Λισαβόνας, που μειώνει ακόμη περισσότερο την εθνική ανεξαρτησία, που δίνει δικαίωμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση ακόμα και κατά πλειοψηφία να αποφασίζει, στο σύνολο θα έλεγα, των τομέων της οικονομικής και πολιτικής ζωής της χώρας.

Είναι πολιτική υποκρισία και θράσος να χρησιμοποιεί το επιχείρημα ότι απειλείται η εθνική ανεξαρτησία, όταν η ίδια η Κυ-

βέρνηση του ΠΑΣΟΚ αλλά και τα άλλα κόμματα του ευρωμονόδρομου αποδέχονται και προπαγανδίζουν σαν θετικές τις οδηγίες που αποφασίζονται στην Ευρωπαϊκή Ένωση και μάλιστα πιέζουν να ενσωματώνονται γρήγορα στο εθνικό δίκαιο.

Είναι πράγματι πολιτική υποκρισία να μιλάει για εθνική ανεξαρτησία όταν έχει εκχωρήσει στο ΝΑΤΟ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας και ο ίδιος ο Πρωθυπουργός έχει δηλώσει στο Τάμπερε ότι δεν έχουμε κανένα πρόβλημα με την εκχώρηση δικαιωμάτων της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είναι επίσης πολιτικό θράσος και υποκρισία το να επικαλείται την εθνική ανεξαρτησία, όταν και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ έχουν αποδεχθεί το πρόγραμμα ανάκαμψης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κι όταν εφαρμόζει σήμερα το πρόγραμμα ανάκαμψης και όλη τη στρατηγική του ευρωπαϊκού και του ελληνικού κεφαλαίου. Και μάλιστα το χειρότερο απ' όλα είναι ότι προσπαθεί να παρουσιάσει ότι είναι και δικό του επίτευγμα, ότι είναι και δικιά του πολιτική. Την θέλει την «πίεση» από τον Αλμουίνια και τον Τρισέ, γιατί έτσι πιο εύκολα νομίζει ότι μπορεί να περάσει την πολιτική και να φοβίσει τον κόσμο.

Εμείς λέμε ότι κυριολεκτικά κοροϊδεύετε τον ελληνικό λαό, κοροϊδεύετε τους παραγωγούς του πλούτου, αυτούς που φτύνουν αίμα, αυτούς που δουλεύουν, αυτούς που χύνουν ιδρώτα, αίμα, δίνουν τη ζωή τους πολλές φορές, αναπτύσσουν την παραγωγή, για να πάρουν τι; Επτακόσια ευρώ, 800 ευρώ, 900 ευρώ.

Δεύτερο επιχείρημα: Η υπόθεση των ελλειμμάτων και του χρέους είναι εθνικό ζήτημα. Κάθε φορά που στριμώχνεται η αστική τάξη της χώρας μας και τα κόμματα που την υπηρετούν, κάθε φορά που βρίσκονται σε δυσκολίες θετικές ή αρνητικές -και δεν είναι αντίφαση- τότε επικαλούνται τον εθνικό στόχο.

Όταν είχαμε ανάπτυξη παλιότερα, όταν είχαμε έκρηξη της ανάπτυξης και ανέβασμα σε υψηλά επίπεδα του ΑΕΠ, τα ίδια ακριβώς έλεγε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, τα ίδια ακριβώς έλεγε και η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Ας μεταφράσουμε όμως αυτόν τον εθνικό στόχο. Ποιος ήταν; Αμύθητα κέρδη για τις επιχειρήσεις, 140.000.000.000 την τελευταία δεκαετία, λιτότητα, ανεργία, αβεβαιότητα, φτώχεια για τη συντριπτική πλειοψηφία του λαού. Και ζητάτε σήμερα συναίνεση, και μάλιστα το βαφτίζετε και σαν «εθνικό ζήτημα», από ποιους ειλικρινά; Δεν ντρέπεστε τουλάχιστον; Από ποιους ζητάτε συναίνεση; Από έναν που παίρνει 460 ευρώ, από έναν που παίρνει 700 ευρώ; Τι είναι αυτά; Τα πόδια του κυρίου τάδε είναι για μισή μέρα! Και απ' αυτούς τους ανθρώπους ζητάτε συναίνεση σήμερα σε μια αντιλαϊκή πολιτική. Ζητάτε από τους συνταξιούχους των 500 ευρώ να σταματήσουν να μιλάνε, ζητάτε από τους αυτοαπασχολούμενους που είναι με τη θηλιά στο λαιμό, ζητάτε από τους φτωχούς αγρότες που εγκαταλείπουν το χωράφι. Και τι τους λέτε; «Μη ζητάτε τίποτα, εν ονόματι της εθνικής οικονομίας». Μάλιστα. Για ποιο λόγο;

Ας πάρουμε το πρώτο δέκαμηνο του 2009: Έχουν δοθεί 40,8 δισεκατομμύρια στις τράπεζες, 7,2 δισεκατομμύρια μέσω του επενδυτικού νόμου, 6.000.000.000 από τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, 3,2 δισεκατομμύρια επιχειρηματικά δάνεια, 3,2 δισεκατομμύρια για τη στήριξη -υποτίθεται- της απασχόλησης, 1,3 δισεκατομμύρια για την ανταγωνιστικότητα.

Σε δέκα μήνες έχετε δώσει συνολικά 61,7 δισεκατομμύρια σε μια χούφτα κεφαλαιοκράτες που λυμαίνονται τον πλούτο της χώρας και ζητάτε απ' όλους τους υπόλοιπους, που ζουν στην αβεβαιότητα, στη φτώχεια, στη δυσκολία, που δουλεύουν σε δύο και τρεις δουλειές για να τα βγάλουν πέρα να σταματήσουν να διεκδικούν την συναίνεση. Δεν θα την έχετε ποτέ σε ό,τι αφορά το ΚΚΕ. Και όχι μόνο θα υπάρξουν κινητοποιήσεις, αλλά θα υπάρχουν και πιο δυναμικές και μεγαλύτερες και δεν μπορείτε να τις σταματήσετε. Αυτή είναι η δικιά μας πολιτική και ευθυγραμμίζομαστε με τις ανάγκες και τις απαιτήσεις των καιρών.

Την ίδια στιγμή που σηκώνετε τη σημαία της κρίσης 11,8 δισεκατομμύρια ευρώ έχουν κερδίσει εκατόν εξήντα έξι επιχειρήσεις εισηγμένες στο Χρηματιστήριο το πρώτο δεκάμηνο...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Και από την άλλη -έλεος, δηλαδή- προπαγανδίζετε σαν μεγάλη προσφορά του κεφαλαίου το 1.000.000.000 για το επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης, δηλαδή ζητιανιά, ελεημοσύνη. Ούτε το 10% των κερδών τους δεν είναι που υποτίθεται ότι δώσατε στον ελληνικό λαό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Πρέπει να ολοκληρώσετε, κύριε Παφίλη.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ποιος εθνικός στόχος, λοιπόν; Εθνικός στόχος για σας είναι ο στόχος των κεφαλαιοκρατών, των καπιταλιστών, να ανακάμψουν να κερδίσουν και αυτό δεν μπορεί να το κάνουν παρά μόνο, αν δυναμώσει η εκμετάλλευση.

Και τελειώνω με αυτό. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Όσο κι αν προσπαθείτε σήμερα να υποτάξετε τον κόσμο όλοι σας, όσο προσπαθείτε να του δείξετε ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος τόσο ο άλλος δρόμος της ανατροπής της καπιταλιστικής βαρβαρότητας θα μπαίνει στην ημερησία διάταξη. Όσο προσπαθείτε να συκοφαντήσετε το σοσιαλισμό που γνωρίσαμε και να τον κρίνετε με σημερινά κριτήρια για το τότε, τόσο περισσότερο οι εργαζόμενοι θα αναζητούν τη λύση του σοσιαλισμού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Έλεος! Αν μιλήσουμε όλοι εννιά λεπτά....

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μη φοβάστε. Θα έρθει και πολύ γρήγορα και όσο φωνάζετε θα έρθει ακόμη πιο γρήγορα.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος θα κάνει το παν για να επιβάλει τη νομιμότητα αυτών που παράγουν τον κοινωνικό πλούτο κόντρα στη βάρβαρη νομιμότητα της εκμετάλλευσης της συντριπτικής πλειοψηφίας του λαού.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Βέρα Νικολαΐδου): Εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία της Βουλής, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στους χώρους του Μεγάρου της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί τους από το 2ο Γυμνάσιο Αλεξανδρούπολης.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίζουμε με το Βουλευτή του ΛΑΟΣ κ. Μαυρουδή Βορίδη. Έχετε το λόγο, κύριε Βορίδη.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς θα ήθελα να ξεκινήσω χαιρετίζοντας τη δήλωση του κ. Αβραμόπουλου που μας επισήμανε στην Αίθουσα σήμερα την επικινδυνότητα αυτής της τοποθετήσεως του κ. Νταβούτογλου. Ελπίζω απλώς ότι η Νέα Δημοκρατία θα προχωρήσει και στο επόμενο βήμα, που είναι πλέον να αναθεωρήσει την άποψή της σε σχέση με την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας. Διότι είναι αυτονόητο ότι όταν η εξωτερική πολιτική της Αγκυράς είναι αυτή, είναι -φαντάζομαι- λογική συνέπεια και συνέχεια ότι δεν μπορεί κάποιος να συνεχίσει να υποστηρίζει την ευρωπαϊκή προοπτική της Τουρκίας με αυτά τα δεδομένα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Επομένως μετά τη δήλωση περιμένουμε και την επόμενη τοποθέτηση για να καταστούν τα πράγματα σαφή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ερχόμενοι στον προϋπολογισμό και στη συζήτηση αυτή νομίζω ότι θα έπρεπε να ξεκαθαρίσουμε ένα πράγμα. Συζητάμε για έναν προϋπολογισμό υπό τις δυσμενέστερες συνθήκες που έχει γνωρίσει μεταπολιτευτικά ο τόπος μας.

Και θα περίμενε κανείς ότι τη δυσκολία της καταστάσεως θα την είχαν αντιληφθεί όλες οι πτέρυγες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι ζήτημα υποκειμενικό, δεν είναι ζήτημα γνώμης, δεν είναι ζήτημα καν το να καταλογίσουμε την κατάσταση αυτή στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στον κ. Αλμουίνια, στον κ. Τρισέ ή, εν γένει, στις κακές αγορές. Μπορεί κανείς να έχει διαφορετική αξιολόγηση, αλλά δεν είναι δυνατόν να μην έχει σαφή τοποθέτηση ως προς αυτό. Μπορεί κανείς να εξηγήσει με διαφόρους τρόπους τα αίτια, αλλά δεν είναι δυνατόν να αρνείται την πραγματικότητα, την πραγματικότητα της υπερχρέ-

ωσης της χώρας μας, την πραγματικότητα του τεραστίου ελλείμματος. Αυτές τις πραγματικότητες, οι οποίες επιβαρύνουν την πραγματική οικονομία δεν είναι δυνατόν κανείς να τις παραγνωρίζει.

Γιατί, όμως, κατά τη γνώμη μας, πρέπει να καταψηφιστεί αυτός ο προϋπολογισμός; Πρέπει να καταψηφιστεί για τον απλούστατο λόγο ότι δεν αντιμετωπίζει το πρόβλημα με την απαιτούμενη σοβαρότητα για την κρίσιμότητα της στιγμής. Τι θα έπρεπε να είναι απόλυτη προτεραιότητα; Απόλυτη προτεραιότητα, βεβαίως, θα έπρεπε να είναι η αντιμετώπιση των δημοσιονομικών.

Όμως, υπάρχει μία δεύτερη ανάγκη, η οποία πρέπει να διατηρηθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ταυτόχρονα με τη δημοσιονομική πειθαρχία, δεν πρέπει να τρωθεί ο παραγωγικός μηχανισμός της χώρας. Βεβαίως, όλοι το λέμε -και το ακούω από πολλές πτέρυγες, ακόμα και από ορισμένες πτέρυγες της Αριστεράς- ότι το βασικό πρόβλημα της χώρας είναι παραγωγικό, είναι αναπτυξιακό. Σύμφωνα. Ωστόσο, επειδή δε μπορούμε να δώσουμε άμεση λύση στο παραγωγικό και αναπτυξιακό, γιατί αυτό θέλει ουσιαστικές πολιτικές σε βάθος χρόνου -δε θα έχουμε αύριο το πρωί ανάπτυξη- άρα πρέπει ξεκάθαρα να ακολουθήσουμε πολιτικές αντιμετώπισης του τεραστίου δημοσιονομικού προβλήματος, με μία, όμως, προϋπόθεση, ότι αυτές οι πολιτικές -ξαναλέω- δε θα θίξουν τον υφιστάμενο, έστω ανεπαρκή, παραγωγικό μηχανισμό.

Τι σημαίνει αυτό που λέω με πολύ απλά λόγια; Εάν θέλουμε να πάμε, λοιπόν, στη δημοσιονομική συμμόρφωση, τι πρέπει να κάνουμε; Ή θα μειώσουμε τις δαπάνες ή θα αυξήσουμε τα έσοδα ή θα κάνουμε και τα δύο. Η επιλογή που κάνει ο προϋπολογισμός και γι' αυτό είναι καταψηφιστέος, είναι πρωτίστως και κυρίως να αυξήσει τα έσοδα κατά 4.000.000.000, να μειώσει, δε, τις δαπάνες κατά 2.000.000.000. Είναι το ακριβώς αντίστροφο από τη θέση που υποστήριξε ο κ. Προβόπουλος, η οποία ήταν ότι θα έπρεπε η πολιτική να είναι κατά δύο μέρη μείωση των δημοσίων δαπανών, κατά ένα μέρος αύξηση των φορολογικών εσόδων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΝΙΚΟΣ**)

Ακόμα, όμως και στο τμήμα της αύξησης των φορολογικών εσόδων, γιατί είναι καταψηφιστέος ο προϋπολογισμός; Διότι τα έσοδα αυτά δεν έρχονται από μια πρόβλεψη διευρύνσεως της φορολογικής βάσης, υπό την έννοια ότι θα μπορούσε να δει τον φοροδιαφεύγοντα ή άλλως -γιατί αυτό, επίσης, μπορεί να είναι μακροπρόθεσμο- ότι θα πάει σε μία λογική αντικειμενικών κριτηρίων φορολογήσεως, ώστε να βγάλουμε απ' έξω τη διαφθορά, ώστε να μπορούμε να έχουμε άμεσα έσοδα κυρίως από εκείνες τις ομάδες που είναι κατ' εχσχρήν ύποπτες φοροδιαφυγής, αλλά πηγαίνει σε μια λογική αύξησης των εμμέσων φόρων και ουσιαστικά, αύξησης των φορολογικών συντελεστών.

Λέει ότι δεν αυξάνει τους φορολογικούς συντελεστές. Θα μου επιτρέψετε να πω ότι η κατάργηση της αυτοτελούς φορολόγησης κατ' αποτέλεσμα είναι αύξηση των φορολογικών συντελεστών. Γιατί; Θα σας πω μόνο ένα πολύ απλό, και γρήγορα, παράδειγμα. Διότι, σε τελευταία ανάλυση, εάν είναι 25% η φορολογία στα νομικά πρόσωπα, είχε υιοθετηθεί, κατά τη γνώμη μου κακώς, η φορολογία των μερισμάτων από τον κ. Αλογοσκούφη με 10%. Αυτό μας οδήγησε ήδη σε ένα 32,5%. Η κατάργηση της αυτοτελούς φορολόγησης για τα μερίσματα και η υπαγωγή της στην κοινή κλίμακα, θα σημαίνει ότι στην πραγματικότητα τα έσοδα από τα νομικά πρόσωπα θα πάνε στη φορολογία του 40%, ίσως και του 45%. Άρα, λοιπόν, είναι μία πολύ μεγάλη φορολογία η οποία πλήττει ακριβώς το αναπτυξιακό πρότυπο.

Πηγαίνετε, λοιπόν, στην ουσία σε αύξηση των φορολογικών συντελεστών και επομένως, με αυτό τον τρόπο, θα πω μόνο δύο πράγματα: Διερωτώμαι πώς θα αντιμετωπίσετε τη μείωση των επενδύσεων κατά 19,8%, η οποία συνέβη το 2009 και πώς θα αντιμετωπίσετε και την αύξηση της ανεργίας, την οποία ήδη προβλέπετε;

Περαιτέρω, δε, οφείλω να επισημάνω και το εξής, ότι η πρόβλεψή σας θα είναι και θα καταστεί εσφαλμένη, γιατί η πολιτική της αύξησης -ουσιαστικά της φορολογίας- θα σημαίνει βάθεμα της ύφεσης. Θα χάσετε χρήματα. Από τι; Από το γεγονός ότι θα

μικρύνει ο οικονομικός κύκλος και άρα, θα χάσετε χρήματα από το ΦΠΑ. Είναι 100% βέβαιο ότι η πολιτική σας στο επίπεδο των εσόδων θα χρεοκοπήσει.

Επιτρέψτε μου να πω κάτι ακόμα. Γιατί άραγε είναι τόσο δειλή η πολιτική σας στο επίπεδο των δαπανών; Ναι, 10%, αλλά από πού; Από τις λειτουργικές δαπάνες. Αυτό αν το πετύχετε, είναι εξοικονόμηση 1.000.000.000.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε τριάντα δευτερόλεπτα τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, αν έχετε την καλousήν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κύριε Βορίδη, σε είκοσι δευτερόλεπτα, σας παρακαλώ! Θα είμαι δυσάρεστος από απόψε, αλλά δεν γίνεται διαφορετικά. Έχουν εγγραφεί διακόσιοι είκοσι ένας συνάδελφοι και πρέπει να δώσω τη δυνατότητα σε όλους να μιλήσουν.

Παρακαλώ, σε είκοσι δευτερόλεπτα ολοκληρώστε! Αλλιώς θα σας διακόψω.

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Εντάξει, κύριε Πρόεδρε. Σε είκοσι δευτερόλεπτα θα έχω ολοκληρώσει.

Άρα, είναι σφάλμα η πολιτική και στα δύο σκέλη, γιατί και στο κομμάτι των δαπανών αυτό το 10% είναι δειλό και περαιτέρω κάτω απ' αυτές τις συνθήκες είναι εσφαλμένη η εισοδηματική πολιτική, η οποία δίνει έστω αυτόν τον πληθωρισμό και είναι και εσφαλμένο το ότι δεν προχωράτε σε πάγωμα προσλήψεων.

Και στα δύο σκέλη κάνετε λάθος. Και στα δύο σκέλη θα αποδειχθεί ότι αυτή η όποια προσπάθεια αναλαμβάνεται θα αποτύχει. Και δυστυχώς, η χώρα στην παρούσα φάση δεν έχει περιθώριο αποτυχίας.

Θα περιμένε κανείς, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε Βορίδη!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: ...γενναίως, τολμηρές, θαρραλέες αποφάσεις για να μπορούμε να τις στηρίξουμε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κύριε Βορίδη!

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ: Δεν υπάρχουν, όμως, τέτοιες αποφάσεις. Γι' αυτό θα καταψηφίσουμε τον προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ κ. Αμμανατίδου-Πασχαλίδου Ευαγγελία.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι έχουμε; Έχουμε μία νέα Κυβέρνηση, νέα καθήκοντα, έναν, όμως, παλιό προϋπολογισμό.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, έχετε αναλάβει τα νέα σας καθήκοντα, με το βάρος των προεκλογικών σας δεσμεύσεων και καταθέσατε έναν προϋπολογισμό θεμελιωμένο στην παλιά αντίληψη που δεν ανταποκρίνεται ούτε στις αντικειμενικές ανάγκες της οικονομίας ούτε στις προεκλογικές σας εξαγγελίες περί ρηξικέλευστων αλλαγών και μετασχηματισμών.

Χθες ο εισηγητής μας κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης και ο ειδικός αγορητής μας κ. Δημήτρης Παπαδημούλης αναφέρθηκαν εκτενέστερα με συγκεκριμένες προτάσεις σε μία διαφορετική αναπτυξιακή λογική, που έχουμε εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ και κάναμε με τους δύο συναδέλφους την κριτική μας στο σύνολο του προϋπολογισμού που καταθέσατε.

Εγώ θα επικεντρωθώ στις παραγωγικές τάξεις της χώρας μας, αυτές που πλήττονται εδώ και χρόνια από τις εφαρμοζόμενες πολιτικές των εναλλασσόμενων κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, όπως βέβαια και το σύνολο σχεδόν της κοινωνίας, με την κατάρρευση μισθών, συντάξεων, εισοδήματος και ανεργίας, βέβαια, ανεργίας.

Στους μικρομεσαίους γεωργοκτηνοτρόφους και αλιείς θα είναι η πρώτη μου αναφορά. Το αγροτικό εισόδημα παραμένει σε εξαιρετικά χαμηλά επίπεδα. Βρίσκεται στην τρίτη χειρότερη θέση ανάμεσα σε χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ενώ η συμβολή της συνολικής παραγωγής στο ΑΕΠ βαίνει συνεχώς μειούμενη. Είναι

απώτερος στόχος η εκμηδένιση της αγροτικής παραγωγής σε μία παραδοσιακά αγροτική χώρα και η κάλυψη των διατροφικών αναγκών με εισαγωγές αγροτικών, κτηνοτροφικών και αλιευτικών προϊόντων από τρίτες χώρες; Δεν έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα;

Είναι χαρακτηριστικό το έλλειμμα στο εμπορικό ισοζύγιο του αγροτικού τομέα, που από 2.000.000.000 ευρώ το 2006 έφτασε στα 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ το 2007, παρουσιάζοντας αύξηση κατά 24%, που οφείλεται στη μείωση των εξαγωγών -κυρίως του ελαιολάδου- με σημαντική αύξηση των εισαγωγών περίπου στο 12%. Έτσι, εκτός από το πλήγμα στη μειούμενη ανταγωνιστικότητα των προϊόντων, επιτείνεται μακροπρόθεσμα το σοβαρότατο πρόβλημα διατροφικής εξάρτησης της χώρας μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα επόμενα χρόνια τα ζητήματα της αγροτικής πολιτικής θα αναχθούν σε κομβικά για το σύνολο των ευρωπαϊκών χωρών και ειδικότερα για τη χώρα μας, εφόσον είναι εκπεφρασμένη η διάθεση της Ευρωπαϊκής Ένωσης να συρρικνωθεί η αγροτική στήριξη σε ευρωπαϊκό επίπεδο, αφ' ενός γιατί δεν απέδωσε η πολιτική των υψηλών επιδοτήσεων και αφ' ετέρου γιατί θεωρείται από τους εταίρους εξαιρετικά δαπανηρή και ασύμφορη.

Εμείς ως ΣΥΡΙΖΑ επιμένουμε στη ριζική αλλαγή της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής προς όφελος της μικρομεσαίας αγροτιάς.

Όπως είναι γνωστό η χρηματοδότηση της ΚΑΠ έχει εξασφαλιστεί μόνο μέχρι και το 2013. Από εκεί και πέρα ο κοινοτικός προϋπολογισμός θα πληρώνει τμήμα μόνο των άμεσων ενισχύσεων στη γεωργία και το υπόλοιπο θα το αναλαμβάνουν οι εθνικοί προϋπολογισμοί. Το πρόβλημα ωστόσο είναι σημαντικό, ειδικότερα για ορισμένους κλάδους ελληνικού ενδιαφέροντος, που η ΚΑΠ έχει μεγαλύτερο μερίδιο συμμετοχής στο εισόδημα, παραδείγματα χάριν βαμβάκι και καπνός.

Τα παραπάνω δημιουργούν εκ των πραγμάτων την ανάγκη επαναπροσδιορισμού της εθνικής αγροτικής πολιτικής με την εισαγωγή διαρθρωτικών αλλαγών, καθώς το μέγεθος των πόρων που θα κληθεί να διαθέσει η Κυβέρνηση στη γεωργία, σε περίπτωση επανεθνικοποίησης και διατήρησης του επιδοματικού χαρακτήρα της, θα θεωρηθεί απαγορευτικό και σε κάθε περίπτωση δεν θα μπορεί να είναι συγκρίσιμο με άλλων ευρωπαϊκών χωρών, οδηγώντας αναπόφευκτα στον εκτοπισμό των ελληνικών προϊόντων από τις διεθνείς αγορές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Κυβέρνηση δεν φαίνεται να ενδιαφέρεται για την κατάρτιση ενός ουσιαστικού εθνικού σχεδίου για την αγροτική ανάπτυξη. Τα οικονομικά δεδομένα του Δ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης και η έλλειψη εναλλακτικών προτάσεων το καθιστούν προφανές.

Επιγραμματικά να αναφερθώ αφ' ενός στις άμεσες ενισχύσεις, όπως το Πρόγραμμα «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΑΤΑΤΖΗΣ» ή την στήριξη των νέων αγροτών, που δεν υπάρχει και αφ' ετέρου στην παντελή έλλειψη πρόνοιας για την αναδιάρθρωση των καλλιεργειών. Δεν μπορεί να είναι τυχαίο άλλωστε ότι δεν προβλέπεται ούτε αναδιοργάνωση των υπηρεσιών του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, ενός διαλυμένου ουσιαστικά υπουργείου, ώστε να υλοποιηθεί ο σχεδιασμός για την αγροτική πολιτική.

Ξεκληρίζεται η μικρή και μεσαία αγροτική εκμετάλλευση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ζω στην περιφέρεια, το γνωρίζω πολύ καλά. Και όποιος μας κατηγορεί για καταστροφολογία, ας δει το γενικό δείκτη τιμών, εκρών στη γεωργία και στην κτηνοτροφία για το Σεπτέμβριο του 2009, όπου σημειώνεται μείωση 13,3% σε σύγκριση με τον αντίστοιχο δείκτη του 2008. Πού οφείλεται η κατάρρευση; Στην περιορισμένη αύξηση των τιμών παραγωγού, σε σχέση με την εξαιρετικά μεγάλη αύξηση του κόστους παραγωγής. Και είναι σκάνδαλο το γεγονός ότι οι καταναλωτές δεν επωφελούνται από τη μείωση των τιμών παραγωγού, αλλά αντιθέτως συνεχίζουν να αγοράζουν πανάκριβα τα αγροτικά προϊόντα, ακόμα και όταν οι αγρότες πουλάνε κάτω από το κόστος. Αυτή είναι η γνωστή σε όλους μας ψαλίδα παραγωγού-καταναλωτή που συνεχώς μεγαλώνει.

Πέραν του αναπτυξιακού ζητήματος, όμως, ο προϋπολογισμός παρουσιάζει έλλειμμα όσον αφορά τη διασφάλιση του αγροτικού εισοδήματος και συγκεκριμένα την κάλυψη της απώλειας της παραγωγής.

Η κ. Υπουργός εντόπισε το πρόβλημα του χρέους του ΕΛΓΑ, που ανέρχεται στα 4.000.000.000 ευρώ, καμμία όμως ανάλογη πρόβλεψη δεν υπάρχει στον υπό συζήτηση κρατικό προϋπολογισμό του 2010. Άρα μπορούμε ευλόγως να υποθέσουμε ότι δεν προβλέπεται καμμία εξυγίανση. Και βέβαια οι λόγοι είναι προφανείς, οι πελατειακές σχέσεις πρέπει να συντηρηθούν και το καθεστώς των κατ' εξαίρεση αποζημιώσεων να διαιωνίζεται. Και το ΠΑΣΟΚ πάντως ως αντιπολίτευση είχε αποδεχθεί την ανάγκη αναμόρφωσης του κανονισμού και την πρόβλεψη ενός κονδυλίου για την κάλυψη των αποζημιώσεων της αγροτικής παραγωγής.

Θέλω να αναφέρω ότι το πρόβλημα που υπάρχει στο συνεταιριστικό κίνημα και η κατάρρευση όλων των συνεταιρισμών, τι σημαίνει; Σημαίνει μία διαφορετική κατάσταση στον αγροτικό κόσμο, μία κατάρρευση, διότι όλα έχουν διαλυθεί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία Πασχαλίδου, παρακαλώ ολοκληρώστε.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και βέβαια οι συνεταιριστικές οργανώσεις αυτό που θα έπρεπε να είχαν κάνει, θα ήταν να στηρίξουν το αγροτικό εισόδημα. Θα έπρεπε να ήταν υπέρ των ανεβασμένων τιμών παραγωγού, ώστε να μπορεί να καλύπτει το κόστος παραγωγής ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ολοκληρώστε, κυρία Πασχαλίδου, τώρα μαζί με τις τιμές. Ο χρόνος σας έχει λήξει.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Το καταλαβαίνω, αλλά ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Δεν υπάρχει αλλά, κυρία Πασχαλίδου, διακόσιοι είκοσι ένας ομιλητές περιμένουν. Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Έχετε δίκιο, κύριε Πρόεδρε.

Μόνο ένα τελευταίο να πω. Περιμένουν αυτές τις ημέρες τις αγροτικές επιδοτήσεις οι αγρότες μας. Αυτό σημαίνει ότι βρίσκονται σε μία μεγάλη αγωνία και θα πρέπει να δοθούν ...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Κυρία Πασχαλίδου, βρείτε την καταληκτική σας φράση, σας παρακαλώ.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Και εγώ ευχαριστώ.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου.

Κυρίες Υπουργέ, έχετε 35 λεπτά, αλλά υπενθυμίζω και σε σας ότι 35 λεπτά σημαίνουν ακριβώς 35 λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι ιδιαίτερη τιμή για μένα, ως Υπουργό Οικονομικών, να σας παρουσιάζω τον Προϋπολογισμό του 2010. Τον πρώτο προϋπολογισμό της νέας Κυβέρνησης. Έναν προϋπολογισμό, που έχει συνταχθεί σε ελάχιστο χρονικό διάστημα και σε πολύ δύσκολες οικονομικές συνθήκες.

Είναι ίσως ο πιο δύσκολος προϋπολογισμός της Μεταπολίτευσης. Και αυτό, γιατί η αφετηρία του είναι εξαιρετικά δυσμενής. Γιατί καλείται να υλοποιήσει πολύ φιλόδοξους στόχους, γιατί θα εκτελεστεί μια χρονιά -το 2010- πρωτοφανών δυσκολιών για τη χώρα μας, και γιατί από τη σωστή υλοποίησή του εξαρτώνται πάρα πολλά.

Ο προϋπολογισμός, όμως, αυτός ταυτόχρονα αποτελεί και ένα νέο ξεκίνημα. Το ξεκίνημα μιας τετραετούς προσπάθειας για την ανάταξη της οικονομίας, για τη στήριξη της ανταγωνιστικότητας και ενός νέου πρότυπου ανάπτυξης, για την ενίσχυση της οικονομικής και κοινωνικής δικαιοσύνης, για το νοικοκύρεμα στα δημόσια οικονομικά, για την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των πολιτών στο κράτος.

Είναι ένας προϋπολογισμός ανάταξης, αναδιανομής και νοικοκυρέματος. Είναι το ξεκίνημα για την αποκατάσταση του κύρους και της αξιοπιστίας της οικονομικής πολιτικής απέναντι στους Έλληνες πολίτες, που μας έδωσαν την εντολή, απέναντι στους Ευρωπαίους εταίρους μας, απέναντι και στις διεθνείς αγορές.

Προετοιμάζοντας την ομιλία μου, βρέθηκα σε μία εξαιρετικά

δύσκολη θέση. Αισθανόμουν την ανάγκη να χρησιμοποιήσω λέξεις όπως ειλικρίνεια, διαφάνεια, αξιοπιστία, υπευθυνότητα, σοβαρότητα. Λέξεις που εκφράζουν αρχές, αξίες, στάσεις και προθέσεις, που οφείλει να πρεσβεύει μία Κυβέρνηση, που θέλει να υπηρετεί το δημόσιο συμφέρον. Δυστυχώς, οι λέξεις αυτές τείνουν να χάσουν το νόημά τους και ξυπνούν δυσάρεστες μνήμες. Μνήμες από υποσχέσεις που δεν τηρήθηκαν. Μνήμες ασυνέπειας μεταξύ λόγων και πράξεων από μία κυβέρνηση, που, για πέντε χρόνια, με τις πολιτικές της και τις πρακτικές της οδήγησε τη χώρα σε ένα πρωτοφανές οικονομικό αδιέξοδο, σε έναν πρωτοφανή διασुरμό του κύρους της χώρας μας.

«Ειλικρίνεια και υπευθυνότητα». Λέξεις που έγιναν συνώνυμο του εμπαιγμού των πολιτών, της εξαπάτησης των διεθνών εταίρων μας από μία Κυβέρνηση, που το μόνο που κατάφερε να αφήσει πίσω της είναι μία Ελλάδα, που μοιάζει ελάχιστα με αυτή που ανέλαβε να κυβερνήσει το 2004, ενώ μοιάζει πολύ με τη χώρα που είχε η ίδια παράταξη παραδώσει το 1993.

Σήμερα, η χώρα μας αποτελεί ξανά το αντικείμενο μιας χιονοστιβάδας αρνητικών δημοσιευμάτων και σχολιασμών από τα διεθνή μέσα και τις διεθνείς αγορές. Είναι και πάλι η δακτυλοδεικτούμενη χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι η χώρα που δανείζεται με πολλαπλάσια επιτόκια από τις άλλες χώρες της Ευρωζώνης. Είναι η χώρα που οι πιστωτές της ζητούν πολλαπλάσιες εξασφαλίσεις. Γιατί; Μήπως γιατί είναι η μόνη χώρα στην Ευρωζώνη, που η κυβέρνηση της -η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας- υποστήριξε με τις λογιστικές αλχημείες, που έκανε στις αμυντικές δαπάνες, ότι δεν έπρεπε ποτέ να είχε μπει στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση; Μήπως γιατί από το 2004 υπόσχεται μία δημοσιονομική προσαρμογή, που δεν ήρθε ποτέ; Μήπως γιατί, από το 2004, οι προϋπολογισμοί του κράτους μονίμως πέφτουν έξω;

Βρίσκομαι, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σήμερα ενώπιόν σας και θέλω να εγγυηθώ ότι από την πρώτη μέρα της νέας Κυβέρνησης καταβάλλεται μία τεράστια προσπάθεια, για την αποκατάσταση της ειλικρίνειας και της αξιοπιστίας των ελληνικών στοιχείων και πολιτικών. Γιατί το οφείλουμε πρώτα από όλα στους Έλληνες πολίτες, που μας έστειλαν εδώ. Το οφείλουμε στους Ευρωπαίους εταίρους μας. Το οφείλουμε στο κύρος και στην αξιοπιστία της χώρας μας διεθνώς.

Γιατί το έλλειμμα αξιοπιστίας είναι πιο σημαντικό και από το ίδιο το δημοσιονομικό έλλειμμα. Γιατί, όταν δεν σε πιστεύει κανείς, ακόμα και σωστές πολιτικές αντιμετωπίζονται με επιφύλαξη.

Αν οποιαδήποτε άλλη χώρα έκανε τη μείωση του ελλείμματος, που θα κάνουμε εμείς το 2010, θα τη χειροκροτούσαν. Εμάς απλώς δεν μας πιστεύουν. Όλοι μας λένε «τα ίδια ακούμε πέντε χρόνια τώρα». Και δυστυχώς, το κόστος το υφίστανται η χώρα και οι πολίτες μας, όχι αυτοί που έφταιξαν, όχι η προηγούμενη Κυβέρνηση.

Έχω απόλυτη συναίσθηση ότι στο Συμβούλιο Υπουργών Οικονομίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάθομαι σε ένα τραπέζι και μπροστά μου υπάρχει μια πινακίδα που γράφει «Ελλάδα». Δεν γράφει «Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ που μόλις ανέλαβε». Γύρω από αυτό το τραπέζι, όλοι έχουν καταλάβει πάρα πολύ καλά σε ποιους ανήκουν οι ευθύνες για τη σημερινή κατάσταση. Όμως, είναι εξίσου προφανές ότι η ευθύνη αντιμετώπισης αυτής της κατάστασης ανήκει σε εμάς, στη σημερινή Κυβέρνηση.

Και αυτή την ευθύνη εμείς την αναλαμβάνουμε. Την ανέλαβε ο Πρωθυπουργός, την έχει αναλάβει η Κυβέρνηση. Με μία φωνή και με συγκεκριμένες πράξεις: Με αυτόν τον προϋπολογισμό. Και με όλες τις άλλες πολιτικές που ξεκινήσαμε στο ελάχιστο διάστημα από τις εκλογές.

Σε αυτή, λοιπόν, την ιστορία της ανυποληψίας της χώρας μας, εμείς, θα βάλουμε τέλος. Όχι με μεγαλόσχημες δηλώσεις και

υποσχέσεις. Αλλά με σκληρή δουλειά, με έργο και πραγματικά αποτελέσματα. Το οφείλουμε στη χώρα μας. Το οφείλουμε στα παιδιά μας και στο μέλλον τους.

Σήμερα, δεν πασχίζουμε για τις εντυπώσεις. Σήμερα, πασχίζουμε για το αυτονόητο. Αυτονόητο είναι να νοικοκυρέψουμε το κράτος. Αυτονόητο είναι να μειώσουμε τα ελλείμματα και τα χρέη, που απειλούν να πνίξουν την οικονομία. Δεν μπορεί η Ελλάδα να πορεύεται με αυτά τα ελλείμματα. Δεν μπορούμε να κληρονομούμε στα παιδιά μας αυτά τα χρέη.

Αυτονόητο είναι να βοηθήσουμε την οικονομία να σταθεί στα πόδια της. Να βγει από το σημερινό τέλμα. Να βρει νέους δρόμους ανάπτυξης, πράσινης ανάπτυξης. Να δημιουργήσει πλούτο και να τον μοιράσει πιο δίκαια.

Αυτονόητο είναι, πάνω απ' όλα, να αποκαταστήσουμε την οικονομική και κοινωνική δικαιοσύνη σε μια χώρα, όπου σήμερα έχει για κανόνα να προστατεύει τα συμφέροντα των λίγων σε βάρος των πολλών. Σε μια χώρα όπου έχει σπάσει η σχέση εμπιστοσύνης, το συμβόλαιο τιμής ανάμεσα στους πολίτες και στο κράτος.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, έχουμε πλήρη επίγνωση του δύσκολου έργου που έχουμε αναλάβει. Είναι ένα έργο που μας ανέθεσαν οι πολίτες, όταν η προηγούμενη κυβέρνηση εγκατέλειπε το καράβι, την ώρα ακριβώς που βούλιαζε. Γιατί αυτό ακριβώς συνέβη. Το εγκατέλειψαν στη μέση του πελάγους, πριν βουλιάξει. Δικό μας χρέος και ευθύνη είναι να κλείσουμε τις τρύπες, πριν να είναι αργά. Να το οδηγήσουμε άμεσα σε πιο ασφαλή νερά, για να μπορέσουμε στη συνέχεια να το πάμε σε νέους προορισμούς.

Ακούω από χτες τις τοποθετήσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Έχω απόλυτη κατανόηση της δύσκολης θέσης, στην οποία βρίσκονται, σήμερα, τα στελέχη της. Προσπαθούν να σχολιάσουν έναν προϋπολογισμό, που έχει ως αφετηρία του ένα έλλειμμα 12,7% ή 30 δισ. ευρώ, και ένα χρέος που στην κεντρική κυβέρνηση φθάνει τα 300 δισ. ευρώ και στη γενική κυβέρνηση ξεπερνά τα 270 δισ. ευρώ. Χρειάζεται να πάρουν θέση για έναν προϋπολογισμό, που έχει ως αφετηρία του τον πρωτοφανή δημοσιονομικό εκτροχιασμό, στον οποίο αυτοί οδήγησαν τη χώρα.

Αλλά, ειλικρινά, δεν μπορώ να δικαιολογήσω την παντελή έλλειψη αισθήματος ευθύνης γι' αυτήν την κατάσταση. Μπορώ να αντιληφθώ την έλλειψη πολιτικού θάρρους, να σταθούν μπροστά στους πολίτες και να ζητήσουν συγγνώμη, για τη ζημιά που έχουν προκαλέσει στον τόπο. Όμως, δεν μπορώ να διανοηθώ, πώς είναι δυνατόν, μετά από όλα αυτά, να εγκαλούν τη νέα Κυβέρνηση, για δήθεν λογιστικές αλχημείες και τεχνητή αύξηση του ελλείμματος. Να διαδίδουν προς όλες τις κατευθύνσεις, εντός και εκτός της Βουλής, εντός και εκτός της χώρας, πίνακες που επιχειρούν να αποδείξουν ότι τα στοιχεία του ελλείμματος του 2009 δεν είναι αληθινά. Ότι το έλλειμμα είναι δήθεν 11 δισ. ευρώ λιγότερο από όσο εγγράφεται στον Προϋπολογισμό.

Θέλω ευθέως να ρωτήσω τη νέα ηγεσία της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης: Αποδέχεστε αυτόν τον ισχυρισμό των στελεχών σας; Υιοθετείτε τα στοιχεία που κατατέθηκαν και επισήμως στη Βουλή από το γενικό εισηγητή του κόμματός σας; Υιοθετείτε τον ισχυρισμό ότι το έλλειμμα του 2009 είναι 19,5 δισ. ευρώ, όταν τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος δείχνουν ότι το ταμειακό έλλειμμα της Κυβέρνησης, ως τον Οκτώβριο που παραδώσατε την εξουσία, ήταν 27 δισ. ευρώ;

Καταθέτω τον σχετικό πίνακα για τα Πρακτικά της Βουλής. (Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου καταθέτει για τα Πρακτικά τον παραφερθέντα πίνακα, ο οποίος είναι ο εξής:

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή είχε, από τις 2 Ιουλίου, προειδοποιήσει ότι το έλλειμμα του 2009 θα ξεπερνούσε το 10% του ΑΕΠ.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου καταθέτει για τα Πρακτικά την Έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όταν ο δανεισμός, που χρειάστηκε να γίνει, για να καλυφθούν οι ταμειακές ανάγκες του Δημοσίου ήταν πάνω από 60 δισ. ευρώ, 29 δισ. τα χρεολύσια, 19 δισ. ευρώ το έλλειμμα που εσείς λέτε, τα υπόλοιπα 12.000.000.000 ευρώ γιατί τα χρειαζόμασταν;

Αναρωτιέμαι, είστε τόσο αμετανόητοι; Ακόμα και από τα έδρανα της Αντιπολίτευσης εξακολουθείτε να προτείνετε ως μέσο επίλυσης του δημοσιονομικού προβλήματος την απάτη, την απόκρυψη στοιχείων; Εξακολουθείτε να προτείνετε τη μη εγγραφή πραγματικών δαπανών; Όπως την πρόσθετη επιχορήγηση στα ασφαλιστικά ταμεία -που μακάρι να ήταν για τα επόμενα έτη, όπως λέτε, αλλά δυστυχώς ήταν για να καλυφθούν οι δαπάνες για συντάξεις τους τελευταίους μήνες αυτού του έτους. Ακόμα τις οφειλές των νοσοκομείων -που μακάρι να ήταν μόνο για προηγούμενα έτη, όπως λέτε -αλλά δυστυχώς είναι τα χρέη για τις προμήθειες του 2009. Και μακάρι να τις είχατε εγγραφίσει και τα προηγούμενα έτη στους προϋπολογισμούς σας και να μην είχαμε σήμερα τη EUROSTAT να αναρωτιέται από πού ακριβώς μας ήλθε αυτή η δαπάνη.

Μιλάτε για ένα απίθανο ποσό εισπράξεων από τους ημιυπαίθριους χώρους, πάνω από 1 δισ. ευρώ το 2009, όταν μέχρι τον Οκτώβριο τα έσοδα από αυτό το μέτρο ήταν ελάχιστα εκατομμύρια. Πέρα απ' το ότι γνωρίζατε βέβαια ότι ήταν προεκλογική δέσμευση του ΠΑΣΟΚ η απόσυρση του μέτρου, καθώς έχει σοβαρά προβλήματα νομιμότητας και συνταγματικότητας και έχει απλώς εισπρακτικό όφελος.

Μιλάτε για μεθοδευμένη υστέρηση εσόδων από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πώς θα απορροφηθούν αυτά τα ποσά χωρίς δρομολογημένα έργα στο ΕΣΠΑ;

Μιλάτε για αύξηση στις επιστροφές φόρων και για αυξήσεις δαπανών για τα εξοπλιστικά, όταν γνωρίζετε πάρα πολύ καλά, ότι αυτά είναι πραγματικές υποχρεώσεις του Δημοσίου που πρέπει να υλοποιηθούν.

Μιλάτε για απίθανες εισπράξεις από μέτρα, όπως ο φόρος στα λαχεία και στα σκάφη, όταν δεν είχατε μπει καν στον κόπο να σχεδιάσετε ένα σοβαρό μηχανισμό, για να εισπράξετε αυτά τα ποσά.

Φυσικά, δεν θα σχολιάσω αυτά που λέτε για τις λεγόμενες εθνικολογιστικές προσαρμογές, τη στιγμή που, για πρώτη φορά, στον προϋπολογισμό του 2010 υπάρχει πλήρης ανάλυση αυτής της εγγραφής με πίνακα. Μία εγγραφή πίσω από την οποία για χρόνια συνειδητά κρύβατε ελλείμματα.

Ειλικρινά νομίζετε ότι μπορείτε να κάνετε τον κόσμο να πιστέψει όλα αυτά που λέτε; Να πιστέψει ότι για το δημόσιο χρέος της χώρας ευθύνεται το ΠΑΣΟΚ, όταν το αυξήσατε 100 δισ. ευρώ στα τελευταία πέντε-πεντέμισι χρόνια, που κυβερνήσατε και άλλα 50 δισ. ευρώ την τελευταία φορά, που είχατε τη ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας, εγγράφοντας συστηματικά πρωτογενή ελλείμματα;

Ειλικρινά νομίζετε ότι μπορείτε να κάνετε τον κόσμο να πιστέψει ότι δεν θα προτιμούσα να εμφανίζομαι στο Συμβούλιο Υπουργών Οικονομικών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με μικρότερο έλλειμμα; Δεν θα προτιμούσα να μπορώ να αναφέρομαι σε ένα έλλειμμα 8% ή 9% αντί για 12,7%; Πάλι θα ήσασταν έκθετοι πολιτικά και η δική μου δουλειά θα ήταν πολύ ευκολότερη. Δεν θα είχα να αντιμετωπίσω την οργή των Ευρωπαίων εταίρων μας, ούτε την απόλυτη ανυποληψία της χώρας μας στις διεθνείς αγορές.

Ας το καταλάβουν όλοι. Αυτή η Κυβέρνηση έχει ως μοναδική επιλογή να λείπει την αλήθεια στους πολίτες για την κατάσταση των δημοσίων οικονομικών. Το έλλειμμα που έχουμε μπροστά μας είναι δυστυχώς 30 δισ. ευρώ και είναι, αγαπητοί κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, δικό σας δημιούργημα.

Είναι δημιούργημα των πολιτικών σας και της δικής σας κακοδιαχείρισης. Και δεν το λέμε εμείς αυτό. Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Δεκεμβρίου υιοθετώντας τις αξιολογήσεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για τις χώρες μέλη που βρίσκονται στη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος λείει ξεκάθαρα και διαβάζω: «Οι σημαντικές αποκλίσεις των εσόδων και οι υπερβάσεις δαπανών, που οδήγησαν στη μεγάλη επιδείνωση της δημοσιονομικής θέσης της Ελλάδας, το 2009, μόνο ως ένα βαθμό μπορούν να αποδοθούν στην επιδείνωση των μακροοικονομικών συνθηκών. Οφείλονται κυρίως στη μη ικανοποιητική ανταπόκριση των ελληνικών αρχών στις συστάσεις του Συμβουλίου του Απριλίου 2009». Αυτά λείει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Καταθέτω στα Πρακτικά το κείμενο.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος Παπακωνσταντίνου καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Μπορείτε να τα αμφισβητείτε όλα αυτά για λόγους εντυπώσεων, γιατί δεν έχετε ούτε ένα επιχείρημα για να υπερασπιστείτε πεντέμισι χαμένα χρόνια για τη χώρα. Δυστυχώς όμως αυτή είναι η αφετηρία μας:

Ένας δημοσιονομικός εκτροχιασμός το 2009 με το έλλειμμα, που ενώ είχε προϋπολογιστεί στο 2% του ΑΕΠ, ενώ αναθεωρήθηκε στο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης στο 3,7% του ΑΕΠ, κατέληξε να είναι 12,7%, 30.000.000.000 ευρώ, μ' ένα δημόσιο χρέος διπλά του 300.000.000.000 ευρώ.

Μαζί με το δημοσιονομικό εκτροχιασμό: έχουμε μια οικονομία σε ύφεση, με ρυθμό ανάπτυξης μείον 1,6% το τρίτο τρίμηνο και περίπου εκατό χιλιάδες νέους ανέργους, ένα έλλειμμα αξιοπιστίας, μια τεράστια «πληγή» στο κύρος της χώρας που προκάλεσε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από την αρχή της θητείας της με την περίφημη ψευδεπίγραφη δημοσιονομική απογραφή μέχρι το τέλος με τη δημοσιονομική κατάσταση που παρήδωσε. Και βέβαια, ένα τεράστιο έλλειμμα εμπιστοσύνης από τις διεθνείς αγορές, ένα έλλειμμα που φέρνει τη χώρα σε εξαιρετικά δύσκολη θέση για την κάλυψη των δανειακών της αναγκών. Με επιτόκια δανεισμού που εκτινάσσονται, χωρίς καν η χώρα να βγαίνει στις αγορές για να δανειστεί. Και μόνο που υπάρχει αυτό το έλλειμμα και μόνο που υπάρχει αυτό το χρέος, έχετε σήμερα το πολιτικό θράσος να έρχεστε και να μιλάτε για τη διεύρυνση των επιτοκίων δανεισμού το τελευταίο δίμηνο και να επιχειρείτε να το χρεώσετε στο ΠΑΣΟΚ. Τι άλλο θα ακούσουμε, τι άλλο θα ακούσουν οι Έλληνες πολίτες;

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτά μας άφησε η προηγούμενη κυβέρνηση. Αυτό είναι το σημείο αφετηρίας, για να εφαρμόσουμε το πρόγραμμά μας για την ανάταξη της οικονομίας. Το πρόγραμμά μας για το «νοικοκύρεμα» των οικονομικών, το πρόγραμμά μας για μία δίκαιη αναδιανομή, τις δεσμεύσεις μας για βαθιές τομές που ενισχύουν τη διαφάνεια στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος, την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των πολιτών στο κράτος.

Η πρόκληση είναι μεγάλη. Και μέσα σ' αυτό το αρνητικό οικονομικό περιβάλλον μ' αυτή την εξαιρετικά δύσκολη αφετηρία η Κυβέρνηση με τον προϋπολογισμό του 2010 θέτει ως δημοσιονομικό στόχο: τη μείωση του ελλείμματος κατά τουλάχιστον 3,6 μονάδες του ΑΕΠ και τη συγκράτηση της αύξησης του δημοσίου χρέους.

Ταυτόχρονα, όμως με τον προϋπολογισμό αυτό στηρίζουμε την ανάπτυξη και τις επενδύσεις, ενισχύουμε τους οικονομικούς ασθενέστερους, βοηθάμε τους ανέργους, για να μπουν στην αγορά εργασίας, αναλαμβάνουμε δράσεις, για να ανακάμψει η ανταγωνιστικότητα, υποστηρίζουμε ουσιαστικά τους τομείς της υγείας και της παιδείας. Και όλα αυτά χωρίς παρέκκλιση από το στόχο της δημοσιονομικής προσαρμογής, γιατί μόνο όσοι έχουν ιδεολογικές παρωπίδες δεν βλέπουν ότι είναι ανάγκη να συνεχιστεί η απρόσκοπτη χρηματοδότηση της χώρας μας από τις διεθνείς αγορές.

Στον Προϋπολογισμό του 2010 προβλέπεται μείωση του ελλείμματος της τάξης των 8,4 δισεκατομμυρίων ευρώ, 3,6 μονάδες του ΑΕΠ από το 12,7% το 2009 στο 9,1% το 2010. Το μέγεθος αυτής της δημοσιονομικής προσαρμογής οδηγεί σε μι-

κρότερες από το 2009, αλλά πάλι πολύ υψηλές δανειακές ανάγκες. Το χρέος της κεντρικής κυβέρνησης θα φτάσει περίπου στο 133% του Α.Ε.Π. ή 326 δισεκατομμύρια ευρώ από περίπου 125% ή 300 δισεκατομμύρια το 2009. Σε όρους γενικής κυβέρνησης -που είναι αυτό το οποίο παρακολουθούν η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι διεθνείς αγορές- το χρέος θα φτάσει το 120% του Α.Ε.Π. ή 295 δισεκατομμύρια ευρώ από περίπου 113% ή 272 δισ. ευρώ το 2009. Αυτό καθιστά ακόμα πιο επιτακτική την ανάγκη για απόλυτη συνέπεια στην εκτέλεση του προϋπολογισμού. Πολύ δε περισσότερο, όταν ο εκτροχιασμός του 2009 οδήγησε σε έκτακτο διπλασιασμό του δανειακού προγράμματος -πέραν των χρεολυσίων- προκαλώντας σημαντικό πλήγμα στην αξιοπιστία του ελληνικού δημοσίου ως εκδότη χρέους, που αποτιμάται εξαιρετικά αρνητικά από τις αγορές. Εμείς δεσμευόμαστε σ' αυτήν την κατεύθυνση. Θα κάνουμε ό,τι χρειαστεί, για να είμαστε συνεπείς στους στόχους μας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακούγοντας τις τοποθετήσεις των Βουλευτών της Αντιπολίτευσης, με ικανοποίηση διαπιστώνω ότι όλοι συναινούν στην ανάγκη μείωσης του ελλείμματος και του χρέους.

Όλοι συμφωνούν ότι είναι ανάγκη να υπάρξει νοικοκύρεμα στα δημόσια οικονομικά, την ίδια στιγμή βέβαια που πρέπει να βάλουμε πάλι μπροστά την οικονομία και να στηρίξουμε τους αδύναμους.

Προς μεγάλη μου έκπληξη, ωστόσο, διαπιστώνω ότι οι περισσότεροι θέλουν να γίνει αυτό, χωρίς να αλλάξει απολύτως τίποτα, ούτε στο ύψος των εσόδων, ούτε στο σκέλος των δαπανών. Δυστυχώς, όμως, αυτό δεν γίνεται.

Η μείωση του ελλείμματος -και ειδικά όσο η ανάπτυξη δεν έχει ακόμα επανέλθει- περνά κυρίως από την αύξηση των εσόδων και από τη μείωση των δαπανών. Και αυτό επιχειρούμε να κάνουμε. Μια σημαντική αύξηση των εσόδων, που έχουν καταρρεύσει και είναι σήμερα ως ποσοστό του ΑΕΠ πέντε ποσοστιαίες μονάδες χαμηλότερα από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και μια σημαντική περιστολή της σπατάλης και των δαπανών, που σε επίπεδο γενικής κυβέρνησης έχουν αυξηθεί 40 δισ. ευρώ, τα τελευταία χρόνια της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας και φθάνουν πλέον το 50% του ΑΕΠ, πιο ψηλά από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η μείωση του ελλείμματος που προβλέπει ο προϋπολογισμός του 2010 επιτυγχάνεται κατά το ήμισυ με μόνιμα μέτρα διαρθρωτικού χαρακτήρα και προκύπτει σχεδόν ισόποσα από τη μείωση των δαπανών και την αύξηση των εσόδων. 4,5 δισ. ευρώ από τα καθαρά τακτικά έσοδα, 4,2 δισ. ευρώ από τη μείωση των δαπανών σε επίπεδο κεντρικής και γενικής κυβέρνησης.

Το έλλειμμα στο Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων μειώνεται κατά 750 εκ. ευρώ ή κατά 0,3% του ΑΕΠ, ενώ οι δαπάνες για τόκους αυξάνεται κατά 600 εκ. ευρώ, λόγω των μεγάλων δανειακών αναγκών και του υψηλού κόστους δανεισμού των προηγούμενων ετών.

Ξεκάθαρη, όμως, επιλογή της Κυβέρνησης είναι να μην επιβαρύνει τα χαμηλά εισοδήματα. Και αυτό φαίνεται και από τις προβλεπόμενες αυξήσεις των εσόδων. Γιατί παρά τα όσα λέγονται, παρά τα όσα διακινούνται, παρά μια προσπάθεια τρομοκρατίας, που γίνεται για τη δημιουργία εντυπώσεων, η αλήθεια είναι μόνο μια: τα φορολογικά έσοδα αυξάνονται, αλλά όχι με αυξήσεις συντελεστών στα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα.

Αυξάνονται μέσω της έκτακτης εισφοράς κοινωνικής ευθύνης από τα μεγάλα κέρδη και τις μεγάλες ακίνητες περιουσίες. Αυξάνονται από τη φορολογική μεταρρύθμιση στο μέγεθος που θα αποδώσει μέσα στο 2010, μαζί με τη συμβολή της ανάκαμψης του ονομαστικού ΑΕΠ. Αυξάνονται από την αξιοποίηση κάθε μέσου -και έχουμε κάνει μια σειρά από ανακοινώσεις στην κατεύθυνση αυτή- για τον πιο αποτελεσματικό φορολογικό έλεγχο και την εισπράξη ανεξοπράκτων οφειλών. Και αυξάνονται από τον υψηλότερο Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης στα ποτά και στα τσιγάρα.

Παράλληλα, υπάρχει και μια σημαντική συνεισφορά ύψους περίπου 800 εκ. ευρώ από τη μείωση των επιστροφών εσόδων και από άλλα μη φορολογικά έσοδα. Οι δαπάνες μειώνονται κυρίως από τη μείωση των πρωτογενών δαπανών.

Για πρώτη φορά σε κρατικό προϋπολογισμό μειώνονται κατά 3,8% ή κατά 2,3 δισ. ευρώ, με μείωση των λειτουργικών δαπανών του δημοσίου κατά 11% εκ (των οποίων η μείωση των καταναλωτικών δαπανών κατά 25%). Με μείωση των δαπανών για ασφάλιση, περίθαλψη και κοινωνική προστασία κατά σχεδόν 10% -όχι μείωση για τις δαπάνες για συντάξεις και για πρόνοια, αλλά μείωση της απόλυτης σπατάλης πόρων μέσα στο ασφαλιστικό σύστημα. Με συγκράτηση των δαπανών για μισθούς και συντάξεις, οι οποίες αυξάνονται κατά 2,8%.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο στόχος της δημοσιονομικής προσαρμογής είναι αναγκαίο να επιτευχθεί και θα επιτευχθεί. Όμως είναι μεγάλη ανάγκη να στηριχθεί και η οικονομία, το εισόδημα των ασθενέστερων, οι προοπτικές ανάπτυξης της χώρας. Οι επιλογές μας είναι σαφείς και κάποιες απ' αυτές υλοποιούνται ήδη.

Μέσω αναδιάρθρωσης των προτεραιοτήτων και των δαπανών υλοποιούνται δεσμεύσεις μας ύψους 2,6 δισ. ευρώ, 1,1% του ΑΕΠ για τη στήριξη της οικονομίας και των οικονομικά ασθενέστερων.

Υλοποιούμε ήδη τη δέσμευσή μας για τη χορήγηση του έκτακτου επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης προς 2,5 εκ. συμπολίτες μας με ένα κόστος περίπου 1 δισ. ευρώ. Όμως δεν περνάμε το κόστος αυτό στο έλλειμμα, δεν το περνάμε στο φορολογούμενο. Χρηματοδοτείται εξ ολοκλήρου από την εισφορά κοινωνικής ευθύνης, από τα μεγάλα κέρδη και τις μεγάλες περιουσίες.

Καταργήσαμε το μέτρο της απόσυρσης που θα στοιχίζε 400 εκ. ευρώ και μεταφέρουμε το κονδύλι αυτό στην παιδεία, ώστε να αυξηθεί η χρηματοδότησή της κατά 1 δισ. ευρώ το 2010, όπως είχαμε δεσμευτεί. Μειώνουμε τις καταναλωτικές δαπάνες του Δημοσίου, αλλά αυξάνουμε τις δαπάνες για δημόσιες επενδύσεις στο 4,2% του ΑΕΠ. Μειώνουμε τις επιχορηγήσεις διαφόρων φορέων, αλλά χρηματοδοτούμε την αύξηση του επιδόματος της ανεργίας κατά 5% φέτος. Μειώνουμε τις εξοπλιστικές δαπάνες, αλλά αυξάνουμε τις αγροτικές συντάξεις και την επιστροφή ΦΠΑ στους αγρότες.

Ναι, θα αυξήσουμε τον ειδικό φόρο κατανάλωσης σε τσιγάρα και ποτά, για να χρηματοδοτηθεί επιπλέον η υγεία, για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε στην πρόσληψη 3.000 επιπλέον νοσηλευτών στα νοσοκομεία, όπως και για να χρηματοδοτηθεί το πρόγραμμα για την επιδότηση των ασφαλιστικών εισφορών, ώστε να ενισχυθεί η απασχόληση των νέων σε κανονικές δουλειές και όχι σε «STAGE» στο δημόσιο.

Ναι, στο δημόσιο τομέα οι αυξήσεις θα καλύψουν τον πληθωρισμό για όσους αμείβονται έως 2.000 ευρώ το μήνα. Πάνω από αυτό το επίπεδο θα ισχύσει μόνο η μισθολογική ωρίμανση. Και όπως ανακοίνωσε πριν από μερικές ημέρες ο Πρωθυπουργός, θα περικόψουμε το κονδύλι για τα επιδόματα κατά 10%, με μειώσεις ανάλογα με το ύψος των επιδομάτων και των συνολικών αποδοχών.

Οι αμοιβές διοικητικών στελεχών στον ευρύτερο δημόσιο τομέα θα μειωθούν. Θα υπάρξει πλαφόν και μείωση στις αμοιβές των διοικητικών στελεχών των ΔΕΚΟ κατά τουλάχιστον 10% και 50% στις αμοιβές μελών Διοικητικών Συμβουλίων. Και θα εξειδικεύσουμε αυτές τις αποφάσεις με δίκαιο τρόπο στο νομοσχέδιο για την εισοδηματική πολιτική, που θα καταθέσουμε στις αρχές του έτους.

Σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία, όλοι πρέπει να συνεισφέρουν ανάλογα με τις δυνατότητές τους. Έξω από αυτήν την Αίθουσα υπάρχουν 500 χιλιάδες άνεργοι. Υπάρχουν συμπολίτες μας που χρειάζονται πραγματική στήριξη. Υπάρχει μία ολόκληρη γενιά, που προσπαθεί να επιβιώσει στον ιδιωτικό τομέα με 500 ευρώ, 600 ευρώ, 700 ευρώ το μήνα. Σε αυτές τις συνθήκες δεν μπορούν να χορηγούνται αυξήσεις σε μισθούς 4.000 ευρώ, 5.000 ευρώ και 7.000 ευρώ στο Δημόσιο, ούτε να συντηρούνται πρόνοια και μισθολόγια golden boys σε δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς.

Αυτές είναι οι προτεραιότητές μας. Αυτές είναι οι επιλογές μας. Για εμάς, δεν υπάρχουν εύκολα και δύσκολα μέτρα. Υπάρχουν άδικες και δίκαιες πολιτικές. Το πρόγραμμα το οποίο μας δεσμεύει απέναντι στους Έλληνες πολίτες, περιγράφει μία στρατηγική για την πραγματική ανάπτυξη της οικονομίας και το ουσιαστικό νοικοκύρεμα των δημόσιων οικονομικών.

Είναι το πιο δύσκολο πρόγραμμα, γιατί προβλέπει τομές και βαθιές αλλαγές. Γιατί θέλει να δώσει λύσεις, παλεύοντας τις πραγματικές αιτίες των προβλημάτων και όχι τη διόρθωση μόνο των αποτελεσμάτων. Δεν είναι πρόγραμμα ενός μήνα, ούτε ενός έτους. Είναι ένα πρόγραμμα τετραετίας. Είναι ένα πρόγραμμα με πραγματικά δύσκολα μέτρα, αλλά είναι δύσκολα πρώτα από όλα για την Κυβέρνηση.

Η προσπάθεια για το νοικοκύρεμα στο Δημόσιο δεν σταματά με τον προϋπολογισμό του 2010. Η προσπάθεια αυτή έχει μόλις αρχίσει και προχωρά με εντατικούς ρυθμούς. Τα πρώτα δείγματα γραφής είναι ήδη εδώ. Όμως, αυτή η κατάσταση δεν θα διορθωθεί από τη μια μέρα στην άλλη. Το χτίσιμο της αξιοπιστίας, που έχει χαθεί, θέλει προσπάθεια και παίρνει χρόνο.

Την εβδομάδα που μας πέρασε, ο Πρωθυπουργός εξήγγειλε το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό μας στόχο: μείωση του ελλείμματος κάτω από το 3% του ΑΕΠ ως το 2013, αποκλιμάκωση του χρέους ως ποσοστό του ΑΕΠ από το 2012. Εξήγγειλε την επιτάχυνση των δράσεων για τη μείωση των δαπανών από όλη την Κυβέρνηση, με στόχο την ακόμη μεγαλύτερη μείωση του ελλείμματος, το 2010, από αυτή που προβλέπεται στον προϋπολογισμό -κατά τέσσερις ποσοστιαίες μονάδες.

Μερικοί εύκολα και αβασάνιστα έσπευσαν να πουν ότι, ως συνέπεια αυτών των ανακοινώσεων, ο προϋπολογισμός που συζητάμε στη Βουλή δεν ισχύει. Τους απαντάμε, το 2010 θα είναι η πρώτη χρονιά που το αποτέλεσμα στο τέλος του έτους θα είναι καλύτερο από αυτό που προβλέπει ο προϋπολογισμός. Βάζουμε πιο ψηλά το στόχο. Έχει κανείς αντίρρηση σ' αυτό;

Η εξειδίκευση του μεσοπρόθεσμου προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής θα περιγραφεί ποσοτικοποιημένα στο Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης, που θα καταθέσουμε για συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, πριν την αποστολή του στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, τον Ιανουάριο του 2010. Το πρόγραμμα αυτό δεν θα περιλαμβάνει τίποτε περισσότερο και τίποτε λιγότερο από αυτό που όλοι οι πολίτες βλέπουν ότι χρειάζεται να γίνει για να σταματήσει αυτή η τρελή κούρσα ελλειμμάτων και χρεών:

Την ενίσχυση των εσόδων μέσα από ένα νέο, δίκαιο και αποτελεσματικό φορολογικό σύστημα, με δραστηριότητα για τη μείωση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής - ξεκινήσαμε, ήδη, τον διάλογο για το νέο φορολογικό νομοσχέδιο, που θα κατατεθεί για ψήφιση τέλος Φεβρουαρίου,

την δραστηριότητα της σπατάλης και τη μείωση των δημοσίων δαπανών, που δεν εξυπηρετούν, ούτε κοινωνικούς, ούτε αναπτυξιακούς σκοπούς, ούτε ανταποκρίνονται σε πραγματικές υπηρεσίες για τους πολίτες. Και εδώ ο Πρωθυπουργός έδωσε ήδη κατευθύνσεις για τριετείς προϋπολογισμούς με περικοπές δαπανών σε όλα τα Υπουργεία, συγχωνεύσεις ή καταργήσεις οργανισμών του Δημοσίου, που απλώς αναπαράγουν την ύπαρξή τους.

Και βέβαια βαθιές τομές και αλλαγές που ενισχύουν τη διαφάνεια στη διαχείριση του δημοσίου χρήματος, τον έλεγχο και τη λογοδοσία, όχι μόνο στην κεντρική κυβέρνηση, αλλά και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Με το νέο έτος, εισάγονται νέες διαδικασίες αυστηρότερης εκτέλεσης και παρακολούθησης του προϋπολογισμού. Ο προϋπολογισμός θα παρακολουθείται σε μηνιαία βάση και τα στοιχεία θα δημοσιεύονται, ώστε να υπάρχει άμεσος έλεγχος από τους πολίτες και από τη Βουλή. Οι πολίτες θα μπορούν να παρακολουθούν την εξέλιξη του προϋπολογισμού στο διαδίκτυο, να γνωρίζουν που πάνε τα χρήματά τους.

Ο ρόλος του Κοινοβουλίου στον έλεγχο της πορείας εκτέλεσης του προϋπολογισμού θα είναι ουσιαστικός. Μαζί με την ανεξαρτητοποίηση της στατιστικής υπηρεσίας, σκοπεύουμε να προτείνουμε τη δημιουργία ενός ειδικού Σώματος Ελεγκτών της Εκτέλεσης του προϋπολογισμού στη Βουλή, για να θωρακίσουμε την αξιοπιστία των στοιχείων, για διαφάνεια και λογοδοσία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, σας καλώ να υπερψηφίσετε αυτόν τον προϋπολογισμό. Γιατί με τον προϋπολογισμό του 2010, επιτέλους ζητάμε να γίνει η αρχή για το αυτονόητο. Να μπει μία τάξη στο χάος των δημόσιων οικονομικών της χώρας,

να στηριχθεί η οικονομία και οι πολίτες που έχουν ανάγκη.

Σας καλώ να στηρίξετε τον Προϋπολογισμό της Κυβέρνησης, γιατί απέναντι στο αδιέξοδο που παραλάβαμε, και ενώ όλοι περίμεναν να ακούσουν από τη νέα Κυβέρνηση το επιχείρημα της «καμένης γης», η Κυβέρνηση όχι μόνο δεν ψάχνει για άλλοθι, αλλά κάνει αυτό που υποσχέθηκε στους πολίτες: «σηκώσαμε τα μανίκια» και δουλεύουμε σκληρά, για να μπει ξανά μπροστά η μηχανή, για να δουλέψει σωστά, δίκαια και αποτελεσματικά για τους πολίτες. Για να δουλέψει επιτέλους για τους πολίτες, για τους πολλούς, όχι σε βάρος τους, όχι υπέρ των ολίγων, όχι υπέρ των ειδικών συμφερόντων.

Σας ζητώ να υπερψηφίσετε τον προϋπολογισμό του 2010, γιατί είναι η ουσιαστική αρχή αυτής της προσπάθειας. Αυτής της προσπάθειας για την οποία πήραμε την καθαρή εντολή από τον Ελληνικό λαό και μπορούμε να υλοποιήσουμε μαζί με την ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε και εμείς τον Υπουργό τον κ. Παπακωνσταντίνου, ο οποίος απέδειξε, ότι τα τριάντα πέντε λεπτά μπορεί να είναι και τριάντα δύο και όχι τριάντα πέντε ή περισσότερα.

ΣΗΦΗΣ ΒΑΛΥΡΑΚΗΣ: Κατ'οικονομίαν.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ευχαριστούμε γιατί εξοικονόμησε το χρόνο και δίνει παραδείγματα γενικώς οικονομίας και στο χρόνο.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος έχει ζητήσει το λόγο.

Ορίστε κύριε Μαρκόπουλε. Υποθέτω ότι θα κάνετε την κανονική σας τοποθέτηση για δώδεκα λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι κύριε Πρόεδρε. Θα προτιμούσα να κάνω χρήση και δευτερολογίας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Ωραία. Θα σας δώσω έξι λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρά τα όσα ακούσαμε από τον αξιότιμο Υπουργό Εθνικής Οικονομίας -και ευχόμαστε επιτυχία στο έργο της Κυβέρνησης, γιατί η επιτυχία αφορά όλους τους πολίτες- παρά τα όσα υποτιμητικά ακούσαμε για τη δική μας παράταξη, εγώ δεν θα χρησιμοποιήσω αυτές τις εκφράσεις περί εξαπάτησης και περί δολίων σχεδίων και περί εγκατάλειψης εξουσίας.

Εγώ, κύριε Υπουργέ, θα σας πω ότι σας πιστεύουμε. Σας πιστεύουμε ότι έχετε ειλικρινείς στόχους και πιστεύουμε ότι θέλετε να πετύχετε, αλλά δεν εμπιστευόμαστε το σχέδιο το οποίο μας παρουσιάσετε. Δεν το εμπιστευόμαστε, πρώτα απ' όλα γιατί δεν βλέπουμε σχέδιο. Βλέπουμε αλλεπάλληλες αντικρουόμενες πολλές φορές εκτιμήσεις για την επόμενη χρονιά, οι οποίες βασίζονται σε δικές σας δηλώσεις. Στις 5 Νοεμβρίου μας καταθέσατε ένα προσχέδιο ότι το 2010 το έλλειμμα θα πάει στο 9,4%, στις 20 Νοεμβρίου το κατεβάσατε στο 9,1% και προχθές στις 16 Δεκεμβρίου στο Λονδίνο εκτιμήσατε ενώπιον επενδυτών και χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, ότι θα το πάτε στο 8,7%.

Αυτά τα 1,7 δισεκατομμύρια πώς βρεθήκανε σε λίγες ημέρες, κύριε Υπουργέ; Έχουμε, λοιπόν, κάθε λόγο να αμφισβητούμε το γεγονός ότι έρχεται ένα διαρθρωμένο σχέδιο. Και πάντως, είμαστε εδώ, για να συμβάλουμε στην οποιαδήποτε συζήτηση και να βοηθήσουμε τον τόπο. Βεβαίως, δεν είδαμε στην ομιλία σας ούτε μισή λέξη για την παγκόσμια οικονομική κρίση η οποία έπληξε όλον τον κόσμο και την Ευρώπη και την Ελλάδα. Δεν ακούσαμε τίποτε. Σαν να μην έχει αντιληφθεί κανένας τίποτα γι' αυτό που έγινε σε ολόκληρο τον κόσμο.

Και γι' αυτό το λόγο έχουμε κάθε λόγο να πιστεύουμε -και θα μου το επιτρέψετε αυτό- ότι προσπαθείτε, ρίχνοντας τα βάρη στην προηγούμενη Κυβέρνηση -ενδεχομένως δεν χρησιμοποιήσατε τη λέξη «καμένη γη», αλλά χρησιμοποιήσατε άλλες βαρύτερες- να δημιουργήσετε ένα κλίμα ανασφάλειας και φοβίας στους πολίτες και στο πολιτικό σύστημα ότι δεν θα βγει η χώρα από την κρίση.

Εμείς ως παράταξη πιστεύουμε ότι θα βγει η χώρα και είμαστε

εδώ για να συμβάλλουμε σε αυτό. Κι εμείς δεν φοβόμαστε ως παράταξη, ως κόμμα, ως Αξιωματική Αντιπολίτευση ούτε ότι διακυβεύεται η κοινωνική συνοχή και ασφαλώς δεν διακυβεύεται η κυριαρχία και η εξωτερική μας πολιτική από τα οικονομικά προβλήματα του τόπου. Τα λέω αυτά γιατί τα ακούσαμε και οι πολίτες ανησυχούν.

Σε ποιο σκηνικό γίνεται Κυβέρνηση στις 4 Οκτωβρίου; Γίνεται Κυβέρνηση σε ένα ιδιότυπο σκηνικό, όπου η προηγούμενη Κυβέρνηση είπε ίσως όσο κανένας άλλος Πρωθυπουργός, όπως ο Κώστας Καραμανλής, την αλήθεια για την οικονομία, ζήτησε νέα εντολή σε μία νέα Κυβέρνηση για να λύσει τα διαρθρωτικά και τα άλλα προβλήματα της οικονομίας. Δεν υποσχέθηκαμε σε κανέναν τίποτα, ηττηθήκαμε στις εκλογές, είναι σεβαστό το αποτέλεσμα των πολιτών και ήλθε ένα άλλο κόμμα στην εξουσία.

Αλλά σε καμμία περίπτωση δεν πέσαμε στην παγίδα της αληθείας, της δημαγωγίας και του λαϊκισμού. Και το λέω αυτό, γιατί αυτό το ιδιότυπο πολιτικό σκηνικό, συνοδευόταν από μία προίκα, κύριε Υπουργέ, μία οικονομική προίκα, με ήδη ληφθείσες αποφάσεις για αυξημένα έσοδα από νομοθετήματα της δικής μας Κυβέρνησης. Έτοιμα έσοδα δηλαδή για τη δική σας Κυβέρνηση, χωρίς κόστος κοινωνικό, χωρίς πολιτικό κόστος, θα μπορούσατε να τα είχατε εισπράξει. Και δεν τα ακυρώσατε, παρακαλώ, αλλά τα αναβάλατε για την επόμενη χρονιά.

Αυτό κάνατε και για τους ημιυπαίθριους, αυτό κάνατε για το ΕΤΑΚ το οποίο θα εισπράξετε για το 2010 αυξημένο, με τις αυξημένες τιμές των ακινήτων τις οποίες πρόκειται να κάνετε, όπως έχετε ήδη ανακοινώσει. Αν τα είχατε κάνει αυτά μέσα στο χρόνο, θα μπορούσατε να παρουσιαστείτε στις αγορές που τις έχετε αποθεωθεί και μιλάτε συνέχεια για τις αγορές, πιο αξιόπιστοι για την πατρίδα μας παρακαλώ και να μην είχαμε υποστεί τα κατάνυκτα της αξιοπιστίας τα οποία υπέστημεν. Διότι η κρίση δεν προέκυψε επί των δικών σας ημερών, δύομισι-τρεις μήνες που κυβερνάτε τώρα. Η κρίση είναι δυο χρόνια τώρα, και ένα χρόνο βρίσκομαστε στον πυρήνα της κεντρικής περιδίνησης της κρίσης στην Ελλάδα.

Αλλά σε όλη τη διάρκεια, κατά περίεργο τρόπο, που κυβερνούσε η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ούτε το Χρηματιστήριο έπεσε ούτε υποβαθμίστηκε η ελληνική οικονομία. Έγιναν ορισμένα κερδοσκοπικά στην αρχή του χρόνου, δεν είχαμε τη συμπαράσταση του ΠΑΣΟΚ ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, είχαμε κραυγές ανησυχίας εδώ μέσα, τα αντιμετωπίσαμε χωρίς φοβικά σύνδρομα, χωρίς κραυγές αγωνίας και χωρίς κυρίως να μεταβιβάσουμε αυτήν τη φοβία στους πολίτες. Κάντε, παρακαλώ, τη σύγκριση και επιτρέψτε μας να λέμε ότι είστε απολύτως και αδικώς αιφνιδιασμένοι, διότι ξέρατε από το Σεπτέμβριο πού βαδίζουμε. Είχε δει ο αξιότιμος Πρωθυπουργός τον κ. Προβόπουλο, εγνώριζε ακριβώς τι συμβαίνει στην ελληνική οικονομία.

Δεν δικαιολογείστε. Δεν δικαιολογείστε να θέλετε ενάμιση μήνα να βάλτε γενικούς γραμματείς, δεν δικαιολογείστε να θέλετε δύο μήνες και πλέον να βάλτε γενικούς γραμματείς στις περιφέρειες, για να καταλάβουν -περί τον Μάρτιο- τι είναι το ΕΣΠΑ και να αρχίσουν να το τρέχουν. Δεν δικαιολογείστε να έχετε οργανισμούς χωρίς διοικητές. Δεν δικαιολογείστε δηλαδή, ο τόπος, μέσα σε αυτήν την κρίση, να μην κυβερνιέται έτσι όπως έπρεπε να κυβερνιέται. Ανοχή έχετε, εμπιστοσύνη έχετε, συμπαράσταση από εμάς έχετε, δεν σας εμποδίζει κανείς για τίποτε. Παρακαλώ προχωρήστε. Μην ανακαλύπτετε, παρακαλώ, μείωση δαπανών και φιλόδοξες και αισιόδοξες προβλέψεις για το 2010. Ξεχάσατε να μας πείτε, για τα 2.000.000.000, τις μη επαναλαμβανόμενες δαπάνες τις οποίες αν τις αφαιρέσουμε, είναι μηδενική η μείωση των δαπανών στο 2010. Και μην προσπαθείτε να διορθώσετε τους αριθμούς, αγνοώντας τους ανθρώπους.

Θα μας βρείτε δίπλα σας στη μείωση των δαπανών εκεί όπου πράγματι είναι αυξημένες. Θα μας βρείτε δίπλα σας στην αύξηση των εσόδων, όσον αφορά στο κυνήγι της φοροδιαφυγής, για το οποίο τίποτα δεν ακούστηκε σε αυτήν την Αίθουσα. Πάλι, στον εύκολο αντίπαλο, στους μισθωτούς επιτεθήκατε και εσείς. Θα μας βρείτε απέναντι στο γεγονός ότι εμείς από ιδεολογικής άποψης και πεποίθησης δεν συμφωνούμε με την επιδότηση και την αύξηση του επιδόματος ανεργίας, επειδή βαδίζουμε στο 15%,

αλλά θα θέλαμε την επιδότηση της εργασίας, κύριε Υπουργέ, και το έχουμε εφαρμόσει.

Και σε κάθε περίπτωση, η ανανεωμένη Νέα Δημοκρατία πιστή στο ριζοσπαστικό φιλελευθερισμό είναι υπέρ του αναδιανεμητικού πλούτου στη βάση στην ευρεία κοινωνία. Είναι υπέρ αυτής της αναδιανομής με μία διαφορά. Ότι για να διανεμήσουμε, πρέπει να υπάρχει πλούτος. Και πουθενά, σε κανένα πρόγραμμα του 2010, σε κανένα όραμα για τις επόμενες δύο χρονιές, από το τετραετές που μας εμφανίζετε, δεν βλέπουμε παραγωγή πλούτου. Βλέπουμε μόνο ανελαστικές δαπάνες, δεν βλέπουμε παραγωγή πλούτου, δεν βλέπουμε αναδιανομή αυτού του πλούτου που θα παραχθεί και δεν μπορούμε να αντιληφθούμε με ποιο τρόπο, για να το πούμε και στους πολίτες και με ποιο όραμα, θα φύγουμε από τη στενωπό στην οποία βρισκόμαστε. Σε κάθε περίπτωση, είμαστε εδώ για να συμβάλλουμε στον πολιτικό διάλογο για τον τόπο για τον οποίο κανένας δεν είναι λιγότερο ευαίσθητος.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Παπουτσή, κάνοντας χρήση των έξι λεπτών της δευτερολογίας. Επίσης, έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Ροντούλης από το ΛΑΟΣ για έξι λεπτά. Ακόμη, έχει ζητήσει το λόγο ο κ. Χαλβατζής από το ΚΚΕ για έξι λεπτά.

Κύριε Παπουτσή, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Κατ' αρχάς, επιτρέψτε μου να ευχηθώ καλή θητεία στο ρόλο του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου στον αξιότιμο συνάδελφο κ. Μαρκόπουλο, ο οποίος ευτύχισε να έχει την παρθενική του ομιλία ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος στη μεγάλη συζήτηση του προϋπολογισμού. Ωστόσο, όμως, στην παρθενική του ομιλία δεν μπόρεσε να καλύψει τη μεγάλη αδυναμία στην οποία βρίσκεται η Νέα Δημοκρατία κυρίως στα θέματα της δημοσιονομικής πολιτικής και της προσέγγισης της οικονομικής πολιτικής της χώρας. Το καταλαβαίνω. Είναι απολύτως λογικό, γιατί η Νέα Δημοκρατία προέρχεται από μία μεγάλη ήττα, μία ήττα η οποία ουσιαστικά δικαιολογήθηκε απ' όλους ως το αποτέλεσμα της κατακραυγής του ελληνικού λαού, σχετικά ακριβώς με την οικονομική της πολιτική παιδεία. Ωστόσο, ο αγαπητός συνάδελφος κ. Μαρκόπουλος επεχείρησε να περάσει δύο μηνύματα. Πρώτα απ' όλα, ότι το διεθνές κλίμα, οι διεθνείς αγορές στην πραγματικότητα βρίσκονται σε αναταραχή, εκδηλώνουν μία μεγάλη κρίση όσον αφορά στην αξιοπιστία της χώρας μας, λόγω της νίκης του ΠΑΣΟΚ, λόγω της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ, λόγω των πολιτικών δεσμεύσεων του ΠΑΣΟΚ. Και ταυτόχρονα, επεχείρησε να κάνει και μία σύγκριση με το παρελθόν με την υπεύθυνη, όπως είπε, πολιτική της Νέας Δημοκρατίας η οποία δεν δίστασε μέσω του κ. Καραμανλή, να πει την αλήθεια, ώστε να βάλει την Ελλάδα στο σωστό δρόμο.

Ωστόσο, την αλήθεια την είπε πολύ αργά, όπως φάνηκε. Μάλιστα, όχι μόνο δεν είπε ακριβώς την αλήθεια, αλλά είπε τη μισή αλήθεια, γιατί σας θυμίζω ότι λίγες μέρες πριν τις εκλογές, οι επίσημες δηλώσεις του Πρωθυπουργού και του αρμοδίου Υπουργού Οικονομικών προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή αφορούσαν έλλειμμα 6% και αμέσως μετά φθάσαμε στο 12,7%. Άρα, ήταν η μισή αλήθεια και μάλιστα μισή αλήθεια κοστολογημένη σε ένα βαρύτατο έλλειμμα, το οποίο θα το πληρώνουν οι επόμενες γενιές.

Θέλω να είμαι απολύτως σαφής. Καταλαβαίνω την ανάγκη της Νέας Δημοκρατίας να δείξει τώρα μια υπεύθυνη στάση, γιατί αν δεν δείξει υπεύθυνη στάση, δεν θα μπορεί να σταθεί στην ελληνική κοινωνία πολύ περισσότερο μάλιστα, όταν ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος έχει σχολιάσει μία εξαιρετικά τεκμηριωμένη ομιλία του Υπουργού Οικονομικών κ. Παπακωνσταντίνου, με την οποία παρουσίασε μια εξαιρετικά ισορροπημένη οικονομική και δημοσιονομική πολιτική της χώρας για την πιο κρίσιμη και δύσκολη οικονομική συγκυρία των τελευταίων τριάντα χρόνων τώρα που αναλαμβάνει το ΠΑΣΟΚ.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Όμως για να είμαστε ειλικρινείς, σαφείς και συγκεκριμένοι, θέλω να υπενθυμίσω ότι η παραδοσιακή λογική των κυβερνή-

σεων του ΠΑΣΟΚ, η οποία εκφράζεται σήμερα από τον Υπουργό Οικονομικών, είναι πάντοτε η ίδια και τα κλειδιά της δημοσιονομικής μας πολιτικής ήταν πάντοτε η δημιουργία πλεονασμάτων αντί των ελλειμμάτων στους προϋπολογισμούς της Κεντρικής Κυβέρνησης.

Αυτό σημαίνει πάντοτε περιορισμό των δαπανών κάτω των φορολογικών εσόδων. Αυτό σημαίνει πάντοτε μείωση της φοροδιαφυγής. Αυτό σημαίνει πάντοτε ενίσχυση του μηχανισμού είσπραξης των φόρων και επιπλέον αυτό σημαίνει πάντοτε καλύτερη διαχείριση του δημοσίου χρέους, όπως επίσης και καλύτερη διαχείριση της δημόσιας περιουσίας.

Αυτά ήταν τα κριτήρια. Αυτή είναι η λογική, πάνω στην οποία βασίζεται η σημερινή προσέγγιση και πάνω σ' αυτήν την προσέγγιση εμείς επιχειρούμε να δώσουμε μια νέα σύγχρονη διάσταση στην έννοια της δημοσιονομικής πειθαρχίας από τη μία πλευρά, αλλά και στην άλλη έννοια που έχει ανάγκη η ελληνική κοινωνία, την έννοια της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Σας θυμίζω επίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η Νέα Δημοκρατία παρέλαβε την κυβέρνηση το 2004, όταν η χώρα βρισκόνταν στον αυτόματο πιλότο της ανάπτυξης στο επίπεδο του 4% περίπου την εποχή εκείνη, στην περίοδο της βέλτιστης απορροφητικότητας των ευρωπαϊκών κονδυλίων για τη χώρα και επίσης στην περίοδο που μόλις είχαν πραγματοποιηθεί οι Ολυμπιακοί Αγώνες και ως εκ τούτου η Ελλάδα είχε μπροστά της την πρόκληση να αξιοποιήσει την υπεραξία των Ολυμπιακών Αγώνων.

Και όμως όλα αυτά εξαφανίστηκαν, εξαφανίστηκαν, δεν υπάρχουν. Δεν τα απόλαυσε ποτέ ο ελληνικός λαός. Δεν απόλαυσε ποτέ τα οφέλη αυτής της διαδικασίας της ανάπτυξης. Δεν μπόρεσαμε ποτέ να χρησιμοποιήσουμε την υπεραξία των Ολυμπιακών Αγώνων. Γιατί; Γιατί η χώρα έζησε την απίστευτη κουτοπονηριά της Νέας Δημοκρατίας, η οποία όμως ήταν στην πραγματικότητα μια εγκληματική γκάφα.

Αναφέρομαι στην περίφημη απογραφή του 2004, όπου στην πραγματικότητα, τι έκανε; Έκανε μια αλλαγή στον τρόπο λογιστικής εγγραφής των αμυντικών δαπανών, για να επανέλθει μετά ακριβώς από δύο χρόνια στον προηγούμενο τρόπο τον οποίο είχε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ.

Το οικονομικό αποτέλεσμα εκείνης της κορυφαίας πολιτικής πράξης, με την οποία η ελληνική κυβέρνηση του κ. Καραμανλή ταλαιπώρησε τη διεθνή οικονομική κοινότητα, ποιο ήταν; Οικονομικό αποτέλεσμα μηδέν, αλλά πολιτικό κόστος τεράστιο, διότι μειώθηκε ασύλληπτα το κύρος της χώρας, ένα κύρος το οποίο στη συνέχεια ετρώθη καθ' όλη τη διάρκεια της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας μέχρι και σήμερα, μέχρι το Σεπτέμβριο των εκλογών, όπου βλέπαμε να χτίζεται η αναξιοπιστία της χώρας αντί να προσπαθούμε με κάθε τρόπο να επανέλθουμε στο δρόμο της ανάπτυξης και κυρίως των αξιόπιστων λύσεων προς όλες τις διεθνείς αγορές, κυρίως προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, αλλά πάνω από όλα προς την ελληνική κοινωνία.

Σας θυμίζω επίσης την τρομερή απόπειρα τιτλοποίησης των χρεών προς το δημόσιο, η οποία ευτυχώς δεν έγινε αποδεκτή από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, διότι αν είχε γίνει αποδεκτή εκείνη την εποχή, σήμερα θα κλαίγαμε. Θα έκλαιγε ολόκληρος ο ελληνικός λαός, γιατί η χώρα θα είχε αντιμετωπίσει την πτώχευση, γιατί θα είχε γεμίσει ο τόπος από τοξικά κρατικά ομόλογα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελευταία φράση, κύριε Πρόεδρε, και ολοκληρώνω.

Δεν πρέπει να ξεχνάμε -και κυρίως η Νέα Δημοκρατία όταν αναλογίζεται και κάνει τις δημοσιονομικές προσεγγίσεις- και το μεγάλο φιάσκο, το φιάσκο της αναθεώρησης του ΑΕΠ, όπως επιχειρήθηκε στο 25%, όταν κάλεσαν τον ελληνικό λαό να ξυπνήσει ένα πρωί και να αισθανθεί ότι είναι κατά 25% πλουσιότερος από το πραγματικό εισόδημα που είχε τότε. Αυτό έκανε η Νέα Δημοκρατία. Και ευτυχώς πάλι η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αρνήθηκε να δεχθεί το 25% και περιοριστήκαμε στο 9%, για να μπορούμε να έχουμε μία άνεση εν πάση περιπτώσει μέσα στις αλχημείες -επιτρέψτε μου να το πω αυτό- τις οποίες επέτρεψε στη συνέχεια να κάνει η Νέα Δημοκρατία.

Χαιρόμαστε πάντως για τη δήλωση του Κοινοβουλευτικού Εκ-

προσώπου ότι η Νέα Δημοκρατία με υπεύθυνο τρόπο θα αντιμετωπίσει τη δημοσιονομική πολιτική της Κυβέρνησης και θα σταθεί στο πλευρό του Υπουργού και της Κυβέρνησης στις προσπάθειες για την εξυγίανση της οικονομίας. Ελπίζω όμως ότι ο λόγος σας θα καταστεί ακόμα πιο αξιόπιστος, όταν στο συνέδριο της Νέας Δημοκρατίας, το οποίο έρχεται τους επόμενους μήνες, προχωρήσετε σ' ένα βαθύτατο, εσωτερικό διαλογισμό, μια ισχυρή αυτοκριτική την οποία έχει ανάγκη το κόμμα σας προς την ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Σπυρίδων Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση του προϋπολογισμού σήμερα αναδεικνύει μια πραγματικότητα. Κι αυτή είναι ότι συνεχίζεται με σταθερότητα, με συνέπεια η υποστήριξη αυτού του σκληρά ταξικού προϋπολογισμού από την Κυβέρνηση, που είναι ευνόητο, αλλά και από τη Νέα Δημοκρατία και από το ΛΑΟΣ, και στηρίζεται ο προϋπολογισμός με την κινδυνολογία, με την κατατρομοκράτηση των εργαζομένων του λαού, για να μπορέσουν να περάσουν τα αντεργατικά, αντιλαϊκά μέτρα, για να αποδεχθούν οι εργαζόμενοι το μη χείρον βέλτιστον.

Είπε ο κ. Παπακωνσταντίνου: «Οφείλουμε στους εταίρους μας την αποκατάσταση της αξιοπιστίας της χώρας». Προς τι όλη αυτή η κινδυνολογία; Προς τι η διατύπωση περί ανυποληψίας της χώρας;

Είπε ότι μπορούν να αντιμετωπιστούν όλα τα προβλήματα με την «πράσινη» ανάπτυξη. Εν πάση περιπτώσει, δεν μας είπε κανένας ποιος θα ωφεληθεί απ' αυτήν την «πράσινη» ανάπτυξη. Θα ωφεληθούν οι εργαζόμενοι; Τι θα κερδίσουν οι εργάτες, οι εργαζόμενοι, τα πλατιά λαϊκά στρώματα από τη δραστηριότητα που θα αναπτύσσουν οι καπιταλιστές με την πράσινη ανάπτυξη;

Και συνέχισε ο κύριος Υπουργός: «Ανάμεσα στα άλλα έχω να αντιμετωπίσω στις συνεδριάσεις των Υπουργών στην Ευρωπαϊκή Ένωση την ανυποληψία της χώρας και την οργή των εταίρων μας». Σιγά, βρε παιδιά! Μήπως πήραν και κανένα μαστίγιο και άρχισαν να δέρνουν; Τι θέλετε να μεταφέρετε; Καμιά εικόνα ότι «αμάν, σκάστε και δουλέψτε»; Αυτό λέτε στους εργαζόμενους; Οργίστηκαν οι εταίροι μας! Και σε τι οργίστηκαν;

Και ανέφερε, ανάμεσα στα άλλα, ότι κάποιοι φοράνε παρωπίδες. Και μας έριξε μια συμπαθητική ματιά. Νομίζουμε, κύριε Υπουργέ, ότι φοράτε παρωπίδες, γι' αυτό ακολουθείτε αυτές τις αντεργατικές, αντιλαϊκές επιλογές, τις οποίες, βεβαίως, δεν τις έχετε καταψηφίσει. Τις έχετε συναποφασίσει, τις έχετε ψηφίσει αυτές τις επιλογές και στις Συνόδους Κορυφής της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις έχετε ψηφίσει και στις Συνόδους των Υπουργών.

Και φοράτε παρωπίδες, τα λεγόμενα «παϊβάνια», όπως τα λένε εκεί στο δικό μου το χωριό, και δεν μετακινείστε καθόλου απ' αυτήν την κεντρική αντεργατική, αντιλαϊκή γραμμή. Και, βεβαίως, βασική κατεύθυνσή σας είναι η υποστήριξη, η στήριξη των συμφερόντων και των κερδών του μεγάλου κεφαλαίου και αυτό αποδεικνύεται καθημερινά με πράξεις, με ενέργειες, με δράσεις.

Βέβαια εμείς πιστεύουμε κι έχουμε τη σιγουριά ότι αργά ή γρήγορα θα μετακινηθείτε απ' αυτήν την πορεία και θα μετακινηθείτε όχι από την καλή σας προαίρεση, αλλά από τη δράση του εργατικού, λαϊκού κινήματος, από την ενίσχυση της πάλης του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, που μέρα με τη μέρα παίρνει και θα παίρνει νέες, πιο μαζικές διαστάσεις.

Μίλησε ο κ. Αβραμόπουλος για την ανάγκη ανάταξης της οικονομίας αλλά και προσαρμογής στις απαιτήσεις των καιρών της κρίσης. Μίλησε για ένα στρεβλό μοντέλο ανάπτυξης. Μα καλά ποιος διαμόρφωσε όλο αυτό το μοντέλο ανάπτυξης, αυτό το μοντέλο το οποίο τριάντα πέντε χρόνια από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα προωθείται συστηματικά από τις δυνάμεις της αστικής τάξης, από τα κόμματα που έχουν κυβερνήσει, από τη Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ;

Ένας από τους ομιλητές του ΛΑΟΣ υποστήριξε ότι πρέπει να δούμε ή όλοι αναγνωρίζουμε την πραγματικότητα, ότι η πραγματικότητα είναι άσχημη, είναι κακή. Βεβαίως, είναι άσχημη.

Όμως είναι ουρανόπεμπτη; Δεν υπάρχουν ευθύνες; Δεν είναι συγκεκριμένες οι πολιτικές οι οποίες ακολουθούνται όλα αυτά τα χρόνια;

Δεν είναι η κεντρική πολιτική κατεύθυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Δεν είναι η λογική της υποστήριξης και στήριξης των συμφερόντων και των κερδών του μεγάλου κεφαλαίου; Δεν είναι η υλοποίηση αυτής της πολιτικής από τις κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ; Δηλαδή θα αποδεχθούμε αυτήν την πραγματικότητα;

Εμείς υποστηρίζουμε –και γι' αυτό καταψηφίζουμε άλλωστε τον προϋπολογισμό- ότι υπάρχει πλούτος σ' αυτόν τον κόσμο. Υπάρχει πλούτος ο οποίος παράγεται από την εργατική τάξη, από τα πλατιά λαϊκά στρώματα. Υπάρχει πλούτος που μέσα από τη πάλη του εργατικού λαϊκού κινήματος θα διαμορφώνονται όροι, συνθήκες και προϋποθέσεις για τη συγκρότηση ενός ιμπεριαλιστικού αντιμονοπωλιακού μετώπου πάλης που θα διαμορφώσει αυτές τις προϋποθέσεις ώστε μια λαϊκή εξουσία να κατανείμει αυτόν τον πλούτο σε αυτούς οι οποίοι τον παράγουν. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ τον κ. Χαλβατζή.

Ακολουθεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, ο κ. Αστέριος Ροντούλης για έξι λεπτά από του Βήματος.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Από χθες, κύριοι συνάδελφοι, ακούμε μία επίθεση εμείς του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού από την πλευρά του Κομμουνιστικού Κόμματος, με διάφορες κατηγορίες, εκπρόσωποι του μεγάλου κεφαλαίου κ.λπ. Δεν θα απαντήσω, διότι το να ασχολείται κάποιος με μαυσωλείο είναι ιεροσουλία. Άρα θα το αποφύγω, λέγοντας μόνο τούτο: Την εποχή της πάλης ποτέ κραταιάς Σοβιετίας δεν υπήρχε καμμία απεργία στους δρόμους, προφανώς γιατί οι εργαζόμενοι ήταν απολύτως ικανοποιημένοι.

Τελειώνω με το Κομμουνιστικό Κόμμα και έρχομαι στη Κυβέρνηση...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Τόσο εύκολα; Πάμε παρακάτω.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Πείτε ό,τι θέλετε. Σας ακούμε από χθες να επιτίθεσθε στο Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό. Εδώ κυβερνά το ΠΑΣΟΚ και πριν η Νέα Δημοκρατία, σας ευχαριστούμε πάρα πολύ που ασχολείστε με μας.

Κυρία Υπουργέ Εθνικής Οικονομίας -και τονίζω το Εθνικής, διότι δεν ξέρω αλλά πάνω από την Κυβέρνηση υπερίππεται και το κλίμα της κ. Δραγώνα, αλλά τέλος πάντων- πρέπει να σας πω να μην ανησυχείτε καθόλου διότι απέναντί σας έχετε μία σοσιαλιστική Νέα Δημοκρατία. Μία Νέα Δημοκρατία που αντί να μιλήσει για τον επιχειρηματία που ταλαιπωρείται, τον έμπορο που βλέπει το κατάστημά του να λεηλατείται και να κλείνει, τους ανέργους, τους ιδιωτικούς υπαλλήλους, τον αγρότη, τον κτηνοτρόφο, ασχολείται και πάλι –ακούσαμε τον κ. Μαρκόπουλο- με το τι θα γίνει με τα «STAGE» και με τη διόγκωση του κράτους.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού)

Δηλαδή, έχετε απέναντί σας μία Νέα Δημοκρατία που αναστά μία αντίληψη άκρατου κρατικισμού και πάλι. Άρα, μην ανησυχείτε καθόλου. Κοντά είσαστε, «Ξαδερφάκια».

Τώρα, ο αξιότιμος Υπουργός Οικονομικών υπέβαλε ένα ερώτημα στη Νέα Δημοκρατία και λέει: «Πείτε μου επιτέλους το έλλειμμα είναι αυτό που λέμε εμείς, 12,7%, ή είναι αυτό που λέτε εσείς 6%, 7%, 8%;». Διερωτήθη και περίμενε από τον κ. Μαρκόπουλο, που προηγήθηκε στο Βήμα, να βγει και να πει πόσο είναι. Τσιμουδιά, σιωπή.

Άρα, εγώ εικάζω εκ της σιωπής ότι είναι αυτό που λέει ο Υπουργός Οικονομικών...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Σωστά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: ...διαφορετικά θα δινόνταν μία απάντηση από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας.

Μη γελάτε, κύριε Μακρυπίδη, θα τη δώσουν αργότερα οι άνθρωποι, είναι λίγο μπερδεμένοι τώρα στην αρχή.

Εμείς, όμως, έχουμε να απευθύνουμε ένα άλλο ερώτημα προς τη Νέα Δημοκρατία. Οι προεκλογικές τοποθετήσεις του κ. Καρμανλή ισχύουν; Δηλαδή, ότι η κατάσταση είναι ζοφερή, ότι θα

πρέπει να παγώσουν, αν όχι να μειωθούν οι μισθοί και οι συντάξεις, ότι, πράγματι, βιώνουμε μία δραματική κατάσταση και πρέπει να γίνουν θεσμικές αλλαγές και μεταρρυθμίσεις. Ισχύουν;

Διότι, αν ισχύουν, αυτό σημαίνει ότι το ΠΑΣΟΚ παρέλαβε μία πάρα πολύ δύσκολη κατάσταση. Άρα, λοιπόν, θα πρέπει όλοι να το συνδράμουμε και να συμβάλουμε, προκειμένου να ανορθώσουμε τη χώρα, να ξεκινήσει η χώρα μία νέα πορεία. Γιατί καλή είναι η κομματική αντιπαράθεση, αλλά υπάρχει και μία πατρίδα που πρέπει να επιβιώσει και να συνεχίσει. Υπάρχουν και οι επόμενες, οι αγέννητες γενιές των Ελλήνων που τους έχουμε κατακλέψει εμείς τώρα.

Διότι υπάρχει ένας ακήρυκτος πόλεμος γενεών, πρέπει να ξέρετε, αγαπητοί συνάδελφοι. Η σημερινή γενιά έχει υποθηκεύσει το μέλλον και έχει φάει από τις σάρκες των επομένων ελληνικών γενεών, των αγέννητων γενεών των Ελλήνων. Και αυτό δεν το αναφέρει κανένας.

Όμως, κύριε Υπουργέ, κάνατε μεγάλη προσπάθεια για να αποδείξετε τα αυτονόητα. Θα σας πω γιατί, διότι εγώ θα καταθέσω στα Πρακτικά την τοποθέτηση του νέου Τομεάρχη Περιβάλλοντος της Νέας Δημοκρατίας, του κ. Κυριάκου Μητσοτάκη, ο οποίος είχε το θάρρος που δεν έχουν οι συνάδελφοί του να απαντήσει σε ερώτημα δημοσιογράφου για την οικονομική κατάσταση και για τα πεπραγμένα της Νέας Δημοκρατίας.

Ακούστε, λοιπόν, τι λέει ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης και θα το καταθέσω στα Πρακτικά, για να το δείτε και εσείς. Λέει, λοιπόν, ο κ. Μητσοτάκης: «Με ρωτάνε πολλοί δημοσιογράφοι αν, ως κυβέρνηση, έχουμε ευθύνες για τη δημοσιονομική εκτροπή». Και απαντά παρακάτω ο ίδιος: «Απαντώ καθαρά και με παρησία: Φυσικά και έχουμε. Και ξέρετε γιατί; Διότι τις εποχές των παχιών αγγελάδων δεν κάναμε όλα όσα έπρεπε για να αποκαταστήσουμε τη δημοσιονομική τάξη». Τάδε έφη υιός Μητσοτάκης. Τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αστέριος Ροντούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Άρα, λοιπόν, γιατί τόση αγωνία να τους πείσετε; Έχουν πειστεί οι άνθρωποι τι έκαναν. Είναι πεπεισμένοι τι έκαναν. Και αφού έκαναν ό,τι έκαναν, βγαίνουν τώρα και τι λένε; Τα ίδια που έλεγαν, για να διατηρήσουν την πελατεία τους, δηλαδή, ξανά μαντά τα ίδια μηνύματα προς τον ελληνικό λαό. Τεράστιο κράτος, διογκωμένο κράτος, ενώ θα πρέπει να προχωρήσουμε σε θεσμικές μεταρρυθμίσεις και σε άλλες τομές.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας το εξής. Δεν πληρώνουμε μόνο αυτά που έκανε η Νέα Δημοκρατία.

Πρέπει να παραδεχθείτε και εσείς, κύριε Υπουργέ -διότι η αυτοκριτική βάζει θεμέλια για το μέλλον- ότι, ως κόμμα και ως κυβέρνηση παλαιότερα, επιτρέψατε τη συσσώρευση δυσεπίλυτων προβλημάτων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Δέκα δευτερόλεπτα, σας παρακαλώ.

Σήμερα, δηλαδή, δεν πληρώνουμε μόνο την άσχημη διακυβέρνηση της χώρας από τη Νέα Δημοκρατία -που ήταν τόσο άσχημη και υπήρξε τόσο ανεπίτρεπτη και ανεπίδεκτη, απ' ό,τι βλέπω, μαθήσεως- αλλά πληρώνουμε συσσωρευμένα προβλήματα, προβλήματα ετών που και οι δικές σας προγενέστερες κυβερνήσεις άφησαν να φυλλορροήσουν. Και οι δύο τρώτε από τις σάρκες της πατρίδος. Απορούμε πώς συνεχίζει να σας ψηφίζει ο ελληνικός λαός.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο συνάδελφο από το ΛΑΟΣ.

Ο συνάδελφος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από το ΣΥΡΙΖΑ κ. Κουβέλης έχει το λόγο.

Κύριε Κουβέλη, έχετε έξι λεπτά.

ΦΩΤΗΣ ΚΟΥΒΕΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, σας άκουσα με ιδιαίτερη προσοχή. Κανένας, νομίζω, δε μπορεί να αρνηθεί το γεγονός ότι και το χρέος είναι

υφιστάμενο και το έλλειμμα, επίσης, υπάρχει και στην κυριολεξία, καθοδηγούν αρνητικά την εξέλιξη των οικονομικών ζητημάτων της χώρας.

Δεν είναι της παρούσης να διεκτραγωδήσει κάποιος τις πολιτικές που διαχρονικά οδήγησαν σε αυτήν την εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση, την οποία, όμως, φοβάμαι ότι για άλλη μια φορά καλούνται να πληρώσουν αυτοί στις πλάτες των οποίων χρόνια ολόκληρα σωρεύονται τα βάρη μιας αδιέξοδης, μιας νεοφιλελεύθερης και βαθύτατα συντηρητικής πολιτικής.

Σας άκουσα να αναφέρεστε στα επιδόματα. Συλλήβδην δε θα αποκρούσουμε αυτό το οποίο είπατε, αλλά δε πρέπει να σας διαφεύγει, κύριε Υπουργέ, ότι τα επιδόματα είναι εκείνα τα οποία διαμόρφωσαν τη λεγόμενη επιδοματική πολιτική, η οποία ουσιαστικά υποκατέστησε τη μισθολογική πολιτική. Και θα πρέπει στους συνυπολογισμούς σας για τη φορολόγηση, στο πλαίσιο της ενιαίας κλίμακας, να λάβετε υπ' όψιν σας το γεγονός ότι για τους ανθρώπους της μισθωτής εργασίας στον ευρύτερο δημόσιο τομέα - και είναι προφανές ότι δεν αναφερόμαστε σε *golden boys* - έχουμε μισθωτούς, οι οποίοι διαμορφώνουν το σύνολο των αποδοχών τους μ' έναν εξαιρετικά μικρό βασικό μισθό, με την προσθήκη επιδομάτων, τα οποία, επαναλαμβάνω, για λόγους που είναι γνωστοί σε όλες και όλους εδώ μέσα, ήλθαν να υποκαταστήσουν και σε ορισμένες περιπτώσεις, να αντικαταστήσουν τη μισθολογική πολιτική.

Και, βεβαίως, απ' όλα εκείνα τα οποία είπατε πρέπει, κύριε Υπουργέ, να σημειώσουμε την απουσία του συγκεκριμένου, του ολοκληρωμένου λόγου, που σας δεσμεύει αναφορικά με την οικονομική σας πολιτική και το σχετικό προϋπολογισμό: Τι θα γίνει με την επιχειρηματικότητα σε αυτόν τον τόπο; Τι θα γίνει με την παραγωγική διαδικασία; Διότι, πέρα από το έλλειμμα και το χρέος, υπάρχει μια καθηλωμένη παραγωγική διαδικασία.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ - βλέπω το νεύμα σας - η κ. Κατσέλη θα μου απαντήσει. Σπεύδω, όμως, να πω ότι χωρίς αυτό το στοιχείο είναι χωλή η οικονομική σας πρόταση και θα γίνει πλέον χωλή, εάν τα βάρη αυτής της οικονομικής κρίσης - η οποία, βεβαίως, είναι παρούσα και ίσως έρθει με μεγαλύτερη ένταση - τα επωμισθούν - δεν πρέπει σε καμμία περίπτωση να γίνει αυτό - εκείνοι που στην κυριολεξία δεινοπαθούν χρόνια ολόκληρα, χωρίς καμμία διάθεση υπερβολής, από την αδιέξοδη νεοφιλελεύθερη πολιτική, που με ιδιαίτερη ένταση οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας επέβαλαν σε αυτόν τον τόπο.

Το ίδιο ισχύει και με τους υπολογισμούς που όλοι μας πρέπει να κάνουμε. Θα πρέπει να λογαριάσουμε ότι το 20%-25% του ελληνικού λαού ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας. Έχουμε μια παιδική φτώχεια, η οποία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεπερνάει τις πεντακόσιες χιλιάδες. Πεντακόσιες χιλιάδες παιδιά στην χώρα μας ζουν στο πλαίσιο της παιδικής φτώχειας.

Αυτά δεν είναι κάποια τυπικά μεγέθη. Δεν είναι κάποιοι αριθμοί, τους οποίους πρέπει να αναδεικνύουμε, για να τους αναφέρουμε γενικώς και αορίστως. Τους αναφέρουμε, γιατί μια οικονομική πολιτική που θέλει να έχει αταλάντευτη αναφορά στον άνθρωπο πρέπει να συνυπολογίζει αυτό το μέγεθος, για να το αντιμετωπίσει.

Κύριε Πρόεδρε, στην, κυρίως, ομιλία μου επιφυλάσσομαι να αναφερθώ σε αυτά διεξοδικότερα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε, για την τήρηση του χρόνου.

Στο σημείο αυτό εισερχόμεθα στον κατάλογο των ομιλητών. Ο χρόνος θα είναι σύντομος και αυστηρός για όλους. Μόνο επτά λεπτά. Το λόγο έχει ο έκτος κατά σειρά ομιλητής, ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ροδόπης κ. Αχμέτ Χατζηροσμάν.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σαν σήμερα, πριν από δέκα χρόνια, στις 20 Δεκεμβρίου 1999 άφησε πάνω στο Βήμα της Βουλής την τελευταία του πνοή ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ροδόπης Δημήτρης Τσετινές στη συζήτηση για τον οικονομικό προϋπολογισμό του 2000. Ήταν ένας πραγματικός αγωνιστής και γι' αυτό επιτρέψτε μου αυτήν την ειδική αναφορά στο όνομά του.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχα τη δυνα-

τότητα να παρακολουθήσω από τα έδρανα της Βουλής και να συμμετέχω στη συζήτηση για τους οικονομικούς προϋπολογισμούς των τελευταίων δύο ετών, του 2008 και του 2009.

Από τη θέση του Αντινομάρχη Ροδόπης είχα τη δυνατότητα να παρακολουθήσω και τους προγενέστερους προϋπολογισμούς που είχε καταθέσει η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίως ως πολίτης της Ροδόπης, ως πολίτης της Ελλάδας, είχα την ευκαιρία να βιώσω και να δω τους φίλους, τους γείτονες, τους συντοπίτες μου να βιώνουν στην πράξη τους παραπάνω προϋπολογισμούς.

Ξέρετε τι αποκόμισα; Υπανάπτυξη, στασιμότητα, ανέχεια και οπισθοδρόμηση.

Είδα αγρότες απελπισμένους, εργαζόμενους απολυμένους, επιχειρηματίες σε κατάσταση πτώχευσης, μια οικονομία στα πρόθυρα της κατάρρευσης.

Είδα την περιφέρειά μου, τη Ροδόπη, να κατατάσσεται στους δέκα φτωχότερους νομούς της χώρας και διακόσιες μικρομεσαίες επιχειρήσεις να βάζουν λουκέτο μέσα στο 2009.

Είδα στη βιομηχανική περιοχή Κομοτηνής να λειτουργούν λιγότερες από δέκα μονάδες από τις ενεργήτα έξι συνολικά.

Σήμερα, για πρώτη φορά μου δίνεται η δυνατότητα να συμμετέχω στη συζήτηση ενός προϋπολογισμού, διαφορετικού από τους προηγούμενους. Ενός προϋπολογισμού, που είναι ουσιαστικός, που έχει ξεκάθαρους στόχους και πολιτικές που θα φέρουν απτά αποτελέσματα.

Την επόμενη μέρα των εκλογών, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ ξεκίνησε μια μεγάλη προσπάθεια αναμόρφωσης της χώρας μας. Τα πρώτα βήματα τα είδαμε, εδώ μέσα στη Βουλή, με τα νομοσχέδια που κατατέθηκαν για την ενίσχυση της αγοράς, για την αναμόρφωση του συστήματος προσλήψεων και άλλα.

Η προσπάθεια φυσικά, γίνεται σε πολλά επίπεδα και στην προσπάθεια αυτή πρέπει να συμμετέχουμε όλοι. Είναι μία πρωτοβουλία που αγγίζει πολλούς τομείς. Συγχρόνως είναι ένας αγώνας ενάντια στη διαφθορά, ενάντια στην αυθαιρεσία και σε όλα εκείνα τα φαινόμενα που καταδικασαν τη χώρα μας σε μαρasmus τα προηγούμενα έτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η περιοχή της Θράκης αποτελεί μία από τις λιγότερο αναπτυγμένες περιοχές της χώρας μας. Η Θράκη, σήμερα διψάει για ανάπτυξη, κυρίως, η μειονότητα διψάει για ανάπτυξη και πρόοδο.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πληθυσμός της μειονότητας προσδιορίζεται από εξαιρετικά χαμηλό, βιοτικό και μορφωτικό επίπεδο, με περιορισμένες προσβάσεις σε τομείς, όπως η ανάπτυξη και η αγορά εργασίας. Από το 2004 μέχρι σήμερα η κατάσταση παρέμεινε στάσιμη σε κάποιους τομείς, ενώ επιδεινώθηκε σε άλλους.

Η Νέα Δημοκρατία, διά στόματος Κωνσταντίνου Καραμανλή, εξήγγειλε το 2004 μία «σύγχρονη ευρωπαϊκή πολιτική», για τη μειονότητα της Θράκης, η οποία στην πράξη, ούτε σύγχρονη αποδείχθηκε, δυστυχώς ούτε και ευρωπαϊκή.

Η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ σαφώς υπερέχει σε ό,τι αφορά την μεταχείριση έναντι της μειονότητας και αυτό το έχουμε αποδείξει μέσω εφαρμοσμένων πολιτικών που υιοθετήθηκαν στο παρελθόν.

Να θυμίσω τη θεσμοθέτηση της ποσόστωσης για την εισαγωγή των αποφοίτων της μειονότητας στα ανώτερα και ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας, την κατάργηση του άρθρου 19 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας και άλλα.

Γι' αυτές και άλλες παρόμοιες πολιτικές ο λαός της μειονότητας, εμπιστεύθηκε τον Γιώργο Παπανδρέου και έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης στο ΠΑΣΟΚ.

Ο προϋπολογισμός του 2010 είναι ένας προϋπολογισμός νοικοκυρέματος. Επιχειρούμε να βγάλουμε τη χώρα μας από τη κρίση και συγχρόνως να σχεδιάσουμε νέους ορίζοντες και να δημιουργήσουμε μία Ελλάδα, στην οποία όλοι θα έχουν ίσες ευκαιρίες και όλοι θα έχουν πρόσβαση σε αγαθά. Να κλείσει επιτέλους, η ψαλίδα των κοινωνικών ανισοτήτων, η οποία είχε ανοίξει επικίνδυνα τα τελευταία χρόνια. Η κοινωνία μας να γίνει ανθρώπινη, να στηριχθούμε σε αξίες και ιδανικά, να πορευτούμε με αυτά στο μέλλον.

Επιτρέψτε μου, να επικεντρωθώ σε κάποιους τομείς, με πα-

ραδείγματα από την περιφέρειά μου, την Ροδόπη. Πρέπει να σκύψουμε με ιδιαίτερα προσοχή στους εξής τομείς:

Στη γεωργία: οι καπνοπαραγωγοί, οι βαμβάκοπαραγωγοί και οι κτηνοτρόφοι ζουν σε πολύ άσχημες συνθήκες στην περιοχή μου. Οι τιμές των προϊόντων έχουν πέσει δραματικά τα τελευταία χρόνια. Οι παραγωγοί μας δεν βλέπουν κανένα μέλλον γι' αυτούς και τις οικογένειές τους. Ξαν να μη φθάνει αυτό τα τελευταία χρόνια, έρχονται αντιμέτωποι με φυσικές καταστροφές. Η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας καταδίκασε σε αφανισμό κάποια προϊόντα, όπως τον καπνό. Υπέγραψε την περικοπή των επιδοτήσεων σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να διεκδικήσει ούτε στιγμή τα δίκαια των καπνοπαραγωγών. Αυτή η κατάσταση δεν θα συνεχιστεί επί ΠΑΣΟΚ.

Στη μειονοτική εκπαίδευση χρειάζονται παρεμβάσεις δυναμικές και ουσιαστικές. Από το 2007 έχω στείλει άπειρες επιστολές, έχω καταθέσει ερωτήσεις, έχω ενοχλήσει επανειλημμένα Υπουργούς, έφθασα μέχρι και τον τότε Πρωθυπουργό για την υπόθεση ενός μόνο σχολείου, του σχολείου Μάστανλη Κομοτηνής. Δε συγκινήθηκε κανείς. Πρέπει να κατασκευαστούν νέα σχολεία, όπου υπάρχει ανάγκη, να στελεχωθούν με κατάλληλα επιμορφωμένο εκπαιδευτικό προσωπικό, να βελτιωθεί ουσιαστικά η ποιότητα της εκπαίδευσης. Τα επόμενα χρόνια θα αγωνιστούμε για να δοθεί επιτέλους μία λύση σε βασικά προβλήματα της μειονοτικής εκπαίδευσης, όπως είναι ίδρυση δίγλωσσων νηπιαγωγείων, η κατάρτιση της ΕΠΑΘ και άλλα.

Όσον αφορά την οικονομία, πρέπει να σχεδιαστούν ειδικά αναπτυξιακά προγράμματα στην περιοχή μου, στον τομέα της ανάπτυξης των υποδομών και φυσικά στον τομέα της υγείας. Για αυτόν τον λόγο αποτελεί έναν οικονομικό προϋπολογισμό με πολλά ποσοτικά δεδομένα που θα φέρει ποιοτική διαφορά στη χώρα μας.

Για όλους τους παραπάνω λόγους, υπερψηφίζω τον προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Χατζη οσάν.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας, κ. Γεώργιος Βλάχος για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για την κατάρτιση προϋπολογισμού -που μάλιστα έχει σαν στόχο την αντιμετώπιση οικονομικής κρίσης- προϋπόθεση είναι η γνώση σε βάθος των προβλημάτων, η χάραξη συγκροτημένου σχεδίου και, κυρίως, η ύπαρξη πολιτικής βούλησης.

Εμείς, πριν τις εκλογές, παρουσιάσαμε με υπευθυνότητα την πραγματική εικόνα της οικονομίας καθώς και τα μέτρα για την αντιμετώπιση των αδυναμιών της. Μιλήσαμε για επώδυνα αλλά αναγκαία μέτρα, που θα έβγαζαν μετά από δύο χρόνια τη χώρα από την κρίση και θα διασφάλιζαν μια νέα τροχιά ανάπτυξης. Το ερώτημα ήταν τότε από πολλούς «γιατί όλα αυτά δεν τα κάναμε στα περίπου πέντε χρόνια διακυβέρνησης».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλετε, γιατί το 2004 η ορμή του νέου ξεκινήματος αναλώθηκε στην προετοιμασία και διεξαγωγή των Ολυμπιακών Αγώνων; Θέλετε, γιατί στη συνέχεια επαναπαυθήκαμε στα πλαίσια του πολιτικού πολιτισμού και της συνέχειας του κράτους; Θέλετε, γιατί με την επιλογή της ήπιας προσαρμογής στα οικονομικά δεν προχωρήσαμε σε τολμηρές και απαραίτητες μεταρρυθμίσεις με τους ρυθμούς που έπρεπε; Θέλετε γιατί το 2007 η οριακή κοινοβουλευτική πλειοψηφία μας εμπόδισε; Θέλετε, γιατί κάποια στελέχη μας με τη συμπεριφορά τους τροφοδότησαν μια κουβέντα γενικευμένης σκανδαλογίας που επισκίαζε κάθε πολιτική πρωτοβουλία;

Εκείνο που έχει σημασία αυτήν την ώρα είναι ότι δεν μπορούσαμε να ολοκληρώσουμε δράσεις που είχε ανάγκη ο τόπος. Για τον λόγο αυτό, αναλάβαμε την ευθύνη για τις αδυναμίες που παρουσιάστηκαν κάνοντας παράλληλα την αυτοκριτική μας.

Το σίγουρο είναι ότι τα μεγάλα προβλήματα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που αντιμετωπίζει ο τόπος, δεν δημιουργήθηκαν τα πέντε χρόνια που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία.

Να σας θυμίσω, συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ότι δεν πετύχατε κα-

νέναν μα κανέναν στόχο από όσους εσείς είχατε θέσει ως το 2004 για να πετύχουμε σαν χώρα την πραγματική σύγκληση με τα άλλα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Να σας θυμίσω ακόμα ότι το δημόσιο χρέος, που έχει τις ρίζες του πολύ παλιά, δημιουργεί συνεχώς νέες υποχρεώσεις; Να σας θυμίσω ότι ο προϋπολογισμός των Ολυμπιακών έργων κατέληξε πολλαπλάσιος του αρχικού; Να σας θυμίσω ότι η διαφθορά στο δημόσιο ξεκινά από τότε που εσείς καθιερώσατε τα «δωράκια»; Να σας θυμίσω ότι η «λευκή απεργία» της κρατικής μηχανής ξεκινά από τότε που κομματικοποιήσατε το κράτος; Εκτός αν μας πείτε ότι φταίει η Νέα Δημοκρατία που πληρώνουμε ακόμα απαλλοτριώσεις για τα έργα των Ολυμπιακών Αγώνων, όπου η Ολυμπιακή με τριπλάσιους υπαλλήλους, απορροφούσε 1.000.000 την ημέρα ή που ο ΟΣΕ κοστίζει τρεις φορές περισσότερο από το να μη δούλευε και οι υπάλληλοί του θα ήταν στα σπίτια τους και να πληρώνονταν.

Τα προβλήματα και, κυρίως, η νοοτροπία που ταλανίζει τη χώρα, είναι αποτέλεσμα των δικών σας πολιτικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφερόμαστε στο παρελθόν, όχι για να κρύψουμε ευθύνες, αλλά για να αναδείξουμε τις αιτίες του κακού και όλοι μαζί να συνεννοηθούμε για να μην ξαναπέσουμε στα ίδια καταστροφικά λάθη που από τη δεκαετία του '80 κρατούν τη χώρα δεμένη στο δρόμο της παρακμής.

Εμείς πιστεύουμε ότι για να αντιμετωπιστούν τα μεγάλα διαχρονικά προβλήματα χρειάζεται εκτός των άλλων πολιτική συνεννόηση, συναίνεση.

Θυμάστε την αγωνιώδη κραυγή του Κώστα Καραμανλή για συνεννόηση στα αυτονόητα, όπως χαρακτηριστικά έλεγε. Πόσο άραγε επίκαιρος ήταν ήδη από τότε ο πρώην Πρωθυπουργός, τόσο στην έκκληση για συνεργασία, όσο και στο πολιτικό πλαίσιο που έθετε; Δείτε τα μέτρα που εξαγγέλλονται σήμερα. Λέτε, όσα ο Κώστας Καραμανλής είπε πριν από λίγους μήνες. Και όσο περνάει ο καιρός για όσα καταγγέλλατε προεκλογικά, θα τα κάνετε πράξη. Γι' αυτό είπα κάποια άλλη στιγμή ότι η δικαίωση του Κώστα Καραμανλή άρχισε από το βράδυ των εκλογών.

Δυστυχώς, εσείς δέσμοι κλειστών, συντεχνιακών συμφερόντων, όχι μόνο δεν ανταποκριθήκατε, αλλά του αποκλείσατε κάθε διάλογο που ξεκινούσε για μεγάλο θέμα.

Έτσι, το διάγγελμα του Κώστα Καραμανλή με την προκήρυξη των πρόωγων εκλογών ήταν ένα δυνατό σοκ, ήταν η τελική διαπίστωση ότι δεν πάει άλλο, μια παρακαταθήκη για το τι πρέπει να γίνει, όχι στο μέλλον, αλλά χθες. Μιλήσαμε για μείωση δημοσίων δαπανών, πόλεμο κατά της φοροδιαφυγής, για αρχές, τομές, κανόνες παντού, για νοικοκύρεμα του κράτους, για έλεγχο και διαφάνεια. Σε όλα αυτά, η μόνη απάντηση της τότε αξιωματικής αντιπολίτευσης ήταν «φύγετε, γιατί είστε επικίνδυνοι για τον τόπο». Θυμάστε την περίφημη αλαζονική φράση του κ. Παπανδρέου «κάντε στην άκρη να περάσει η Ελλάδα», ή κάπως έτσι το έλεγε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ο κόσμος, τελικά, προτίμησε εσάς. Εμείς δεν μπορέσαμε να πείσουμε τους πολίτες, όμως είπαμε την αλήθεια και μόνο την αλήθεια. Δεν χαϊδέψαμε αφτιά για να υπαρπάξουμε ψήφους, ούτε μείναμε γαντζωμένοι στην εξουσία την ώρα που έπρεπε να παρθούν μέτρα. Εσείς μοιράσατε υποσχέσεις με κορωνίδα καθησυχαστικών σας λόγων εκείνο το περίφημο «χρήματα υπάρχουν, αρκεί να αξιοποιηθούν σωστά».

Τελικά, δεν χρειάστηκαν ούτε οι μισές μέρες από τις περίφημες εκατό της ανασυγκρότησης, για να έρθετε στα λόγια μας, για να καταλάβουν οι πολίτες ότι είπατε ψέματα, αφού ούτε σχέδιο είχατε, ούτε στόχους είχατε θέσει, ούτε πολιτική είχατε ξεκαθαρίσει, ούτε στελεχιακό δυναμικό είχατε προετοιμάσει για να κυβερνήσετε. Νομίσσατε ότι θα πάτε στις Βρυξέλλες και θα καθάρισετε, φορτώνοντάς τα όλα στην προηγούμενη κυβέρνηση, την ίδια ώρα που μιλούσατε για απώλεια εθνικής κυριαρχίας. Στείλατε αντιφατικά μηνύματα, κάνοντας πειραματισμούς, αφού ακόμη δεν έχετε συμφωνήσει για την πολιτική σας. Δεν είναι μόνο ότι χάσατε πολύτιμο χρόνο καθοριστικής σημασίας, το κυριότερο είναι ότι δυσφημίσατε τη χώρα, μεγεθύνοντας το πρόβλημα που αναμφίβολα υπάρχει στην ελληνική και ξένη αγορά.

Τελικά, η διαφορά μας είναι ότι εμείς ξέραμε τι θα κάνουμε την

επόμενη μέρα των εκλογών, ενώ εσείς αναζητάτε ακόμη γραμμή πλεύσης, αφού άλλα λέτε στο εξωτερικό και άλλα λέτε στην Ελλάδα. Αποδεικνύεται ότι το μόνο που σας ενδιέφερε ήταν να έρθετε στην εξουσία και μετά βλέπουμε. Τώρα θέλετε συνεννόηση, συνεννόηση που εσείς ποτέ δεν τη δώσατε στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, εμείς δεν θα πολιτευτούμε όπως εσείς. Δεν είμαστε ίδιοι. Ανήκουμε σε μία παράταξη που δικαιώθηκε διαχρονικά σε όλες τις μεγάλες επιλογές, έστω και εάν κυβέρνησε πολύ λίγο. Ξεκαθαρίστε πρώτα την πολιτική σας, ανακοινώστε δημόσια τα μέτρα για την αντιμετώπιση της κρίσης και ελάτε μετά να μας πείτε πού, πώς και πότε θέλετε τη συνεννόηση. Όσο δεν αποφασίζετε και κυρίως όσο για όλα θεωρείτε υπεύθυνη την προηγούμενη κυβέρνηση –και εκεί τελειώνουν όλα– δεν μπορείτε να μιλάτε για συνεννόηση.

Τώρα είστε Κυβέρνηση, πρέπει να κάνετε κάτι περισσότερο απ' αυτά που δεν κάναμε εμείς. Η κατάσταση είναι κρίσιμη, αλλά πρέπει και μπορεί να γίνει ελπίδα και απαρχή νοικοκυρέματος της χώρας. Με τον αυτόματο πιλότο δεν γίνεται τίποτα, δεν πέφτουν, για παράδειγμα –για να πω και μία κουβέντα για τα δικά μας θέματα– οι τιμές με θαύματα και διαταγές. Ο πληθωρισμός των εκατό εξήντα ειδών καθημερινής χρήσης που ήταν στο μηδέν, σήμερα φουντώνει με τις ανατιμήσεις. Ο Υπουργός σας στις προγραμματικές δηλώσεις από αυτό το Βήμα έλεγε ότι οι τιμές θα πέσουν 10%. Αντί να πέσουν 10%, έχουμε ανατιμήσεις, ο τιμάρριθμος ανεβαίνει, χάνεται ο έλεγχος και πάλι. Ο πληθωρισμός, λοιπόν, αυξάνει, ο έλεγχος της αγοράς χάνεται και αντί να κάνετε βήματα μπροστά από εκεί που ήμασταν εμείς, μένετε στην απάθεια, αφού ούτε έλεγχοι στην αγορά γίνονται, ούτε τα στοιχεία για τις ενδοομιλικές συναλλαγές που θα κρατούσαν χαμηλά τις τιμές, αξιοποιούνται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Τέλος χρόνου, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Καθάρα και δημόσια πρέπει να ξεκαθαρίσετε τη θέση σας και να πούμε και εμείς στον ελληνικό λαό σε ποια ζητήματα είμαστε δίπλα σας και σε ποια είμαστε απέναντί σας.

Για τους λόγους αυτούς, εμείς πιστεύουμε ότι ο προϋπολογισμός αυτός δεν είναι οδηγός εξόδου από την κρίση. Μπορεί σήμερα να τον ψηφίσετε, σύντομα όμως θα βρεθείτε στη δυσάρεστη θέση να τον αμφισβητήσετε και να τον αλλάξετε, δηλαδή θα τον καταψηφίσετε στην πράξη. Εμείς τον καταψηφίζουμε από σήμερα.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Βλάχο.

Ο επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Γεώργιος Νικητιάδης από το ΠΑΣΟΚ.

Κύριε Νικητιάδη, έχετε το λόγο για επτά λεπτά σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚΗΤΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας διαφοροποιήθηκε αισθητά από την εισήγηση του κεντρικού εισηγητή του κ. Κεφαλογιάννη, αλλά επειδή η πολιτική σε ό,τι αφορά τα οικονομικά εκφράζεται από την κεντρική εισήγηση, οφείλουμε να σταθούμε σε αυτήν και οφείλω να ομολογήσω, κύριε Κεφαλογιάννη –μας και είσατε εδώ– ότι η εισήγησή σας με παρέπεμψε συνειρμικά στον Όμηρο, στον Αίαντα το Βασιλιά, που μπορεί να μη γνωρίζετε πολλά από τη δράση του, αλλά σίγουρα όλοι γνωρίζετε αυτό που είπε προς τους Αργείους όταν ήθελε να τους ξεσηκώσει εναντίον των Τρώων, το γνωστό «αιδώς Αργείοι». Θα εξηγήσω γιατί σας το λέω, όχι προσωπικώς βεβαίως, σε ότι αφορά πάντοτε την πολιτική.

Είναι δυνατόν η οικονομική ανάλυση της Νέας Δημοκρατίας δι' υμών, κύριε Υπουργέ, να αναλώνεται στο «τόσα χρόνια ο κ. Μητσοτάκης, τόσο μερίδιο της ευθύνης για το δημόσιο χρέος», «τόσα χρόνια η Νέα Δημοκρατία, τόσο ο Καραμανλής, τόσο ευθύνη», «τόσα χρόνια το ΠΑΣΟΚ, τόσο ευθύνη». Εκεί εξαντλείται η οικονομική ανάλυση της Νέας Δημοκρατίας σε ό,τι αφορά την

πορεία των οικονομικών της χώρας; Δεν έχει, δηλαδή, καμμία σημασία η κατάσταση στην οποία ευρίσκετο η χώρα όταν αυξήθηκε το όποιο δημόσιο χρέος, η ανάπτυξη; Δεν έχει καμμία σημασία η σχέση του δημοσίου χρέους με το δημοσιονομικό έλλειμμα; Δεν έχει καμμία σημασία, πού παραλάβατε τη χώρα;

Κύριε Κεφαλογιάννη, να σας θυμίσω ότι παραλάβατε τη χώρα, όταν την είχε οδηγήσει το ΠΑΣΟΚ στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Παραλάβατε τη χώρα, όταν το ΠΑΣΟΚ την είχε προετοιμάσει για τους καλύτερους Ολυμπιακούς Αγώνες που έχουν γίνει ποτέ. Παραλάβατε τη χώρα, ενώ βρισκόταν σε υψηλό επίπεδο ανταγωνισμού στο διεθνή χώρο. Παραλάβατε τη χώρα, όταν είχε υψηλές αποδόσεις. Παραλάβατε τη χώρα, όταν κανένας οίκος του εξωτερικού δεν αμφισβητούσε τη δανειοληπτική της ικανότητα.

Σήμερα θυμηθήκανε νομίζετε ξαφνικά οι πιστωτικοί οίκοι του εξωτερικού την Ελλάδα, ή μήπως τότε εμείς είχαμε φροντίσει να σωπήσουν; Δυστυχώς ή ευτυχώς αυτοί οι οίκοι είναι γνώμονας, είναι μπουσουλές, αυτοί καθορίζουν, αυτοί σπρώχνουν, από αυτούς καθοδηγούνται όσοι δανείζουν και αυτούς λαμβάνουν υπ' όψιν. Και αυτοί οι οίκοι, όταν σας παραδώσαμε εμείς τη χώρα, ουδόλως αμφισβητούσαν τη δανειοληπτική της ικανότητα, ενώ σήμερα αμφισβητείται από όλους τους οίκους. Και αυτό θα πρέπει να αναρωτηθείτε, αντί να αναζητάτε με την οικονομική σας ανάλυση να μας πείτε «τόση ευθύνη του Μητσοτάκη, τόση του Καραμανλή, βάλε τόσο βάρος εδώ και τόσο εκεί» όταν μάλιστα εδώ ο Υπουργός πριν από λίγο είπε ότι 150.000.000.000 ευρώ από το δημόσιο χρέος δημιουργήθηκαν και προκλήθηκαν από τις δικές σας πολιτικές.

Όμως, ειλικρινώς, περίμενα να πείτε και κάτι για τα μέτρα που προτίθεστε να λάβετε, για τον τρόπο που εσείς θα αντιμετωπίσετε αυτό το τρομερό έλλειμμα και το δημοσιονομικό και το δημόσιο χρέος της χώρας.

Παρακολουθώντας την ομιλία σας, άκουσα δέκα φορές, αναλύοντας τον προϋπολογισμό, να λέτε «ω του θαύματος». Προσέξτε, εδώ έλεγε «ω του θαύματος, το ΠΑΣΟΚ θα κάνει αυτό, ω του θαύματος το ΠΑΣΟΚ θα κάνει εκείνο».

Τελικά και την ΟΝΕ θαύμα τη θεωρούσατε! Όταν εμείς λέγαμε ότι θα εισέλθουμε στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, εσείς λέγατε ότι αυτά δεν πρόκειται να γίνουν ποτέ, ήταν θαύμα για σας. Και τους Ολυμπιακούς Αγώνες θαύμα τους θεωρούσατε. Και να σας πω κάτι; Θαύμα θεωρείτε και τους δικούς μας στόχους, αλλά εμείς βάζουμε στόχους και θα πετύχουμε τους στόχους. Θα σας εξηγήσω γιατί θα πετύχουμε τους στόχους.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέσαμε –και το ακούσατε από τον Υπουργό πριν από λίγο– ως βασικό στόχο τη μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος κατά 4%. Αυτός είναι ένας πολύ υψηλός στόχος, αυτός είναι ένας πολύ δύσκολος στόχος, αλλά εμείς μάθαμε στα δύσκολα, εμείς κερδίζουμε στα δύσκολα και θα σας εξηγήσω γιατί θα κερδίσουμε στα δύσκολα, διότι εμείς είμαστε συνεπείς.

Διότι εμείς λέμε την αλήθεια. Ήλθαμε εδώ και είπαμε ότι αυτή είναι η κατάσταση, ότι αυτό είναι το χρέος. Διότι εμείς ζητάμε να γίνει ανεξάρτητη αρχή για να καθορίζει τα στατιστικά και να μετράνται τα στατιστικά. Διότι εμείς, όπως είπε πριν από λίγο εδώ ο κ. Παπακωνσταντίνου, θα προτείνουμε ειδική επιτροπή η οποία θα ελέγχει βήμα προς βήμα την πορεία του προϋπολογισμού. Πού τα είδατε εσείς αυτά; Πώς τα αντιλαμβάνεστε εσείς αυτά; Αυτά είναι τα μέτρα που κάνουν τον ελληνικό λαό να μας εμπιστεύεται, αυτά είναι τα μέτρα που θα μας οδηγήσουν σε διέξοδο από την κρίση. Διότι εμείς είμαστε συνεπείς. Είπαμε ότι θα ψηφίσουμε νόμο για το έκτακτο επίδομα και τον ψηφίσαμε. Είπαμε ότι θα φέρουμε νόμο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά και είναι ήδη στο διαδίκτυο. Είπαμε ότι θα φέρουμε νόμο για τη ρύθμιση των οφειλών και τις αλλαγές στον «Τειρεσία» και είναι ήδη στη δημοσιότητα. Είπαμε ότι θα διαθέσουμε χρήματα για την παιδεία και τα διαθέσαμε και το είδατε. Είπαμε ότι θα διαθέσουμε χρήματα για την υγεία και τα διαθέσαμε και το είδατε. Είπαμε ότι θα αυξήσουμε τις δαπάνες για τις νησιωτικές πολιτικές και τις αυξάνουμε.

Μιας και αναφέρθηκα στον κ. Μαρκόπουλο ο οποίος μίλησε εδώ πριν από λίγο –και, βέβαια, ξέρω ότι δεν είναι προσωπική

δική του ευθύνη- θα πω ότι ακόμη και στον τουρισμό εμείς θα προσπαθήσουμε να ισορροπήσουμε παρά το ότι υπάρχουν χρέη 120.000.000 και τρέχουμε εμείς να προλάβουμε τους κλητήρες σε έξι χώρες για να μην κλείσουν τα γραφεία του ΕΟΤ.

Αυτή είναι η πολιτική που εσείς ακολουθήσατε και έρχεστε να κατανειμίτε τα χρέη και το δημόσιο χρέος της χώρας ανάλογα με τις χρονιές που κυβερνούσε ο καθένας; Ο κ. Μαρκόπουλος ορθώς διαφοροποιήθηκε σαφέστατα από τη δική σας κεντρική πολιτική και δεν θα μπορούσε να κάνει τίποτε άλλο μετά από την εισήγηση του εδώ παρισταμένου Υπουργού ο οποίος καταχειροκροτήθηκε παρατεταμένα. Εγώ σας λέω το εξής: Αυτή ήταν η πολιτική σας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Πρωθυπουργός κάλεσε τον ελληνικό λαό και καλεί και τα κόμματα σε εθνική συστράτευση. Σας καλούμε όλους.

Κύριε Υπουργέ, που είσατε εδώ πέρα, τα πράγματα είναι πολύ δύσκολα και το ξέρετε και μπορεί να βρούμε μεγαλύτερες δυσκολίες απ' αυτές που υπάρχουν σήμερα. Μπορεί να χρειαστούν και πρόσθετα μέτρα. Να ξέρετε ότι όσο παραμένουμε ειλικρινείς, όσο λέμε την αλήθεια στον ελληνικό λαό, ο λαός θα είναι έτοιμος να σταθεί δίπλα μας, όπως στάθηκε πάντα δίπλα στο ΠΑΣΟΚ και θα μπορέσουμε να ξεπεράσουμε την κρίση, γι' αυτό να μην υποχωρήσετε ούτε ένα πόντο, να είμαστε σταθεροί στην πολιτική μας και να είσατε βέβαιοι ότι ο λαός θα μας διακρίνει.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαίτης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε τον κ. Νικητιάδη.

Το λόγο έχει ο κύριος Τσιάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να δώσω μια πολύ γρήγορη απάντηση στον αξιότιμο, μόλις κατελθόντα του Βήματος κύριο συνάδελφο, σημασία δεν έχει το τι βλέπουμε εμείς σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά το τι πραγματικά ζουν, βλέπουν και εκτιμούν οι Έλληνες πολίτες για τις δράσεις της οποίας κυβέρνησης. Βεβαίως η προσπάθειά του να απαντήσει σε όσα ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κατέθεσε μόλις χθες, μάλλον, ουσιαστικά, δεν βοηθάει τον νωρίτερα προλαλήσαντα Υπουργό Οικονομικών, ο οποίος δεν έδωσε αυτές τις απαντήσεις.

Το λέω αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί θέλοντας να αλλάξω οπτική και να καταθέσω μία εντελώς διαφορετική άποψη, σ' αυτήν την έκτη συνεχόμενη παρουσία μου στη συζήτηση του προϋπολογισμού, νομίζω ότι δέον για όλους μας είναι να μπούμε στη θέση των Ελλήνων πολιτών. Όλων αυτών που μας παρακολουθούν αυτήν τη στιγμή και περιμένουν από μας πολλά και συγκεκριμένα πράγματα.

Είναι οριακή η κατάσταση για την εθνική μας οικονομία; Είναι τα πράγματα τόσο δύσκολα έτσι όπως τα ζουν σήμερα όλοι οι Έλληνες πολίτες και όλη η ελληνική κοινωνία στο σύνολό της; Θα προσπαθήσω να κάνω μία προσέγγιση αποφεύγοντας κατά βάση τους αριθμούς, γιατί νομίζω ότι αυτό είναι το τελευταίο που ενδιαφέρει το μέσο Έλληνα πολίτη που μας παρακολουθεί. Άλλωστε ξέρετε ότι η πρακτική του μισογεμάτου ή μισοάδειου ποτηριού έχει κυριαρχήσει σ' αυτήν τη συζήτηση, που κάθε χρόνο επαναλαμβάνεται την ίδια περίοδο.

Τι περιμένουν, λοιπόν, από μας οι Έλληνες πολίτες, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Είναι άραγε ζητούμενο σήμερα να μπούμε σε μία λογική του ποιο είναι οι καλοί και ποιο είναι οι κακοί. Ή μήπως το να δώσουμε, τελικά, λύσεις σε όσα συμβαίνουν στην εθνική μας οικονομία και, βεβαίως, να κάνουμε καλύτερη τη δική τους καθημερινότητα και τη δική τους ζωή;

Το λέω αυτό γιατί σε οποιαδήποτε προσπάθεια προσέγγισης του προϋπολογισμού, που η Κυβέρνηση μας κατέθεσε μόλις χθες και η συζήτηση του οποίου συνεχίζεται σήμερα και τις επόμενες τρεις ημέρες, η αίσθηση η οποία κυριαρχεί είναι, πως μιλάμε για έναν προϋπολογισμό ο οποίος κατά βάση θα καταστεί ανεφάρμοστος.

Είναι γνωστή η θέση της Κυβέρνησης. Έχει ήδη ανακοινώσει πως θα έρθει με διορθωτικές κινήσεις, όπου και όταν χρειάζεται, να αλλάξει τα δεδομένα και ενδεχομένως να παρουσιάσει κά-

ποιες διαφορετικές προτάσεις για την εξέλιξη των οικονομικών δεδομένων της χώρας μας.

Η αίσθηση που υπάρχει είναι ότι αυτή η συζήτηση του προϋπολογισμού, τουλάχιστον από την πλευρά της Κυβέρνησης, εκφράζει περισσότερο επιθυμίες, ευχές και προσδοκίες. Δεν αποτελεί όμως ουσιαστική θέση για το πώς θα μπορέσουμε να αντιμετωπίσουμε τα συγκεκριμένα προβλήματα.

Η δε προσπάθεια η οποία γίνεται από τους περισσότερους συναδέλφους της Κυβέρνησης, που στρέφονται εναντίον της προηγούμενης κυβέρνησης με συγκεκριμένο τρόπο, καταθέτοντας τη δική τους άποψη, αποβλέπει –αυτή είναι η αίσθησή μου– περισσότερο στη δική τους προσπάθεια να απεγκλωβιστούν από τις προεκλογικές τους δεσμεύσεις. Γιατί τα δεκαεπτά λεπτά, περισσότερα από τα μισά, που ανάλωσε ο αξιότιμος Υπουργός Οικονομικών, μιλώντας, κυρίως, για πράγματα που έκανε ή δεν έκανε η προηγούμενη κυβέρνηση –επαναλαμβάνω, περισσότερα από το μισό του χρόνου ανάλωσε μιλώντας για το τι δεν έκανε ενδεχομένως η προηγούμενη κυβέρνηση– στην πραγματικότητα καταγράφουν τη δική του αγωνία, για το πώς η κυβερνητική παράταξη θα απεγκλωβιστεί από τις προεκλογικές της δεσμεύσεις.

Άλλωστε, ξέρουμε πάρα πολύ καλά, πως ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός απέχει παρασάγγας από ό,τι προεκλογικά ισχυρίστηκε, υποσχέθηκε ή δεσμεύτηκε η κυβερνητική παράταξη απέναντι στην ελληνική κοινωνία και στους Έλληνες πολίτες.

Τι θέλουμε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτήν τη συζήτηση, η οποία γίνεται; Να προταθούν συγκεκριμένα μέτρα. Εγώ προσωπικά δεν είμαι καθόλου πεπεισμένος ότι κάποιες προτάσεις, οι οποίες καταλήγουν να είναι μία φοροεπιδρομή, συνιστούν τα ενδεχόμενα μέτρα για να βγει η εθνική μας οικονομία από αυτήν τη δύσκολη κατάσταση.

Και μη γελιόμαστε, η υπόθεση της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης είναι μία πραγματικότητα την οποία κανείς δεν μπορεί να αγνοήσει. Κανείς μα κανείς! Ανεξάρτητα με το αν κάποιος από εμάς το βλέπουμε σαν κυρίαρχο ζήτημα στην ατζέντα της συζήτησης, ενώ κάποιος άλλοι το υποβαθμίζουν. Η ουσία είναι ότι η παγκόσμια οικονομική κρίση θα ταλαιπωρήσει για πάρα πολύ καιρό το σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όλων των οικονομικά ανεπτυγμένων χωρών. Αντιλαμβάνεστε πως η Ελλάδα, με σωρεία παραλείψεων και λαθών, τα τελευταία χρόνια στον οικονομικό τομέα, είναι εξαιρετικά δύσκολο να κάνει την υπέρβαση και να καταφέρει να βγει αλώβητη από την οικονομική κρίση.

Στη συζήτηση που έγινε για τις προγραμματικές δηλώσεις, είχα πει από αυτό το Βήμα, ότι η Κυβέρνηση έχει ήδη ξεκινήσει στραβά. Και είχε ξεκινήσει στραβά, γιατί κάθε φορά που ερχόμασταν σε μια σοβαρή συζήτηση, συνεχώς αύξαναν το έλλειμμα. Δεν έφτασε καν η θέση του κ. Προβόπουλου –του σημερινού και προηγούμενου, βεβαίως, Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος– ο οποίος ανακοίνωσε ότι προεκλογικά είχε ενημερώσει τους πολιτικούς Αρχηγούς για την κατάσταση της εθνικής μας οικονομίας.

Αυτό, άραγε, πιστεύετε ότι μένει έξω από την κρίση των Ελλήνων πολιτών; Δεν θέλουν οι Έλληνες πολίτες να βιώνουν μία πραγματικότητα, η οποία να είναι η ίδια και για την Κυβέρνηση, για το πολιτικό σύστημα γενικότερα, αλλά και γι' αυτά που ζουν οι ίδιοι σαν καθημερινότητα;

Βεβαίως, οι οποίες αναφορές έγιναν κατά καιρούς για το ότι θα έπρεπε να αλλάξουμε τον τρόπο με τον οποίο προσεγγίζουμε συνολικά όλη αυτήν τη διαδικασία του προϋπολογισμού, νομίζω ότι βρίσκουν σύμφωνους τους περισσότερους σε αυτήν την Αίθουσα.

Και, βεβαίως, θα επιμείνω σε αυτό, που ο γενικός εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Κεφαλογιάννης, υποστήριξε και πρότεινε, ότι πρέπει να αλλάξει η διαδικασία σύνταξης του προϋπολογισμού και πως πρέπει επιτέλους να υπάρχει μια δυνατότητα ελέγχου της εκτέλεσης του προϋπολογισμού. Να υπάρχει δηλαδή η δυνατότητα να ελέγχει η Βουλή αν όλα αυτά τα οποία, ουσιαστικά, η Κυβέρνηση είχε προτείνει στον προϋπολογισμό, βήμα – βήμα να γίνονται πράξη κατά την εκτέλεσή του.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΠΕΤΣΑΛΗΚΟΣ**)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκτιμώ πως η διαδικασία της συζήτησης του προϋπολογισμού με τις γνωστές –το είπα και στην αρχή- αντικρουόμενες ατάκες και τα ευφυολογήματα δεν μπορούν πλέον να έχουν θέση ειδικά στη φετινή συζήτηση. Η ελληνική κοινωνία δεν μπορεί να περιμένει. Χρειάζεται σοβαρότητα και αποφασιστικότητα. Κυρίως, όμως, απαιτείται, σε μία ύστατη και καθοριστική στιγμή για το πολιτικό μας σύστημα –τα τελευταία χρόνια-, να επιδείξουμε ρεαλισμό και τόλμη, λαμβάνοντας άμεσα τα απαραίτητα μέτρα για τη σωτηρία της εθνικής μας οικονομίας.

Η συζήτηση για την απόδοση των ευθυνών σήμερα, το ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι δεν βοηθά κανέναν. Παραπέμπει το πολιτικό μας σύστημα στο χτες. Οι πολίτες περιμένουν το αύριο. Είναι μία στιγμή στην πολιτική ιστορία του τόπου, της χώρας μας, που οφείλουμε να αφήσουμε κατά μέρος το πολιτικό κόστος, αλλά και το λαϊκισμό.

Το πολιτικό κόστος αφορά την Κυβέρνηση, ο λαϊκισμός αφορά τα κόμματα γενικότερα της Αντιπολίτευσης. Είναι οι πόλοι στους οποίους έχει στηριχθεί το πολιτικό μας σύστημα από τη Μεταπολίτευση και μετά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή).

Τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, αυτός ο προϋπολογισμός δεν μπορεί να προσδοκά ούτε τη συναίνεση ούτε τη θετική ψήφο. Απλά γιατί κατά τη δική μου άποψη και στα μάτια των πολιτών, όπως εγώ το εκτιμώ, δεν συνιστά ένα πραγματικό προϋπολογισμό.

Αναμένουμε –ελπίζω για λίγο ακόμα- τα προτεινόμενα από την Κυβέρνηση μέτρα, προκειμένου να στηρίξουμε αληθινά την οικονομία μας σε μία πορεία ελπίδας, σε μία πορεία ανάταξης, σε μία πορεία που οι Έλληνες πολίτες θα βλέπουν το μέλλον με μεγαλύτερη αισιοδοξία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλνικος): Το λόγο έχει ζητήσει στο σημείο αυτό η Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής κ. Μπιρμπίλη για δεκαοκτώ λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κлиматικής Αλλαγής): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η σύγχρονη κρίση δεν είναι μόνο οικονομική. Το οικονομικό πρόβλημα είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου. Οι λύσεις που απαιτούνται πρέπει να είναι διαρθρωτικές και τα αποτελέσματά τους να προβάλλονται σε μακρύ χρονικό ορίζοντα.

Πριν από τη χρηματοοικονομική κατάρρευση αυτό που είχε μπει σε κρίση, ήταν το ίδιο το περιβάλλον. Η κλιματική αλλαγή, η έλλειψη ποιοτικών και ποσοτικών υδατικών πόρων, ο περιορισμός της βιοποικιλότητας είναι ορισμένες μόνο από τις εκφράσεις αυτής της κρίσης. Αυτή η κρίση δεν ξεπερνιέται με τα παλιά οικονομικά εργαλεία, ούτε σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Όπως αποδείχθηκε και στη Σύνοδο της Κοπεγχάγης η παγκόσμια αυτή κρίση, εκτός των άλλων, είναι κρίση αξιών, στρατηγικής, αλλά και πολιτικής βούλησης. Είναι μια κρίση που προκύπτει από συσσωρευμένες ανισότητες ανάμεσα στις αναπτυγμένες και αναπτυσσόμενες χώρες, ανισότητες που έχουν εισχωρήσει βαθιά μέσα στις ίδιες τις ομάδες των χωρών αυτών, όπως συμβαίνει και στις δικές μας κοινωνίες βέβαια σε μικρότερη κλίμακα. Και ακριβώς γι' αυτό το λόγο, γιατί τα προβλήματα είναι πολλά, σωρευτικά, αλλά και επιδρούν άμεσα σε διαφορετικές ομάδες χωρών, είναι και μία κρίση διακυβέρνησης.

Δεν θα σταθώ πολύ στα απογοητευτικά αποτελέσματα της Συνόδου της Κοπεγχάγης. Είμαι στη διάθεσή σας για όποια ενημέρωση θέλετε. Θέλω, όμως, να αναφερθώ σε τρία σημεία, τα οποία έχουν ξεχωριστή σημασία για τη χώρα μας.

Πρώτο πολύ σημαντικό σημείο. Όλος ο κόσμος, όλοι οι ηγέτες ήταν εκεί. Δεν θα μπορούσαν να λείπουν από ένα τόσο σημαντικό για τους λαούς τους γεγονός. Μπορεί να διέψευσαν, ή εν μέρει να διέψευσαν, τις προσδοκίες των λαών τους, αλλά ήταν εκεί δίνοντας το μήνυμα ότι η ανάπτυξη, η καταπολέμηση της φτώχειας, η καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής απαιτούν

στοχευμένες και ταυτόσημες πολιτικές.

Δεύτερο πολύ σημαντικό σημείο η παρουσία της χώρας μας στα διεθνή fora, όχι μόνο ως παρουσία που αυτοονότα μετράει αλλά ως χώρα που μπορεί, παρά την κλίμακά της, να επιχειρεί να ανατρέψει συσχετισμούς μεγάλων δυνάμεων σε συμμαχία, βέβαια, με μικρότερες χώρες, που είτε πολιτισμικά είτε ιδεολογικά είμαστε πιο κοντά. Σ' αυτό παίζουν σημαντικό ρόλο και οι ουσιαστικές επαφές με τους ομολόγους μας για τη διαπραγμάτευση. Η Ελλάδα έπαιξε πολύ σημαντικό ρόλο στην προσπάθεια επίτευξης μίας νομικά δεσμευτικής συνθήκης το τελευταίο βράδυ των σκληρών διαπραγματεύσεων. Η πρότασή μας, πρόταση και άλλων Ευρωπαίων ομολόγων και ομολόγων από τις αναπτυσσόμενες χώρες, δεν πέρασε, όμως, βάλαμε παρακαταθήκη για την προσπάθεια που ξεκινά την επόμενη μέρα.

Τρίτο πολύ σημαντικό σημείο. Η συζήτηση στην Κοπεγχάγη δεν ήταν μόνο μία συζήτηση για μειώσεις εκπομπών και υποχρεώσεις χρεών που πλήττουν τις οικονομίες τους ή βάζουν εμπόδια στην ανάπτυξη τους. Ήταν πολύ περισσότερο μία συζήτηση για ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο, που θα σέβεται το περιβάλλον, θα μειώνει τις εκπομπές των ρύπων, θα δημιουργεί τεχνολογίες, θα άρει τις ανισότητες. Όλος ο κόσμος μιλά για την «πράσινη» ανάπτυξη και η χώρα μας πρωτοστατεί σ' αυτήν τη συζήτηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η χώρα μας έχει πλέον εμπλακεί στη δίνη της παγκόσμιας κρίσης. Η κρίση, όμως, στη χώρα μας έχει έντονο ελληνικό χρώμα. Πάνω από όλα είναι κρίση του αναπτυξιακού μας μοντέλου. Εάν η «πράσινη» ανάπτυξη δεν είχε ανακαλυφθεί, ήμασταν υποχρεωμένοι να την ανακαλύψουμε. Και δεν είμαι δογματική. Να συζητήσουμε και για άλλες αναπτυξιακές δυνατότητες με άλλο χρώμα, αρκεί να είναι βιώσιμες και να διαρκούν, γιατί η κρίση ξεπερνιέται με ανάπτυξη.

Πολλές φορές βρίσκομαι αντιμέτωπη με την ερώτηση: Καλή η πράσινη ανάπτυξη, τα αποτελέσματά της όμως είναι μεσομακροπρόθεσμα. Με τα σημερινά προβλήματα της οικονομίας και της κοινωνίας μας τι θα γίνει, πώς θα ξεπεραστούν; Διαφωνώ με την προσέγγιση αυτή. Μέτρα για την πράσινη ανάπτυξη μπορούν να παρουσιάσουν και βραχυπρόθεσμα αποτελέσματα.

Όπως, ήδη, γνωρίζετε έχουμε θέσει σε δημόσια διαβούλευση το νομοσχέδιο για τις ΑΠΕ. Τα αποτελέσματα αυτής της νομοθετικής μας παρέμβασης αναμένεται να μικρύνουν το χρόνο αποδότησης κατά 80% περίπου, να περιορίσουν το κόστος των επενδύσεων με τη δημιουργία one stop shop στο Υπουργείο και μ' αυτόν τον τρόπο να ξεμπλοκάρουμε επενδύσεις περίπου 5.000 MW. Εάν καταφέρουμε να ξεκολλήσουμε την επόμενη διετία τα μέσα έστω από αυτά τα μεγάλω, αυτό σημαίνει για τη χώρα μας επενδύσεις 3.000.000.000 ευρώ περίπου.

Η διαφάνεια και η διάχυση στη περιβαλλοντική πληροφορία, σε συνδυασμό με την ενίσχυση των επιθεωρητών περιβάλλοντος, αναμένεται να αποκαταστήσει το κλίμα υγιούς ανταγωνισμού που θεωρείται απαραίτητο για οποιαδήποτε αναπτυξιακή πολιτική.

Το νομοσχέδιο για την προστασία των δασών, όπως επίσης η πολιτική μας για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας της χώρας, δεν έχουν αμυντικό χαρακτήρα, το αντίθετο. Σχεδιάστηκαν για να δώσουν λύσεις και προοπτικές, εισοδήματα και απασχόληση σε περιοχές που κατά τεκμήριο σήμερα παρουσιάζουν αναπτυξιακό έλλειμμα.

Κάποιοι βιάστηκαν να ασκήσουν κριτική, ότι δήθεν στερούμαστε μίας ολοκληρωμένης πολιτικής και ότι γίνονται αποσπασματικές παρεμβάσεις, ενώ αγνοούνται τα ουσιαστικά θέματα. Τι μας λένε δηλαδή; Το γεγονός ότι κάθε σχεδόν όσο πράσινο είχε μείνει στη βορειανατολική Αττική, δεν είναι μία προτεραιότητα που έπρεπε άμεσα να αντιμετωπισθεί; Δεν ήταν καιρός τα λόγια να γίνουν πράξεις και να γνωρίζουμε όλοι ότι τα καμένα δάση δεν θα γίνουν ευκαιρία πλουτισμού όσων στερούνται στοιχειώδους κοινωνικής ευαισθησίας; Δεν είναι μία προτεραιότητα η επίλυση προβλημάτων που χρονίζουν και οδήγησαν σε μία γραφειοκρατική –στην καλύτερη των περιπτώσεων- συμφόρηση στην αδειοδότηση των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας; Στις δύσκολες στιγμές που περνάει η ελληνική οικονομία έχουμε τη πολυτέλεια να φρενάρουμε, χωρίς λόγο, επενδυτικά σχέδια για τέσσερα και πέντε χρόνια; Θέλουμε πραγματικά το κράτος, κάθε φορά που

αντιμετωπίζει ταμειακό πρόβλημα να προωθεί την ανομία για να εξασφαλίζει έσοδα όπως με το νομοθετικό διάταγμα της προηγούμενης κυβέρνησης για τους ημιυπαίθριους;

Είπαν, επίσης, ότι με τις ρυθμίσεις μας τα προβλήματα πάνε στις καλές. Δεν είναι αλήθεια. Ήδη το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής έχει δραστηριοποιηθεί για τη μέγιστη δυνατή σύντμηση του χρόνου που θα απαιτηθεί για τη χαρτογράφηση των καμένων δασών, σε τρόπο ώστε να επιτραπεί και πάλι η νόμιμη οικοδομική δραστηριότητα στις περιοχές αυτές.

Στο θέμα των ημιυπαίθριων θα τηρηθεί απόλυτα το χρονοδιάγραμμα με την κατάθεση στη Βουλή το Μάιο του 2010 του σχετικού νομοσχεδίου για μια ολοκληρωμένη λύση στα θέματα που εκκρεμούν.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το πρόβλημα που τίθεται είναι: Με τη σημερινή δημοσιονομική συγκυρία που θα βρεθούν οι πόροι για την «πράσινη» ανάπτυξη, που θα βρούμε τα λεφτά για να χρηματοδοτήσουμε την «πράσινη» ανάπτυξη; Η «πράσινη» ανάπτυξη εμπεριέχει την οικονομική μεγέθυνση. Η οικονομική μεγέθυνση σημαίνει αύξηση του ΑΕΠ και μπορεί να οδηγήσει σε μείωση του ποσοστού του δημοσιονομικού ελλείμματος και του χρέους. Παράλληλα αναμένεται να δημιουργήσει νέα εισοδήματα και κατ' επέκταση διεύρυνση της φορολογητέας ύλης. Οι εγγεγραμμένες δαπάνες στον τακτικό προϋπολογισμό ανέρχονται στα 190,7 εκατομμύρια ευρώ, ενώ στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων προβλέπονται δαπάνες 400.000.000 ευρώ αυξημένες κατά 9,2% σε σχέση με το προηγούμενο έτος.

Προσβλέπουμε επίσης σε σημαντικούς πόρους για τη χρηματοδότηση και την εφαρμογή της πολιτικής μας από το ΕΣΠΑ και τα υπόλοιπα συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα. Ήδη έχει ξεκινήσει η διαδικασία αναθεώρησης όσον αφορά τα περιεχόμενά τους και τις διαδικασίες υλοποίησης των δράσεων. Προφανώς η αναθεώρηση αυτή θα μετακυλίσει πόρους το 2010.

Εδώ θέλω να πω ότι ανακαλύψαμε, στο επιχειρησιακό πρόγραμμα για το περιβάλλον, ένα κρυμμένο Πρόγραμμα Δημοσίων Έργων. Στα τέλη Ιανουαρίου θα παρουσιάσουμε νομοσχέδιο για την ίδρυση του πράσινου ταμείου που θα συνενώσει τους πόρους και τις παρεμβάσεις που καλύπτονται σήμερα από το ΕΤΕΡΠΣ και το Ταμείο των δασών. Στόχος μας είναι η άμεση συσχέτιση μεταξύ των επί μέρους δράσεων και της πολιτικής του Υπουργείου που δεν διασφαλίζεται σήμερα, καθώς και απόλυτη διαφάνεια των στόχων, των μέσων και των αποτελεσμάτων του.

Το ταμείο θα λειτουργήσει το δεύτερο εξάμηνο του 2010 και θα καταστεί ένας επιπλέον πυλώνας για την προώθηση των πράσινων δράσεων. Δεν δημιουργούμε απλώς ένα άμεσο, σύγχρονο και αποδοτικό χρηματοδοτικό υποστηρικτικό εργαλείο της πράσινης ανάπτυξης. Δίνουμε ένα ιδιαίτερα αποτελεσματικό κτύπημα στις πελατειακές πολιτικές που εκφράζονταν με ακραίο τρόπο στη διαχείριση του ΕΤΕΡΠΣ.

Όσον αφορά τις ιδιωτικές επενδύσεις, αυτές μπορούν να είναι επενδύσεις σε «πράσινες» δραστηριότητες, επενδύσεις σε «πράσινες» τεχνολογίες για το «πρασίνισμα» της λειτουργίας των υπαρχουσών εγκαταστάσεων. Και για τις δύο περιπτώσεις το δημόσιο θα πρέπει να αναπτύξει μια ολοκληρωμένη στρατηγική υποστηρικτικών εργαλείων τα οποία θα πρέπει μεταξύ άλλων να συμπεριλαμβάνουν άμεσες επιχορηγήσεις έργων για έργα καθαρά περιβαλλοντικά, αναπλάσεις, επιδιορθωτικές παρεμβάσεις, παρεμβάσεις προστασίας ευαίσθητων περιοχών, έργα που θα μπορούσαν να τονώσουν και να αναπτύξουν συγκεκριμένους τομείς παραγωγής, δημιουργώντας την αντίστοιχη ζήτηση. Υποστήριξη δανείων για επιχειρήσεις σε «πράσινους» με στρατηγική προτεραιότητα τομείς ή φορολογικές ελαφρύνσεις, κυρίως, σε επενδύσεις νέου «πράσινου» κεφαλαίου. Και, βέβαια, προώθηση των «πράσινων» προμηθειών στο δημόσιο τομέα έτσι ώστε το δημόσιο να αποτελέσει το παράδειγμα για τις προμήθειες και γενικότερα την περιβαλλοντική εταιρική ευθύνη του ιδιωτικού τομέα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρά το γεγονός ότι θα επιθυμούσαμε να διαθέσουμε σημαντικά περισσότερους πόρους, φιλοδοξούμε ότι το 2010 θα καταγραφεί ως μια νέα αρχή στη χώρα μας όσον αφορά το περιβάλλον, την ενέργεια και την κλιματική αλλαγή. Μια αρχή που σηματοδοτήθηκε άμεσα με τη σύσταση

του νέου Υπουργείου αμέσως μετά τις εκλογές. Μια αρχή που σηματοδοτήθηκε με τις θεσμικές παρεμβάσεις που κατατέθηκαν στη Βουλή όσον αφορά τα δάση, το νομοσχέδιο για την επιτάχυνση των ΑΠΕ, το νομοσχέδιο για την ανακύκλωση που είναι ήδη έτοιμο, τον κανονισμό για την ενεργειακή αποδοτικότητα των κτηρίων αλλά και τους ενεργειακούς επιθεωρητές που θα δοθούν και αυτά στη διαβούλευση στις αρχές του νέου χρόνου. Αλλά και άλλες δράσεις όπως η υπογραφή για τη διασύνδεση της Εύβοιας, το μεγάλο ξεκαθάρισμα των αδειών Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας που έχει ήδη γίνει. Και πιστεύουμε να ολοκληρώσουμε ένα σημαντικό πακέτο μέχρι το τέλος του 2009, η προώθηση της διασύνδεσης των Κυκλάδων αλλά και η επένδυση σε υποδομές που θα διασφαλίσουν ότι το Αιγαίο θα γίνει δίκτυο «πράσινης» ενέργειας. Σηματοδοτήθηκε επίσης από την ισχυρή παρουσία της χώρας μας στην Κοπεγχάγη, η κυβερνητική επιλογή να βγει η Ελλάδα από την αφάνεια και να παίξει ένα σημαντικό ρόλο τόσο στον ευρύτερο γεωγραφικό μας χώρο όσο και παγκοσμίως πάνω στα θέματα αυτά. Μια αρχή που θα σηματοδοτηθεί με τις υπόλοιπες σημαντικές παρεμβάσεις που σύντομα θα παρουσιαστούν στο Κοινοβούλιο με την ίδρυση του «πράσινου ταμείου», το χωροταξικό για τον τουρισμό, τις αλλαγές στο χωροταξικό των Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, το ειδικό χωροταξικό για την προστασία του παράκτιου χώρου και των νησιών μας, να ολοκληρώσουμε τάχιστα το αντίστοιχο χωροταξικό για τις υδατοκαλλιέργειες, την αυστηρή προστασία ευαίσθητων περιοχών όπως του Υμηττού, την αλλαγή στον τρόπο έκδοσης οικοδομικών αδειών, την αντιμετώπιση της αυθαίρετης δόμησης, το νέο ρυθμιστικό για την Αττική, τις αναπλάσεις στις πόλεις και την προώθηση της βιώσιμης κινητικότητας. Μια αρχή που θα σηματοδοτηθεί μέσα από το σχεδιασμό της μακροχρόνιας ενεργειακής στρατηγικής της χώρας που ξεκινάει στις αρχές του νέου έτους και εκτιμάται ότι θα ολοκληρωθεί μέσα στο πρώτο εξάμηνο. Η υλοποίηση αυτής της μακροχρόνιας ενεργειακής στρατηγικής θα εγγυάται την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού της χώρας, την προστασία του περιβάλλοντος, τη συμβολή στην αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής, τη διαφοροποίηση των ενεργειακών πηγών και οδών, την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας.

Όλα τα παραπάνω όμως δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν από έναν πλαδαρό και γραφειοκρατικό μηχανισμό. Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, έχει το ανθρώπινο δυναμικό για να ανταποκριθεί στις νέες προκλήσεις. Αυτό που χρειάζεται, είναι σύγχρονη οργάνωση και λειτουργία.

Το 2010, από πλευράς δημοσιονομικών μεγεθών θα είναι ένα ιδιαίτερα δύσκολο έτος, επιβάλλοντας περιορισμούς στις δαπάνες των Υπουργείων.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο θα κινηθεί και το ΥΠΕΚΑ έχοντας μειώσει στο μέτρο του δυνατού τις τακτικές δαπάνες και με αυξημένο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κρίση δημιουργεί θύματα, αλλά δημιουργεί και νέες ευκαιρίες. Το πρόβλημα είναι την κρίση να μην την πληρώσουν αυτοί που τη δημιούργησαν και τις ευκαιρίες να μην τις εκμεταλλευτούν αυτοί που, τελικά, τις δημιούργησαν. Με άλλα λόγια, την κρίση δεν πρέπει να την πληρώσει το περιβάλλον και τα χαμηλά εισοδηματικά στρώματα. Η «πράσινη» ανάπτυξη παρέχει τη δυνατότητα προστασίας του περιβάλλοντος, αλλά και δημιουργίας ευκαιριών σε τόπους και κοινωνικά στρώματα που μέχρι τώρα είχαν αποκλειστεί από τη διάχυση των ωφελειών της ανάπτυξης.

Κλείνοντας θέλω να πω ότι η κριτική σας από οποιαδήποτε πτέρυγα της Βουλής και αν προέρχεται είναι πάντα ευπρόσδεκτη. Όλο το Υπουργείο και εγώ προσωπικά θα είμαστε στη διάθεσή σας. Εκ των προτέρων θέλω να σας ευχαριστήσω για τη συνεργασία σας σε αυτό το δύσκολο έργο που ως στόχο έχει όχι απλώς το ξεπέρασμα της κρίσης, αλλά την προετοιμασία της χώρας για την αποτελεσματική αντιμετώπιση των προκλήσεων του 21^{ου} αιώνα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλινος): Ευχαριστούμε και εμείς την κ. Μπιρμπίλη. Είναι ο δεύτερος Υπουργός που εξοικονομεί

χρόνο. Έτσι όπως πάμε με την εξοικονόμηση χρόνου φαίνεται ότι διαμορφώνεται καλό κλίμα για εξοικονομήσεις.

Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΛΑΟΣ κ. Ροντούλης.

Κύριε Ροντούλη, κάνετε χρήση της τριτολογίας και έχετε χρόνο τρία λεπτά.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μετά την ομιλία της αξιοτίμου Υπουργού Περιβάλλοντος, πρέπει να σας μεταφέρω την τεράστια απογοήτευση των Θεσσαλών. Περίμεναν να ακούσουν μία κουβέντα για τον Αχελώο, ένα έργο πνοής για τη Θεσσαλία. Ρωτάμε την Κυβέρνηση αφού δαπανήθηκαν τόσα χρήματα για την «πράσινη» ανάπτυξη, η ολοκλήρωση των έργων του Αχελώου είναι «πράσινη» ανάπτυξη ναι ή όχι;

Δεύτερον και σημαντικότερο. Πρέπει να γίνει κατανοητό ότι ή θα ολοκληρωθούν τα έργα του Αχελώου ή θα αλλάξει συθέμελα το οικονομικό, το κοινωνικό και το αναπτυξιακό μοντέλο ολόκληρης της Θεσσαλίας. Μία ολόκληρη περιοχή, ένα ολόκληρο θεσσαλικό διαμέρισμα αυτήν τη στιγμή δεινοπαθεί, διότι δεν υπάρχει νερό και ερημοποιείται. Χάσματα εμφανίζονται το ένα μετά το άλλο. Άρα, είναι ένα έργο πολλαπλής σκοπιμότητας, ένα έργο που αν δεν ολοκληρωθεί θα φαλκιδεύσει το μέλλον όλων των επόμενων γενεών στη Θεσσαλία.

Θα πρέπει να ρωτήσουμε την αξιοτίμη Υπουργό: Δαπανήθηκαν εκατομμύρια ευρώ από τις τσέπες των Ελλήνων φορολογουμένων, ευρώ με τα οποία δεν έχει καμμία σχέση η Ευρώπη. Αυτά τα λεφτά που έδωσε ο Έλληνας φορολογούμενος πού πήγαν, αν δεν ολοκληρωθεί το έργο, ένα έργο που δεν έχει να κάνει μόνο με τον αγροτικό κόσμο της χώρας, αλλά έχει να κάνει και με το τεράστιο υδρευτικό πρόβλημα. Μαλώνουν τα χωριά και οι πόλεις στη Θεσσαλία, γιατί δεν υπάρχει νερό.

Το άλλο που πρέπει να ακούσει η αξιοτίμη Υπουργός Περιβάλλοντος είναι το εξής: Τρία πακέτα διαχειρίστηκε το ΠΑΣΟΚ από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τώρα διαχειρίζεται το τέταρτο το ΕΣΠΑ και δεν ήμασταν ικανοί να κάνουμε μία σήραγγα στα Τέμπη. Ακόμα σκοτώνεται ο κόσμος. Αυτή η κατάσταση είναι ανεπίτρεπτη τη στιγμή που στην Ευρώπη έχουν τρυπήσει τις Άλπεις και δεν υπάρχει κανένα πρόβλημα. Εμείς δεν μπορούμε να κάνουμε μια σήραγγα τέσσερα χιλιόμετρα. Ακόμα περιμένει ο κόσμος της Θεσσαλίας να συνδεθεί με τη Μακεδονία. Περιμένουμε να ακούσουμε κάτι γι' αυτά, αλλά τίποτα. Η ομιλία σας ήταν απογοητευτικότατη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Φίλιππος Πετσάλλης): Ο κ. Μανωλάκης έχει το λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός με τις πρόσφατες εθνικές εκλογές έστειλε ένα ξεκάθαρο μήνυμα προς όλο το πολιτικό σύστημα της χώρας.

Κατ' αρχάς, καταδίκασε τη Νέα Δημοκρατία, η οποία με την πολιτική της έφερε τη χώρα σ' αυτήν την τραγική οικονομική, κοινωνική και αξιακή σημερινή κατάσταση, ένα βήμα πριν από το χείλος του γκρεμού. Ο λαός, όμως, έδωσε και μια καθαρή εντολή στο ΠΑΣΟΚ και στο Γιώργο Παπανδρέου να βγάλει τη χώρα από την κρίση.

Πριν από λίγες μέρες ο Πρωθυπουργός μας στο Ζάππειο ξεδίπλωσε αναλυτικά ένα τεκμηριωμένο σχέδιο εξόδου. Μάλιστα, την επόμενη μέρα στη συνάντηση των πολιτικών Αρχηγών υπό τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, με την πρότασή του των δέκα σημείων κατά της διαφθοράς και κατά της ανομίας έδειξε κατ' αρχάς ότι έχουμε αυτογνωσία. Γνωρίζουμε, δηλαδή, το πρόβλημα της χώρας και επίσης έχουμε πρόγραμμα - βάσει των προγραμματικών μας δεσμεύσεων - για την ανάπτυξη της χώρας. (Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΪΤΣΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΑΤΟΣ**)

Το πρόβλημα της χώρας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μόνο οικονομικό, είναι κυρίως πολιτικό. Πάσχει το πολιτικό σύστημα. Πάσχει η Δημόσια Διοίκηση, πάσχει το κράτος. Οι μεγάλες αλλαγές στη χώρα μας πρέπει να αρχίσουν από εκεί και μάλιστα από την κεφαλή του πολιτικού συστήματος, δηλαδή, τους πολιτικούς.

Η αλλαγή του εκλογικού νόμου, η αλλαγή του νόμου περί ευ-

θύνης Υπουργών, ένα άλλο ουσιαστικό πόθεν έσχες, είναι μόνο μερικά από τα μέτρα που ήδη εξαγγείλαμε για το σκοπό αυτό. Ακόμη και αν δεν είχαμε αυτό το τεράστιο δημόσιο χρέος σήμερα, ακόμη και αν με κάποιο μαγικό τρόπο μπορούσαμε να το εξαλείψουμε, έπρεπε να κάνουμε αυτές τις αλλαγές στο κράτος, διότι με το σημερινό κράτος σε λίγα χρόνια θα είχαμε τα ίδια προβλήματα.

Ο προϋπολογισμός του 2010, τον οποίο συζητάμε, ο σημαντικότερος νόμος του κράτους δίνει την ακτινογραφία των συγκεκριμένων μέτρων που παίρνουμε στην οικονομία και όχι μόνο. Κατ' αρχάς, νοικοκυρεύουμε τα οικονομικά της χώρας μας μειώνοντας τις κρατικές δαπάνες - και κυρίως τις κρατικές σπατάλες, θα έλεγα - κατά 4.000.000.000 ευρώ. Σε συνδυασμό με την επιχειρούμενη αύξηση των άμεσων και έμμεσων εσόδων κατά 4.000.000.000 ευρώ επίσης, θα καταφέρουμε να μειώσουμε το δημόσιο έλλειμμα κατά 4 μονάδες περίπου, ώστε σε βάθος τετραετίας - και λειτουργώντας με την ίδια λογική - να κατεβάσουμε το δημόσιο έλλειμμα από το 12,7%, που είναι σήμερα, κάτω από το όριο του 3%.

Για να επιτύχουμε όμως αυτούς τους στόχους μας - εκτός από τη μείωση του ελλείμματος - πρέπει ταυτόχρονα να ξεχρεώνουμε, δηλαδή, να μειώσουμε το δημόσιο χρέος το οποίο σήμερα είναι περίπου στα 300.000.000.000 ευρώ και σε ποσοστό πάνω από 120% του ΑΕΠ. Πρέπει να ανοίξουμε όλα τα μεγάλα μέτωπα και να κάνουμε μεγάλες ανατροπές.

Γι' αυτόν το λόγο θα ανοίξουμε το φορολογικό, ώστε να διευρύνουμε τη φορολογική βάση και να πληρώνει ο καθένας φόρους σύμφωνα με αυτά που έχει και κυρίως να πληρώνει φόρους εκείνος που σήμερα φοροδιαφεύγει, ο μεγαλογιατρός του Κολωνακίου, ο έμπορος ή ο βιομήχανος που δηλώνει σήμερα 10.000 και 20.000 ευρώ ετήσιο εισόδημα, αλλά ταυτόχρονα διατηρεί βίλες, τζιπ, υπηρετικό προσωπικό κ.λπ.. Να πληρώσει φόρους όχι μόνο αυτός που φοροδιαφεύγει, αλλά και εκείνος που φοροκλέπτει το ΦΠΑ. Πέρυσι ήταν περίπου στα 3.000.000.000 ευρώ.

Θα ανοίξουμε επίσης το ασφαλιστικό, όχι για να αυξήσουμε τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης και εισφορών ούτε για να μειώσουμε τις συντάξεις, αλλά κυρίως για να πατάξουμε, να μειώσουμε την εισφοροδιαφυγή και τη μαύρη εργασία.

Την κρίση δεν πρέπει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να την πληρώσουν τα μεσαία και χαμηλά στρώματα, που δεν έχουν καμμία ευθύνη γι' αυτή. Όλοι πρέπει να κάνουμε θυσίες, σύμφωνα με τις δυνάμεις μας, αλλά κυρίως πρέπει να την πληρώσουν αυτοί που τη δημιούργησαν, μεταξύ αυτών οι μεσαζόντες και οι κερδοσκοποί. Δεν μπορούμε πια να ζούμε ως χώρα με δανεικά και μάλιστα με δυσβάσταχτα επιτόκια. Δυστυχώς σήμερα στη χώρα μας δεν παράγουμε. Εξάγουμε πολύ λιγότερα από αυτά που εισάγουμε. Το ισοζύγιο πληρωμών είναι τραγικά αρνητικό. Δεν πάει άλλο! Πρέπει να αλλάξουμε, γιατί αλλιώς βουλιάζουμε. Κι εμείς δεν θα αφήσουμε τη χώρα να βουλιάξει!

Ο προϋπολογισμός μας είναι αναδιανεμητικός. Παίρνει απ' αυτούς που έχουν και δίνει στους αδύναμους. Πήραμε 1.000.000.000 από τις πλούσιες επιχειρήσεις και τις τράπεζες και τα δίνουμε στους αδύναμους, στα δυόμισι εκατομμύρια Ελλήνων που ζουν, δυστυχώς, κάτω από το όριο της φτώχειας. Στους αγρότες μας αυξάνουμε την επιστροφή του ΦΠΑ από το 7% στο 11% και επίσης αυξάνουμε γενναία και την αγροτική σύνταξη. Παρά την εγκληματική καθυστέρηση της ψηφιοποίησης από την προηγούμενη κυβέρνηση, θα δώσουμε το 60% των επιδοτήσεων για τον ΟΠΕΚΕΠ αυτές τις μέρες, ώστε να αμβλύνουμε τα προβλήματα των Ελλήνων αγροτών που ξέρω κι από την περιοχή μου πόσο δύσκολα περνούν.

Στο Πρόγραμμα «ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΠΑΛΤΑΤΖΗΣ» είχαν ενταχθεί έργα και ιδιαίτερα από τη Θεσσαλία, τα οποία όμως για να ολοκληρωθούν χρειαζόντουσαν πέντε προϋπολογισμούς. Ένα τέτοιο έργο είναι και το φράγμα του Ασωπού στην Κορινθία, που για μας είναι πρώτης προτεραιότητας και αυξάνοντας τις δημόσιες επενδύσεις κάποια στιγμή ευελπιστούμε ότι θα το κάνουμε.

Στην υγεία γίνονται προσλήψεις για τρεις χιλιάδες νοσηλευτές και για γιατρούς, ώστε να λειτουργήσουν επιτέλους σωστά τα νοσοκομεία μας, όπως αυτό της Κορίνθου που υπολειμ-

γεί.

Επειδή όμως το πρόβλημα της χώρας μας δεν είναι μόνο οικονομικό και δεν είναι επίσης μόνο πολιτικό και κοινωνικό, αλλά είναι κυρίως πολιτισμικό και αξιακό, θα επενδύσουμε στην παιδεία με 1.000.000.000 ευρώ επιπλέον, θα επενδύσουμε στον πολιτισμό, θα επενδύσουμε στις αξίες μας. Θέλουμε να καθιερώσουμε ένα άλλο μοντέλο, «πράσινης» ανάπτυξης, και να φέρουμε μια άλλη νοοτροπία. Θέλουμε να κτίσουμε ένα κράτος με άλλη κουλτούρα, ώστε επιτέλους να επανακτήσουμε τη χαμένη πολιτική αξιοπιστία μας όχι μόνο έναντι των ξένων, αλλά κυρίως έναντι της απογοητευμένης νεολαίας μας που θέλει και πρέπει να αρχίσει να ελπίζει ξανά.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βαΐσης Αποστολάτος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ, κύριε συνάδελφε.

Η συνάδελφος από τη Νέα Δημοκρατία, Βουλευτής Ρεθύμνου, κ. Όλγα Κεφαλογιάννη έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΟΛΓΑ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2010 διεξάγεται υπό εξαιρετικά δυσμενείς συνθήκες. Οι διεθνείς επενδυτικοί οίκοι δυσπιστούν για την προοπτική ανάκαμψης της ελληνικής οικονομίας. Η Ευρώπη πιέζει για εξειδίκευση των μέτρων που θα περιορίσουν το έλλειμμα. Οι πολίτες απαιτούν πολιτικές ευθύνης που θα βγάλουν τη χώρα από την οικονομική κρίση.

Όμως, δυστυχώς, παρά το κατεπείγον της παρούσας συγκυρίας, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν συμμερίζεται τους φόβους, τις αγωνίες, τις επιφυλάξεις. Δείχνει να μην αντιλαμβάνεται το χάσμα ανάμεσα σ' αυτά που έλεγε προεκλογικά, τι λέει τώρα, και τι πραγματικά συμβαίνει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ**)

Στέκομαι σε συγκεκριμένες διαπιστώσεις αναφορικά με τους στόχους και τις προτεραιότητες του προϋπολογισμού. Κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, θέτετε ως πρώτο στόχο την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των πολιτών στην Κυβέρνηση και το κράτος. Πώς όμως περιμένετε να σας εμπιστευθούν οι πολίτες; Προεκλογικά μοιράζατε υποσχέσεις χωρίς αντίκρισμα. Είπατε ότι τα λεφτά υπάρχουν. Ισχυριστήκατε ότι με άνεση θα μπορούσατε να εισπράξετε τουλάχιστον 1.000.000.000 ευρώ από τους μη εισπραγμένους φόρους.

Είπατε ότι δεν χρειάζεται λιτότητα. Επαναστατήσατε όταν τολμήσαμε να μιλήσουμε για σκληρά μέτρα.

Τώρα τα γυρνάτε. Βάσει του προϋπολογισμού του 2010, σε σχέση με το τρέχον έτος, οι προσδοκώμενοι ανεισπρακτοί άμεσοι φόροι παλαιών οικονομικών ετών είναι αυξημένοι κατά μόλις 125.000.000 ευρώ και οι έμμεσοι κατά μόλις 34.000.000 εκατομμύρια ευρώ. Με άλλα λόγια, το 1.000.000.000 που θεωρούσατε ότι μπορείτε να εισπράξετε τώρα προκύπτει ότι είναι μόνο 159.000.000. Γι' αυτό αναγκάζεστε να αντιγράψετε μεγάλο μέρος των θέσεων της Νέας Δημοκρατίας. Μιλάτε γι' αυτά που κατηγορούσατε με ευκολία και λαϊκισμό ως περιττά ή άδικο, για έλεγχο των δημόσιων δαπανών, περικοπή της βουλευτικής αποζημίωσης, «πάγωμα» μισθών και συντάξεων στο δημόσιο.

Επιπλέον λαμβάνετε εσείς που με κάθε αφορμή επικαλείσθε την κοινωνική σας ευαισθησία μέτρα χωρίς κανένα συγκεκριμένο στόχο: Φοροεπιδρομές, κατάργηση του επιδόματος θέρμανσης, κατάργηση της απόσυρσης με παράλληλο χαράτσι στα παλιά ΙΧ, επίδομα αλληλεγγύης κατώτερο από τις εξαγγελίες σας, έκτακτη εισφορά στις επιχειρήσεις. Αυτή είναι η πολιτική σας ασυνέπεια.

Δεύτερη διαπίστωση. Ως δεύτερο στόχο του προϋπολογισμού παρουσιάζετε την ανάγκη αποκατάστασης της αξιοπιστίας της χώρας μας. Δεν μας λέτε όμως πώς ακριβώς προτίθεστε να καλύψετε την ανάγκη αυτή. Με ασαφή, αόριστα και αποσπασματικά μέτρα; Με την τρίμηνη και αδικαιολόγητη απραξία σας; Με αφηρημένες εξαγγελίες στόχων;

Την απάντηση την ξέρουμε όλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Χρειάζονται βαθιές διαρθρωτικές αλλαγές, χρειάζονται άμεσα και μόνιμα μέτρα για περισσότερη ανταγωνιστικότητα παντού, κοινωνική συνοχή, ενίσχυση της απασχόλησης. Πείτε μας,

λοιπόν, συγκεκριμένα πέρα από εκθέσεις ιδεών και οραματικές φιλολογίες πότε θα προτείνετε κοστολογημένα και εξειδικευμένα μέτρα για τη μείωση του ελλείμματος; Πώς θα προωθήσετε τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων; Πώς θα εξαλείψετε τις στρεβλώσεις που ανακόπτουν την ανάπτυξη σε κάθε πεδίο της οικονομικής δραστηριότητας; Οι σπασμωδικές κινήσεις που κάνετε σήμερα έπρεπε να έχουν γίνει με σχέδιο αμέσως μετά τις εκλογές, όταν το μόνο που σας ένοιαζε ήταν η δημοτικότητά σας.

Η τρίτη διαπίστωση αφορά τη συναίνεση. Έννοια ξένη για σας μέχρι πρότινος. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του ΠΑΣΟΚ, μόλις ένα χρόνο πριν, ενώ γνωρίζατε πόσο μεγάλες δυσκολίες αντιμετώπιζε η χώρα μας –εσείς οι ίδιοι κάνατε λόγο για σενάρια χρεοκοπίας- αρνηθήκατε επανειλημμένα και συστηματικά το διάλογο για έξοδο από την κρίση. Αποκλείσατε κάθε δυνατότητα συναίνεσης στο σχέδιο που καταθέσαμε για την προστασία των καταθέσεων, την εγγύηση της ρευστότητας, τη στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Εμείς λέγαμε ότι η πρόκληση του νοικοκυρέματος των δημόσιων οικονομικών και της θωράκισης της ελληνικής οικονομίας είναι συλλογική, εθνική υπόθεση. Εσείς κάνατε λόγο για συναίνεση-συνενοχή ή ακόμα χειρότερα για συναίνεση-συγχωροχάρτι. Αυτές τις λέξεις χρησιμοποιούσατε. Προτάσσατε τον λαϊκισμό σας, στρεβλώνατε την πραγματικότητα, δημιουργούσατε ψευδοιστήσεις για τις αληθινές προκλήσεις και τους κινδύνους. Σε κάθε προσπάθεια για ουσιαστικές πολιτικές και ριζικές μεταρρυθμίσεις ήσασταν πάντοτε απέναντι. Σήμερα ξεχνάτε την ανευθυνότητά σας. Ζητάτε συναίνεση εσείς που, όταν η κρίση βρισκόταν προ των πυλών, ενδιαφερόσασταν μόνο για την απήχρησή και την ευχάριστη εικόνα σας.

Κλείνοντας, επιτρέψτε μου μία τέταρτη διαπίστωση που αφορά την «βαριά» βιομηχανία της πατρίδας μας τον τουρισμό, το ζωτικό αυτό κλάδο της οικονομίας μας, που δυστυχώς ήταν από τα πρώτα θύματά σας, ενώ ήταν επιτακτική ανάγκη να συνεχίσετε και να εξελίξετε τα μέτρα που είχαμε λάβει για να προστατεύσουμε τον τουρισμό έναντι της κρίσης, με τον ίδιο τρόπο που όλες οι χώρες παγκοσμίως, ανεξάρτητα από το βαθμό που χτυπήθηκαν από την κρίση, έσπευσαν να θωρακίσουν και να στηρίξουν τους πιο νευραλγικούς τομείς και κλάδους της οικονομίας τους: Οι Αγγλοσαξωνικές χώρες τα χρηματοπιστωτικά τους συστήματα, η Γερμανία την αυτοκινητοβιομηχανία κ.λπ..

Εμείς προχωρήσαμε έγκαιρα στη λειτουργική τακτοποίηση των ξενοδοχειακών μονάδων, την αναστολή των προβλεπόμενων εισφορών, τη διεύρυνση της διαφημιστικής προβολής, την επέκταση των προγραμμάτων κοινωνικού τουρισμού. Εσείς το μόνο που σπεύσατε να κάνετε ήταν να καταργήσετε το ζωτικής σημασίας Υπουργείο Τουριστικής Ανάπτυξης, πράξη ακατανόητη, ιδίως μάλιστα, αφού παραλάβατε ένα Υπουργείο που και έργο και αποτελέσματα είχε να δείξει. Φαίνεται ότι ήλθατε να γκρεμίσετε και όχι να συνεχίσετε ό,τι καλό βρήκατε και σε αυτήν την προσπάθεια θα μας βρείτε απέναντί σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συγκυρία απαιτεί δραστήρια προσπάθεια προκειμένου να αναστραφεί. Ο στόχος της μείωσης του ελλείμματος είναι πρωτεύων, όμως δεν αρκεί μόνο αυτό. Χρειάζεται τόλμη για ριζοσπαστικές πολιτικές, αποφασιστικότητα για διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που θα φέρουν περισσότερη ανταγωνιστικότητα παντού, θα απελευθερώσουν την επιχειρηματικότητα, θα τονώσουν την απασχόληση, θα περιτείλουν το σπάταλο κράτος και θα βελτιώσουν την αποδοτικότητα του δημόσιου τομέα.

Αυτές οι μεταρρυθμίσεις δεν βλέπουμε να δρομολογούνται. Τα χλιαρά μέτρα, οι άτολμες πολιτικές χαμηλού πολιτικού ρίσκου, οι προσωρινές λύσεις και οι φιλόδοξες μη ρεαλιστικές προσδοκίες της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ δεν ωφελούν την πατρίδα μας γι' αυτό δεν μπορούμε παρά να καταψηφίσουμε με ανησυχία και προβληματισμό τον προϋπολογισμό της Κυβέρνησης για το 2010.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κυρία Κεφαλογιάννη.

Και τώρα, το λόγο έχει ο Βουλευτής Σερρών κ. Κουτμερίδης για επτά λεπτά.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός για το 2010 που συζητούμε σήμερα, είναι ο πρώτος προϋπολογισμός της Κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ και είναι ένας προϋπολογισμός που καταρτίστηκε σε μία ιδιαίτερα δύσκολη χρονική περίοδο, όπου πραγματικά βιώνουμε μία γενικευμένη κρίση που διαπερνά όλα τα επίπεδα της πολιτικής, οικονομικής, κοινωνικής ζωής της χώρας μας.

Η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών ανέλαβε τη δημοσιονομική διαχείριση της χώρας μας σε μία δημοσιονομικά πρωτόγνωρη κατάσταση και ιστορικά δυσκολότερη περίοδο. Ποτέ στο παρελθόν κυβέρνηση και πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών δεν είχαν κληρονομήσει τόσα αρνητικά οικονομικά στοιχεία που δημιουργούν πραγματικά ένα τραγικό μείγμα για τη δημοσιονομική κατάσταση της χώρας μας.

Η παγκόσμια οικονομική κρίση, η ύφεση της ελληνικής οικονομίας για πρώτη φορά, το αντιπαράγωγικό μοντέλο ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, τα τεράστια δημοσιονομικά ελλείμματα, το υδροκέφαλο δημόσιο χρέος, η ανεξέλεγκτη φοροδιαφυγή και εισφοροδιαφυγή και η επέκταση της διαφθοράς, οι απαρχαιωμένες και υποβαθμισμένες δημόσιες υπηρεσίες, το ετοιμόρροπο ασφαλιστικό μας σύστημα, ο ανύπαρκτος φοροελεγκτικός μηχανισμός, η απαξίωση και η αναξιопιστία από τους διεθνείς οίκους και κυρίως, συναδέλφισες και συνάδελφοι, το έλλειμμα εμπιστοσύνης της ελληνικής κοινωνίας προς το κράτος είναι μόνο ένα μέρος από αυτά που μας κληροδότησε η απελθούσα κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Μέσα σε αυτήν την τραγική δημοσιονομικά κατάσταση, η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομικών ανέλαβε την πρωτοβουλία να υλοποιήσει έναν πλήρως εκτροχιασμένο προϋπολογισμό για το 2009, αλλά και να συντάξει έναν καινούργιο προϋπολογισμό για το 2010, έναν προϋπολογισμό ανάπτυξης και αξιοπιστίας της ελληνικής οικονομίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του κράτους αποτελεί πάντοτε μία δύσκολη μαθηματική εξίσωση, με πολλούς αστάθμητους παράγοντες. Είναι πραγματικά ένα σταυρόλεξο για δυνατούς λύτες, ένα σταυρόλεξο όπου πρέπει να βρεθεί μία οριζόντια λύση, για να υλοποιηθούν οι προεκλογικές μας δεσμεύσεις και υποσχέσεις, αλλά και μία κάθετη λύση δημοσιονομικής εξυγίανσης, για να σταματήσει επιτέλους ο φαύλος κύκλος με τα παιχνίδια της δημιουργικής λογιστικής που μας υποβαθμίζουν και μας καθιστούν αναξιόπιστους.

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες, ο προϋπολογισμός για το 2010 είναι ένας μεταβατικός προϋπολογισμός ανάγκης, ένας προϋπολογισμός ανάγκης και αξιοπιστίας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας, αλλά και κοινωνικής δικαιοσύνης, γιατί στηρίζει τα μεσαία και χαμηλά εισοδηματικά στρώματα. Είναι η αφετηρία μας για μια νέα μεγάλη προσπάθεια που ξεκινά η χώρα μας για την εφαρμογή ενός προγράμματος που θα στοχεύει στην καθιέρωση ενός πρότυπου «πράσινης» ανάπτυξης, θα στοχεύει στην ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας, θα στοχεύει στην οικονομική και κοινωνική δικαιοσύνη, στην αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των πολιτών προς το κράτος και τέλος, στην εμπέδωση της αξιοπιστίας της χώρας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στις διεθνείς αγορές.

Είναι ένας προϋπολογισμός ο οποίος στηρίζεται σε καθαρούς λογαριασμούς και αποτυπώνει με τη μέγιστη δυνατή διαφάνεια και ειλικρίνεια τα δημοσιονομικά μας στοιχεία. Επιδιώκει μία ιδανική ισορροπία με αποτελεσματική δημοσιονομική προσαρμογή και ευαισθητα κοινωνικά μέτρα. Επιδιώκει τη μείωση του ελλείμματος σε μονοψήφιο αριθμό, τη συγκράτηση του δημοσίου χρέους, την ενίσχυση των εσόδων με μέτρα μόνιμου χαρακτήρα. Προβλέπει την περικοπή της κρατικής σπατάλης, τη στήριξη των οικονομικά αδυνάτων, την αύξηση της απασχόλησης κυρίως στους νέους.

Στον προϋπολογισμό αυτό περιλαμβάνονται οι αυξήσεις των αγροτικών συντάξεων, αυξήσεις επιστροφής του ΦΠΑ στους αγρότες. Προβλέπεται η καταβολή του επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης, η αύξηση των δαπανών για την παιδεία και την

υγεία και η αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Βέβαια, μέσα στο 2010, το οποίο θα είναι ένα έτος μεγάλων αλλαγών και μεταρρυθμίσεων, θα ψηφισθεί και το νέο φορολογικό νομοσχέδιο, που θα δημιουργήσει ένα νέο φορολογικό περιβάλλον, σταθερό, δίκαιο, αποτελεσματικό και κυρίως θα εμπεδώνει τις σχέσεις εμπιστοσύνης μεταξύ κράτους και φορολογούμενου πολίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός για το 2010 αποτυπώνεται σε τρεις λέξεις: αξιοπιστία, ανάπτυξη, αναδιανομή. Με το νέο προϋπολογισμό του 2010 σε σύγκριση με τους προηγούμενους προϋπολογισμούς της Νέας Δημοκρατίας εκφράζουμε δύο διαφορετικές ιδεολογίες, δύο διαφορετικές πολιτικές αντιλήψεις, δύο διαφορετικές οικονομικές σχολές σκέψης. Είναι, όμως, και ένας προϋπολογισμός ελπίδας και προοπτικής, γιατί μας βγάζει από την γκρίζα στασιμότητα, τη συνεχή λιτότητα και προωθεί την αναδιανομή από τους λίγους στους πολλούς.

Είναι ένας προϋπολογισμός που αναζητά τη χαμένη αξιοπιστία μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στους διεθνείς οίκους. Είναι ένας Προϋπολογισμός που δεν βρίσκει άλλοθι την παγκόσμια οικονομική κρίση, αλλά φιλοδοξεί να την αντιμετωπίσει και να κάνει την κρίση ευκαιρία. Είναι μια γέφυρα που πραγματικά μας μεταφέρει από το γκρίζο, αδιαφανές και απαισιόδοχο χθες σε ένα ελπιδοφόρο και αισιόδοξο αύριο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός στις 4 του Οκτωβρίου έδωσε στο Γιώργο Παπανδρέου και στο ΠΑΣΟΚ μια σαφή, νωπή και ισχυρή εντολή: Να αλλάξει πορεία η χώρα μας. Εμείς το γνωρίζουμε αυτό. Γνωρίζουμε πως δεν έχουμε δικαίωμα να αποτύχουμε. Σε πείσμα πραγματικά των καιρών, αλλά και σε πείσμα των διεθνών αξιολογητών εμείς θα τα καταφέρουμε και ο προϋπολογισμός μας είναι το πρώτο βήμα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας ευχαριστούμε, κύριε Κουτμερίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος, Βουλευτής Β' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας. Ορίστε, κύριε Παναγιωτόπουλε, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που ορκίστηκε λίγες ώρες μετά τις εκλογές της 4ης Οκτωβρίου συνοδεύεται από τις ευχές όλων μας, ανεξαρτήτως αν την ψήφισε κανείς ή όχι, για να πετύχει, για το καλό του τόπου. Μαζί με τις ευχές η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού είχε εναποθέσει επάνω της προσδοκίες και ελπίδες.

Σήμερα, εβδομήντα πέντε ημέρες μετά, η εικόνα που εμφανίζει η Κυβέρνηση, δυστυχώς, δεν ανταποκρίνεται στις αυξημένες ελπίδες και προσδοκίες που τη συνόδεψαν απ' όλο τον ελληνικό λαό στην αφετηρία της. Μακάρι τα πρώτα δείγματα να μην είναι αντιπροσωπευτικά. Μακάρι η Κυβέρνηση να βρει το ρυθμό της και να μπορέσει να παραγάγει δημιουργικό και ωφέλιμο για τον τόπο έργο. Όμως, για την ώρα οι ενδείξεις δεν πείθουν ότι κινείται προς τη σωστή κατεύθυνση.

Στο σημείο αυτό θα ανοίξω μια παρένθεση, για να απαντήσω στα όσα είπε πριν από λίγο ο Υπουργός Οικονομικών κ. Παπακωνσταντίνου. Θα παρακαλούσα τον κ. Παπακωνσταντίνου να μη σπαταλά τις δυνάμεις του σε ανοίκειες επιθέσεις κατά της Νέας Δημοκρατίας, χρησιμοποιώντας μάλιστα και ευτελείς παρομοιώσεις και δήθεν ευφυολογήματα, τα οποία προκαλούν θυμηδία στην κοινή γνώμη.

Ας κοιτάξει ο Υπουργός Οικονομικών να αποφύγει τους σκοπέλους και τους υφάλους, που βάζουν μπροστά του οι ίδιοι οι συνάδελφοί του στο Υπουργικό Συμβούλιο του ΠΑΣΟΚ και τα ίδια στελέχη του κινήματος στο οποίο ανήκει.

Ας σπεύσει ο Υπουργός Οικονομικών να πείσει τον Πρωθυπουργό της χώρας και πολιτικό του προϊστάμενο να κάνει το καθήκον του, δηλαδή, για να παρακολουθήσω τη λογική του κ. Παπακωνσταντίνου, ας πείσει τον Πρωθυπουργό να πιάσει γερά στα χέρια του το τιμόνι του πλοίου, για να μπορέσουμε να περάσουμε τη φουρτούνα της διεθνούς οικονομικής κρίσης, να οδηγηθούμε γρήγορα και να δέσουμε σε υπήνεμο λιμάνι.

Η αλήθεια είναι, για να μην αδικούμε την Κυβέρνηση του

ΠΑΣΟΚ, ότι υπάρχει ένας τομέας όπου τα βήματα της πρώτης αυτής περιόδου είναι μάλλον επιτυχή. Είναι ο τομέας της επικοινωνίας, των επικοινωνιακών τρικ.

Καλό είναι να γνωρίζουν όμως, οι κυβερνώντες ότι τα πυροτεχνήματα λίγο κρατάνε. Ακόμα και αν καταυγάζουν το ουράνιο στερέωμα και προκαλούν επιφωνήματα θαυμασμού, αυτά ως εικόνες εξαλείφονται μόλις τα πυροτεχνήματα σβήσουν.

Παράδειγμα: είπαμε και εμείς ποια θα είναι αυτή η καινούργια μέθοδος επιλογής στελεχών, που θα στελεχώσουν τις διοικήσεις, τις θέσεις των γενικών γραμματέων; Και δεν το είπαμε μόνο εμείς, τριανταπέντε χιλιάδες συμπολίτες μας, άντρες και γυναίκες έστειλαν βιογραφικά. Έπρεπε λοιπόν, να περάσει μια μεγάλη περίοδος, να φθάσουμε στο σημείο εβδομήντα πέντε μέρες μετά το σχηματισμό της Κυβέρνησης μισές θέσεις, γραμματέων, διοικητών, υποδιοικητών και προέδρων να μην έχουν συμπληρωθεί και να δημιουργείται μείζον πρόβλημα στην άσκηση της δημόσιας διοίκησης για να μάθουμε τι; Ότι αυτοί που επιλέγονται τι είναι; Είναι ή πρώην σύμβουλοι Υπουργών ή πρώην πρόεδροι κομματικών οργανώσεων ή κομματικά στελέχη του ΠΑΣΟΚ, ή εν πάση περιπτώσει, «αστέρες» της κομματικής πυραμίδας, οι οποίοι διέλαμψαν και κατά τις παρελθούσες διακυβερνήσεις του σημερινού κυβερνώντος κόμματος.

Η γενική εικόνα της Κυβέρνησης χαρακτηρίζεται από ατολμία, αβουλία, αναποφασιστικότητα και διάθεση του Πρωθυπουργού να ισοροπήσει μεταξύ των στελεχών του ΠΑΣΟΚ, μέσα ή έξω από την Κυβέρνηση, που αντιπαρά τίθενται. Άλλη κατεύθυνση υποδεικνύει ο Υπουργός Οικονομίας, άλλη κατεύθυνση υποδεικνύει η κ. Κατσέλη και ούτω καθ' εξής.

Η πραγματικότητα είναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, ότι δεν παράγει η Κυβέρνησή σας ουσιαστικό κυβερνητικό έργο στους τομείς που πρέπει και το απαιτούν οι ανάγκες των καιρών.

Το μεγάλο πρόβλημα του τόπου παραμένει η οικονομία. Ο Πρωθυπουργός είναι παγιδευμένος στις προεκλογικές του υποσχέσεις. Κορυφαίο γεγονός που συμβολίζει την αδυναμία του Πρωθυπουργού να οδηγήσει τη χώρα μέσα από τις συμπληγάδες της διεθνούς οικονομικής κρίσης, είναι αυτό που συνέβη στο Ζάππειο. Περιμέναμε όλοι να ακούσουμε από τον Πρωθυπουργό να ανακοινώνει ένα πλήρες εθνικό σχέδιο αντιμετώπισης της κρίσης και εξόδου της χώρας από τη διεθνή οικονομική κρίση. Ακούσαμε κάποια μέτρα, ορισμένα είναι θετικά, το λέω, αλλά είναι μεμονωμένα μέτρα. Απουσιάζει το συγκροτημένο, το πλήρες εθνικό σχέδιο. Και δεν αντιδρούμε μόνο εμείς έτσι.

Ενώ υποτίθεται ότι ο Πρωθυπουργός βγήκε για να ενισχύσει τη διεθνή αξιοπιστία της ελληνικής οικονομίας, αμέσως, λίγες ώρες μετά το Ζάππειο, εισπράξαμε μια ακόμη υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας της χώρας. Λυπάμαι που το λέω, αλλά ο Πρωθυπουργός, δεν έπεισε για μια ακόμη φορά. Δεν θέλω να αναφερθώ σε αντιφάσκουσες δηλώσεις του Πρωθυπουργού που από τη μια καλεί τους πιστοληπτικούς οίκους και τους οίκους αξιολόγησης να του δώσουν ανάσα, να δώσουν ανάσα στην ελληνική οικονομία και από την άλλη λέει ότι δεν μπορούμε να παρακολουθούμε αυτούς τους οίκους, οι οποίοι νομίζουν ότι μπορούν να ανεβάζουν και να κατεβάζουν κυβερνήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή ο χρόνος τελειώνει, η Νέα Δημοκρατία –και επειδή άκουσα πολλά λόγια κατά της Νέας Δημοκρατίας– και την αυτοκριτική της θα κάνει και έχει την υπευθυνότητα να αναλαμβάνει τις ευθύνες εκεί που της αναλογούν. Καλό είναι όμως, να ξέρετε ότι το δημόσιο χρέος είναι παιδί των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ. Καλό είναι να ξέρετε ότι ο υπερδωγκωμένος δημόσιος τομέας και ο υπερδιπλάσιασμός των δημοσίων υπαλλήλων είναι αποτέλεσμα των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, που αντιμετώπισαν τον δημόσιο τομέα σαν την θεραπευτική των δικών τους κομματικών κελυσομάτων, των δικών τους πελατειακών αιτημάτων.

Εάν θέλετε να μιλήσουμε για το παρελθόν, εμείς είμαστε ανά πάσα στιγμή έτοιμοι.

Αυτό που απαιτεί, όμως, ο ελληνικός λαός από όλους μας είναι να κοιτάξουμε τις μεγάλες προκλήσεις του παρόντος και του μέλλοντος χρόνου.

Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Αντώνης Σαμαράς,

εξαθάρισε: Εκεί που κάνετε το καλό για τον τόπο και σας καλούμε να προχωρήσετε άμεσα στην εκπόνηση εθνικού σχεδίου εξόδου της χώρας από την κρίση, θα είμαστε δίπλα, σύμμαχοι, συμπαραστάτες. Εκεί, όμως, που λάμπετε με την απραξία, με την ατολμία και την αδράνειά σας, θα μας βρείτε απέναντι. Εκεί που πράττετε με τρόπο λανθασμένο, θα μας βρείτε να σας ασκούμε κριτική.

Η Νέα Δημοκρατία ομιλεί τη γλώσσα της αλήθειας και σας προτρέπει να ακολουθήσετε το δρόμο του εθνικού συμφέροντος και της συναίνεσης.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Χρήστος Αηδονής, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Δράμας, για επτά λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θεωρώ ότι είναι τύχη πραγματικά να ακολουθώ μετά τον κ. Παναγιωτόπουλο. Αλλά για να είστε δίπλα μας, κύριε Παναγιωτόπουλε, πρέπει να βλέπουμε τα ίδια πράγματα. Και είναι αλήθεια ότι στις διαπιστώσεις που ακούσαμε πριν από λίγο από εσάς, η εικόνα και η οπτική που έχει ο καθένας από εμάς είναι τελείως διαφορετική.

Εμείς παρακολουθήσαμε, λοιπόν, έναν σεμνό Υπουργό Οικονομίας να τολμάει να καταθέτει την αλήθεια στον ελληνικό λαό και εσείς είδατε έναν άνθρωπο ο οποίος προκάλεσε θυμωδία. Εκ των πραγμάτων καταλαβαίνετε ότι όταν και εφόσον υπάρχει πολιτική σκοπιμότητα, δεν μπορείτε να είστε δίπλα μας. Και δεν μπορείτε να είστε δίπλα μας γιατί δεν το θέλετε να είστε δίπλα μας.

Επίσης μας κατηγορήσατε ότι εδώ πέρα προσπαθούμε να κάνουμε επικοινωνιακά τεχνάσματα. Μα, πεντέμισι χρόνια η σχολή Ρουσόπουλου έβγαλε σπουδαία παιδιά, πυροτεχνήματα, βαρελότα και στρακαστρούκες. Τίποτα άλλο δεν είδε η ελληνική κοινωνία αυτά τα χρόνια. Μας κατηγορείτε ότι δεν έχουμε σχέδιο. Ποιο σχέδιο; Αυτό που εσείς είχατε;

Σήμερα η ελληνική οικονομία είναι μέσα σε έναν πραγματικό εφιάλη. Υπάρχει ένας δημοσιονομικός εκτροχασμός, ο οποίος οφείλεται στις δικές σας πολιτικές, πουθενά αλλού. Τριακόσια δέκα δισεκατομμύρια ευρώ είναι το δημόσιο χρέος, το έλλειμμα είναι 12,7%, δηλαδή, 30.000.000.000, οι τόκοι χρέους είναι 13.000.000.000 ευρώ περίπου, τα ετήσια χρεολύσια είναι κοντά στα 26.000.000.000 με 28.000.000.000 ευρώ και η ανάπτυξη έχει αρνητικό πρόσημο.

Ποιο σχέδιο έφερε τη χώρα εδώ; Το δικό σας σχέδιο. Και είναι δυνατόν σήμερα να βγαίνετε στο βήμα και να μας εγκαλείτε σε τάξη και να προσπαθείτε να πείτε ότι εμείς εδώ προσπαθούμε να κοροϊδέψουμε και να αποπλανήσουμε τον ελληνικό λαό; Ότι δεν έχουμε σχέδιο να βγάλουμε τη χώρα από το αδιέξοδο; Και πιστεύετε ότι αυτά τα επιχειρήματα μπορούν να πείσουν τον καθένα;

Θα ήθελα να σας θυμίσω και κάτι άλλο. Είσατε πολύ παλιός και θυμάστε καλά. Το 1993 συνέβη στη χώρα περίπου το ίδιο πράγμα. Παραδώσατε τότε μία οικονομία σχεδόν κατεστραμμένη, με ένα τεράστιο δημόσιο χρέος, με ένα τεράστιο έλλειμμα. Υπήρχε ένας πληθωρισμός ο οποίος είχε γονατίσει το οικογενειακό εισόδημα, όπως επίσης υπήρχε ένα αρνητικό πρόσημο ανάπτυξης. Ο κ. Μητσotάκης ήταν εκείνος ο οποίος εγκατέλειψε τη χώρα τότε, με εκείνα τα οικονομικά δεδομένα.

Τότε η χώρα, όταν και εφόσον αναλάβαμε εμείς τη διακυβέρνηση, ξανασήκωσε το ανάστημά της. Μπορέσαμε και χτίσαμε μία Ελλάδα της ανάπτυξης, της ευημερίας, της προόδου και έφθασε εδώ, κατέκτησε μία μεγάλη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και όλοι μιλάγανε για το μεγάλο θαύμα, για να έρθετε ξανά εσείς εδώ και να μας οδηγήσετε πού; Σε αυτήν την κατάσταση που πριν από λίγο περιγράψαμε.

Και εδώ πέρα προκύπτουν μερικά ερωτήματα, τα οποία έβαλε και ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος. Προσπαθείτε να κρυφτείτε πίσω από την υπόθεση που έχει να κάνει με την παγκόσμια κρίση. Θα σας ρωτήσω, λοιπόν: Η απογραφή εξελίχθηκε ως μία ανίατη πληγή επιτήρησης; Εξέθεσε ανεπανόρθωτα τη χώρα; Ακύρωσε πολυετείς προσπάθειες; Ήταν επιλογή που την επέ-

βαλε η παγκόσμια κρίση; Ή ήταν μία κομματική επιλογή, η οποία προσπαθούσε να ακυρώσει μεγάλες προσπάθειες;

Το ότι πραγματικά ανακαλύψατε μία αλχημιστική λογιστική, που με δημιουργικές και λογιστικές στατιστικές, με μαγειρέματα αριθμών και στοιχείων παραπλάνησε τους Έλληνες, αλλά και τους εταίρους μας, αποδόμησε την εντιμότητά μας, προσάπτοντας σε μας το στίγμα της αναξιοπιστίας, ήταν επιλογή και αποτέλεσμα της παγκόσμιας κρίσης;

Πέντε προϋπολογισμούς καταθέσατε. Πέντε! Ξέρετε τι μπορούσε να πει ο ελληνικός λαός; Ότι πραγματικά μπαίνετε στο βιβλίο εκδόσεων του Τσελεμεντέ.

Τον έχετε ξεπεράσει και ξέρετε γιατί; Στον τελευταίο προϋπολογισμό μας μιλήσατε εδώ μέσα και μας είπατε ότι θα είναι λίγο πιο κάτω από το 3% το έλλειμμα. Ηχούν οι ήχοι στα αυτιά όσων συμμετείχαν στο προηγούμενο Κοινοβούλιο.

Ήρθατε στο πρόγραμμα σταθερότητας και μας είπατε 3,7%. Λίγο πριν τις εκλογές μας είπατε 6%. Ο Προβόπουλος μας είπε 8% και πλέον, 10%, 12,7%. Αυτά ήταν αποτελέσματα της παγκόσμιας κρίσης; Το ότι μειώθηκαν οι φορολογικοί συντελεστές για τις ανώνυμες εταιρείες, που έφερναν έσοδα στο δημόσιο 1.000.000.000 ευρώ κάθε χρόνο, η παγκόσμια κρίση σας το επέβαλε αυτό το πράγμα; Οι πολιτικές που οδήγησαν στην κατάρρευση των εσόδων με την κατάργηση των ελεγκτικών μηχανισμών ήταν κάποιοι Θεοί Ευαγγέλιο; Το βρήκατε πουθενά σε καμία παγκόσμια κρίση το ότι υπήρχαν απαντώντες ρυθμίσεις σε μεγαλοφειλέτες του δημοσίου, ότι υπήρχε γιγάντωση της φοροδιαφυγής, της διαφθοράς, των καρτέλ, της αισχροκέρδειας, της παραοικονομίας, της αποδόμησης του κοινωνικού ιστού, ήταν οδηγία της παγκόσμιας κρίσης; Το ότι υπήρχε σύσταση νέων φορέων -και είδαμε μεγάλες επιτροπές, ομάδες εργασίας να κοστίζουν 1.000.000.000 ευρώ στο φορολογούμενο- ήταν κάποια οδηγία; Το ότι υπήρχαν χιλιάδες προσλήψεις στο δημόσιο και, ναι, το διογκώσατε με την κομματική σας πολιτική και δημιουργήσατε τεράστια κόστη, ήταν οδηγίες κάποιοι;

Θα μπορούσα να μιλάω μία ώρα για όλα αυτά, για τις τεράστιες οδηγίες της παγκόσμιας κρίσης, η οποία σας έδωσε αυτήν την πολιτική και μας οδήγησε, δυστυχώς, σε αυτά τα τεράστια αδιέξοδα.

Πρέπει, επιτέλους, για να έχει ο διάλογος σημασία, να αποδεχόμαστε την κοινή λογική. Έχει ή δεν έχει, η χώρα πρόβλημα; Να ξεκινήσουμε από κει και να σας χαρίσουμε, όπως λέει στο χωριό μου ένας φίλος μου, αυτό που θέλετε.

Και 10% να είναι το έλλειμμα, λοιπόν, ποιος το έφθασε εκεί; Ποιος το πήγε εκεί πέρα; Μόνο του; Δεν ήταν αποτέλεσμα πολιτικών; Αποτέλεσμα δικών σας πολιτικών ήταν, δεν ήταν πολιτικών της παγκόσμιας κρίσης, εσείς οδήγησατε τη χώρα εδώ. Αυτά είναι τα αποτελέσματά σας. Και μην προσπαθείτε να μας πείσετε με κάποιους πίνακες ότι «ξέρετε κάτι, το έλλειμμα είναι έτσι και το έλλειμμα είναι αλλιώς», κανείς δεν σας πιστεύει και δεν σας πίστεψε και ο ελληνικός λαός.

Δυστυχώς, ο χρόνος τελειώνει και θα προσπαθήσω να κλείσω και να πω ότι χρειάζονται σήμερα γενναίες αποφάσεις και επιλογές και αδίκησα την υπόθεση του προϋπολογισμού, γιατί έπρεπε να μιλήσω γι' αυτόν. Είναι ένας προϋπολογισμός, όμως, ο οποίος τολμάει να αποδώσει δικαιοσύνη, να δώσει πραγματικά στους αγρότες, στους συνταξιούχους, σε αυτούς οι οποίοι είναι ασθενέστεροι και να τους πει ότι είμαστε εδώ και ενδιαφερόμαστε για τα προβλήματά σας.

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο και να τελειώσω μ' αυτό. Εδώ δεν αρκεί μόνο η υπόθεση ενός προϋπολογισμού, κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης, εδώ πρέπει να γίνουν ρήξεις και συγκρούσεις με τεράστια συμφέροντα. Το κόστος υγείας, το οποίο υπάρχει αυτήν τη στιγμή στην κατανάλωση υλικών είναι απίστευτο. Τέσσερις φορές παραπάνω είναι τα υλικά τα οποία χρησιμοποιούνται στη χώρα μας έναντι των υπολοίπων ευρωπαϊκών χωρών. Ένα θα πω μόνο: Στην καρδιοχειρουργική, λοιπόν, το stent στοιχίζει 2.500 ευρώ, ενώ στη Κύπρο και στη Γερμανία 600 ευρώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κύριε Αηδόνη, δεν

έχετε περιθώριο, σας παρακαλώ τελειώνετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτά πρέπει να διορθωθούν και για να διορθωθούν, πρέπει να σταματήσει η πλάκα με τις φαρμακοβιομηχανίες, οι οποίες κάνουν χίλια συνέδρια στη χώρα μας, όταν στην Αμερική γίνονται δέκα. Αυτά πρέπει να κλείσουν τώρα και πρέπει να κλείσουν από τη δική μας πολιτική. Και θα κλείσουν, γιατί είμαστε αποφασισμένοι να συγκρουστούμε με συμφέροντα και να υπερασπίσουμε το δικαίωμα του ελληνικού λαού να ζει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής Β' Αθηνών του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Νικόλαος Παπακωνσταντίνου.

Έχετε το λόγο για επτά λεπτά, κύριε Παπακωνσταντίνου.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οι χαρακτηρισμοί που δίνουν οι εκπρόσωποι του ΠΑΣΟΚ περί ερασιτεχνισμού, τσαπατσουλιάς, ασχετοσύνης, ανίκανης, είτε διεφθαρμένης διαχείρισης, προχειρότητας, απραξίας και ραθυμίας για τους αξιωματούχους της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας είναι αποπροσανατολιστικοί και κυρίως δεν εξηγούν τίποτα. Ακριβέστερα αποκρύπτουν, συσκοτίζουν, κρατούν αθέατα τα κριτήρια της πολιτικής πρακτικής της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Φαίνεται ότι το ΠΑΣΟΚ έχει ζωτικό συμφέρον να μην εστιαστεί η προσοχή και ο συλλογισμός των εργαζομένων, των βιοπαλαιστών και του λαού συνολικά στα κριτήρια που εφαρμόστηκαν και διαπότισαν την κυβερνητική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, γιατί τα κριτήρια αυτά έχουν όνομα, δυστυχώς για το ΠΑΣΟΚ, και ταυτοποιούν και τη δική του πολιτική.

Είναι τα κριτήρια στήριξης της ανταγωνιστικότητας, ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας, θωράκισης της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, γιγάντωσης της ανταποδοτικότητας με την πρόσθετη αφαίμαξη του εργατικού και λαϊκού εισοδήματος. Δηλαδή, πρόκειται για τα άγια των αγίων της στρατηγικής της Λισαβόνας στην αντιμετώπιση και της οικονομικής κρίσης.

Ακριβώς έτσι αποπροσανατολιστικά λειτουργούν και αθώωνουν, εξωραίζουν τα χαρακτηριστικά της καπιταλιστικής ανάπτυξης της πρόσφατης δεκαετιας άλλου χαρακτηρισμού όπως «ασύδοτος χρηματοπιστωτικός καπιταλισμός», «βλαχομπαρόκ του ελληνικού καπιταλισμού», που μας είπε ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ, «ελαττωματικό μοντέλο του ελληνικού καπιταλισμού». που μας είπε ο ΛΑΟΣ.

Κεντρική φροντίδα και αγωνία της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ είναι να προσδώσει ηθικό και κοινωνικό κύρος στην τραυματισμένη στα μάτια του λαού αξιοπιστία της αντιλαϊκής πολιτικής, μίας πολιτικής που αντιστοιχεί στις αξιώσεις του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων, του Εμπορικού Βιομηχανικού Επιμελητηρίου της Αθήνας και είναι κοινά επεξεργασμένη και εφαρμοζόμενη από όλες τις κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κεντροδεξιές, κεντρώες, κεντροαριστερές.

Στόχος των ηγετών του ΠΑΣΟΚ είναι να αιχμαλωτιστούν οι λαϊκές αγωνίες και ανησυχίες στη φενάκη και στην ψευδαίσθηση ενός εξαγνισμένου οραματικού ρόλου της κυρίαρχης βιομηχανικής, εμπορικής, τραπεζικής τάξης με το όχημα της πατριωτικής και εθνικής συστράτευσης και το μεζέ των πράσινων μπίζνες.

Ας κοιτάξουμε τα πράγματα πιο κοντά. Το βασικό δόγμα, η πυξίδα της οικονομικής πολιτικής όλων των κυβερνήσεων της τελευταίας δεκαετιας από το 1995 τουλάχιστον και μετά και της σημερινής Κυβέρνησης για να φυλακίσουν τη σκέψη και τη δράση του λαού είναι ότι: αν παραμένουν ουσιαστικά καθηλωμένοι οι μισθοί και οι συντάξεις, αν ψαλιδίζονται, περιορίζονται, τσαλακώνονται τα οικονομικά ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων και υποτάσσονται στις ανάγκες θωράκισης της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων, αν οι εργαζόμενοι ανεχθούν να τσαλαπατιούνται από το ποδοβολητό της ανταγωνιστικότητας μεταξύ των καπιταλιστικών επιχειρήσεων, αν οι λαϊκές ανάγκες στραγγιστούν στο βωμό ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας, τότε το κράτος θα συγκεντρώσει χρήματα και επιδοτώντας, επιχορηγώντας, εγγυοδοτώντας, νομο-

θετώντας, κατευθύνοντας και προσανατολίζοντας τους καπιταλιστές θα τους αναγκάσει, θα τους πείσει να επενδύσουν παραγωγικά, να ανοίξουν οι δουλειές, να προσλάβουν εργάτες, να δουλέψουν οι εργάτες, να μειωθεί η ανεργία, να παραχθεί καινούργιος πλούτος, να αυξηθεί σταθερά το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν και μετά το κράτος, το κράτος του δικαίου, του ορθού λόγου –ναι, ναι, το λένε και έτσι- το κοινωνικό κράτος θα αναδιανείμει περίπου ισομερώς, άδολα, ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις τον παραγμένο κοινωνικό πλούτο και όλοι μαζί θα βαδίσουμε βαθμιαία στο δρόμο της κοινωνικής ευημερίας με την Ενωμένη Ευρώπη!

Η πραγματικότητα, όμως, των τελευταίων δεκαπέντε χρόνων και πριν την κρίση είναι πεισματάρια και αποκαλυπτική. Ψηφίστηκαν εκατοντάδες νόμοι από τη Βουλή, πολυνομία τους χαρακτήριζε και ο Πρόεδρος της Βουλής. Το Ακαθάριστο Εθνικό Προϊόν αυξήθηκε κατά 60% περίπου τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια και με ρυθμούς και 3% και 4,5% ετησίως. Ακόμα και πριν την οικονομική κρίση αλλά και με το ξέσπασμά της έχουμε εκτίναξη των κερδών σε μυθικά επίπεδα. Κι εδώ «ποιούν τη νήσσα» τα στελέχη και οι εκπρόσωποι του ΠΑΣΟΚ και στελέχη της Νέας Δημοκρατίας. Και ταυτόχρονα τα ίδια χρόνια και το 1997 και το 1999 και το 2001 και το 2003 και το 2005 και το 2008 είχαμε εννιάκόσιες σαράντα χιλιάδες λαϊκά και εργατικά νοικοκυριά που εκτιναχθήκαν το 2008 στο ένα εκατομμύριο εκατόν πενήντα χιλιάδες που παραπαίουν στα όρια φτώχειας και κάτω από αυτό, και άλλο ενάμισι εκατομμύριο λαϊκά νοικοκυριά που χοροπηδάνε λίγο πιο πάνω από το στατιστικό όριο της φτώχειας! Στατιστικό όριο της φτώχειας είναι 6.000 ευρώ ανά άτομο ετησίως.

Συμπέρασμα: Η καπιταλιστική ανάπτυξη κουβαλάει οργανικά μέσα της τη φτώχεια, την ανέχεια, τη λαϊκή δυστυχία, όπως το σύννεφο κουβαλάει τη βροχή. Η εκτίναξη της κερδοφορίας -η πείρα το δείχνει- κουβαλάει μέσα της το σπόρο της σύσπασης της κοινωνικής παραγωγής όπως το μαυροπούλι που προαναγγέλλει την καταιγίδα!

Ας δούμε μπροστά μας ποιες οικονομικές σχέσεις, τι νομοθέτησαν και πολιτικά υλοποίησαν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας:

Πρώτον, οι επιχειρηματικοί όμιλοι, οι μεγαλοχονδρέμποροι, οι μεγαλοεισαγωγείς, οι μεγαλοκατασκευαστές και οι βιομήχανοι για να διατηρήσουν και να αυξήσουν την οικονομική τους δύναμη παίρνουν παραγγελίες –παρακαλώ-από το δημόσιο, δρόμους, γέφυρες, σχολεία, προμήθειες, κτηριακές υποδομές, υπολογιστικά προγράμματα κ.ο.κ..

Δεύτερον, για να βάλουν μπρος τις μηχανές, για να ανακαινίσουν και να διευρύνουν τις εργοστασιακές εγκαταστάσεις τα εργοτάξια που έχουν στην κατοχή τους, αντί για δικά τους κεφάλαια «ταϊζονται» από κάθε λογής επιχορηγήσεις, επιδοτήσεις, χρηματοδοτήσεις, φοροαπαλλαγές που προνοούν το δοσμένο κράτος και οι θεσμοί του. Ταυτόχρονα για να έχουν επαρκή κεφάλαια κίνησης πάλι το κράτος και οι ποικιλότρομοι θεσμοί του εξασφαλίζουν την κρατική εγγύηση για τραπεζικά δάνεια που συχνά οι γνωστοί μας επενδυτές ξεχνούν να αποπληρώνουν. Μόνο το 2009 έχουμε είκοσι τρία δισεκατομμύρια κρατικές εγγυήσεις για επιχειρηματικά δάνεια. Για να πληρώσουν τη μισθοδοσία στην εργατική δύναμη που απασχολούν και στο μεταξύ «αρμέγουν» τις βιομηχανικές μονάδες που κατέχουν, «ξεκοκαλίζουν» τα κυβερνητικά κονδύλια περί ενίσχυσης της απασχόλησης, «αντιμετώπισης της ανεργίας», «ανάπτυξης της επιχειρηματικότητας», «ενεργού γήρανσης». Για να πληρώσουν τις ασφαλιστικές εισφορές έχουν στη διάθεσή τους κατά περίπτωση πασοκικά ή νεοδημοκρατικά προγράμματα, αλλά πάντα ευρωενωσιακά που προβλέπουν τη χρηματοδότηση είτε τη ρύθμιση των ασφαλιστικών εισφορών. Για να έχουν ανταγωνιστικότητα στα εμπορεύματα που προωθούν στις αγορές, απαλλάσσονται και δεν πληρώνουν φόρους, τέλη, δασμούς, αξιοποιώντας νόμους και ευεργετικές ρυθμίσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κύριε συνάδελφε, έχει τελειώσει ο χρόνος σας. Ολοκληρώστε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ: Συμπέρασμα: Για την κυρίαρχη κοινωνικοοικονομική τάξη υπάρχει η θεία πρόνοια. Είναι το κράτος, το κράτος της. Το δοσμένο κράτος, το κράτος που έχουμε μπροστά μας δεν είναι το κράτος των εργατών και βιοπαλαιστών Ελλήνων, δεν είναι το κράτος που νοιάζεται για τον επαγγελματιοβιοτέχνη, ούτε που συμπάσχει με τα βάσανα του μικροϊδιοκτήτη ζωμάχου του κάμπου. Είναι το κράτος-επιτελάρχης των επιχειρηματικών ομίλων, ο «δραγουμάνος» της κερδοφορίας τους, ο επιτηρητής που περιφρουρεί τους μεγαλομετόχους των μεγάλων καπιταλιστικών επιχειρήσεων, αυτών των σφετεριστών του κοινωνικού πλούτου, τους εκμεταλλευτές της ανθρώπινης εργασίας που είναι συν τοις άλλοις και άεργοι «κηφήνες».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε τον κ. Παπακωνσταντίνου.

Το λόγο έχει για επτά λεπτά ο κ. Αθανάσιος Αλευράς, Βουλευτής Α' Αθηνών του ΠΑΣΟΚ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Πρώτον: Αυτό για το οποίο θα έπρεπε να συζητάμε, αγαπητοί συνάδελφοι, στην πραγματικότητα θα ήταν ο τίτλος μιας χαμένης στους αιώνες ελληνικής τραγωδίας, μιας κρυμμένης ελληνικής τραγωδίας που ανακαλύφθηκε στις μέρες μας. Ο τίτλος αυτής της τραγωδίας για την οποία θα έπρεπε να συζητάμε ή για την οποία συζητάμε χωρίς να το ξέρουμε είναι «συγγνώμη» και είναι αυτός ο τίτλος, αυτή η λέξη την οποία θα έπρεπε να εκφωνήσουν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας στην Αίθουσα και σ' αυτή τη συζήτηση προκειμένου να συνεννοηθούν με τις υπόλοιπες πολιτικές δυνάμεις και κυρίως με όλους τους Έλληνες πολίτες. Δυστυχώς αυτή είναι η πραγματικότητα. Αυτή η συγγνώμη είναι που δεν έχει εκφωνηθεί μέχρι σήμερα από κανέναν στο κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αυτή η συγγνώμη είναι που δημιουργεί πολιτικό έλλειμμα στο διάλογο σήμερα. Αυτή η συγγνώμη πρέπει να ακουστεί. Την έχουν ήδη προφέρει για λογαριασμό άλλων ξένοι αναλυτές όταν αναλύουν την τραγική κατάσταση της ελληνικής οικονομίας.

Δυστυχώς παρατηρώ με κατάπληξη τη νέα ηγεσία της Νέας Δημοκρατίας να ακολουθεί παλιούς δρόμους και παλιές συνταγές. Μέσα σε λίγους μήνες ο νέος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας ανακάλυψε μια συνταγή και μας την προτείνει για να αντιμετωπίσουμε και να «θεραπεύσουμε» το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας, όταν ο ίδιος ως στέλεχος μίας κυβέρνησης η οποία οδήγησε τη χώρα εδώ που την οδήγησε δεν είχε το θάρρος ή το σθένος να προτείνει αυτήν τη συνταγή στο πλαίσιο μιας κυβέρνησης στην οποία συμμετείχε. Τώρα ως Αρχηγός μίας Αντιπολίτευσης ανακάλυψε λοιπόν αυτήν τη μαγική συνταγή για να βγούμε από το δημοσιονομικό αδιέξοδο και μας την προτείνει.

Δεύτερον: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δημοσιονομικό πρόβλημα είναι οξύ. Δεν ανήκω σε εκείνους οι οποίοι πιστεύουν ότι με λίγο «πασπάλισμα» στα δημοσιονομικά στοιχεία μπορούμε να κρύψουμε την πραγματικότητα. Αντίθετα πιστεύω ότι χρειάζεται να μιλήσουμε με ειλικρίνεια στον ελληνικό λαό για τις πραγματικές διαστάσεις του προβλήματος και χωρίς συνθηματολογίες, χωρίς περιττές ιδεοληψίες να προσπαθήσουμε να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα κοιτάζοντας τους αριθμούς και όχι τα προτάγματα και τα συνθήματα.

Θέλω να δώσω ορισμένα στοιχεία, νούμερα από τα οποία νομίζω ο καθένας μπορεί να βγάλει τα συμπεράσματά του. Και θέλω να το κάνω αυτό γιατί στα αρκετά χρόνια που βρίσκομαι σε αυτήν την Αίθουσα –μαζί με άλλους συναδέλφους που έχω τη χαρά να βλέπω απόψε εδώ- πρέπει να πω ότι έχω ακούσει σε όλες αυτές τις συζητήσεις επάνω στον προϋπολογισμό αναλύσεις επί αναλύσεων, τοποθετήσεις επί τοποθετήσεων οι οποίες σπανίως διεκδικούσαν την ακρίβεια της επαλήθευσής τους στο χρόνο.

Εάν δείτε τι λεγόταν πριν από έναν χρόνο, για παράδειγμα, στις αντιπολιτικές τοποθετήσεις συναδέλφων στον προϋπολογισμό, θα εκπλαγείτε.

Θέλω, λοιπόν, να είμαι σαφής. Ο στόχος του προϋπολογισμού, τον οποίον κατέθεσε η Κυβέρνηση για το 2010, είναι να φθάσουμε σε ένα δημόσιο έλλειμμα 23.000.000.000 ευρώ από 30.000.000.000 ευρώ που μας το παρέδωσε η προηγούμενη κυβέρνηση. Είκοσι τρία δισεκατομμύρια ευρώ και να είμαστε ευχαριστημένοι!

Καταλαβαίνει κανείς ότι εάν ο στόχος με τα σημερινά μεγέθη, είναι να οδηγήσουμε το έλλειμμα στο 3%, που σημαίνει, περίπου, στα 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ, μας χωρίζει μία απόσταση από τα 23.000.000.000 μέχρι τα 7,5 δισεκατομμύρια ευρώ άλλα 16.000.000.000 ευρώ. Και το ερώτημα είναι πού θα βρεθούν.

Και κάνω αυτό το ερώτημα, διότι οι δαπάνες που έχουμε μπροστά μας αυτήν τη στιγμή, είναι δυστυχώς τελείως ανελαστικές. Το 45,5% των εσόδων μας πηγαίνει στους μισθούς. Το 20% πηγαίνει στο ασφαλιστικό σύστημα και στην κοινωνική προστασία. Το 11,3% των εσόδων μας πηγαίνουν στις λειτουργικές δαπάνες δημοσίων επιχειρήσεων. Το 22,6% στους τόκους. Το 17,9% για να κάνουμε επενδύσεις και τα 19.000.000.000 ευρώ στα χρεολύσια τα οποία δεν μπαίνουν στον λογαριασμό του ελλείμματος. Τι κάνουμε, λοιπόν;

Το στοιχείο του προϋπολογισμού –θέλω να είμαι ειλικρινής– είναι δύσκολο. Και θα προτιμούσα να είναι προϋπολογισμός δωδεκατημορίων, έτσι ώστε να έχουμε την άνεση να συζητήσουμε για ένα πρόγραμμα τριετούς σύγκλισης και σταθεροποίησης, αυτό το οποίο θα έρθει τον Ιανουάριο.

Και είναι δύσκολο το στοιχείο του προϋπολογισμού για τους δύο εξής απλούς λόγους τους οποίους θα αναφέρω:

Πρώτον, διότι αντίθετα από την τάση οκτώ ετών που έχουμε στην πατρίδα μας, τάση η οποία είναι οι δαπάνες για το ασφαλιστικό σύστημα να είναι έντονα αυξητικές, ο προϋπολογισμός τον οποίο συζητάμε προβλέπει ότι οι δαπάνες, οι επιχορηγήσεις στο ασφαλιστικό σύστημα, θα μειωθούν κατά 1,6 δισεκατομμύριο ευρώ. Το καλόπιστο ερώτημα είναι: Θα το επιτύχουμε αυτό όταν μετά από οκτώ χρόνια έχουμε συνεχή αυξητική τάση;

Το πολιτικό πρόβλημα το οποίο έχει να αντιμετωπίσει το σύστημα της πατρίδας μας είναι το εξής: Οι δαπάνες για αποδοχές και οι συντάξεις του δημοσίου, από 13,18 δισεκατομμύρια ευρώ το 2001 έχει εκτοξευθεί στα 25,5 δισεκατομμύρια ευρώ το 2009. Αυτή η τρομακτική αύξηση, ο σχεδόν διπλασιασμός των δαπανών, πρέπει να αντιμετωπισθεί.

Το ίδιο έχουν εκτοξευθεί οι δαπάνες, και ακόμη χειρότερα οι δαπάνες στις επιχορηγήσεις των ασφαλιστικών ταμείων. Από 3,7 δισεκατομμύρια ευρώ το 2001, σε 13,6 δισεκατομμύρια ευρώ το 2009. Τι θα γίνει; Πού θα φτάσει αυτή η κατάσταση;

Θεωρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι πρέπει να είμαστε ειλικρινείς με τους πολίτες οι οποίοι μας ακούν. Και πρέπει να αναζητήσουμε μία στόχευση την οποία έδωσε ο Πρωθυπουργός με την τοποθέτησή του στο Ζάππειο, που ήταν ένα περίγραμμα ολοκληρωμένης πολιτικής για τις μεγάλες θεσμικές αλλαγές που έχει ανάγκη η χώρα.

Θα πουν ορισμένοι -και ακούσαμε και από το ΚΚΕ και από άλλες πολιτικές δυνάμεις- να πληρώσουμε την κοινωνική πολιτική με τα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων. Θα παρατηρήσω, όμως, ότι το 2007 τα φορολογητέα κέρδη όλων των επιχειρήσεων ήταν 17.000.000.000 ευρώ. Ακόμη και εάν εθνικοποιούσαμε, κρατικοποιούσαμε όλα τα κέρδη μιας χρονιάς, πολύ φοβάμαι ότι το έλλειμμα δεν θα το αντιμετωπίζαμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Με αυτές τις παρατηρήσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επισημάνω ότι το δημοσιονομικό πρόβλημα δεν είναι απλώς μία φωτογραφία των λογιστικών μεγεθών της ελληνικής οικονομίας. Είναι πρόβλημα ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας. Και ως πρόβλημα ανταγωνιστικότητας απαιτεί μεγάλες μεταρρυθμίσεις. Και αυτές τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις –που εξήγγειλε ο Πρωθυπουργός– έχουμε χρέος να υλοποιήσουμε.

Και πιστεύω ότι από την υλοποίηση αυτών των μεταρρυθμίσεων και την ταχύτητα, κυρίως, με την οποία θα υλοποιηθούν, θα κριθεί εάν ο προϋπολογισμός για τον οποίο συζητάμε και ψηφίζουμε, θα είναι ένας προϋπολογισμός ο οποίος θα επιτύχει ή ένας προϋπολογισμός ο οποίος θα έχει τη μοίρα πολλών προηγούμενων.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας ευχαριστούμε, κύριε Αλευρά.

Το λόγο τώρα έχει η κ. Ελισσάβητ Βόζεμπεργκ, Βουλευτής Α' Αθηνών της Νέας Δημοκρατίας, για επτά λεπτά.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ (ΕΛΙΖΑ) ΒΟΖΕΜΠΕΡΓΚ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του προϋπολογισμού συνιστά μία κορυφαία κοινοβουλευτική διαδικασία, όχι μόνο γιατί ο προϋπολογισμός αντικατοπτρίζει την οικονομική φιλοσοφία της εκάστοτε κυβέρνησης αλλά κυρίως γιατί αντανακλά το γενικότερο πολιτικό πλαίσιο μέσα στο οποίο εκείνη προτίθεται να κινηθεί.

Κατά γενική ομολογία η πρόσφατη σημαντική επιδείνωση των οικονομικών μεγεθών της χώρας μας οφείλεται αφ' ενός μεν στην πρωτοφανή διεθνή οικονομική κρίση και αφ' ετέρου στις εγγενείς αδυναμίες της ελληνικής οικονομίας, τις παθογένειες, τις οποίες, αγαπητοί συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, φαίνεται να ξεχνάτε. Παίρνω αφορμή από τα λόγια του συναδέλφου κ. Αλευρά, ο οποίος ούτε λίγο ούτε πολύ μας είπε ότι πρέπει να ζητήσουμε συγγνώμη, ότι αντιμετωπίζουμε μία τραγωδία που υποτίθεται ότι δεν υπήρχε. Ήταν υγιής η οικονομία μέχρι το 2004, όταν η Νέα Δημοκρατία ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας και τα δεινά άρχισαν μετά.

Η πραγματικότητα είναι ότι η Νέα Δημοκρατία κληρονόμησε από τη μακροχρόνια διακυβέρνησή σας, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, δυσθεώρητα ελλείμματα, σοβαρές μακροοικονομικές ανισορροπίες, χρόνια διαρθρωτικά προβλήματα και πολλές εγγενείς παθογένειες, που δυσχέραναν το έργο της σε μεγάλο βαθμό. Ήρθαμε αντιμέτωποι με ένα πραγματικό δημοσιονομικό εκτροχιασμό, αφού το δημόσιο έλλειμμα ήταν 7,9%, το δημόσιο χρέος 109% επί του ΑΕΠ και η ανεργία κάλυπτε στο 11,3%.

Παρά ταύτα η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με ήπια δημοσιονομική προσαρμογή πέτυχε τον περιορισμό της σπατάλης και το νοικοκύρεμα της οικονομίας, γεγονός που οδήγησε στην άρση της επιτήρησης από την Ευρωπαϊκή Ένωση τον Ιούνιο του 2007, για να μην ξεχνάμε την ιστορία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Όμως, στη συνέχεια η πρωτοφανής διεθνής οικονομική κρίση, την οποία δεν έχετε δικαίωμα να αγνοείτε, αφού γνωρίζετε ότι κλονίσει ισχυρές οικονομικά χώρες, κατέρρευσαν οικονομικοί κολοσσοί –και αυτά είναι πραγματικά γεγονότα– δεν ήταν δυνατόν να αφήσει και τη χώρα μας ανεπηρέαστη. Έτσι, φθάσαμε στη σημερινή κατάσταση και περιμέναμε όλοι η κατάθεση του προϋπολογισμού του 2010 να είναι το πρώτο δείγμα γραφής της Κυβέρνησης, που θα οδηγούσε τη χώρα στην έξοδο από την κρίση.

Μας γεμίσατε συναισθήματα αρνητικά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, που είναι απόρροια της εμφανούς πρόθεσης αντί να νοικοκυρέψετε τα δημόσια οικονομικά της χώρας, να αναλίσκεστε σε μία προσπάθεια πλασματικής διόγκωσης του ελλείμματος που παραλάβατε το 2009, με απώτερο σκοπό να το εμφανίσετε μειωμένο κατά το επόμενο έτος. Με λογιστικές αλχημείες το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης εκτοξεύεται στο 13% αντί του ορθού 8,2% όπως εύστοχα με μαθηματικό τρόπο, με επιχειρήματα, με αναλυτικές καταστάσεις κατέθεσε ο γενικός εισηγητής μας κ. Κεφαλογιάννης.

Δυστυχώς, τα πρώτα δείγματα ανευθυνότητας και αναξιοπιστίας είχαν φανεί κατά την προεκλογική περίοδο, όπου σας θυμίζω ότι ο σημερινός Πρωθυπουργός, αλλά και τα κορυφαία στελέχη της Κυβέρνησης μιλούσαν για ύπαρξη χρημάτων. Και όταν τους αντιπείναμε αντιπολιτευτικά ότι όχι μόνο δεν υπάρχουν χρήματα αλλά εάν εννοείτε τα 30.000.000.000 ευρώ των ανεισπρακτών οφειλών του κράτους, αυτά οφείλονται κατά κύριο λόγο –τα ήμισυ τουλάχιστον– σε οφειλές του ίδιου του κράτους που δεν πρόκειται να εισπραχθούν, τα 8.000.000.000 ευρώ σε εταιρείες που έχουν κλείσει και επίσης δεν πρόκειται να εισπραχθούν και απομένει ένα ποσό περίπου 5.000.000.000 ευρώ, τα οποία ευχόμαστε να εισπράξατε, μας λέγατε ότι υπάρχουν χρήματα και δεν δεχόσασταν αυτό που σας αντιπείναμε και αυτό που αποδεικνύεται σήμερα, ότι προκειμένου να εξεύρετε χρήματα, ανεξάρτητα εάν θα τα χρησιμοποιήσετε στη σωστή κατεύθυνση, θα προβαίνατε σε μία άγρια φορολογία και σε έναν εξωτερικό δανεισμό.

Σε κάθε περίπτωση, η σημερινή Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γνώριζε εκ των προτέρων το ύψος του ελλείμματος. Και τούτο, διότι πάντοτε ανέπτυξε μία ρητορική που μιλούσε για διψήφιο έλλειμμα.

Αναφερόμενη στα κονδύλια της παιδείας, διότι ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας μου έκανε την τιμή να μου αναθέσει αυτόν τον τομέα ευθύνης, θα ήθελα να σας πω ότι πρωτίστως και κυρίως για τη Νέα Δημοκρατία έχει σημασία ο εθνικός χαρακτήρας. Και κακώς απαλείψατε το πρόσχημο «εθνική παιδεία και θρησκέυματα» και το διαφοροποιήσατε σε «διά βίου μάθηση».

Και τούτο το λέω, όχι γιατί ο χαρακτηρισμός «εθνικός», κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει ένα συμβολικό πρόσχημο, αλλά γιατί η παιδεία –το γνωρίζουμε όλοι– είναι εθνικό συμβόλαιο, η παιδεία αφορά στο μέλλον του τόπου μας και στο μέλλον της πατρίδας μας και θα έπρεπε ίσως οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ να παραδειγματιστούν από τις προηγμένες και εξαιρετικά εξελιγμένες στον τομέα της παιδείας χώρες –προηγμένες και οικονομικά– της Ευρώπης σήμερα, που έχουν βγει ή βγαίνουν από την ύφεση, την Αγγλία, τη Γαλλία και τη Γερμανία, που παρά τις διαφορετικές πολιτικοοικονομικές πορείες τους έχουν υποστηρίξει τον εθνικό χαρακτήρα ως προς την παιδεία.

Αναφορικά με τα κονδύλια για την παιδεία, θα ήθελα να πω ότι δεν είναι ακριβές αυτό το οποίο ισχυρίζεστε στον προϋπολογισμό, ότι έχουν αυξηθεί κατά 1.000.000.000 ευρώ –σας μιλάω με απόλυτους αριθμούς– διότι βλέπουμε ότι οι προβλεπόμενες πιστώσεις ανέρχονται σε 7.600.000.000 ευρώ έναντι του 7.100.000.000 ευρώ το 2009, είναι δηλαδή αυξημένες κατά μισό δισεκατομμύριο. Θα είμαστε δε ιδιαίτερα επιφυλακτικοί, γιατί υπάρχει η δυνατότητα τροποποιήσεως επί τα χείρω, δυστυχώς, κατά την πορεία επί του προϋπολογισμού προς αυτήν την κατεύθυνση. Και βεβαίως, δεν είναι συγκεκριμένο ούτε πώς ούτε με ποιον τρόπο θα διατεθούν αυτά τα κονδύλια και ίσως θα έπρεπε να συμπεριληφθεί –ελπίζω να συμπεριλαμβάνεται και εγώ να μην το έχω αντιληφθεί, αλλά σίγουρα δεν είναι σαφές γιατί διάβασα εννοείται όλο το σχέδιο– ότι αυτά τα κονδύλια περιλαμβάνουν και τις υλοποιούμενες από το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας προβλέψεις για τις οποίες όλοι έχετε συμφωνήσει.

Επίσης, θα έπρεπε να συμπεριλαμβάνεται και ένα κονδύλιο αντιμετώπισης των ζημιών των κτιριακών εγκαταστάσεων, που κάθε χρόνο καταστρέφονται από τους βανδάλους που καταχρώνται το άσυλο, ψευδεπίγραφο ή ουσιαστικό, για το οποίο ελπίζω να γίνει επιτέλους μία πολύ σημαντική και ουσιαστική συζήτηση και για το οποίο έχει πολύ σημαντικές θέσεις η Νέα Δημοκρατία.

Η Νέα Δημοκρατία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έκανε πάρα πολύ σημαντικό έργο στο οποίο δεν μπορώ να αναφερθώ, διότι δεν επαρκεί ο χρόνος. Αυτό το οποίο θα ήθελα να πω, τελειώνοντας αγαπητοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι η ελληνική οικονομία δεν έχει ανάγκη από αποτυχημένες συνταγές του παρελθόντος. Πέρα και πίσω από τους ψυχρούς αριθμούς του προϋπολογισμού υπάρχει ανέχεια, ανεργία και φτώχεια. Υπάρχουν άνθρωποι που βρίσκονται σε δύσκολη θέση και εμείς θα θέλαμε με όλη μας την καρδιά, γιατί είναι εθνική υπόθεση, με τον προϋπολογισμό αυτό να εγγυηθείτε την έξοδο της χώρας από την κρίση. Δεν το εγγυάστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο από τις αντιφάσεις, τόσο από τις ανακρίβειες, όσο και από τον πλασματικό χαρακτήρα που διαπνέει όλο το σχέδιο νόμου. Γι' αυτό και εμείς θα τον καταψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε την κ. Βόζεμπεργκ.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγιώτης Αντωνάκοπουλος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ Νομού Ηλείας.

Έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΑΝΤΩΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό είναι κατ' εξοχήν πολιτική συζήτηση. Στο κείμενο του προϋπολογισμού διατυπώνονται κατά απόλυτο τρόπο η ιδεολογία, οι αρχές και οι θέσεις κάθε κυβερνητικού κόμματος και βεβαίως, κατά τη συζήτηση αποκαλύπτονται και οι αρχές και οι θέσεις των

υπολοίπων κομμάτων.

Ο υπό συζήτηση προϋπολογισμός, σαφώς, μέσα από τους δείκτες είναι ένας προϋπολογισμός φιλολαϊκός και αναπτυξιακός. Ως παράδειγμα αναφέρω ορισμένους δείκτες, οι οποίοι πολλές φορές έχουν διατυπωθεί στην Αίθουσα αυτή: Αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, αύξηση του κονδυλίου για την παιδεία και την υγεία, αύξηση του κονδυλίου για τους αγρότες –όσον αφορά και την επιστροφή ΦΠΑ, αλλά και την αγροτική σύνταξη– αύξηση του επιδόματος ανεργίας, αύξηση του ποσού για προσλήψεις νοσηλευτικού προσωπικού.

Νομίζω ότι αυτές οι αλλαγές διαπιστώνουν πόσο διαφορετική ήταν η πολιτική που ακολούθησε η προηγούμενη κυβέρνηση.

Όμως, είναι προκλητική η στάση της Νέας Δημοκρατίας σε αυτήν εδώ την Αίθουσα, της Νέας Δημοκρατίας που πανηγυρικά λίγο πιο πριν απορρίφθηκε από τον ελληνικό λαό.

Διαφωνεί η Νέα Δημοκρατία με τον προϋπολογισμό και την ακολουθούμενη πολιτική της Κυβέρνησης. Βεβαίως, διαφωνούν και οι αγορές με τις οποίες αγορές διαφωνούν καταγεγραμμένα και οι λαοί της Ευρώπης. Και αυτό εμένα προσωπικά με κάνει ως μέλος του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κόμματος να αισθάνομαι μία ικανοποίηση, διότι εφόσον διαφωνούν αυτοί με μας, είμαστε σε έναν καλό δρόμο τουλάχιστον ιδεολογικό και πολιτικό, γιατί η μάχη δεν δίνεται μόνο σε τεχνοκρατικό επίπεδο, δίνεται και σε ιδεολογικό και πολιτικό επίπεδο. Και θα πρέπει να δούμε ποιοι είναι εκείνοι οι θεσμοί οι οποίοι διαμορφώνουν τις πολιτικές της οικονομίας και όχι απλά να ακολουθούμε μία οικονομική πολιτική «αφασική» σε σχέση με την ιδεολογία μας.

Διαφωνεί, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία και υπερθεματίζει για λύσεις-προτάσεις, τις οποίες δυστυχώς δεν μπόρεσε να εφαρμόσει, ενώ κυβερνούσε πέντε χρόνια. Και βεβαίως αυτό που μπόρεσε πέντε χρόνια ήταν να οδηγήσει δύο φορές τη χώρα σε επιτήρηση και συνεχώς να βγάζει πέντε συναπτούς προϋπολογισμούς ελλειμματικούς. Προφανώς, λοιπόν, τώρα κάποιο θαύμα έγινε και ανέντησε και έχει τη λύση. Νομίζω ότι δεν είναι σοβαρές πολιτικές συμπεριφορές αυτές.

Θυμίζει η Νέα Δημοκρατία τον θεράποντα ιατρό που παραλαμβάνει ένα χρόνιο ασθενή βεβαίως –γιατί ποτέ δεν είπαμε ότι η ελληνική οικονομία ήταν απόλυτα υγιής– και αφού τον κατήντησε σε μια οξεία φάση, τον έστειλε στην εντατική, αναλαμβάνει άλλους θεράπων ιατρούς και τι κάνει; Πηγαίνει από την πίσω πόρτα στους συγγενείς, να συκοφαντεί τη νέα θεραπεία.

Νομίζω ότι θα μπορούσε να είναι και τραγωδία το έργο αυτό, αλλά λιγάκι για να γλυκάνουμε τους Έλληνες πολίτες, θα μπορούσε να είναι και κωμωδία.

Ο καλύτερος προϋπολογισμός σχετικά με τις συνθήκες στις οποίες σήμερα ζούμε και αποφασίζουμε, νομίζω ότι είναι ο προϋπολογισμός που κατατίθεται. Δεν θα μπορούσε να είναι καλύτερος και για τις συνθήκες που επικρατούν στη χώρα, για την εγχώρια πολιτική που έχει ακολουθηθεί αλλά και, βεβαίως, με τις πολιτικές της θεοποίησης της οικονομίας της αγοράς που έχουν επικρατήσει στους διεθνείς οργανισμούς. Και εδώ, βεβαίως, έχουμε να παραθέσουμε πολλά παραδείγματα της πολιτικής μάχης που δίνει το ΠΑΣΟΚ όχι μόνο τώρα αλλά εδώ και χρόνια στη διεθνή πολιτική σκηνή σ' αυτούς τους οργανισμούς της παγκοσμιοποίησης για τη βελτίωση των συνθηκών και των προταγμάτων. Βεβαίως και έχουμε καταγγείλει εδώ και καιρό και προσπαθούμε αυτό το δημοκρατικό έλλειμμα που υπάρχει στους παγκοσμιοποιημένους θεσμούς, να απαλειφθεί. Το έχει αναφέρει πολλές φορές ο Πρόεδρός μας Γιώργος Παπανδρέου και το έχει προτείνει, βεβαίως, στις διεθνείς διασκέψεις με την ιδιότητα του Προέδρου της Σοσιαλιστικής Διεθνούς. Και, βεβαίως, πρέπει να πούμε την αλήθεια στο λαό. Και η αλήθεια δεν είναι μόνο οι οικονομικοί δείκτες. Η αλήθεια είναι ότι χρεοκοπεί ένα συγκεκριμένο οικονομικοκοινωνικό μοντέλο. Χρεοκοπεί το μοντέλο του οικονομικού νεοφιλελευθερισμού που στην αγορά περπατά ως πλήρης απελευθέρωση της αγοράς με το ιδεολόγημα της αυτορρύθμισης της αγοράς. Είμαστε απέναντι σ' αυτήν την ιδεολογία το έχουμε δείξει με την ιστορία μας, το έχουμε δείξει με τις θέσεις μας, το δείχνουμε σήμερα με την πρακτική μας.

Και, βεβαίως, δεν αγνοούμε τις αγορές αλλά δεν αγνοούμε και τον ελληνικό λαό. Μας εξέλεξε ο ελληνικός λαός δεν μας εξέλε-

ξαν οι αγορές. Και εκεί δίνουμε τη μάχη να βρούμε την ισορροπία. Και σ' αυτήν τη μάχη, εσείς είστε με τις αγορές. Αυτή είναι η ιδεολογική μας διαφορά, αυτό είναι το χάσμα που μας χωρίζει. Είμαστε από δύο διαφορετικούς δρόμους στη νεοελληνική πολιτική ιστορία. Και η προσφορά μας είναι πολύ διαφορετική.

Όσον αφορά, λοιπόν, τα εγχώρια αίτια αυτής της κρίσης, βεβαίως γνωρίζετε πολύ καλά ότι η πολιτική που είχατε ακολουθήσει δεν οδήγησε πουθενά. Στο μόνο που οδήγησε είναι στο να καταστραφεί ό,τι καλό. Είχατε πάρει το 2004 μια ευρωπαϊκή χώρα στα Βαλκάνια και την παραδώσατε μια βαλκανική χώρα στην Ευρώπη.

Αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι σήμερα πλέον είναι αποδεδειγμένο πως χρειαζόμαστε προοδευτικές λύσεις. Αυτές οι λύσεις δεν μπορεί να προέλθουν μέσα από τις συντηρητικές παρατάξεις στην Ευρώπη. Και φαίνεται αυτό, διότι και το Σύμφωνο Σταθερότητας το οποίο είχε συνομολογηθεί από την πλειοψηφία των συντηρητικών κυβερνήσεων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτό βάλεται από συντηρητικές κυβερνήσεις. Ακόμα και ο συντηρητικός Σαρκοζί μιλάει για την χαλάρωση αυτού του Συμφώνου Σταθερότητας. Εμείς, ως σοσιαλιστές, έχουμε προτείνει εδώ και καιρό και θα δώσουμε τη μάχη, αυτό το Σύμφωνο Σταθερότητας να μετεξελιχτεί σε Σύμφωνο Ανάπτυξης. Διότι μόνο μέσα απ' αυτή την αναθεώρηση μπορεί να ανασάνουν οι λαοί της Ευρώπης και ο ελληνικός λαός. Σ' αυτή τη μάχη είστε απόντες. Έχετε ταυτιστεί με τα μεγάλα συμφέροντα. Το δείξατε και ως Κυβέρνηση, το δείχνετε και ως κόμμα στο Ευρωκοινοβούλιο.

Ο σημερινός προϋπολογισμός έχει να αντιμετωπίσει βεβαίως κι ένα συγκεκριμένο θέμα, που αφορά και την εκλογική μου περιφέρεια. Αφορά την αποκατάσταση των πυρόπληκτων περιοχών. Και εδώ πρέπει να δώσουμε προτεραιότητα, με βάση την κοινωνική ευαισθησία που μας διακατέχει, στην εισοδηματική ενίσχυση των πυρόπληκτων, σε έργα υποδομής και προστασίας στις πυρόπληκτες περιοχές της Πελοποννήσου και βεβαίως, να αντιμετωπίσουμε την κατάπτωση υπόθεση της επιστροφής του τριχίλιου, της κοινοπονηριάς που εφάρμοσε και σε αυτόν τον τομέα η Κυβέρνηση, παίζοντας πάνω στον πόνο και στις στάχτες των πυρόπληκτων.

Να παγώσει κάθε διαδικασία επιστροφής μέχρι τη διαλεύκανση της υπόθεσης. Δέκα χιλιάδες είναι αυτοί που εγκλωβίζονται. Οι περισσότεροι είναι αγρότες και πυρόπληκτοι. Οι μεταφερόμενοι από την υπόλοιπη Ελλάδα είναι γνωστής ταυτότητας και μπορούν να βοηθήσουν τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, που τους μετέφεραν στις περιοχές, εάν θέλουν πραγματικά να πάρουν πίσω το τριχίλιο για την δημόσια οικονομία.

Προς αυτή την κατεύθυνση μπορούμε να εφαρμόσουμε συγκεκριμένες προτάσεις, να μειώσουμε το κόστος των έργων. Μπορούμε να αξιοποιήσουμε το μηχανικό του Στρατού για έργα αντιπλημμυρικά και έργα δασοπροστασίας. Μπορούμε να αξιοποιήσουμε διεθνείς οργανισμούς που χρηματοδοτούν έργα ανθρωπιστικού χαρακτήρα και το ταμείο αντιμετώπισης συνεπειών των κλιματικών αλλαγών.

Εδώ έχουμε άλλο ένα παράδειγμα αποτυχίας του παγκόσμιου συστήματος διοίκησης σήμερα, που ούτε εδώ κατέληξε παρ'ότι ο Πρωθυπουργός Γεώργιος Παπανδρέου έθεσε θέματα ως Πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς και παρ'ότι υπήρξαν προοδευτικές φωνές. Δυστυχώς, η πλειοψηφία των συντηρητικών που διοικούν τον κόσμο αγνόησαν τον πλανήτη, αγνόησαν το περιβάλλον, όπως αγνοούν και τους λαούς.

Αγαπητοί συνάδελφοι, πιστεύω ότι για άλλη μια φορά ο λαός θέλει μια Ελλάδα δυνατή, μία Ελλάδα της ανάπτυξης, μια Ελλάδα της κοινωνικής δικαιοσύνης. Θέλει την Ελλάδα που είχε γνωρίσει επί Ανδρέα Παπανδρέου και Κώστα Σημίτη. «Ο λαός θέλει και το ΠΑΣΟΚ μπορεί», όπως το 1981 και το 1993. Είμαι αισιόδοξος ότι και πάλι θα τα καταφέρουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ο κ. Καλογιάννης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα τον Προϋπολογισμό του 2010, έναν Προϋπολογισμό ο οποίος σύμφωνα με δηλώσεις του αρμόδιου Υπουργού θα αναθεωρηθεί ή θα συμπληρωθεί αμέσως τη νέα χρονιά. Δη-

λαδή είναι μεταβατικός και ουσιαστικά όλα τα στοιχεία του είναι υπό αμφισβήτηση. Κατά συνέπεια, είναι σχεδόν αδύνατη η εξαγωγή ασφαλών συμπερασμάτων από αυτόν τον Προϋπολογισμό.

Η συζήτηση γίνεται σε μία περίοδο παρατεταμένης οικονομικής αβεβαιότητας, λόγω της παγκόσμιας οικονομικής και νομισματικής κρίσης. Πώς φθάσαμε σε αυτήν την εξαιρετικά δυσχερή θέση; Ασφαλώς, λόγω της κρίσης ασκούσαν ισχυρές πιέσεις στη χώρα μας από τις αρχές του 2009. Όμως την κρίση ενέτεινε μία αλληλουχία σοβαρών λαθών της Κυβέρνησης. Πρώτο λάθος, κλασσικό, ήταν η προεκλογική διαβεβαίωση του ΠΑΣΟΚ προς τον ελληνικό λαό ότι υπάρχουν χρήματα, η βεβαίωση ότι διέθετε σχέδιο εξαγωγής της χώρας από την κρίση και μάλιστα, χωρίς να χρειαστεί να ληφθούν επώδυνα μέτρα.

Η αλήθεια είναι ότι όχι μόνο δεν είχατε αποτελεσματικές λύσεις, αλλά αντιμετωπίζετε με μία παροϊμωδή ατολμία την πρωτόγνωρη διεθνή οικονομική κρίση.

Δεύτερο λάθος. Αμέσως μετά τις εκλογές επιδοθήκατε σε μία λαθροχειρία των στοιχείων του Προϋπολογισμού, με αποτέλεσμα να προκαλέσετε την οργή των κοινοτικών εταίρων. Πετύχατε να φουσκώσετε το έλλειμμα το 2009, προκειμένου να δείξετε την επόμενη χρονιά ότι περικόπτετε δαπάνες και μειώνετε το έλλειμμα. Όντως η αύξηση του ελλείμματος το 2009 είναι τεχνητή. Ενδεικτικά αναφέρω ότι παρουσιάζετε ως απώλεια εσόδων 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ τη μεθοδευμένη υστέρηση εσόδων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και το πάγωμα της τακτοποίησης των ημιυπαίθριων χώρων, θέματα τα οποία είχε δρομολογήσει η Νέα Δημοκρατία. Αναρωτιέμαι σ' αυτό το σημείο σε ποια ανομία αναφέρθηκε προηγουμένως η κυρία Υπουργός Περιβάλλοντος.

Παράλληλα, τα έσοδα του δημοσίου το τελευταίο δίμηνο έχουν μειωθεί κατά 60%, σε σχέση με τους αντίστοιχους περυσινούς μήνες, δηλαδή πλήρης κατάρρευση των δημοσίων εσόδων, καθώς οι αρμόδιες υπηρεσίες παραμένουν ακόμα ακέφαλες.

Τρίτο λάθος. Με τις υπερβολές και τις επιπολαιότητές σας πετύχατε ουσιαστικά το διασυρμό της χώρας στο εξωτερικό και την οδηγείτε σε ανυποληψία ενώ δημιουργείτε τεράστια ανασφάλεια στο εξωτερικό.

Σ' αυτό βοήθησαν βεβαίως και αναξιόπιστοι οίκοι αξιολόγησης, υπόδοκοι και στα αμερικάνικα και στα ευρωπαϊκά δικαστήρια, οι οποίοι βρήκαν μοναδική ευκαιρία να πλήξουν το ευρώ και την Ευρωζώνη. Τους οίκους αυτούς πολλοί από εσάς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, τους επικαλείστε.

Αυξάνετε τους φόρους ακίνητης περιουσίας κατά 80% και απειλείτε καθημερινά τους πάντες με νέους φόρους. Μοιραίο ήταν να καταρρεύσει και το ψυχολογικό κλίμα στις αγορές. Οι διαρκείς παλινωδίες και αοριστολογίες των Υπουργών για φορολόγηση των καταθέσεων έχουν προκαλέσει την εκροή 5.000.000.000 ευρώ το τελευταίο δίμηνο. Αντί των όποιων δικαιολογιών, είναι καιρός να αποκαταστήσετε αμέσως την εμπιστοσύνη και να επαναφέρετε την καλή πίστη στην οικονομία μας. Σε διαφορετική περίπτωση είναι βέβαιο ότι το 2010 η ύφεση θα μεγαλώσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αναφέρεται στην Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού ότι η ανάπτυξη των υποδομών και τα δημόσια έργα αποτελούν βασική προϋπόθεση για την ανάπτυξη της περιφέρειας. Συμφωνούμε. Όμως, εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, ουσιαστικά καταργείτε αυτά τα δημόσια έργα.

Ακυρώσατε τους διαγωνισμούς για τους οδικούς άξονες της Αττικής, σταματήσατε το διαγωνισμό για τον Αερολιμένα στο Καστέλι του Ηρακλείου, ακυρώσατε το διαγωνισμό για το Λιμένα της Ηγουμενίτσας, έργα τα οποία είχαν δημοπρατηθεί επί ημερών της Νέας Δημοκρατίας και το χειρότερο, τα σταματήσατε αναπιολόγητα.

Στους τομείς οικισμός-περιβάλλον, εγγειοβελτιωτικά έργα, ύδρευση-αποχέτευση, των οποίων η χρηματοδότηση είναι απολύτως αναγκαία για την υλοποίηση των έργων υποδομής της χώρας, οι δαπάνες είναι χαμηλές.

Εγκαταλείψατε ακόμη τα ρυθμιστικά σχέδια των μεγάλων αστικών κέντρων της χώρας, της Πάτρας, της Λάρισας, του Βόλου, των Ιωαννίνων, που αποτελούν τις σημαντικότερες παρεμβάσεις για τη χωρική οργάνωση και την περιβαλλοντική προστασία

αυτών των αστικών κέντρων. Επομένως, για ποια περιφερειακή ανάπτυξη μιλάτε;

Αναφέρετε ακόμη στον Προϋπολογισμό ότι η Κυβέρνηση λαμβάνει μέτρα αντιμετώπισης της ατμοσφαιρικής ρύπανσης. Μα, εσείς καταργήσατε ένα κατ' εξοχήν φιλοπεριβαλλοντικό μέτρο του ΥΠΕΧΩΔΕ, την απόσυρση των παλιών ρυπογόνων αυτοκινήτων και στη θέση του επιβάλλατε ένα καθαρά εισπρακτικό μέτρο, την αύξηση των τελών κυκλοφορίας κατά 50%.

Αναφέρετε επίσης ότι θα αποσύρετε το χωροταξικό πλαίσιο για τον τουρισμό, αλλά θα δώσετε οικονομικά κίνητρα για τη δημιουργία τουριστικών καταλυμάτων. Μα, εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης, καταργήσατε και τον αναπτυξιακό νόμο, τον πλέον ολοκληρωμένο, τον πλέον επιτυχημένο αναπτυξιακό νόμο, ο οποίος έχει ενισχύσει μέχρι σήμερα χιλιάδες μικρές και μεγάλες επενδύσεις σ' όλη τη χώρα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Αφού οι επενδύσεις μειώθηκαν.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Στην περιφέρεια Ηπείρου, καθώς και σε λιγότερο ανεπτυγμένες περιφέρειες, όπως στη Δυτική Μακεδονία και στη Δυτική Ελλάδα, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κατανέμει σημαντικά λιγότερα ποσά σε σχέση με το 2009.

Χρειάζεται ενίσχυση του περιφερειακού χαρακτήρα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Χρειάζεται, επίσης, ανακατανομή των πόρων του προγράμματος, ώστε να ενισχυθεί ισόρροπη και αειφόρος περιφερειακή ανάπτυξη.

Αυτοσχεδιάζετε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης και καταργείτε ό,τι με κόπο εμείς έχουμε χτίσει. Αυτή όμως είναι η εύκολη λύση. Το δύσκολο είναι να δημιουργείς, να προσθέτεις και όχι να γκρεμίζεις.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, οι κρίσεις -οικονομικές ή πολιτικές- για την αντιμετώπισή τους επιβάλλουν την κατανόηση των αιτίων και των αφορμών τους. Η σημερινή κρίση είναι και οικονομική και πολιτική. Είναι οικονομική διότι ο κόσμος έχει αλλάξει πλέον εποχή. Όποιοι παραμένει προσκολλημένοι σε παρωχημένες ιδεολογίες, αδυνατεί να κατανοήσει τις πραγματικές αιτίες της κρίσεως και επομένως αυτή γίνεται και πολιτική. Αυτονόητο είναι ότι καταψηφίζω τον Προϋπολογισμό.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Καλογιάννη.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Κωνσταντίνος Βρεττός, Βουλευτής Αττικής του ΠΑΣΟΚ, για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Αγαπητοί κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα περίμενα μεγαλύτερη μετριοπάθεια στο λόγο των συναδέλφων της Νέας Δημοκρατίας. Χάνουν το χρόνο τους με το να επικρίνουν την Κυβέρνηση, η οποία ακόμη δεν έχει προλάβει να δείξει το έργο της.

Ο ρόλος ο δικός μας εδώ δεν είναι να κατακεραυνώσουμε την Κυβέρνηση, ούτε να κατακεραυνώσουμε τη Νέα Δημοκρατία. Αυτό το έκανε ο ελληνικός λαός. Ο ρόλος μας εδώ είναι να προτείνουμε λύσεις, για να αντιμετωπίσουμε τη μεγαλύτερη οικονομική και κοινωνική κρίση, που έχει εμφανιστεί τις τελευταίες δεκαετίες στην πατρίδα μας.

Ξέρετε, ήδη έχουμε απαντήσει στο ερώτημα, αλλά είναι χρέος να το πούμε κι εδώ, γιατί ο Κωνσταντίνος Καραμανλής προκήρυξε τις εκλογές. Τις προκήρυξε επειδή ακριβώς φοβόταν να αντιμετωπίσει τη σημερινή κατάσταση. Ήξερε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής ότι η Κυβέρνησή του δεν ήταν σε θέση να αντιμετωπίσει τον προϋπολογισμό, δεν ήταν σε θέση να αντιμετωπίσει την αξιοπιστία, που είχε δημιουργηθεί και μέσα στη χώρα αλλά κι έξω απ' αυτήν. Γι' αυτό και προκήρυξε τις εκλογές. Και με κάποια έννοια, θα μπορούσε κανείς να πει ότι πέρα από μια έκφραση απελπισίας του Κωνσταντίνου Καραμανλή ήταν και μια υπεύθυνη στάση απέναντι στη χώρα. Εγώ θα του το αναγνωρίσω αυτό. Είπε: «προκειμένου να μην μπορούμε εμείς να βγούμε από τα αδιέξοδα, ας έρθει μια άλλη Κυβέρνηση να τα διαχειριστεί». Και αυτό είναι κατά κάποιο τρόπο μια υπεύθυνη στάση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι πολιτικές που πρέπει να χρησιμοποιήσουμε είναι περίπου γνωστές. Πρώτα -πρώτα, έχουμε συμφωνήσει όλοι μας ότι το μεγάλο πρόβλημα της διαφθοράς, της

αδιαφάνειας και της γραφειοκρατίας είναι εκτεταμένο στη χώρα μας και όλα τα κόμματα συμφώνησαν ότι πρέπει να το αντιμετωπίσουμε από κοινού.

Υπάρχουν δύο άλλα θέματα, τα οποία πρέπει να δούμε στη διάρκεια αυτού του προϋπολογισμού και κυρίως στη διάρκεια των μέτρων, που θα λάβουμε, για να αντιμετωπίσουμε την κρίση.

Το πρώτο είναι το τι θα κάνουμε: Θα δώσουμε μεγαλύτερη βαρύτητα στα δημοσιονομικά μέτρα, όπως είπε προηγουμένως ο συνάδελφός μου κ. Αλευράς ή θα δώσουμε μεγαλύτερη βαρύτητα στα αναπτυξιακά μέτρα; Εγώ πιστεύω ότι αυτό είναι ένα ψευτοδilemma. Και στα δύο θα δώσουμε έμφαση και μάλιστα, επειδή μιλάμε για δημοσιονομικά μέτρα και επειδή πολλοί λένε ότι εκεί έχουμε ανελαστικές δαπάνες και δεν μπορούμε να τις αγγίζουμε, εγώ πιστεύω ότι σε κρίσιμες περιόδους ακόμα και οι ανελαστικές δαπάνες μπορούν να ιδωθούν με κάποια διαφορετική ματιά.

Επίσης, υπάρχει ένα άλλο dilemma, το οποίο αποδίδεται στην Κυβέρνηση. Λένε ότι ορισμένοι είναι με τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας κι άλλοι είναι με την Υπουργό Οικονομίας, σε σχέση με το τι πολιτική πρέπει να ακολουθήσουμε. Αυτό είναι ένα ψευτο-dilemma. Η πολιτική είναι συγκεκριμένη. Εμείς πρέπει να ακουμπήσουμε και στα δύο πόδια και στην ανάπτυξη και στη δημοσιονομική τακτοποίηση και τα έσοδά μας να δούμε και τα έξοδά μας να δούμε και τη φοροδιαφυγή να αντιμετωπίσουμε και να προωθήσουμε τα απαραίτητα αναπτυξιακά μέτρα.

Εγώ περίμενα από σας, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, να πείτε προτάσεις. Ασχοληθήκατε με το ΠΑΣΟΚ. Δεν έχει νόημα αυτό. Ασχοληθείτε με συγκεκριμένες προτάσεις και να το δεχθούμε, να το καταλάβουμε και να δούμε τι μπορούμε να κάνουμε.

Υπάρχει ένα άλλο dilemma, το οποίο για μένα επίσης είναι ένα ψευτο-dilemma και αφορά το πώς πρέπει να αντιμετωπίσουμε το θέμα της αξιοπιστίας. Δηλαδή πρέπει να είμαστε αξιοπίστοι προς τα έξω, προς τους εταίρους μας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και μόνο σ' αυτούς ή πρέπει να είμαστε αξιοπίστοι προς τα μέσα, προς τον ελληνικό λαό, που μας κοιτάζει;

Πράγματι, έχουμε χάσει την αξιοπιστία προς τα έξω και γι' αυτό πρέπει να την ανακτήσουμε, ιδιαίτερα προς το χώρο της Ευρώπης, τον ευρωπαϊκό χώρο, στο χώρο του Eurogroup.

Επίσης πρέπει να αποκτήσουμε την αξιοπιστία και προς τα μέσα, και προς τον ελληνικό λαό. Το ΠΑΣΟΚ κέρδισε τις εκλογές, αλλά σαν μέρος του συνολικού πολιτικού προβλήματος πρέπει κι αυτό να αποκτήσει την αξιοπιστία του. Δεν είναι εύκολο να αποκτήσει κανείς την αξιοπιστία, αν δεν επιβάλει συγκεκριμένα μέτρα, αν δεν αναλάβει τις ευθύνες του. Γι' αυτό κι εγώ σ' εκείνους τους συναδέλφους και τους δικούς μου από το ΠΑΣΟΚ που λένε ότι «ναι, αλλά βρήκαμε καμένη γη και πρέπει να ανατρέψουμε αυτά που είπαμε προεκλογικά και να κάνουμε κάτι διαφορετικό» θα πω: όχι, πρέπει να κάνουμε αυτά που είπαμε. Πρώτα -πρώτα, διότι δεν δικαιούμεθα να μην ξέρουμε, να μην γνωρίζουμε, και δεύτερον, διότι είμαστε ένα κόμμα που έχει στόχο το να λύσει τα προβλήματα του λαού και ιδιαίτερα των μη προνομιούχων Ελλήνων και γι' αυτό πρέπει να είμαστε πολύ σωστοί στην αντιμετώπισή του.

Πιστεύω συνεπώς ότι κι αυτό είναι ένα ψευτο-dilemma. Ο αξιοπίστος άνθρωπος, το αξιοπίστο κόμμα, ο αξιοπίστος φορέας είναι αξιοπίστος παντού είτε μέσα είτε έξω. Και πιστεύω ότι το κόμμα του ΠΑΣΟΚ θα αποκτήσει την αξιοπιστία που του αξίζει.

Αγαπητοί συνάδελφοι, χρειαζόμαστε όλοι μας την αξιοπιστία. Εδώ στη Βουλή ασκούμε κοινοβουλευτικό έλεγχο. Εκεί που δεν έχουμε ασκήσει σοβαρό κοινοβουλευτικό έλεγχο είναι στα οικονομικά της εκάστοτε κυβέρνησης. Και δεν είναι μόνο τώρα, είναι από πριν, είναι πολλά χρόνια που το λέμε αυτό. Πρέπει η επιτροπή που έχει θεσμοθετηθεί στη Βουλή για τον προϋπολογισμό να γίνει μόνιμη εξεταστική επιτροπή: Να κοιτάζει το τι έσοδα έχουμε, τι έξοδα κάνουμε, σε μόνιμη συστηματική βάση. Αυτό σημαίνει ουσιαστικός οικονομικός κοινοβουλευτικός έλεγχος. Πρέπει σ' αυτό να βοηθήσουν και οι Υπουργοί των Οικονομικών και Εθνικής Οικονομίας, αλλά και το Προεδρείο της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή τελειώνει χρόνος μου, θα ήθελα να πω ότι το θέμα του πώς θα προχωρήσουμε πρέπει να το δούμε όλοι μαζί εδώ. Δεν αρκεί μόνο το ΠΑΣΟΚ να αρθρώσει το δικό του πολιτικό πρόγραμμα. Πρέπει και τα άλλα κόμματα να καταλάβουν ότι είμαστε σε μία μεγάλη κρίση. Αυτό πρέπει να κηδεμονεύσει τις αποφάσεις μας.

Είδα με μεγάλη ικανοποίηση αρκετούς συναδέλφους και από το κόμμα της Νέας Δημοκρατίας και από το κόμμα του ΛΑΟΣ και από τα αριστερά κόμματα σε ένα βαθμό να καταλαβαίνουν τι συμβαίνει σε αυτήν τη χώρα...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Τι να καταλάβουμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Κύριε συνάδελφε, έχει τελειώσει ο χρόνος σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Οι πολίτες μας κοιτούν στα μάτια και λένε: Κάντε κάτι. Και δεν το λένε μόνο σε μας, το λένε, αγαπητοί συνάδελφοι, σε όλους μας. Σε μία μεγάλη οικονομική και κοινωνική κρίση όλοι μας κρινόμαστε και ο καθένας θα πάρει το μερίδιό της ευθύνης του, όχι μόνο από το λαό, αλλά από την ιστορία.

Εύχομαι καλά Χριστούγεννα και καλό νέο χρόνο σε όλους σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στη Β' περιφέρεια Αθηνών.

Ορίστε, έχετε το λόγο, για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας τις τοποθετήσεις των συναδέλφων του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είδα κατ' επανάληψη, χωρίς καμία εξαίρεση – νομίζω – να γίνεται κριτική συνεχώς στην πλευρά της Νέας Δημοκρατίας...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ: Μα, μόλις προηγουμένως δεν έκανα κριτική. Γιατί το λέτε αυτό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Η Νέα Δημοκρατία είχε ένα πολύ συγκεκριμένο αποτέλεσμα στις εκλογές. Όπως, επίσης, η Νέα Δημοκρατία είναι βέβαιον ότι έκανε ένα συγκεκριμένο έργο, στο οποίο μπορώ να αναφερθώ και να σας πω για την αύξηση του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος, για την επίτευξη της πραγματικής σύγκλισης – είχαμε πρόοδο σε σχέση με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης – για τη βελτίωση της απασχόλησης, για τομέες στο κράτος, όπως Εμπορική, Ολυμπιακή, ΟΛΠ κ.λπ..

Έκανε όμως, και λάθη για τα οποία η ίδια είχε το θάρρος να κάνει την αυτοκριτική της και πριν από τις εκλογές του περασμένου Οκτωβρίου, λέγοντας ουσιαστικά ότι έπρεπε να προχωρήσουμε πιο γρήγορα, πιο αποφασιστικά, πιο ευρωπαϊκά.

Από κει και πέρα, όμως, ας μη γελιόμαστε, το θέμα δεν είναι τι έκανε ή τι δεν έκανε η Νέα Δημοκρατία. Αυτήν την ώρα για όλους τους πολίτες που μας παρακολουθούν από την τηλεόραση το ζητούμενο είναι τι κάνει και τι θα κάνει στο μέλλον η καινούρια Κυβέρνηση, η οποία εξελέγη στις εκλογές της 4^{ης} Οκτωβρίου.

Είναι βέβαιο ότι έχετε ένα απόθεμα εμπιστοσύνης εξ ορισμού, είστε νεοεκλεγμένη Κυβέρνηση. Είναι επίσης, βέβαιο ότι υπάρχει μία υπεύθυνη στάση από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας. Έχουμε μιλήσει και πριν, αλλά και μετά τις εκλογές για την ανάγκη περιστολής των δαπανών, πάταξης της φοροδιαφυγής, προώθησης συγκεκριμένων διαρθρωτικών αλλαγών.

Πιστεύω ότι μιλάμε μ' ένα σύγχρονο και ευρωπαϊκό τόνο και πρέπει να εκμεταλλευτείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, αυτή τη συγκυρία. Αντίθετα, όμως, εκείνο το οποίο βλέπουμε είναι να υπάρχει από την πλευρά σας μία διστακτικότητα, ένας εσωτερικός διχασμός στο οικονομικό επιτελείο και μια αμφιθυμία.

Υπάρχουν σε αυτό το διάστημα το οποίο έχει μεσολαβήσει δυσανάλογα λάθη σε σχέση με αυτά, τα οποία θα περίμενε και ο πιο απαισιόδοξος. Τι θέλω να πω; Πρώτα από όλα, είστε δέσμιοι των προεκλογικών σας υποσχέσεων. Ευτυχώς για την Ελλάδα, έχετε φροντίσει να απομακρυνθείτε από δύο από αυτές. Αναφέρομαι στην Ολυμπιακή και στον ΟΤΕ, όπου προσχωρήσατε στις δικές μας θέσεις.

Όμως, υπάρχουν άλλες υποσχέσεις που σας ταλαιπωρούν και ταλαιπωρούν και τους Έλληνες πολίτες, οι οποίοι και καλούνται

να τις πληρώσουν. Ο ΟΛΠ είναι μία χαρακτηριστική περίπτωση. Χωρίς κανένα λόγο, λόγω των προεκλογικών σας δεσμεύσεων, οδηγηθήκαμε τελικά να πληρώσουμε 80.000.000 ευρώ παραπάνω σε αποζημιώσεις σε εργαζομένους του συγκεκριμένου Οργανισμού.

Παράλληλα, έχουμε μία σύγχυση και λανθασμένους χειρισμούς από την πλευρά της Κυβέρνησης. Να αναφερθώ στο ασφαλιστικό. Από τη μία πλευρά, θέλετε να το χαλαρώσετε – την πρώτη εβδομάδα υπήρξαν σχετικές δηλώσεις – και από την άλλη πλευρά, λέτε ότι είναι υπό κατάρρευση. Στους μισθούς έχουμε διαφορετική προσέγγιση από τον κ. Παπακωνσταντίνου, διαφορετική προσέγγιση για το πάγωμά τους από τον κ. Παπουτσή. Στα ελλείμματα ήρθατε, ενώ είναι βέβαιο ότι υπάρχει μια δύσκολη κατάσταση – κανένας δεν την αρνήθηκε, έχουμε και τη διεθνή οικονομική κρίση – και τα διογκώνετε ακόμα περισσότερο. Και στο σκέλος των δαπανών και στο σκέλος των εσόδων έχετε κάνει κινήσεις – αναφέρθηκε και ο εισηγητής μας χθες – οι οποίες οδήγησαν στην υπερδιόγκωση του ελλείμματος.

Και σα να μην έφθαναν όλα αυτά, είχαμε και τις δηλώσεις του κ. Παπανδρέου, ο οποίος ήρθε και είπε ότι η οικονομία μας είναι στην εντατική ή ότι η οικονομία μας χρεοκόπησε και μετά, αφού υπήρξε αντίδραση των αγορών, τρέχατε ως ικέτες περίπου στις Βρυξέλλες, ζητώντας δηλώσεις περί του αντιθέτου από τον κ. Αλμουνία και τον κ. Τριζέ.

Πέραν αυτού, έχουμε μεγάλες αντιφάσεις. Μιλάτε για την ανάπτυξη, την έχετε κάνει σημαία σας. Και τι έχουμε δει μέχρι τώρα; Έχουμε κατάργηση του Επενδυτικού Νόμου, δεν έχουμε Γενικό Γραμματέα Επενδύσεων, ενώ πλησιάζει πια η συμπλήρωση των εκατό πρώτων ημερών και στον τομέα της περιφέρειας «πράσινη» ανάπτυξης, που είναι προτεραιότητά σας, το μόνο συγκεκριμένο που έχουμε δει μέχρι στιγμής είναι η κατάργηση του προγράμματος για την ενεργειακή αναβάθμιση των κτηρίων, που εμείς είχαμε σχεδιάσει στο Υπουργείο Ανάπτυξης.

Υπάρχουν σαφείς ελλείψεις στην πολιτική σας. Και θα γίνω πολύ συγκεκριμένος με δύο παραδείγματα. Μιλάτε για τις δαπάνες, τις οποίες θα συγκρατήσετε, υποτίθεται, με τα Γραφεία Τύπου του εξωτερικού και τα Γραφεία του ΕΟΤ. Μα, εδώ έχετε τον ΟΣΕ, τη μεγαλύτερη πληγή του δημόσιου τομέα στην Ελλάδα. Είχαμε συγκεκριμένο πρόγραμμα, δύσκολο πρόγραμμα, το οποίο το εφαρμόζαμε κι εσείς ήρθατε και το καταργήσατε, χωρίς να το αντικαταστήσετε με τίποτα. Τι μήνυμα νομίζετε ότι εκπέμπετε στις αγορές;

Το ίδιο και στις διαρθρωτικές αλλαγές. Ήταν σε εξέλιξη η αποκρατικοποίηση της ΔΕΠΑ, της ΛΑΡΚΟ, της ΕΥΑΘ, των Αλυκών. Τα σταμάτατε όλα και μετά περιμένετε να σας δώσουν η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι διεθνείς αγορές ψήφο εμπιστοσύνης. Αταπατάσθε.

Μιλάτε, επίσης, με δύο γλώσσες. Οι μισθοί είναι χαρακτηριστικό παράδειγμα. Ακόμα και τώρα λέτε ότι θα δώσετε αυξήσεις πάλι από τον πληθωρισμό. Ο κ. Παπακωνσταντίνου την περασμένη εβδομάδα στις Βρυξέλλες είπε ότι θα έχουμε, λόγω της μείωσης των επιδομάτων, μείωση των μισθών κατά 4%. Τι ισχύει; Δε μπορεί να ισχύουν και τα δύο.

Και επίσης, δεν αντέχω, φθάνοντας στο τέλος της ομιλίας μου, να μην αναφερθώ και σε κάτι άλλο. Ο κ. Χρυσόχοϊδης, από αυτό εδώ το βήμα, μετά τις εκλογές, προκαλούμενος από εμένα, είχε πει ότι μπορείτε με κάποιο μαγικό τρόπο να μειώσετε τις τιμές των αγαθών, των προϊόντων κατά 10% και ότι θα το κάνετε στον πρώτο μήνα της διακυβέρνησής σας, εκπληρώνοντας αντίστοιχη προεκλογική σας υπόσχεση. Δε νομίζω ότι υπάρχει Έλληνας που να είδε την εκπλήρωση αυτής της υποσχέσεως.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολύ φοβάμαι ότι το μεγαλύτερο έλλειμμα το οποίο αρχίζει σιγά-σιγά να διαφαίνεται είναι...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Τελείωσε ο χρόνος σας, κ. Χατζηδάκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το μεγαλύτερο έλλειμμα, το οποίο σιγά-σιγά αρχίζει να διαφαίνεται, είναι το έλλειμμα σοβαρότητας με το οποίο η Κυβέρνηση αντιμετωπίζει τα πράγματα.

Ένα σύνθημα παλιά στη Νομική έλεγε ότι «εκτός από το σοσιαλισμό υπάρχει και η μοναξιά». Φοβούμαι ότι στη συγκεκριμένη περίπτωση, εκτός από τις όποιες προθέσεις της Κυβέρνησής σας, υπάρχει και η αδήριτη πραγματικότητα. Ο χειρότερος εχθρός σας είναι ο εαυτός σας. Και όταν αποφασίσετε να συγκρουσθείτε με τον εαυτό σας, τότε θα έχετε αποτελέσματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας ευχαριστώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Όσο συνεχίζετε προς αυτήν την κατεύθυνση που κινείστε μέχρι σήμερα, δεν πρόκειται να υπάρξει κανένα θετικό αποτέλεσμα για τους Έλληνες πολίτες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο τώρα έχει ο κ. Κωνσταντίνος Γείτονας, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στη Β' Αθηνών.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την εντύπωση ότι πολλές φορές η Νέα Δημοκρατία κοιτάει τον εαυτό της στον καθρέπτη και νομίζει ότι βλέπει εμάς.

Το έλλειμμα σοβαρότητας, κύριε συνάδελφε, εντοπίζεται στην παράταξη εκείνη, η οποία πρόσφατα αποδοκιμάστηκε από τον ελληνικό λαό και μας ζητάει ούτε λίγο ούτε πολύ, όπως και εσείς προηγουμένως, να έρθουμε στις θέσεις σας. Αν ήταν να έρθουμε στις δικές σας θέσεις, θα ήταν αυτοκτονία και για την Κυβέρνηση και για τη χώρα. Γιατί οι θέσεις αυτές, οι πράξεις, οι συμπεριφορές και οι δράσεις ουσιαστικά οδήγησαν επί των ημερών σας σε αυτά τα αδιέξοδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό, παρά τις συνεχείς αναφορές σε αριθμούς, είναι μια κατεξοχήν πολιτική συζήτηση. Για το παρόν και το μέλλον της οικονομίας, της ίδιας της χώρας.

Η νωπή λαϊκή εντολή που έχει το ΠΑΣΟΚ είναι σαφής και ξεκάθαρη. Είναι εντολή για έξοδο από την κρίση. Είναι εντολή για επαναφορά της χώρας σε τροχιά ανάπτυξης και προόδου. Δεν δέχεται καμμία παρερμηνεία, από κανένα και πολύ περισσότερο από την παράταξη εκείνη, που ήταν ως πριν από λίγο στο τιμόνι της χώρας.

Η σημερινή Κυβέρνηση έχει συνείδηση των δυσκολιών. Αντιλαμβάνεται το χρέος –κύριε Χατζηδάκη, σ' εσάς αναφερόμαι– αναδέχεται αυτήν την ευθύνη και είναι αποφασισμένη να κινηθεί αταλάντευτα στο στόχο. Και ο στόχος είναι ένας και είναι εθνικός!

Οι οικονομία είναι σε μια τραγική κατάσταση. Η χώρα σε τέλμα. Θέλω να πω στον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας ότι η Ελλάδα του 2004 δεν ήταν αυτή που είναι σήμερα. Πληρώνει η χώρα τα επίχειρα της ανεργίας της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας, που έφερε χειρότερες μέρες στον τόπο.

Δημοσιονομικός εκτροχιασμός και αναξιοπιστία σε πολιτικές και σε στοιχεία μας διέσφραν διεθνώς. Γίναμε το «μαύρο πρόβατο» της ευρωζώνης, έχουμε στο λαιμό μας τη «θηλιά» της στενής επιτήρησης και είμαστε στο στόχαστρο κάθε είδους καλοθελητών και κερδοσκόπων. Αυτή είναι η κατάσταση. Άξιος ο μισθός σας.

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην εποχή της παγκοσμιοποίησης που ζούμε ο δανεισμός και το κόστος του –με προσέχει ο κ. Τζέκης από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας– εξαρτάται εν πολλοίς από τις τρεις αξιολογήτριες «αδελφές» εταιρείες, αυτές τις τρεις «αδελφές» που δεν λογοδοτούν πουθενά, αλλά ανεβόκατεβάζουν οικονομίες. Δεν μπορούμε παρά ταύτα και όσο δεν αλλάζει αυτό να τις αγνοήσουμε. Αυτό θα πρέπει να έχουμε υπόψη μας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Αυτές πρέπει να τις έχει υπόψη η Ευρωπαϊκή Ένωση!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν είναι, λοιπόν, εκεί το δίλημμα να αγνοήσουμε ή όχι τις αγορές ούτε υπάρχει δίλημμα σε σχέση με το στόχο. Ασφαλώς, το δημοσιονομικό έλλειμμα πρέπει να μειωθεί, το χρέος να αποκλιμακωθεί.

Επομένως, είναι ψευτοδίλημμα «ήπια ή σκληρή» προσαρμογή. Τα αναγκαία μέτρα πρέπει να ληφθούν. Αυτό είναι καθαρό, αλλά με δίκαιη κατανομή βαρών. Αυτή είναι μια ξεκάθαρη θέση.

Όμως, σε καμμία περίπτωση δεν μπορούμε να αγνοήσουμε ότι διατηρήσιμη –το τονίζω– διατηρήσιμη δημοσιονομική τάξη δεν μπορεί να υπάρξει ούτε χωρίς σχέδιο ούτε χωρίς διαρθρωτικές αλλαγές ούτε πολύ περισσότερο χωρίς θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης και χωρίς δίκαιη αναδιανομή. Διότι η ανάπτυξη είναι που δίνει, σε τελευταία ανάλυση έσοδα και στο κράτος. Η κοινωνική δικαιοσύνη, πέρα από αξία –και για εμάς, αν θέλετε, και ιδεολογία– είναι προϋπόθεση συμμετοχής όλων των κοινωνικών ομάδων στην εθνική προσπάθεια. Αυτή είναι η διαφορά μας με τις διάφορες «ύαινες», θα έλεγα, του νεοφιλελευθериισμού, που βρήκαν την ευκαιρία με την κρίση που δημιούργησαν και ζητούν αίμα –σε όλον τον κόσμο, όχι μόνο στην Ελλάδα– από τους αδύναμους.

Ο προϋπολογισμός του 2010 υπηρετεί ένα τετραετές σχέδιο για την έξοδο από την κρίση, την οικονομική ανάταξη, τη δικαιοτερη αναδιανομή και τη νέα αναπτυξιακή προοπτική για τη χώρα. Λέω νέα γιατί το παλιό μοντέλο ανάπτυξης έχει ξεπεραστεί. Είναι και αφετηρία, πρώτα απ' όλα, για την ανάκτηση της αξιοπιστίας της χώρας που έχει τρωθεί.

Ο στόχος της δημοσιονομικής εξυγίανσης υπηρετείται ισορροπημένα με μείωση των δαπανών, των πρωτογενών δαπανών. Περικόπτουμε σπατάλες, όπως παραδείγματος χάριν στα ασφαλιστικά ταμεία, με τον έλεγχο της συνταγογράφησης, με τη λίστα φαρμάκων, αλλά και με αύξηση των εσόδων, κυρίως, με χτύπημα της φοροδιαφυγής. Δίνουμε επίσης, βάρος στην ανάπτυξη. Θέλουμε να πάρει μπρος, αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό σε όλους, η αναπτυξιακή μηχανή. Ανακατανέμουμε, λοιπόν, τις δαπάνες υπέρ αναπτυξιακών δραστηριοτήτων γι' αυτό και αυξάνουμε το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

Θέλουμε γρήγορη ενεργοποίηση των έργων και των παρεμβάσεων του ΕΣΠΑ. Και επειδή άκουσα προηγουμένως από τον προ-προλαλήσαντα συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας να λέει ότι καθυστερούμε. Θυμίζω πως είμαστε στον τρίτο χρόνο ΕΣΠΑ και είναι μόνο στο 3% οι απορροφήσεις. Ζητείστε μια συγγνώμη τουλάχιστον πριν κάνετε κριτική.

Η κοινωνική δικαιοσύνη τέλος, ενισχύεται με αναδιανομή και ανακατανομή πόρων υπέρ του κοινωνικού κράτους, όπως το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης, η αύξηση δαπανών για την παιδεία, καθώς και κονδυλίων για προσλήψεις στην υγεία. Τηρούμε τις δεσμεύσεις μας, όσον αφορά τους ασθενέστερους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο λεπτό που έχω, τελειώνω, λέγοντας ότι το μεγάλο στοίχημα –απευθυνόμενος κυρίως στην Κυβέρνηση– για τον Προϋπολογισμό αυτό, είναι η πιστή τήρησή του. Αυτό είναι η πρόκληση για την Κυβέρνηση.

Με συνέπεια και αποτελεσματικότητα στις πολιτικές, κύριοι Υπουργοί και με σωστά μέτρα, θα ανακτήσουμε την αξιοπιστία μας. Δεν προσφέρει καμία συζήτηση για συμπληρωματικό προϋπολογισμό, αυτό θα είναι συντελεστής αναξιοπιστίας. Επείγει να εφαρμοστεί χωρίς παρέκκλιση ο προϋπολογισμός αυτός.

Επείγει πρώτον να διασφαλίσουμε την αποτελεσματικότητα στους μηχανισμούς φοροδιαφυγής και εισφοροδιαφυγής. Επείγει δεύτερον, να επιταχύνουμε τις αναπτυξιακές διαδικασίες με εργαλεία το ΕΣΠΑ, τον αναπτυξιακό νόμο και τις Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ). Και τρίτον, θα έλεγα, να εγκαινιάσουμε –ειπώθηκε και από άλλους συναδέλφους– νέες αυστηρές και αποτελεσματικές διαδικασίες για την παρακολούθηση της εκτέλεσής του.

Ακόμα, δεν μπορεί να αγνοηθεί πως σε καταστάσεις έκτακτης ανάγκης, όλες οι πολιτικές πρέπει να πάρουν επείγοντα χαρακτήρα. Δεν υπάρχουν περιθώρια για δισταγμούς, αναμονές και αναβολές. Μετράει ο ρεαλισμός και η αποφασιστικότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έξοδος από το σημερινό τέλμα είναι άσκηση συλλογικής, εθνικής θα έλεγα, προσπάθειας και ευθύνης. Και όλοι θα κριθούμε γι' αυτό, Κυβέρνηση και κόμματα, φορείς, εργαζόμενοι και επιχειρηματίες, κοινωνικοί εταίροι και πολίτες. Ουδείς μπορεί «να σφυρίζει αδιάφορα», να απέχει, να κρύβεται πίσω από λαϊκίστικες κορώνες και πολύ περισσότερο να κάνει πόλεμο, να αντιπαράκειται σε εθνικούς στόχους. Ας το έχουμε υπ' όψη μας.

Υπερψηφίζω τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Το λόγο έχει τώρα ο

κ. Γεώργιος Κοντογιάννης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Νομού Ηλείας για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, μου είστε ιδιαίτερα συμπαθής και σας εύχομαι καλή επιτυχία, αλλά είπατε ότι το πρόγραμμά σας είναι πρόγραμμα τετραετίας.

Με αυτά που ακούσαμε και οι πιο αισιόδοξοι, δύσκολα μπορούμε να πιστέψουμε ότι θα ολοκληρώσετε την τετραετία. Δεν έχετε συνειδητοποιήσει την κρίσιμότητα της κατάστασης. Φορτώνετε με ελλείμματα το 2009 για να διευκολυνθείτε το 2010. Του χρόνου θα φορτώσετε το 2012 για να διευκολυνθείτε το 2011. Οι αλχημείες σας όμως, δεν θα πιάσουν. Ή θα οδηγηθείτε σε εκλογές πριν το τέλος της τετραετίας ή θα παραδώσετε, μοιραία, τη διοίκηση της χώρας σε κυβέρνηση εθνικής ενότητας.

Δυστυχώς, κινείστε εκτός πραγματικότητας. Επιμένετε στις εντυπώσεις και χάνετε την ουσία. Αλλά με φίστες τύπου Ζαπτιού, δεν λύνονται τα προβλήματα. Ο κύριος Παπανδρέου με εβδομήντα ένα «θα» στην ομιλία του έδειξε ότι βρίσκεται ακόμη σε προεκλογική έκσταση, αλλά τώρα εισπράττει την προεκλογική του ανευθυνότητα. Δεν είναι τυχαίο ότι επειδή σε όλους τάξατε και από κάτω, κανείς δεν πληρώνει και έτσι έχουμε τους μήνες Οκτώβριο και Νοέμβριο του 2009 σε σχέση με τους αντίστοιχους μήνες του 2008, μείωση στα έσοδα του δημοσίου κατά 60%. Αλλά και στον προϋπολογισμό του 2010, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με προχειρότητα αντιμετωπίζει τα φορολογικά έσοδα και θα αναφέρω χαρακτηριστικά περιπτώσεις.

Άμεσοι φόροι. Προβλέπεται αύξηση περίπου 10%. Η αύξηση αυτή δεν μπορεί να επιτευχθεί για τους παρακάτω λόγους:

Πρώτον, το 2009 έχουμε αύξηση της ανεργίας, οπότε έχουμε και μείωση της φορολογικής βάσης.

Δεύτερον, σε πολλά στελέχη επιχειρήσεων έχει γίνει, λόγω της κρίσης, μείωση μισθών, οπότε θα φορολογηθούν λιγότερο.

Τρίτον, η Κυβέρνηση έχει δεσμευθεί για μείωση της φορολογικής κλίμακας, που ίσχυε για εισοδήματα έως 30.000 ευρώ, οπότε φυσιολογικά θα επέλθει μείωση εσόδων.

Τέταρτον, στις ατομικές επιχειρήσεις έχει συρρικνωθεί το 2009, λόγω της κρίσης, ο κύκλος εργασιών τους. Οι περισσότερες εξ αυτών θα δηλώσουν ζημιές. Συνεπώς, θα εισπραχθούν λιγότεροι φόροι.

Νομικά πρόσωπα. Έχετε προβλέψει μείωση του φόρου εισοδήματος σε σχέση με το 2009 κατά περίπου 7,5%. Πιστεύω ότι η στέρηση των εσόδων από τα νομικά πρόσωπα θα ξεπεράσει το 10%, για τους εξής λόγους:

Πρώτον, το οικονομικό έτος 2009, χρήση 2008, αυξήθηκε η προκαταβολή φόρου εισοδήματος των νομικών προσώπων ΑΕ και ΕΠΕ από 65% σε 80%, οπότε δημιουργήθηκε ένα μεγαλύτερο έσοδο από προκαταβολές για το οικονομικό έτος 2009, το οποίο δεν θα υπάρχει το 2010, αφού δεν υπάρχει αύξηση της προκαταβολής.

Δεύτερον, η πλειονότητα των επιχειρήσεων το 2009 έχει μείωση πωλήσεων και οι περισσότερες εξ αυτών θα δηλώσουν ζημία. Αυτό οφείλεται στον περιορισμό της ιδιωτικής κατανάλωσης, όπως και στη μείωση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων το 2009. Αυτό, όμως, έχει συνέπεια, όχι μόνο να μην εισπράξει επιπλέον φόρους το κράτος, αλλά πιθανότατα θα πρέπει να επιστρέψει και μέρος των προκαταβολών του 2009.

Τρίτον, η Κυβέρνηση δεσμεύτηκε για μείωση των συντελεστών φορολόγησης νομικών προσώπων κατά 1%, γεγονός που θα επηρεάσει τα έσοδα.

Ειδικές κατηγορίες φόρου εισοδήματος και άλλων προσώπων. Κωδικός 142, αφορά τα μπόνους των στελεχών επιχειρήσεων. Αυξάνονται κατά 78% τα έσοδα από φορολόγηση των μπόνους σε στελέχη επιχειρήσεων, όταν η ίδια η Κυβέρνηση βάζει συντελεστή φορολόγησης 90%, που σημαίνει ότι όσες επιχειρήσεις – που θα είναι λίγες λόγω της κρίσης – έχουν τη δυνατότητα να δώσουν μπόνους, θα εφεύρουν άλλους τρόπους, παραδείγματος χάριν, θα τα δώσουν οι θυγατρικές τους στο εξωτερικό.

Κωδικός 0600, αφορά άμεσους φόρους από παρελθόντα οικονομικά έτη. Προβλέπεται αύξηση σχεδόν 6%. Δεν μπορεί να επιτευχθεί γιατί το 2009 υπήρχε ο νόμος για την περαίωση που αφορούσε οκτώ οικονομικά έτη, 2000 έως 2007. Πώς θα επιτύ-

χετε τώρα αύξηση εσόδων, αφού για επέκταση της περαίωσης απομένουν μόνο δύο οικονομικά έτη, το 2008 και το 2009;

Έμμεσοι φόροι. Πρώτον, προβλέπεται αύξηση του ΦΠΑ κατά 7,5%. Ωστόσο και ο στόχος αυτός είναι ανέφικτος, αφού ο ΦΠΑ είναι φόρος που επιβάλλεται στην κατανάλωση και κατά γενική παραδοχή, η ιδιωτική και η δημόσια κατανάλωση θα μειωθεί το 2010, λόγω της κρίσης.

Δεύτερον, χαρακτηριστικό της προχειρότητας με την οποία συντάχθηκε ο Προϋπολογισμός είναι ο κωδικός 3732, που αφορά πρόστιμα επιβαλλόμενα από τους οικονομικούς εφόρους για παραβάτες του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Προβλέπεται αύξηση 7,5%. Αυτό, όμως, δεν μπορεί να επιτευχθεί, αφού η Κυβέρνηση έχει δεσμευθεί δημοσίως ότι στις αρχές Μαρτίου θα έχει ψηφιστεί το φορολογικό νομοσχέδιο, το οποίο θα καταργεί τον Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων.

Δυστυχώς, όλα αυτά δείχνουν ότι η Κυβέρνηση δεν έχει συνειδητοποιήσει την κρίσιμότητα της κατάστασης και αναλίσκονται σε επικοινωνιακά τρικ. Ενώ θα έπρεπε τώρα, που έχετε νωπή ακόμη τη λαϊκή εντολή –άρα κεφάλαιο ωφέλιμου χρόνου– να ασκείτε επιθετική πολιτική και να λάβετε μέτρα μόνιμου διαρθρωτικού χαρακτήρα, που ως βασικό στόχο θα έχουν τη μείωση της κρατικής σπατάλης και την αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και της εισφοροδιαφυγής, προχωρείτε σε φοροεπιδρομή στα νοικοκυριά και στους μισθωτούς, αφαιρώντας χρήμα, δηλαδή κινητήρια δύναμη, από την αγορά. Ενώ θα έπρεπε να αξιοποιήσετε τη βούληση της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να στηρίξει μέτρα που θα αντιμετωπίζουν τις μόνιμες παθογένειες του οικονομικού, αλλά και του δημόσιου τομέα, εσείς με μία άνευ ουσίας πολιτική λαϊκισμού, επιχειρείτε να ρίξετε όλες τις ευθύνες για τη σημερινή κατάσταση στη Νέα Δημοκρατία. Λες και δεν ξέρουν οι πολίτες ότι τα προβλήματα στη χώρα μας επιδεινώθηκαν μετά το ξέσπασμα της παγκόσμιας κρίσης. Λες και δεν βλέπουν οι πολίτες ότι επί τρεις μήνες νομοθετικά είστε άπραγοι και εμφανίζεστε ανέτοιμοι να δώσετε λύσεις, ακόμη και εκεί που διαλαλούσατε ότι «τις έχετε στο τσεπάκι». Τουλάχιστον υλοποιήστε ό,τι βρήκατε έτοιμο στα υπουργικά συρτάρια.

Δυστυχώς, όμως, για τη χώρα, την απραξία και την ανετοιμότητά σας την έχουν αντιληφθεί οι αγορές. Δεν είναι τυχαίο ότι μετά τις εξαγγελίες του Πρωθυπουργού στο Ζάππειο, είχαμε βουτιά στο Χρηματιστήριο και υποβάθμιση της πιστοληπτικής ικανότητας στη χώρα μας από διεθνείς οίκους.

Έχετε συνειδητοποιήσει, όμως, πού θα οδηγούσε μία νέα υποβάθμιση, αν δηλαδή ύστερα από τέσσερις μήνες από BB+ αξιολογούμασταν στο BB-, δηλαδή στο όριο αποδοχής ομολόγων από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, ως εγγύηση δανεισμού; Έχουμε συνειδητοποιήσει σε ποιο σημείο έχει φθάσει αυτή τη στιγμή η χώρα, μετά την έκθεση ιδεών του κ. Παπανδρέου στο Ζάππειο, όταν η διαφορά ανάμεσα στα ελληνικά και γερμανικά ομόλογα –που δήθεν τόσο ακριβότερα δανείζεται η Ελλάδα– ανέβηκε περίπου κατά 50 μονάδες, φθάνοντας στις 280, ενώ το Καζακστάν δανείζεται με «spread» στις 220 μονάδες βάσης;

Καταλαβαίνουμε σε ποιο βαθμό έχουμε απωλέσει την αξιοπιστία μας ως χώρα με ευθύνη όλων μας και τι σημαίνει αυτό για το μέλλον της Ελλάδος; Καταλαβαίνουμε, επιτέλους, ότι τώρα είναι η ώρα να δώσουμε και να ενώσουμε τις δυνάμεις μας ως χώρα για μία εθνική προσπάθεια; Γιατί καλές οι συσκέψεις των πολιτικών Αρχηγών για τη διαφθορά, αλλά θα ήταν ακόμη καλύτερη μια σύσκεψη αρχηγών για την οικονομία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Ο λαός το θέλει, απαιτεί τη συνεννόηση και αν δεν το κάνουμε, θα «μας γυρίσει ακόμα περισσότερο την πλάτη». Και αυτό είναι επικίνδυνο, όχι μόνο για την οικονομία, αλλά για την ίδια μας τη δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Σας ευχαριστούμε, κύριε Κοντογιάννη.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ευβοίας του ΠΑΣΟΚ κ. Συμεών Κεδίκογλου –μας έχετε μπερδέψει, κύριε Κεδίκογλου, δύο ξαδέλ-

φια σε διαφορετικά κόμματα- για επτά λεπτά.

ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα προσπαθήσω να τα ξεδιαλύνετε με την ομιλία μου.

Ο Υπουργός Οικονομικών, που προηγήθηκε πριν λίγο, άρχισε την εμπεριστατωμένη ομιλία του λέγοντας πραγματικά ότι ο προϋπολογισμός, που συζητάμε, συντάχθηκε σε εξαιρετικά δυσμενείς συνθήκες και μάλιστα σ' ένα πολύ περιορισμένο χρονικό διάστημα. Είναι έτσι πράγματι, είναι αλήθεια πέραν πάσης αμφιβολίας.

Η απελθούσα κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μάς προκοδότησε ένα τεράστιο έλλειμμα και χρέος και θα έλεγα κι ένα έλλειμμα, όχι μόνο στην οικονομία, αλλά κι ένα έλλειμμα ανταγωνιστικότητας, ένα έλλειμμα αξιοπιστίας στη σχέση του Έλληνα πολίτη με το κράτος, αλλά κι ένα έλλειμμα αξιοπιστίας στο κύρος της χώρας, στους κοινοτικούς εταίρους και τις διεθνείς αγορές. Τα πραγματικά στοιχεία για την οικονομία, που αποκαλύφθηκαν λίγες μόνο μέρες μετά από τις εκλογές, ξεπέρασαν και τις πιο απαισιόδοξες προβλέψεις. Θυμίζω μόνο αυτό που ειπώθηκε, ότι το έλλειμμα σύμφωνα με το πρόγραμμα σταθερότητας και ανάπτυξης, που είχε καταθέσει η προηγούμενη κυβέρνηση στις αρχές του 2009, επρόκειτο να είναι 3,7%. Σύμφωνα με τα πραγματικά στοιχεία, που όλοι ξέρουμε σήμερα, το έτος κλείνει στο 12,7%. Γι' αυτό η σύνταξη του προϋπολογισμού του 2010 θα έλεγα ότι αποτελεί έναν πραγματικό άθλο για το οικονομικό επιτελείο της Κυβέρνησης. Και έχει ακόμα μεγαλύτερη σημασία το γεγονός ότι, ενώ έγινε σε τέτοιες δυσμενείς συνθήκες για τη χώρα μας, παράλληλα είναι ένας προϋπολογισμός που εναρμονίζεται με τις αρχές και τις αξίες του ΠΑΣΟΚ και με τις δεσμεύσεις που έχουμε αναλάβει.

Με το τρίπτυχο νοικοκυρεμα-αναδιανομή-ανάπτυξη ο πρώτος προϋπολογισμός της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ θέτει ένα φιλόδοξο πραγματικά δημοσιονομικό στόχο, να πέσει το έλλειμμα από το 12,7% στο 9,1% στον πρώτο χρόνο κιάλας, μια πτώση δηλαδή περίπου τεσσάρων ποσοστιαίων μονάδων ισόποσα, τόσο με αύξηση εσόδων, όσο και με μείωση δαπανών. Έχει δε, ιδιαίτερη σημασία ότι αυτή η μείωση προέρχεται σε μεγάλο βαθμό από μέτρα μόνιμου και διαρθρωτικού χαρακτήρα.

Τηρώντας, λοιπόν, τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις προχωράμε και αυξάνουμε τις δαπάνες για την εκπαίδευση κατά 1.000.000.000 ευρώ. Δίνουμε ένα έκτακτο επίδομα αλληλεγγύης αναδιανεμητικού χαρακτήρα, μισό το 2009 και το άλλο μισό το πρώτο εξάμηνο του 2010. Αυξάνουμε το ύψος επιστροφής του ΦΠΑ για τους αγρότες από το 7% στο 11% και αυξάνουμε τις αγροτικές συντάξεις. Αυξάνουμε το επίδομα ανεργίας, ώστε σταδιακά να φτάσει στο 70% του βασικού μισθού και εφαρμόζουμε εισοδηματική πολιτική που προβλέπει αυξήσεις για μισθούς και συντάξεις που είναι κάτω από 2.000 ευρώ, ώστε να καλύπτονται οι όποιες απώλειες από τον πληθωρισμό. Τα φορολογικά έσοδα αυξάνονται, όχι με αύξηση συντελεστών ή αύξηση του ΦΠΑ, αλλά με μια αναδιανεμητική πραγματικά πολιτική, με έκτακτη εισφορά κοινωνικής ευθύνης από τα μεγάλα κέρδη και βεβαίως από τη μεγάλη ακίνητη περιουσία. Επίσης, αξιοποιούμε κάθε μέσο, για να έχουμε ένα αποτελεσματικό φορολογικό έλεγχο.

Υπάρχει, πράγματι, μια πρόβλεψη στον προϋπολογισμό «αύξηση του Ειδικού Φόρου Κατανάλωσης στα ποτά και στα τσιγάρα». Είναι όμως επίσης σημαντικό το γεγονός ότι αυτό το ποσό θα δοθεί για την υγεία. Αυξάνουμε και επαναφέρουμε σε ανοδική τροχιά τις δημόσιες επενδύσεις ως ποσοστό του ΑΕΠ, πράγμα που θα βοηθήσει και στην ενδυνάμωση της ελληνικής περιφέρειας, γιατί ως γνωστό το 21% του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων επενδύεται σε έργα περιφερειακών και νομαρχιακών προγραμμάτων.

Παράλληλα όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι κρίσιμο να περάσουμε από την απλή διαχείριση σε ένα νέο αναπτυξιακό μοντέλο. Αυτό το νέο αναπτυξιακό μοντέλο μαζί με το ΕΣΠΑ που θα αναδιαρθρωθεί και θα το εκμεταλλευτούμε σωστά -και τα προηγούμενα 2,5 με 3 χρόνια ήταν πραγματικά χαμένα χρόνια για το ΕΣΠΑ- σε συνδυασμό με την αύξηση των δημοσίων επενδύσεων, όπως είπαμε, είναι απαραίτητο να συμβεί. Μπορούμε αυτό να το καταλάβουμε καθαρά, αν ο καθένας το εξειδικεύσει στον τόπο καταγωγής του ή στον τόπο που ξέρει τα πράγματα

καλύτερα.

Η Εύβοια, η οποία με τιμή αυτήν τη στιγμή να την εκπροσωπώ και με εξέλεξε, έχει δικαιολογημένα παράπονα υστέρησης τα προηγούμενα χρόνια, υστέρηση που αφορά τις βασικές υποδομές. Έχουμε ένα άθλιο πραγματικά οδικό δίκτυο, που σε κάθε ευκαιρία είτε με τον καιρό είτε με τις κατολισθήσεις -αυτόν τον καιρό που μιλάμε πάλι είναι κλειστό το δίκτυο- κλείνει και οι πολίτες είναι στο έλεος του Θεού.

Έχουμε υστέρηση σε θέματα υγείας. Υπενθυμίζω το νοσοκομείο Χαλκίδας ή την επέκτασή του Κέντρου Υγείας Ιστιαίας, έργα τα οποία δεν έχουν αρχίσει καν. Έχουμε βεβαίως και προβλήματα υστέρησης γενικότερα, που είναι για όλη την Ελλάδα, όπως προβλήματα ανεργίας.

Πιστεύω, όμως, ότι τώρα ήλθε η ώρα να εκμεταλλευτούμε όλα τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα. Το αιολικό δυναμικό, όπως ειπώθηκε, για να προχωρήσουμε σε πράσινη ανάπτυξη, με αρχές, με κανόνες, που θα σέβεται και το νέο χωροταξικό που θα δημιουργηθεί. Τα προϊόντα με ονοματεπώνυμο, τα Ευβοιώτικα προϊόντα, για παράδειγμα τα σύκα Κύμης ή του Ταξιάρχου, τον τουρισμό, τον εναλλακτικό τουρισμό, τον ιαματικό για την Αιδηψό ή τον περιπατητικό τουρισμό για το Φαραγγί Δημοσάρη. Πιστεύω ότι η Εύβοια μπορεί να αποτελέσει το μοντέλο εφαρμογής όλων των πολιτικών αιχμής της Κυβέρνησής μας, καθώς αποτελεί παρθένο έδαφος και μπορούν όλα αυτά να εφαρμοστούν εξ αρχής σωστά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2010 είναι μόνο το ξεκίνημα μιας διαδικασίας εξορθολογισμού, ανακατανομής και ελέγχου των δημοσίων δαπανών, έτσι ώστε να μπει ένα τέλος στη σπατάλη και την αδιαφάνεια των δημοσίων οικονομικών. Αντιλαμβανόμαστε την κρίση ως ευκαιρία για να δοθούν οριστικές λύσεις και όχι ως διαχείριση των αδυναμιών, που έχουν ριζώσει βαθιά στην ελληνική οικονομία.

Ήδη ακούσατε για τον διαφορετικό τρόπο που θα συντάσσεται ο προϋπολογισμός, αλλά και για την ανεξαρτητοποίηση πραγματικά της Στατιστικής Υπηρεσίας στο μέλλον. Μόνο συνδέοντας τους στόχους με τα αποτελέσματα και αποδίδοντας ευθύνες θα μπορέσουμε επιτέλους να περικόψουμε τη σπατάλη του δημοσίου χρήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υπουργός της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας όταν κατέθετε τον προϋπολογισμό το 2009 περίπου τέτοια εποχή, στόχευε σ' ένα έλλειμμα της τάξης περίπου του 2% του ΑΕΠ. Την πραγματικότητα, το αποτέλεσμα το ξέρουμε πια σήμερα καλά όλοι. Ξέρουμε ότι βρισκόμαστε σε μια από τις ιστορικά πιο δύσκολες στιγμές για τη χώρα μας.

Ακούγοντας -και ανοίγω μια παρενθεση σαν νέος Βουλευτής- τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, πραγματικά εξεπλάγην. Δεν είχα απαίτηση για συγγνώμη, αλλά θα περίμενα έστω μια αυτοκριτική. Πραγματικά, δεν διδαχθήκατε τίποτα; Είναι φανερό ότι ήσασταν μια Κυβέρνηση που φυγομαχούσατε, μια Κυβέρνηση σκιών και η πραγματική αιτία που οδήγησε τον Πρωθυπουργό, τον κ. Καραμανλή, να προχωρήσει σε εκλογές, παρά τα όσα είχαν γραφτεί για αναλύσεις επί αναλύσεων, ήταν μόνο μία: Ενώ ήξερε ότι θα χάσει τις εκλογές, ήταν ο πρώτος Πρωθυπουργός που προχώρησε. Γιατί; Για να μη σκάσει η δημοσιονομική βόμβα στα χέρια του. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Μας λέτε ότι φουσκώσαμε το έλλειμμα και το πήγαμε πόσο; 12%; Είναι 11% πραγματικά, είναι 10%; Πόσο είναι; Είχατε βάλει ένα στόχο 3%. Είστε ευχαριστημένοι με αυτό;

Τέλος, το Συμβούλιο Υπουργών της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρόσφατα είπε ότι η χειροτέρευση των δημοσίων μεγεθών για το 2009 οφείλεται στη μη ανταπόκριση της απελθούσης Κυβέρνησης και όχι στην κρίση. Άρα, αυτό το επιχείρημα πρέπει να καταργηθεί.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κ. Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Πιστεύω, ότι με τον Προϋπολογισμό αυτό βάζουμε την πρώτη σφραγίδα στην ανάκτηση της χαμένης εμπιστοσύνης, στην αποκατάσταση της αξιοπιστίας του πολιτικού συστήματος κι έχω εμπιστοσύνη, όχι μόνο στο οικονομικό επιτελείο, αλλά είμαι περήφανος που είμαι μέλος της κυβερνητικής πλειοψηφίας και φυ-

σικά υπερψηφίζω τον πρώτο προϋπολογισμό της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Λεβέντης): Ευχαριστούμε τον κ. Κεδικόγλου, Βουλευτή του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Ο κ. Σπυρίδων-Άδωνις Γεωργιάδης, Βουλευτής του ΛΑΟΣ, β' Αθηνών, έχει το λόγο για επτά λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, μιας και δεν ήσασταν εδώ στην προηγούμενη σύνθεση της Βουλής, θα σας περιγράψω μία ιστορία για τους νέους συναδέλφους, για να μπαίνουμε λίγο στο κλίμα του πόσο περίεργη είναι η πολιτική.

Πέρυσι τέτοια εποχή πανίσχυρος τσάρος της εθνικής οικονομίας ήταν ο κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης. Στην αντίστοιχη συζήτηση περί του προϋπολογισμού θυμάμαι ακόμα ότι, όταν μίλησε ο κ. Αλογοσκούφης, όλοι οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας είχαν σηκωθεί όρθιοι και τον χειροκροτούσαν μανιωδώς.

Ήθελαν να δείξουν την υποστήριξή τους σ' έναν προϋπολογισμό για τον οποίο τότε ο Πρόεδρος του ΛΑΟΣ είχε πει επί λέξει ότι αν τυχόν και τηρηθεί, θα έπαιρνε μία αρκούδα από την Κατορία μέχρι την Αθήνα στην πλάτη του. Δεν χρειάστηκε να ανησυχήσει πολύ ο Γιώργος Καρατζαφέρης, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, μην τυχόν και πρέπει να κουβαλήσει καμμία αρκούδα –αντέχει βέβαια– διότι μόλις δέκα μέρες μετά, στις 7 Ιανουαρίου, ο κ. Αλογοσκούφης εξεδιώχθη από τον τότε Πρωθυπουργό κ. Καραμανλή από το Υπουργείο του και έπαψε να είναι «τσάρος» με κατάληξη τελικώς να μην κατέλθει καν υποψήφιος στην Α' Αθηνών, φοβούμενος ότι θα υποστεί συντριβή. Σήμερα, δε είμαι απολύτως βέβαιος ότι αν έβαζε υποψηφιότητα για διαχειριστής στην πολυκατοικία του, θα έχανε. Και δεν έχει συμπληρωθεί ένας χρόνος.

Αυτό το λέω για να καταλάβουμε πόσο ευμετάβλητη είναι η πολιτική και πόσο σημαντικό πράγμα είναι, κύριε Υπουργέ, να κάνετε καλά τη δουλειά σας, γιατί αν δεν κάνετε καλά τη δουλειά σας, καμμία από τις καρέκλες στις οποίες καθόμαστε δεν είναι μόνιμη –το αντίθετο– και καλώς δεν είναι.

Θέλω να εξηγήσω για ποιο λόγο ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός καταψηφίζει αυτό τον προϋπολογισμό. Παρά τις φήμες που μας ακολουθούσαν ότι είμαστε λαϊκιστές, ακραίοι και δεν ξέρω πόσες άλλες ανοησίες έχουμε ακούσει εναντίον μας όλα αυτά τα χρόνια, έχουμε αποδείξει από την παρουσία μας σ' αυτή την Αίθουσα ότι είμαστε το μοναδικό κόμμα που δεν έχουμε κανένα απολύτως πρόβλημα να υποστηρίξουμε οποιαδήποτε πρωτοβουλία της κυβερνήσεως είτε της μίας είτε της άλλης. Προχθές υπερψηφίσαμε το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εσωτερικών για το θέμα του ΑΣΕΠ και των συμβασιούχων. Όταν όμως δίνουμε τη θετική μας ψήφο, θέλουμε να ξέρουμε γιατί τη δίνουμε και όχι απλώς για λόγους εντυπωσιασμού.

Θέλουμε να καταλάβει η Κυβέρνησή σας για ποιο λόγο ο Λαϊκός Ορθόδοξος Συναγερμός καταψηφίζει αυτό τον προϋπολογισμό. Η όλη διαφορά μας συνοψίζεται σε μία φράση, σε μία αποστροφή της ομιλίας του Υπουργού κ. Παπακωνσταντίνου, ο οποίος αφού περιέγραψε την πολύ άσχημη κατάσταση των οικονομικών της χώρας –την οποία όλοι προφανώς γνωρίζουμε– είπε το εξής: «Δύο είναι τα στοιχεία που έχουμε, το ένα είναι η αύξηση των εσόδων και το άλλο είναι η μείωση των δαπανών». Εδώ ακριβώς βρίσκεται η δομική διαφορά με το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό. Δεν μας ακούτε. Κερδισμένοι θα ήσασταν αν μας ακούγατε γιατί οι περισσότεροι από εμάς είμαστε άνθρωποι της αγοράς, εργαζόμαστε και ξέρουμε τι συμβαίνει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ**)

Ποια είναι η διαφωνία; Εμείς λέμε ότι το πρόβλημα είναι πρώτα στη μείωση των δαπανών και δευτερευόντως στην αύξηση των εσόδων. Εσείς λέτε πρώτα στην αύξηση των εσόδων και δευτερευόντως στη μείωση των δαπανών. Στην αγορά μας όμως έφθασαν 3.000.000.000 ευρώ οι ακάλυπτες επιταγές. Πόσα έσοδα να μαζέψουμε; Όλα αυτά που ακούω για την πάταξη της εισφοροδιαφυγής και της φοροδιαφυγής τα οποία ακούμε στην Ελλάδα εδώ

και περίπου εβδομήντα-ογδόντα χρόνια είναι για γέλια, διότι από την εποχή που έγραψε ο Λουκιανός τους περίφημους Νεκρικούς Διαλόγους και έβαλε το Μένωνα να λέει στο Χάροντα «οικ αν λάβοις παρά του μη έχοντος», το ίδιο ισχύει και σήμερα. Άρα, όσα «φοροσαφάρι» και να κάνετε, όσα συνεργεία και να βγάλετε έξω, σε μία αγορά που δεν έχει χρήμα, χρήμα δεν θα βρείτε. Άρα, λοιπόν, η πρώτη και η μείζων λύση είναι η μείωση των δαπανών.

Θέλω να δώσω ένα παράδειγμα επειδή μου αρέσουν τα συγκεκριμένα και δεν μπορώ τις θεωρίες. Παράδειγμα είναι, μπορείτε να βρείτε χιλιάδες τέτοιους κωδικούς. Πάρτε τον κωδικό του Υπουργείου Πολιτισμού. Πέρσι, το Υπουργείο Πολιτισμού είχε υπέρβαση κατά 110.000.000 ευρώ στα χρήματα που προέβλεπε να δώσει στους διάφορους φορείς, δηλαδή απ' όσα είχε προϋπολογίσει είχε συν 100.000.000 ευρώ. Σε μία χώρα που έχει φτάσει στο χείλος της δημοσιονομικής καταστροφής δεν επιτρέπεται οποιοσδήποτε Υπουργός, οποιοσδήποτε οργανισμός να έχει υπέρβαση, έστω κι ένα ευρώ. Εάν βλέπετε δηλαδή έναν Υπουργό να έχει υπέρβαση ένα ευρώ σε εποπτευόμενο απ' αυτόν λογαριασμό, να τον φέρνεται εδώ να μας εξηγήσει γιατί το κάνει. Αυτό θα πει «είμαι σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης και προσπαθώ να μαζέψω από τα πάντα». Αυτό θα έπρεπε να κάνει ο προϋπολογισμός σας, δηλαδή «κόβω δραστηριότητες τις δαπάνες του δημοσίου που πρέπει να κόψω, όχι τα 2.000.000.000, αλλά 10.000.000.000, 15.000.000.000, απ' όπου μπορείτε να κόψετε».

Τι θα πει χιλιάδες Επιτροπές επί Επιτροπών που πληρώνετε για να βγάλουν πορίσματα; Θυμάμαι ότι στην προηγούμενη κυβέρνηση έκαναν μία Επιτροπή μεταξύ Υπουργείου Τουρισμού και Υπουργείου Κοινωνικής Απασχόλησης, για να αποφασίσουν τι θα έκαναν τα παιδιά που έβγαιναν από τις Σχολές Τουριστικών Επαγγελματιών και πώς θα έμπαιναν στην αγορά εργασίας και είχε συνέλθει αυτή η μεικτή Επιτροπή τριάντα έξι φορές.

Τι θα πει τριάντα έξι φορές αμειβόμενη Επιτροπή; Φράγκο να μην πάρουνε. Τι θα πει αυτό; Εκεί θα κόψετε. Φέрте να κόψετε αυτά και να σας χειροκροτήσουμε. Εάν, όμως, δεν κόβετε αυτά, δεν μπορείτε να μας λέτε ότι είμαστε σε κατάσταση εκτάκτου ανάγκης. Και ο προϋπολογισμός σας δεν τα κόβει αυτά. Εκεί είναι το πρόβλημα και εκεί είναι η διαφορά με το Λαϊκό Ορθόδοξο Συναγερμό.

Οφείλω, όμως, να επισημάνω και προς την πλευρά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μια τρομακτική ασυνέπεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ο εισηγητής σας επί του Προϋπολογισμού, ο άξιος συνάδελφος κ. Κεφαλογιάννης, ανέπτυξε επί μακρόν χθες τα ψεύδη του ελλείμματος 12,7%. Παρά ότι προεκήλη από τον Υπουργό τον κ. Παπακωνσταντίνου μέσα σε αυτήν την Αίθουσα, η Νέα Δημοκρατία να μας εξηγήσει εάν υιοθετεί αυτόν τον ισχυρισμό, τόσο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο κ. Μαρκόπουλος όσο και όλοι οι επακολουθήσαντες συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, αρνήθηκαν να τοποθετηθούν. Και αυτό είναι ένα πάρα πολύ σοβαρό θέμα.

Θέλω κλείνοντας να πω, για να συνεννοούμαστε κάπως σ' αυτό τον τόπο, γιατί αν δεν πούμε τις αλήθειες δεν θα σωθούμε ποτέ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Ο αξιότιμος συνάδελφος κ. Χατζηδάκης κατηγόρησε την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ για τον ΟΛΠ και τα 80.000.000. Μα, αυτό το ποσό δίδεται κατόπιν της συμφωνίας που υπέγραψε ο κ. Βουλγαράκης, ως κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Και θυμάμαι ήμουν εδώ με τον Αστέριο Ροντούλη και κατηγορούνταν ο κ. Βουλγαράκης. Και μας εξηγούσε ο κ. Βουλγαράκης πόσο καλώς κάνει και δίνει αυτά τα χρήματα. Και έρχεται σήμερα εδώ η Νέα Δημοκρατία του κ. Χατζηδάκη και κατηγορεί την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ γιατί δίνει αυτά τα χρήματα. Μα, θα μας τρελάνετε;

Αν κάποιος παρακολουθεί αυτά τα οποία λέμε εδώ μέσα θα τρελαθεί. Έρχεται η Νέα Δημοκρατία και κατηγορεί το ΠΑΣΟΚ για χρήματα που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία να δοθούν στους λιμενεργάτες του ΟΛΠ. Μα, θα τρελαθούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Επιτέλους, ας μιλήσουμε σοβαρά!

Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Λαϊκού Ορθόδοξου Συ-

ναγερμού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Λιντζέρης Δημήτριος Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ της Β' Περιφέρειας Πειραιά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή κοινοβουλευτικά είθισται να σχολιάζει ο επόμενος τον προηγούμενο, να πω στον κ. Άδωνι Γεωργιάδη ότι ίσως αν ως κόμμα λύσετε το ουσιαστικό δίλημμα, αυτόνομη πορεία ή επιστροφή στην πολυκατοικία, να βρίσκατε τον προϋπολογισμό του ΠΑΣΟΚ πιο θελκτικό απ' ό,τι τον βλέπετε τώρα.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ: Αυτό είπα εγώ;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΛΙΝΤΖΕΡΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πενταετής διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας βύθισε αναμφίβολα τη χώρα μας σε βαθιά πολιτική οικονομική και κοινωνική κρίση. Οπισθοδρόμησε την κρατική οργάνωση και την κοινωνική ανάπτυξη.

Μπροστά σε αυτόν τον όγκο των προβλημάτων που συσσωρεύσαν στον τόπο ο κ. Καραμανλής και η Νέα Δημοκρατία, προσέφυγαν στις κάλπες, παραδίδοντας στην ουσία την εξουσία στο ΠΑΣΟΚ και στον Γιώργο Παπανδρέου.

Μπροστά σ' αυτήν την πολύπτυχη κρίση, ο ελληνικός λαός αποδοκίμασε εκκωφαντικά το παρελθόν και τη Νέα Δημοκρατία, δίνοντας συγχρόνως αυξημένη πλειοψηφία στο ΠΑΣΟΚ και τον Γιώργο Παπανδρέου, προκειμένου να βγάλουν τον τόπο από το τέλμα και να τον οδηγήσουν σ' ένα ελπιδοφόρο μέλλον.

Γι' αυτό προκαλούν αμηχανία, ίσως και θυμηδία κάποιες λίγες φορές ευτυχώς οι ρητορείες των ομιλητών της Αντιπολίτευσης, που δείχνουν ότι δεν κατάλαβαν τίποτα από την πρόσφατη λαϊκή ετυμηγορία.

Θα περίμενε κανείς αυτοκριτική. Την οφείλουν, άλλωστε, στο λαό μας και κυρίως στους ψηφοφόρους τους. Αντ' αυτού, ακούσαμε υπερβολές και ακρότητες.

Εξακολουθούν και τώρα ως Αντιπολίτευση να ζουν και να περιγράφουν μια εικονική πραγματικότητα, ακριβώς όπως έκαναν όταν βρίσκονταν στην κυβέρνηση.

Γι' αυτό και αποκτάει ιδιαίτερο ενδιαφέρον η ομιλία του κ. Σαμαρά -νέου Αρχηγού της Νέας Δημοκρατίας- αν θα συνεχίσει προς αυτή την κατεύθυνση ή αν θα ακούσουμε κάτι άλλο.

Θα σας πρότεινα, πάντως, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, να περάσετε επειγόντως στο ρεαλισμό, στη σκληρή πραγματικότητα που μας παραδώσατε, με ένα δημόσιο χρέος 300.000.000.000 ευρώ, με ετήσιο έλλειμμα 30.000.000.000 ευρώ, μια οικονομία που φθίνει, με τα κρατικά ταμεία άδεια, με τη διεθνή αξιοπιστία της χώρας μας στο χαμηλότερο επίπεδο, με το δανεισμό να τρέχει σε υψηλούς ρυθμούς, με τη χώρα μας έρμαιο να υφίσταται εκβιασμούς από τους διεθνούς εμβέλειας κερδοσκόπους.

Η πενταετία της Νέας Δημοκρατίας χρέωσε τη χώρα μας με πάνω από 100.000.000.000 ευρώ.

Κυρίες και κύριοι, πέραν πάσης αμφιβολίας είναι αληθές ότι η εθνική οικονομική κρίση προϋπήρξε της τελευταίας παγκόσμιας κρίσης. Χαρακτηρίζεται από ανυπαρξία εθνικής αναπτυξιακής στρατηγικής, ανυπαρξία σοβαρής εθνικής στρατηγικής έρευνας, επικυριαρχία ενός νεοφιλελευθερισμού που βάφτιζε μεταρρυθμίσεις την εκποίηση του εθνικού πλούτου, εγκατάλειψη κάθε πρόνοιας για την επιβίωση του εθνικού κεφαλαίου, ανυπαρξία κάθε μέριμνας για τη διαμόρφωση μίας εθνικής αναπτυξιακής συμμαχίας. Επί πέντε χρόνια σ' αυτήν την Αίθουσα ψηφίζονταν πλαστοί και αναξιόπιστοι προϋπολογισμοί. Και όλα αυτά, βέβαια, έχουν ονοματεπώνυμο: την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι, μπροστά μας βρίσκεται ένας προϋπολογισμός έκτακτης ανάγκης σ' ένα εξαιρετικά δύσκολο δημοσιονομικό πλαίσιο. Είναι συνεπής με τις προεκλογικές δεσμεύσεις του ΠΑΣΟΚ. Είναι ό,τι καλύτερο μπορούσε να καταρτιστεί στη σημερινή συγκυρία.

Κυρίες και κύριοι, αποτελεί κρίσιμο και ζωτικό ζήτημα το να μπορεί η χώρα μας να καταρτίσει έναν αξιόπιστο εθνικό προϋπολογισμό, που θα δεσμεύει την πολιτεία, την κοινωνία, τις παραγωγικές δυνάμεις, όπου θα υπάρχουν σαφείς εθνικοί αναπτυξιακοί στόχοι ανά τομέα, ανά κλάδο, ανά περιοχή, στην

έρευνα, στην παιδεία, στο φορολογικό σύστημα, στα έξοδα και θα είναι προϊόν διαβούλευσης παραγωγικών δυνάμεων, κοινωνικών εταίρων και πολιτικών δυνάμεων και κυρίως θα υλοποιείται από ένα σοβαρό και αξιόπιστο κράτος.

Σήμερα μιλάμε για δημοσιονομικό έλλειμμα, το οποίο βέβαια έχει να κάνει με τη διάλυση των φοροεισπρακτικών μηχανισμών, κυρίως, όμως, έχει να κάνει με το φορολογικό σύστημα που πρέπει να αλλάξει, αλλά και την εμπιστοσύνη του φορολογούμενου πολίτη στο φορολογούν κράτος. Έχει να κάνει με τη διαπλοκή και τη διαφθορά.

Γι' αυτό και η λύση στο πρόβλημα είναι πολύπλοκη και σύνθετη. Όπως το ζήτημα του ισοζυγίου εξωτερικών συναλλαγών, σχετίζεται με την εξειδίκευση των επιχειρήσεων, του εργατικού δυναμικού, της τεχνολογικής εξέλιξης, της ανταγωνιστικότητας της χώρας μας. Προϋπόθεση για να ξεφύγει η χώρα μας από αυτή την κρίση, είναι να απαντηθούν όλα αυτά με πολιτικές αξιόπιστες, που θα εμπνέουν και θα δεσμεύουν όλους μας.

Κυρίες και κύριοι, είμαστε σε μία κρίσιμη περίοδο, όπου απαιτείται από τα κόμματα, τις παραγωγικές δυνάμεις, την οργανωμένη κοινωνία, σύνεση, συνεννόηση, συναίνεση και -γιατί όχι;- συστράτευση. Οι παράλληλοι μονόλογοι πρέπει να αντικατασταθούν από ουσιαστικό και παραγωγικό διάλογο. Το ξεπέρασμα της κρίσης και της οικονομικής κατάρρευσης προϋποθέτει την επισήμανση των αιτιών που την προκάλεσαν. Προϋποθέτει ακόμα την πολιτική βούληση να αλλάξουμε τα αίτια που μας οδήγησαν εδώ. Ο νεοφιλελευθερισμός και η ασυδοσία των αγορών οδήγησαν τη χώρα στο χείλος της καταστροφής.

Αλλά και η Αριστερά οφείλει να βρίσκει τρόπους, ώστε να λειτουργεί ως το καινούριο στη μήτρα του παλιού, να αγωνίζεται να μετατρέψει τη μειοψηφία σε πλειοψηφία και όχι να καταδυναστεύει την πλειοψηφία, πιστεύοντας ότι αποτελεί την πολιτική πρωτοπορία και ότι μόνο αυτή γνωρίζει τους νόμους της ιστορικής εξέλιξης και ότι μόνο αυτή εκφράζει τα συμφέροντα του λαού.

Κυρίες και κύριοι, ο σημερινός προϋπολογισμός, αλλά και η γενικότερη κυβερνητική πολιτική επιδιώκουν να αποτελέσουν την απαρχή μιας νέας ιστορικής περιόδου, που θα οδηγήσει στην αναγέννηση του πολιτικού συστήματος, που θα δημιουργήσει ένα κράτος-στρατηγείο, που θα στηρίξει τη μικρομεσαία ελληνική επιχείρηση και τη μεσαία τάξη, που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της κοινωνίας και της οικονομίας. Αποτελεί τη δίοδο για το ξεπέρασμα της κρίσης και το πέρασμα σε νέου τύπου προγραμματικούς προϋπολογισμούς, που είναι αναγκαίοι για τον τόπο.

Κυρίες και κύριοι, η υπερψήφιση του Προϋπολογισμού αποτελεί σεβασμό και συμμόρφωση στην πρόσφατη λαϊκή εντολή.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Λιντζέρη Δημήτρη και για την ακρίβεια στο χρόνο του.

Το λόγο έχει ο κ. Προκόπης Παυλόπουλος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στην Α' Αθηνών.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου αρχικά μία παρέκβαση από τη συνήθη διαδικασία συζήτησης του προϋπολογισμού, η οποία όμως, θεωρώ, ότι είναι αναγκαία, θα έλεγα επιβεβλημένη. Επιτρέψτε μου δηλαδή να κάνω μια αναφορά. Σήμερα έφυγε από τη ζωή ένας μεγάλος εκπρόσωπος του ελληνικού πολιτισμού, ένας μεγάλος τεχνίτης, ο Γιάννης Μόραλης. Και νομίζω ότι οφείλουμε να σκεφθούμε τούτη τη στιγμή σ' αυτό το γκρίζο τοπίο, το οποίο βιώνουμε, ότι κάθε φορά που χάνεται ένας μεγάλος άνθρωπος, κάθε φορά που σβήνει ένα τέτοιο πνεύμα, είναι σαν να σβήνει ένα φωτεινό αστέρι, πράγμα που κάνει τον ήδη γκρίζο ουρανό του Τόπου, από πλευράς πνευματικότητας και αξιών, ακόμα πιο θολό. Γι' αυτό θεώρησα ότι πρέπει, με ευκαιρία του προϋπολογισμού, να αναλογισθούμε ακόμα περισσότερο τι σημαίνουν τέτοιες απώλειες.

Ένα δεύτερο το οποίο θα ήθελα να τονίσω, είναι μία απάντηση οφειλόμενη προς την Ελπίδα Αντιπολίτευση σχετικά με τα ζητήματα της Τουρκίας και της ευρωπαϊκής της πορείας. Γιατί προκληθήκαμε να πούμε, με αφορμή τα όσα ελέγχθηκαν από τον κ.

Αβραμόπουλο, σχετικά με το ζήτημα των δηλώσεων Νταβούτ-γλου και βεβαίως των δηλώσεων του Οικουμενικού Πατριάρχη, τι σημαίνει και τι σηματοδοτεί η ευρωπαϊκή πορεία της Τουρκίας.

Η κυβέρνηση Καραμανλή υπήρξε σαφέστατη στον τομέα αυτόν, και είναι εκείνη που καθόρισε, και στο σημείο αυτό, τις εθνικές κόκκινες γραμμές. Είπαμε ότι η Τουρκία δεν έχει ευρωπαϊκό δρόμο, δεν έχει ευρωπαϊκή πορεία, όσο δεν σέβεται το κοινοτικό κεκτημένο, βασικό στοιχείο του οποίου είναι ιδίως ο τομέας της προστασίας των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και οι δημοκρατικοί θεσμοί. Εάν δεν διορθωθεί στον τομέα αυτό, φυσικά η Ελλάδα είναι απέναντι και το veto είναι δεδομένο. Και αυτό το έχουμε αποδείξει. Επομένως, δεν χρειάζεται να πούμε τίποτε περισσότερο. Απλά δράττομαι της ευκαιρίας για να πω -με αφορμή τις σημερινές δηλώσεις του Οικουμενικού Πατριάρχη, αυτού του ανθρώπου που υπήρξε πάντοτε τόσο προσεκτικός και πρέπει να μας προβληματίσει το ότι αυτός ο τόσο προσεκτικός και εχέφρων άνθρωπος είπε αυτό που είπε- ότι είναι μία κραυγή αγωνίας που, βεβαίως, μας βρίσκει όλους μαζί του και κοντά σε αυτή την προσπάθεια να υπερασπισθούμε τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, ιδίως σε ό,τι αφορά τις θρησκευτικές ελευθερίες. Αλλά εδώ θα πρέπει, όλοι μαζί, να θέσουμε προ των ευθυνών τους και την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και την Διεθνή Κοινότητα, η οποία δεν μπορεί να βλέπει την Τουρκία να συμπεριφέρεται έτσι προς το ταγό της Ορθοδοξίας.

Είναι αδιανόητα πράγματα και δε μπορεί η Διεθνή Κοινότητα και τα αρμόδια fora της Διεθνούς Κοινότητας να έρχονται από τη μία πλευρά και να ψάχνουν κάθε αφορμή, την πιο ψευδή αφορμή, εναντίον της Ελλάδος, αλλά να κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν όταν η Τουρκία συμπεριφέρεται με αυτόν τον τρόπο. Και αυτό πρέπει να το θεωράσουμε όλοι μας από την Κυβέρνηση και όλες τις πολιτικές δυνάμεις. Σ' αυτό οφείλουμε να έχουμε ένα ενιαίο και αρραγές μέτωπο.

Στην ουσία τώρα του προϋπολογισμού. Δύο φράσεις του Σαϊέ-πην, νομίζω κύριε Υπουργέ, ότι μπορούν να δώσουν το στίγμα του τι σημαίνει ο προϋπολογισμός του 2010.

Η πρώτη είναι εκείνη σύμφωνα με την οποία «οι παλιές αμαρτίες ρίχνουν μεγάλες σκιές». Και η δεύτερη είναι η απάντηση που δίνει ο Άμλετ στο Πολώνιο: «Αγαπητέ μου, λόγια, λόγια, λόγια».

Ξεκινάω από το πρώτο. «Οι παλιές αμαρτίες ρίχνουν μεγάλες σκιές». Είναι γνωστό, κύριοι συνάδελφοι, σεις που θα πείτε ΝΑΙ, -αυτονόητο ΝΑΙ στην κοινοβουλευτική πειθαρχία την οποία βιώνουμε σε ένα κοινοβουλευτικό σύστημα, εδώ είμαστε και θα το δείτε- ότι αυτός ο προϋπολογισμός δεν έχει ορίζοντα πάνω από τρεις μήνες. Σε τρεις μήνες θα τον έχετε αναθεωρήσει, θα έχετε πάρει σκληρότερα μέτρα. Είναι μια εικονική πραγματικότητα ο προϋπολογισμός σας, είναι το κυνήγι του χαμένου θησαυρού. Αυτό μου θυμίζει. Αυτή είναι η σκληρή πραγματικότητα.

Και γιατί σας λέω ότι οι παλιές αμαρτίες ρίχνουν μεγάλες σκιές; Γιατί το ότι φθάσαμε εδώ είναι δικό σας, δυστυχώς, δημιούργημα.

Άκουσα τον Υπουργό Οικονομίας να καταφέρεται -είναι η πρώτη φορά που τον άκουσα να στρέφεται εναντίον της κυβέρνησης Καραμανλή με τέτοια οξύτητα-εναντίον της Νέας Δημοκρατίας. Όσο πιο πολύ κοντά βρίσκεται το ΠΑΣΟΚ και ο Υπουργός στην πραγματική κατάσταση που δημιουργεί η πολιτική της Κυβέρνησης Παπανδρέου, τόσο θα γίνεται οξύτερος. Ό,τι και να γίνει όμως η αλήθεια είναι μία. Το μεγαλύτερο ζήτημα της οικονομίας μας και το βαρύτερο για τις επόμενες γενιές, είναι το δημόσιο χρέος. Ό,τι και να λέτε το ΠΑΣΟΚ, μα ό,τι και να λέτε, ο κόσμος το ξέρει. Όσο τα φερέφωνα κι αν σας καλύπτουν σε αυτή την προσπάθεια προπαγάνδας, η αλήθεια είναι μία, δεδομένη.

Πήρατε από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή και τη Νέα Δημοκρατία, το 1981, το δημόσιο χρέος 26,5% ως ποσοστό του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος και το παραδώσατε το 2004 περίπου στο 100%!

Αυτή τη θηλιά, όπως τη λέτε εσείς, εσείς τη φορέσατε στο λαίο του ελληνικού λαού. Εσείς τη φορέσατε...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Η τριετία Μητσοτάκη...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για σκεφτείτε τι μου λέει ο κύ-

ριος Υπουργός και, κύριε Πρόεδρε, κρατήστε το χρόνο μου.

Η τριετία Μητσοτάκη! Κυβερνούσε είκοσι χρόνια το ΠΑΣΟΚ, το πήγε στο 100% και μιλάει για τα τρία χρόνια του κ. Μητσοτάκη. Εγώ ξέρω πολύ καλά το εξής ως Υπουργός της Οικουμενικής Κυβέρνησης. Ξέρω πόσο παρέλαβε το χρέος η Οικουμενική Κυβέρνηση στην οποία μετείχε και το ΠΑΣΟΚ. Και ξέρω ότι επί Μητσοτάκη ανέβηκε το δημόσιο χρέος, γιατί έπεφταν οι εγγυήσεις, τις οποίες είχε δώσει το ΠΑΣΟΚ ως κυβέρνηση, σ' όλα εκείνα τα σαπάκια, τα οποία προσπαθούσε να διατηρήσει την εποχή εκείνη, τα σαπάκια των προβληματικών. Αυτή είναι η αλήθεια. Είναι δικό σας δημιούργημα και δικό σας ανοσιούργημα το δημόσιο χρέος εις βάρος του ελληνικού λαού. Όπως, επίσης, και το έλλειμμα 8% μα το παραδώσατε το 2004. Τι νομίζετε;

Και ύστερα, θέλω να τονίσω το εξής σε ό,τι αφορά τα υπόλοιπα ζητήματα: Εκτός απ' αυτό, είναι και το γεγονός ότι εσείς οι ίδιοι που ψάχνετε να δείτε γιατί μας συμπεριφέρεται η Διεθνή Κοινότητα έτσι, είτε ως Αντιπολίτευση είτε ως Κυβέρνηση, δυσφημίσате εκ συστήματος την ελληνική οικονομία. Δεν είστε εσείς στην Αντιπολίτευση που λέγατε πραγματικά ότι θα πτωχεύσουμε;

Ο νυν Πρωθυπουργός, ως Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και διάφορα στελέχη δεν περιφέρονταν λέγοντας ότι θα πτωχεύσουμε, έλεγαν την Ελλάδα «Αφγανιστάν» και την Αθήνα «Καμπούλ»; Και όταν γίνате Κυβέρνηση, δεν είπατε τίποτε καλύτερο. Εσείς οι ίδιοι είπατε ότι είναι στην εντατική η οικονομία, εσείς οι ίδιοι μιλήσατε για δημοσιονομικό εκτροχιασμό. Εμείς καθόμαστε και σας λέμε να στηρίξουμε μαζί την οικονομία, γιατί είναι και θέμα ψυχολογίας. Δεν το κάνατε ποτέ.

Έντρομοι τώρα με τα κατορθώματά σας κοιτάτε να πετάξετε το βάρος στα προηγούμενα. Μα, με συγχωρείτε πάρα πολύ. Ο κ. Καραμανλής στη Θεσσαλονίκη είπε την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Την αλήθεια είπε. Εσείς λέγατε ότι έχετε χρήματα. Και σας έλεγε ο κ. Αλμουνιά, «ξέρουν οι Έλληνες πολιτικοί την κατάσταση της ελληνικής οικονομίας». Λέγατε τότε ότι υπάρχουν χρήματα. Και άκουσα τον κύριο Υπουργό Οικονομικών να λέει ότι υπάρχουν, αλλά τα Ταμεία δεν τα έχουν! Ε, αυτό το ξέρουμε και όλοι. Αν δεν έχετε στα Ταμεία τα χρήματα, τότε πώς λες ότι τα έχεις; Γιατί όταν λέγατε στον ελληνικό λαό ότι έχετε χρήματα για να του δώσετε, είναι προφανές ότι του λέγατε ότι τα χρήματα αυτά τα έχετε στα Ταμεία, θα υπάρχουν στα Ταμεία; Δεν είπατε στον ελληνικό λαό προεκλογικά ότι θα αρχίσετε από τη μία πλευρά, τη φοροεπιδρομή και από την άλλη, θα κοιτάξετε να δείτε πώς θα κατεβάσατε το όριο του ποιος είναι πλούσιος και ποιος φτωχός.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε Παυλόπουλε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Έχουμε κάνει μία συμφωνία, να μην στερήσουμε από κανένα συνάδελφο, που έχει εγγραφεί, να μιλήσει.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω και σας ευχαριστώ.

Λέω, λοιπόν, ότι αυτά είναι τα «κατορθώματά» σας. Εμείς είπαμε την αλήθεια. Εσείς δεν είπατε την αλήθεια στον ελληνικό λαό. Και είστε υπόλογοι αυτή τη στιγμή για να κάνετε εκείνα τα οποία θεωρούσατε ότι μπορείτε να κάνετε πράξη.

Δύο παρατηρήσεις και τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Παυλόπουλε, πρέπει να κλείσετε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Τελείωσα, κύριε Πρόεδρε.

Μη διανοηθείτε να πάτε σε μεταρρύθμιση διοικητική, αν δεν έχετε ενισχύσει τους πόρους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Μην κάνετε αυτό που πήγατε να κάνετε με τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», που κατέρρευσε και αν δεν υπήρχε η Κυβέρνηση Καραμανλή και ο «ΘΗΣΕΑΣ», θα είχε καταρρεύσει την εποχή εκείνη η Τοπική Αυτοδιοίκηση, κατά δήλωση Κουκουλόπουλου και της κ. Γεννηματά.

Εάν πάτε τώρα να κάνετε μεταρρύθμιση χωρίς να τους αυξήσετε τους πόρους, στην πραγματικότητα καταδικάζετε την Τοπική Αυτοδιοίκηση ξανά σε μαρασμό.

Και κάτι άλλο, κύριε Υπουργέ, το οποίο αφορά και το ΕΣΠΑ και είναι θέμα της κ. Κατσέλη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε, κύριε Παυλόπουλε. Έχετε υπερβεί κατά πολύ το χρόνο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Προσέξτε το ειδικό επιχειρησιακό για τη Δημόσια Διοίκηση. Η πρώτη φορά που το αποκτήσαμε ήταν με την δική μας κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Είστε ο πρώτος ομιλητής που παραβιάζει τόσο πολύ το χρόνο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ακούω τον κ. Γιόργκενσεν αυτήν τη στιγμή, να στέλνει κραυγή αγωνίας ότι δεν προχωράει καθόλου αυτό το πρόγραμμα, που τις προκηρύξεις σας τις παραδώσαμε έτοιμες και από λόγους ευθιξίας δεν τις είχαμε υπογράψει εμείς, για να μην θεωρηθεί ότι το κάνουμε στην προεκλογική περίοδο. Είναι πολύ σοβαρό το θέμα του ειδικού επιχειρησιακού για τη Δημόσια Διοίκηση, δείτε το σας παρακαλώ.

Σας ευχαριστώ και με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε, για την υπέρβαση του χρόνου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριοι συνάδελφοι, έχουμε κάνει μία συμφωνία να μην στερήσουμε από κανένα συνάδελφο, που έχει εγγραφεί, να μιλήσει. Για να γίνει αυτό, πρέπει να τηρούμε όλοι το χρόνο.

Ο κύριος Υπουργός ζήτησε το λόγο για μία παρέμβαση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Μία σύντομη παρέμβαση θα κάνω.

Ειλικρινά, αντιλαμβάνομαι πολύ καλά τη δυσκολία της Νέας Δημοκρατίας να συνέλθει από τη συντριπτική ήττα των τελευταίων εκλογών. Αντιλαμβάνομαι τη δυσκολία που έχουν, να βρουν ποια είναι η γραμμή τους. Υπερασπίζονται το έργο της διακυβέρνησής τους ή το απορρίπτουν; Είναι ένα βασικό υπαρκτικό πρόβλημα, θα το έχουν για πολύ καιρό ακόμη. Αλλά, όμως, δεν νομίζω πως είναι σε θέση να κάνουν συστάσεις. Και σίγουρα, δεν είναι σε θέση να εξηγήσουν πού βρίσκεται το δημόσιο χρέος σήμερα.

Για να μιλάμε με τα πραγματικά νούμερα, το ΠΑΣΟΚ παρέλαβε το 1981 ένα χρέος κοντά στο 30%. Το παρέδωσε το 1989 στο 60%.

Το 1993 το πήγατε στο 100% Το παραλάβατε, το 2004, κάτω από 100% και μας το παραδώσατε στο 117%. Ποιος, λοιπόν, χρεώνει τη χώρα, ξέρουν πολύ καλά οι Έλληνες πολίτες, γιατί μιλούν τα νούμερα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δεν έχετε το λόγο, κύριε Παυλόπουλε.

Ο κ. Μαργέλης έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Έλληνες πολίτες μπορεί να μην ξέρουν αν το χρέος είναι 12,7% ή αν είναι λιγότερο, όπως λένε οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, μπορεί να μην ξέρουν ακριβώς το μέγεθος του δημόσιου χρέους ή μια σειρά αριθμών που ακούμε σε αυτήν την Αίθουσα τις ημέρες που κουβεντιάζουμε τον προϋπολογισμό. Έχω την αίσθηση όμως ότι η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών, ο κάθε καλόπιστος συμπολίτης μας ξέρει πολύ τις συνθήκες που σήμερα βιώνουμε. Ξέρει πάρα πολύ καλά ότι έχει μειωθεί το εισόδημά του, ότι έχει δυσκολευτεί η κατάσταση της επιχείρησής του, ότι η οικοδομή έχει σταματήσει, ότι ο τουρισμός από τον οποίο προσδοκά, να κερδίσει τα προς το ζην όπως γίνεται στα δικά μας νησιά και σε πολλές περιοχές, βρίσκεται σε κρίση και έχει υποστεί πλήγμα.

Ξέρει πάρα πολύ καλά ο Έλληνας πολίτης ότι αυτήν τη στιγμή δεν λειτουργεί το κράτος, ότι η επανίδρυση του κράτους για την οποία είχε δεσμευθεί η προηγούμενη κυβέρνηση, όχι απλώς δεν έγινε, αλλά έχουμε φθάσει σε ένα σημείο αποδιοργάνωσης, για να μην πω διάλυσης του κράτους. Ξέρει πολύ καλά ο Έλληνας πολίτης ότι έχει απέναντί του ένα κράτος, μια Δημόσια Διοίκηση που δεν είναι φιλική στις προσπάθειές του, που δεν είναι αποτελεσματική, που δεν βοηθάει, αλλά αντίθετα εμποδίζει κάθε δραστηριότητα.

Ξέρουμε όλοι μας πολύ καλά ότι αυτήν τη στιγμή υπάρχει

εκτός από το δημόσιο έλλειμμα, εκτός από το δημόσιο χρέος, εκτός από την οικονομία που είναι σε ύφεση και ένα τεράστιο έλλειμμα αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης. Υπάρχει τέτοιο έλλειμμα και στη χώρα και στην Ευρώπη και στις διεθνείς αγορές. Οι Έλληνες πολίτες δεν εμπιστεύονται τους θεσμούς. Οι αξίες έχουν υποχωρήσει. Οι Έλληνες πολίτες έχουν χάσει την ελπίδα. Δεν πιστεύουν όπως πίστευαν παλαιότερα σε αυτό που λέγαμε ότι η Ελλάδα μπορεί. Οι Έλληνες πολίτες δεν πιστεύουν ότι μπορούν σήμερα να επιχειρήσουν και να κερδίσουν. Σε αυτήν την κατάσταση έχουμε φθάσει.

Υπάρχει έλλειμμα εμπιστοσύνης και αξιοπιστίας για τη χώρα μας στις διεθνείς αγορές, στην Ευρώπη. Και επειδή πολλές φορές λέμε πως μας πιέζει η Ευρώπη, πρέπει να πούμε ότι είμαστε εταίροι με τη βούλησή μας και για το συμφέρον του ελληνικού λαού. Γι' αυτό είμαστε στην Ευρώπη. Επομένως, δεν είναι δυνατόν να αδιαφορούμε για όσα συμβαίνουν στην Ευρώπη και για όσα έχουμε συμφωνήσει και έχουμε δεσμευθεί στο πλαίσιο της λειτουργίας μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Υπάρχουν και οι αγορές που μπορεί να μην τις δεχόμαστε και μπορεί να καταγγέλλουμε το ρόλο τους, αλλά είναι η πραγματικότητα. Και όταν χρωστάμε, τότε οι πιστωτές μας δυστυχώς έχουν λόγο. Και εμείς, η Ελλάδα, χρωστάμε και χρωστάμε πάρα πολλά.

Κουβεντιάζουμε τον κρατικό προϋπολογισμό και βλέπουμε όλοι ότι τα έσοδα θα είναι περίπου 58.000.000.000. Και θα πρέπει το 2010 με αυτά τα έσοδα να δανειστούμε από τις αγορές περίπου 55.000.000.000. Ο κάθε πολίτης, αν σκεφθεί αυτά τα νούμερα, καταλαβαίνει πολύ καλά την κατάσταση της χώρας μας.

Ποιες είναι οι ευθύνες; Πιστεύουμε ότι ο ελληνικός λαός με την ευμηγορία στις 4 Οκτωβρίου ανέθεσε τη μεγάλη ευθύνη στην Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να ανορθώσει τη χώρα και την οικονομία και να πάει τον τόπο μπροστά. Και εμείς νιώθουμε το χρέος μας απέναντι στους Έλληνες πολίτες να κάνουμε καλύτερα τα πράγματα.

Και πιστεύω ότι μ' αυτόν τον προϋπολογισμό που έχουμε καταθέσει, που έχει καταθέσει ο Υπουργός Οικονομικών στη Βουλή και τον οποίο κουβεντιάζουμε σήμερα, γυρίζουμε σελίδα, κάνουμε μία καινούργια προσπάθεια, ξεκινάμε να αλλάζουμε το κράτος. Τι κάνουμε με τον προϋπολογισμό; Τι λέμε ότι θα κάνουμε;

Πρέπει να μειώσουμε το χρέος μας. Πρέπει να μειώσουμε το ρυθμό αύξησης του χρέους της χώρας, να μειώσουμε το έλλειμμα. Πώς το κάνουμε αυτό; Μειώνουμε τις δαπάνες και αυξάνουμε τα έσοδα. Είναι εφικτό, είναι λογικό αυτό; Μπορεί να γίνει; Λέμε ότι βεβαίως μπορεί να γίνει, διότι ως ποσοστό του ΑΕΠ ούτε οι δαπάνες ούτε οι δαπάνες μας είναι αυξημένες σε σχέση με τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες και τα έσοδά μας υπολείπονται.

Η αίσθηση του κάθε Έλληνα πολίτη είναι ότι υπάρχει φοροδοτική ικανότητα από επιχειρήσεις και από πολλούς συμπολίτες μας, οι οποίοι μπορούν να προσφέρουν, να δώσουν. Το ΠΑΣΟΚ, η Κυβέρνησή μας αυτό έρχεται να κάνει, να καλέσει τους έχοντες -αυτούς που κέρδισαν όλα τα προηγούμενα χρόνια και αύξησαν τον πλούτο τους- να συνεισφέρουν σ' αυτή την κατάσταση που βρίσκεται η χώρα σήμερα.

Η απαίτηση των Ελλήνων πολιτών είναι να μειώσουμε το σπάταλο κράτος. Να περιορίσουμε τις αντιπαραγωγικές δαπάνες. Αυτό προσπάθησε να κάνει και η προηγούμενη κυβέρνηση με τον προϋπολογισμό του 2009 που τώρα τελειώνει. Μόνο που αντί να τις μειώσει, τις αύξησε με τρόπο αλόγιστο και επικίνδυνο. Εμείς με τον προϋπολογισμό του 2010 δεν προβλέπουμε απλά τη μείωση των δαπανών, αλλά θα κάνουμε και ό,τι χρειαστεί για να πετύχουμε στο στόχο μας.

Θέλω ακόμα να πω ότι στην κατάσταση που βρισκόμαστε και παρά τις δυσκολίες, ο προϋπολογισμός που έχουμε καταθέσει - και θα ψηφίσουμε σε λίγες μέρες- αντιμετωπίζει τα μεγάλα προβλήματα της χώρας μας με όρους μέλλοντος και όχι με όρους προσωρινής διαχείρισης. Έτσι αυξάνει τις δημόσιες επενδύσεις, αυξάνει τις δαπάνες για την παιδεία, που είναι η καλύτερη και σοβαρότερη επένδυση για τη χώρα μας, για το μέλλον και τη νέα γενιά.

Επίσης, ενισχύει το κοινωνικό κράτος, τις ασθενέστερες τά-

Ξεις, τους αγρότες, τους άνεργους και τελικά ενισχύει την κοινωνική συνοχή. Εγώ θεωρώ ότι αυτή είναι η καλύτερη επένδυση για το μέλλον, γιατί μία χώρα και ένας λαός χωρίς κοινωνική συνοχή, χωρίς κοινωνική αλληλεγγύη, είναι καταδικασμένος. Δεν μπορεί να προχωρήσει.

Τελειώνοντας, θέλω να κάνω μία αναφορά στο Νομό Λευκάδας, στον οποίο εκλέγομαι. Είναι ο μικρότερος νομός της χώρας, αλλά είναι από τους πιο όμορφους τόπους της πατρίδας μας, με τεράστια συγκριτικά πλεονεκτήματα, με δημιουργικούς ανθρώπους. Όλοι προσπαθούμε χρόνια ολόκληρα για ένα καλύτερο αύριο για τον τόπο μας και για τη χώρα μας.

Πιστεύουμε ότι μέσα από αυτό τον προϋπολογισμό θα μπορούσαμε πραγματικά να λύσουμε προβλήματα για τα οποία χρόνια ολόκληρα παλεύουμε και τελικά θα κερδίσουμε ένα καλύτερο αύριο για όλους τους Έλληνες πολίτες, αλλά και για τους συμπατριώτες μου, τους Λευκαδίτες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μαργέλη, Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ. στο Νομό Λευκάδας και συμφωνούμε απόλυτα ότι έχετε έναν από τους ομορφότερους νομούς.

Το λόγο έχει ο κ. Βαγιωνάς, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Χαλκιδικής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, χαίρομαι που είναι ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας εδώ. Έβλεπα και τον Υφυπουργό Εργασίας...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Οικονομικών.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Οικονομικών, ευχαριστώ πολύ.

Συζητάμε τον προϋπολογισμό. Εγώ θα πρόσθετα και δύο άλλους όρους, ασφαλιστικό και δημόσιο χρέος. Ειλικρινά από αυτά που άκουσα και από την ομιλία του παρισταμένου Υπουργού Εθνικής Οικονομίας, βλέπω μια εφιαλτική κατάσταση, όταν το δημόσιο χρέος είναι 112% και κάτι. Πριν από δέκα λεπτά άκουσα για 117%. Το 2010 το υπολογίζουμε σε 125% και το 2011 σε 135%. Αυτό ερμηνεύεται με 70.000.000.000 ευρώ.

Ουαί και αλίμονο για τον τόπο αν επαληθευθούν αυτές οι προβλέψεις. Αν θέλουμε σήμερα 1.000.000.000 ευρώ το μήνα μόνο για να πληρώνουμε τους τόκους, αν επαληθευτούν αυτά, θα θέλουμε 1.300.000.000 το μήνα, δηλαδή δεν θα μένει απολύτως τίποτα για οτιδήποτε άλλο.

Όμως βλέποντας τον κ. Κουτρουμάνη -για να πούμε τι παραλάβαμε το 2004 και τι παραδώσαμε- θα πω ότι για το Ασφαλιστικό φέραμε νόμους δομικής αλλαγής. Λέτε σήμερα ότι χρειάζονται δομικές αλλαγές στο ασφαλιστικό σύστημα. Ναι, δεν πιστεύουμε στην αύξηση των εισφορών, δεν πιστεύουμε στην αύξηση των ορίων ηλικίας. Πληρώνουμε τις περισσότερες εισφορές και έχουμε τις μικρότερες συντάξεις. Αυτό το ομολογούμε.

Όταν βρήκαμε τα εκατόν σαράντα επτά Ταμεία είπαμε να τα κάνουμε πέντε ως επτά. Εγώ πίστευα προσωπικά ότι έπρεπε να είναι τρία. Δεν έχει σημασία. Έγιναν δεκατρία. Δεν είχατε μια καλή κουβέντα να πείτε, αλλά στηρίζετε τους δύο χιλιάδες καρεκλοκένταυρους. Αυτή είναι η αλήθεια.

Κι εκτός απ' αυτό, πάλι απ' αυτό το Βήμα στον προϋπολογισμό του 2007 είπα μετά παρρησίας ότι 12% του ΑΕΠ πάει στον ασφαλιστικό φορέα. Αν πάει στο 15% τι θα απομείνει; Δεν απομένει ούτε για παιδεία, ούτε για υγεία, ούτε για τίποτα άλλο.

Όμως το ΠΑΣΟΚ έλεγε «όχι» σε όλα. Δεν θα ξεχνάει ο κ. Κουτρουμάνης ότι βρήκαμε διψήφιο αριθμό Ταμείων που είχαν να κλείσουν ισολογισμούς τουλάχιστον για δεκαετία. Κι εγώ ως απλός πολίτης διερωτώμαι: Αν δεν ξέρει κάποιος στην επιχείρησή του τι προσωπικό έχει, τι πληρώνει, πόσοι θα βγουν στη σύνταξη την προσεχή τριετία πώς δίνει επικουρική αύξηση 80% και τον άλλο μήνα τρέχει στο δημόσιο κορβανά; Αυτά τα πράγματα ήταν ανυπόστατα, κύριε Υπουργέ.

Αρα λοιπόν τι ζήτησε η Κυβέρνηση, πράγμα που το πολεμήσατε και το καταψηφίσατε; Όταν πρόκειται να δώσετε επικουρική σύνταξη πάνω από 20% να υπάρχει μια διυπουργική απόφαση του Υπουργού Οικονομίας και του Υπουργού Εργασίας, αν αντέχει ή όχι το Ταμείο. Ούτε αυτό κάνατε.

Κι όλα αυτά μου έρχονται στο μυαλό γιατί έβλεπα τον κύριο Κουτρουμάνη.

Δώσατε 1.000.000.000 σε δυόμισι εκατομμύρια δεινοπαθόντες Έλληνες και καλά κάνατε. Και το στηρίξαμε. Όμως λέτε ότι θα οικονομήσετε 8.500.000.000, τα 4.000.000.000 από μείωση των κρατικών δαπανών. Μακάρι να το πετύχετε. Το ευχόμαστε. Όμως επειδή άκουσα για διεύρυνση της φορολογικής βάσης, αν θελήσετε να φορολογήσετε εισοδήματα των 20.000-25.000 χιλιάδες από εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους-από τα τρία εκατομμύρια να εισπράξετε τουλάχιστον τα μισά- θα μας βρείτε απέναντί σας.

Εμείς θα σας βοηθήσουμε και, αν κύριε Υπουργέ, κτυπήσετε το μεγάλο εθνικό σπορ των Ελλήνων, που έχει γίνει κανόνας, δηλαδή -φορο-, εισφορο-διαφυγή, αποφυγή, κλοπή -διότι αυτή είναι η πραγματικότητα- και αν δεν τους χαιδέψετε τα αυτά, θα είμαστε δίπλα σας. Κι αν «ξεδοντιάσετε» τις off shore εταιρείες πάλι θα είμαστε κοντά σας.

Όμως μιλάμε μόνον με λόγια. Δεν μιλάμε για πράξεις.

Αυτό που θα πω αυτήν τη στιγμή δεν είναι πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Είναι δική μου πρόταση. Όπως είπε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Παπουτσής, θα διαλογιστούμε στο συνέδριο κι εκεί θα το θέσω.

Πρέπει να ξέρετε ότι κάποτε η Νέα Δημοκρατία δειλά -δειλά μίλησε για την ανάγκη το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο να γίνει τράπεζα ασφάλισης και οι κυβερνήσεις του Ανδρέα Παπανδρέου στο παρελθόν έκαναν κάτι τέτοιους υπαινιγμούς. Ούτε ο ένας το έκανε, ούτε ο άλλος.

Εγώ προτείνω το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο να γίνει τράπεζα αλλά με τρεις κλάδους. Πρώτον, υγείας. Δεύτερον, ασφάλισης. Και τρίτον, αποπληρωμής δημοσίου χρέους.

Και ακούστε τώρα και τις πηγές. Πρώτα-πρώτα για τον κλάδο υγείας χρειάζεται αυστηρότατος έλεγχος. Όχι σε δαπάνες «προκλητών» υπηρεσιών υγείας! Όχι σε «σκανδαλώδεις» συμβάσεις με διάφορα Ταμεία, φορείς και νοσοκομεία!

Πόρo: Ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχουν εκατομμύρια αυθαίρετα στην Ελλάδα και πρώτα στην εκλογική μου περιφέρεια. Αν υπάρξει κυβέρνηση που θα έχει την πολιτική βούληση να τα ισοπεδώσει, καλώς θα κάνει. Αλλιώς νομιμοποιήστε τα, βγάλτε απέξω τους αρχαιολογικούς χώρους, τα ρέματα, τους χειμάρρους, τα δάση και πάρτε τουλάχιστον την αντικειμενική αξία. Σε λίγο θα κάνετε αύξηση αντικειμενικών αξιών. Από την αύξηση που θα κάνετε βάλτε κι ένα ποσοστό 20% για τα ασφαλιστικά ταμεία, ένα 30% για την αποπληρωμή του δημοσίου χρέους και το άλλο 50% στους δήμους, που έχουν γίνει δουκάτα, για να κάνουν έργο υποδομής και περιβάλλοντος.

Περιουσία του δημοσίου: Μην μας πείτε ότι δεν βρήκατε τίποτα. Η Νέα Δημοκρατία άρχισε -και είναι σε καλό δρόμο- να καταμετράει τα ακίνητά της, όχι για να τα ξεπουλήσετε, αλλά να αξιοποιήσετε. Και το λέω αυτό γιατί η περιουσία του δημοσίου είναι αμύθητη.

Η εκλογική μου περιφέρεια, η Χαλκιδική, έχει τουλάχιστον να σας δώσει εισπράξεις 10 με 12.000.000.000 ευρώ από τα αυθαίρετα. Μπορείτε να πάρετε από τρία-τέσσερα ακίνητα, που θυμάμαι ετούτη τη στιγμή: Από το ΧΕΝΙΑ Παλουργίου χιλιάδες στρέμματα, από τον Άγιο Γιάννη και από το Γλαρόκαβο περιουσίες που θα αξιοποιηθούν. Αλλά εκεί χρειάζεται και η βούληση της τοπικής κοινωνίας. Χρειάζονται ανταποδοτικά τέλη και εξασφάλιση θέσεων εργασίας.

Άκουσα από τον κ. Παπαδημούλη για εσωτερικό δανεισμό. Υπάρχουν μικροκαταθέτες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Πρέπει να κλείσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Αυτό περιμένουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Εγώ θα καταψηφίσω τον προϋπολογισμό όχι για λόγους παράδοσης -θα ήθελα να πετύχει ο προϋπολογισμός- αλλά θα επαληθευθεί, κύριε Υπουργέ, πολύ σύντομα ο Κώστας Καραμανλής. Μακάρι να κάνω λάθος ως Έλληνας πολίτης, αλλά αυτή είναι η πραγματικότητα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Κώ-

στας Σπηλιόπουλος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αχαΐας.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συνθήκες σήμερα στη χώρα μας κάτω από τις οποίες γίνεται η συζήτηση του προϋπολογισμού του 2010 είναι ξεχωριστές και διαφορετικές από κάθε άλλη φορά. Σήμερα καλείται η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ να αντιμετωπίσει τον πρωτόγνωρο και μεγάλο κίνδυνο κατάρρευσης της οικονομίας και τις πρωτοφανείς πιέσεις που υπόκειται η χώρα μας. Αυτό είναι βεβαίως αποτέλεσμα της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, με τα λάθη, τις αστοχίες και τη λεηλασία του δημοσίου πλούτου.

Πάντοτε στο παρελθόν, για μια νέα κυβέρνηση υπήρχε χρόνος για προσαρμογές και αλλαγές. Τώρα, δυστυχώς, δεν υπάρχει. Η κατάσταση είναι εξαιρετικά επείγουσα. Χρειάζονται γρήγορες αποφάσεις και κυρίως δράσεις και αποτελέσματα.

Το πρόβλημα σήμερα στη χώρα μας είναι δύσκολο και πολυσύνθετο, είναι δημοσιονομικό με τα τεράστια ελλείμματα, τα χρέη και το πρόβλημα αξιοπιστίας της χώρας. Προβλήματα που δημιουργούν τρομακτικές πιέσεις από τις αγορές και την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Είναι πρόβλημα παραγωγικό. Το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών, που είναι ο καθρέπτης της ανταγωνιστικότητας, της παραγωγικής μας βάσης και της οικονομίας έχει επιδεινωθεί δραματικά, από το 5,8% του ΑΕΠ το 2003 έφθασε στο 14,5% το 2009. Αυτό δείχνει ότι οι εξαγωγές μας συνεχώς μειώνονται με αύξηση των εισαγωγών, με αρνητικές συνέπειες βεβαίως στην ανάπτυξη και την απασχόληση.

Είναι πρόβλημα ηθικό. Η φοροδιαφυγή, η διαφθορά, η διαπλοκή, η κρατική σπατάλη, η πελατειακή λειτουργία του κράτους, η ανομία αποτελούν ένα εκρηκτικό μείγμα που δηλητηριάζει την κοινωνία και κρατά εγκλωβισμένη τη χώρα. Η κοινωνία εθίστηκε στην ήσσυα προσπάθεια, στο βόλεμα, στην καταναλωτική υπερβολή και την υπερχρέωση. Δικαιολογημένα οι πολίτες και ιδιαίτερα οι νέοι άνθρωποι δεν εμπιστεύονται τους θεσμούς, το κράτος, την πολιτική και τους πολιτικούς.

Είναι πρόβλημα κοινωνικό. Η κοινωνία είναι σε απόγνωση, η ανεργία φουντώνει, τα εισοδήματα μειώνονται, η ακρίβεια καλπάζει, τα αγροτικά προϊόντα μένουν απώλητα, η υγεία νοσεί βαρύνοντάς και η παιδεία ψάχνει διέξοδο. Από την Ελλάδα της αισιοδοξίας και της ελπίδας το 2004 φτάσαμε στην Ελλάδα της απόγνωσης και της απαισιοδοξίας. Ο λαός γνωρίζει γιατί φτάσαμε σε αυτό το σημείο. Η αιτία είναι η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που είδε το κράτος ως λάφυρο και ανεύθυντα κατασπατάλησε το κεκτημένο του 2004. Δυστυχώς, η διεθνής κρίση βρήκε τη χώρα ευάλωτη, ανίσχυρη και επιδείνωσε την κατάσταση.

Ο λαός μας εμπιστεύτηκε και μας έδωσε ισχυρή εντολή και ζητάει από την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και τον Πρωθυπουργό Γιώργο Παπανδρέου να αναλάβουμε την οικονομία, να ανορθώσουμε τη χώρα και να οδηγήσουμε ξανά την Ελλάδα, όπως έγινε και το 1993, στο δρόμο της ανάπτυξης και της προόδου.

Ο προϋπολογισμός αυτός είναι προϋπολογισμός ανάγκης και όσο και αν μας ενοχλεί, πρέπει να αντιμετωπίζει τις πιέσεις που ασκούνται στη χώρα μας. Είμαστε υποχρεωμένοι να λάβουμε τα αναγκαία μέτρα, ώστε να κερδίσουμε ξανά την εμπιστοσύνη και το κύρος απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση και απέναντι στις αγορές.

Ο προϋπολογισμός του 2010 στοχεύει στη δημοσιονομική εξυγίανση, τη μείωση των ελλειμμάτων και το νοικοκύρεμα των οικονομικών του κράτους. Στοχεύει στην ανάπτυξη της οικονομίας με άλλο μοντέλο που θα λαμβάνει υπ' όψιν τις παγκόσμιες συνθήκες και θα βασίζεται στα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας και την «πράσινη» ανάπτυξη, με ιδιαίτερη στόχευση στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, τα ποιοτικά διατροφικά προϊόντα, την παιδεία, την έρευνα και την τεχνολογία.

Στοχεύει, επίσης, στην κοινωνική συνοχή, διότι είναι συστατικό στοιχείο της ιδεολογίας και της πολιτικής μας. Δεν είναι δυνατόν σε μια περίοδο βαθιάς κρίσης να αφήνονται στο έλεος του Θεού τα αδύναμα κοινωνικά στρώματα.

Επιπλέον, στη μεγάλη προσπάθεια ανόρθωσης της χώρας, θα

χρειαστεί να πειστεί και να συστρατευθεί η κοινωνία ολόκληρη και όλες οι κοινωνικές ομάδες. Αυτό μπορεί να γίνει μόνο αν υπάρχει κοινωνική δικαιοσύνη και κοινωνική αλληλεγγύη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι στόχοι του προϋπολογισμού θα επιτευχθούν μόνο με την αύξηση του πλούτου και την επαναφορά σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης μέσα στο 2010. Αυτό μπορεί να γίνει κυρίως με επενδύσεις και τη ρευστότητα στην αγορά. Καθοριστικό ρόλο θα παίξει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο αυξάνεται σημαντικά, βεβαίως, όχι όσο θα έπρεπε και όσο θα θέλαμε, υπό τις παρούσες συνθήκες.

Όμως, η Νέα Δημοκρατία δε δικαιούται να κάνει κριτική για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Διότι επί των ημερών της, συνεχώς το μείωνε και το είχε οδηγήσει στα επίπεδα του 1996.

Η καθυστέρηση του ΕΣΠΑ πρέπει άμεσα να αντιμετωπιστεί. Σήμερα το ΕΣΠΑ έχει απορροφήσει 3,7%. Το Υπουργείο Υποδομών πρέπει γρήγορα να ξεμπλοκάρει τα βαλτωμένα έργα. Δυστυχώς -και πρέπει να το παραδεχτούμε- το έργο του είναι ναρκοθετημένο. Υπάρχει οικονομική ασφυξία από τα χρέη προς τους κατασκευαστές, τα μεγάλα έργα καθυστερούν, οι απαλλοτριώσεις δεν έχουν ολοκληρωθεί, η συγχρηματοδότηση είναι ελλιπής και οι μελέτες ανύπαρκτες.

Το θεσμικό πλαίσιο αναθέσεως μελετών και έργων είναι προβληματικό και αποτυχημένο. Οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, που πολυδιαφημίστηκαν από το 2004, δεν έχουν αποδώσει τίποτα ουσιαστικό. Τα έργα και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι το μοναδικό άμεσο και ισχυρό εργαλείο αντιμετώπισης της κρίσης. Γι' αυτό, άμεσα και αποφασιστικά πρέπει να αλλάξουμε και να επιταχύνουμε διαδικασίες και να αναθεωρήσουμε ακόμα και προεκλογικές μας τοποθετήσεις.

Ο προϋπολογισμός του 2010 υπηρετεί το στόχο της αντιμετώπισης της κρίσης και δίνει μια ευκαιρία για την ανάπτυξη της οικονομίας και δημιουργεί, βεβαίως, ελπίδες και αισιοδοξία ότι ο δύσκολος δρόμος που είμαστε αναγκασμένοι να ακολουθήσουμε θα έχει αποτελέσματα.

Το γενικό πλαίσιο αντιμετώπισης της πολύπλευρης κρίσης κατατέθηκε από τον Πρωθυπουργό στους κοινωνικούς εταίρους και τους πολίτες. Δύσκολα κάποιος, υπό τις παρούσες συνθήκες, μπορεί να διαφωνήσει. Χρειάζεται, όμως, σθεναρή υποστήριξη απ' όλους, γρήγορες αποφάσεις και άμεσα αποτελέσματα. Εκεί θα κριθούμε όλοι.

Ο λαός θα κάνει θυσίες. Θέλει, όμως, να δει οι θυσίες να πιάουν τόπο, να νοικοκυρευτεί η οικονομία, να βγει η χώρα από την κρίση και να καλυτερεύσει η ζωή του.

Πάντοτε λέμε σε αυτή τη συζήτηση ότι ο προϋπολογισμός θα εφαρμοστεί. Τώρα λέμε ότι η Κυβέρνηση είναι υποχρεωμένη να εφαρμόσει πιστά τον προϋπολογισμό και εμείς όλοι να στηρίξουμε αυτήν την προσπάθεια. Είναι απαίτηση της κοινωνίας. Είναι η απαίτηση της τραγικής κατάστασης που παρέλαβε η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Είναι εθνική ανάγκη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Σπηλιόπουλο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Λέσβου κ. Σπύρος Γαληνός.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΑΛΗΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε εδώ για να συζητήσουμε τον προϋπολογισμό της κρίσης. Είμαστε εδώ για να συζητήσουμε την κρίση.

Μια κρίση, κάθε κρίση θέτει σχεδόν αυτονόητο το ερώτημα για τα παραγωγικά της αίτια.

Αυτός είναι ένας πειρασμός στον οποίο εγώ, αντίθετα από άλλους συναδέλφους μου, είμαι αποφασισμένος να μην υποκύψω. Ανάμεσα στο τις πταίες και στο πώς θα λυθεί προτιμώ το δεύτερο. Άλλωστε η εναλλαγή στην εξουσία συνεπάγεται ως ένα βαθμό, βέβαια, τη συνυπευθυνότητα και δεν πρέπει να αποτελέσει άλλοθι για την ανευθυνότητα.

Πάντα πίστευα ότι ένα πρόβλημα ανήκει σε αυτόν που μπορεί να κάνει κάτι, για να το λύσει. Η στεία αναζήτησης αιτιών, όταν υποκαθιστά την αναζήτηση λύσεων, συνιστά τη ρητορική της υπεκφυγής και υπό τις παρούσες συνθήκες είναι σφάλμα ασύγ-

γνωστο. Ο παρατατικός είναι λάθος που έχουμε όλοι κάνει. Ο ενεστώτας που θα εγγυηθεί το μέλλοντα είναι υποχρέωση που όλοι έχουμε.

Πέρα από τη μακροοικονομία, κύριοι συνάδελφοι, ή ακριβέστερα κάτω από τη μακροοικονομία, η μικροοικονομία στενάζει. Η πραγματικά μεγάλη κρίση δεν είναι αυτή του δημόσιου προϋπολογισμού. Είναι, κατά τη γνώμη μου, αυτή του οικογενειακού προϋπολογισμού, ενός προϋπολογισμού που καταρρέει κάθε μέρα, κάθε μήνα, βυθίζοντας όλο και περισσότερους συμπολίτες μας στην απόγνωση.

Σε συνθήκες κρίσης ο οικονομικά ασθενής γίνεται ακόμη ασθενέστερος. Φθάνει σε οριακά επίπεδα και το ζήτημα δεν είναι πώς θα τον απομυζήσουμε, για να καλύψουμε τα ελλείμματα του κρατικού προϋπολογισμού, αλλά πώς θα τον στηρίξουμε.

Η έμφαση στην είσπραξη φόρων, η εστίαση στα ελλείμματα, το συνεχές αφήγημα περί χρεοκοπίας εντείνει το κλίμα ανασφάλειας στις αγορές, αναστέλλει την οικονομική δραστηριότητα, τρομοκρατεί τους καταναλωτές, απενεурώνει τους επενδυτές, διώχνει τις επενδύσεις.

Η οικονομία χρειάζεται αναθέρμανση. Χρειάζεται στήριξη. Το κράτος δανείζεται με σκληρότερους όρους. Τα νοικοκυριά και οι επιχειρήσεις που βάλλονται από την κρίση δεν έχουν να δανειστούν πια από πουθενά.

Για πολλούς, για πάρα πολλούς συμπατριώτες μας η κατάσταση είναι πραγματικά οριακή. Προσπαθώντας να λύσουμε την κρίση του σήμερα δημιουργούμε, παράγουμε την κρίση του αύριο, μια κρίση πολύ ισχυρότερη. Αν δεν ενισχύσουμε την οικονομική δραστηριότητα, η οικονομική δυσπραγία θα οδηγήσει σε σμίκρυνση της φορολογητέας ύλης και αυτό εγγυάται ότι η κρίση των δημόσιων οικονομικών και η κρίση της πραγματικής οικονομίας θα αλληλοτροφοδοτούνται, παράγοντας μία μόνιμη και συνεχώς επεκτεινόμενη κρίση στην οικονομία.

Θα ήθελα πραγματικά να συνεχίσω την ομιλία μου, αναφερόμενος στα οικονομικά μεγέθη του προϋπολογισμού, γιατί αυτό θα σήμαινε ότι θα είχα την άνεση να το κάνω, θα σήμαινε ότι δεν θα με εμπόδιζε η πιεστικότητα των οικονομικών προβλημάτων του νομού μου.

Ωστόσο, όταν καίγεται το σπίτι σου, οι επιλογές είναι, πραγματικά, λίγες. Οφείλω να προσεγγίσω το εθνικό μέσα από το τοπικό και να χρησιμοποιήσω τα υπόλοιπα από τα επτά πολύτιμα λεπτά που μου παραχωρούνται, για να αναφερθώ σε ορισμένα πολύ πιεστικά προβλήματα του νομού μου.

Η αγροτική οικονομία της Λέσβου στηρίζεται σε ποσοστό 80% στην καλλιέργεια της ελιάς. Στη φετινή ελαιοκομική περίοδο η ζημία ήταν πολύ μεγάλη. Αρχικά ο συνδυασμός υψηλών θερμοκρασιών και συνθηκών ξηρασίας που επικράτησαν το Μάιο είχε ως αποτέλεσμα τη μείωση της παραγωγής κατά 70%. Στη συνέχεια, μια επιπλέον απώλεια της παραγωγής από καρπόπτωση, που οφείλεται σε δακοπροσβολή και πυρηνοτρίτη, και η συνολική απώλεια της παραγωγής είναι της τάξεως του 80%.

Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης παραγνωρίζει την επίδραση των καιρικών συνθηκών και αρνείται να αποζημιώσει, προφανιστόμενο ότι η καρπόπτωση που οφείλεται σε δάκο και πυρηνοτρίτη δεν εντάσσεται σε κινδύνους που καλύπτει η ασφάλιση του ΕΛΓΑ. Την ίδια στιγμή, όμως, δίνει 44.000.000 ευρώ στους ελαιοκαλλιεργητές έξι νομών, των οποίων η σοδειά καταστράφηκε από πυρηνοτρίτη.

Διερωτώμαι αν ο πυρηνοτρίτης στη Φθιώτιδα είναι ή θεωρείται διαφορετικό έντομο από τον πυρηνοτρίτη της Λέσβου, με αποτέλεσμα ο μὲν ένας να εντάσσεται στις αποζημιώσεις του ΕΛΓΑ, ενώ ο άλλος όχι ή τι άλλο πρέπει να υποθέσουμε.

Σε κάθε περίπτωση, η κατάσταση είναι ιδιαίτερα δυσχερής για τις μικρότερες ιδίως καλλιέργειες και υπό τις παρούσες συνθήκες η συνεχιζόμενη άρνηση εκ μέρους του Υπουργείου, θα έχει σαν συνέπεια να εξαφανίσει το μικρό γεωργικό κλήρο.

Πολλές φορές στα νησιά μας, κύριοι συνάδελφοι, ιδιαίτερα στα πιο απομακρυσμένα από την ηπειρωτική Ελλάδα νησιά, νοιώθουμε απομονωμένοι. Απομονωμένοι ακτοποϊκά, οικονομικά και συχνά πολιτικά. Τα νησιά βρίσκονται μακριά από την ηπειρωτική Ελλάδα και αυτό δημιουργεί συνθήκες αυξημένου κόστους, ανελαστικότητας και δυσλειτουργίες. Είναι μακριά από τα

κέντρα εξουσίας και αυτό συχνά συνεπάγεται συνθήκες άνισου ανταγωνισμού στα κέντρα επιρροής.

Η απομόνωση των νησιών από την ηπειρωτική Ελλάδα, καθιστά τους κατοίκους τους δέσμιους των μεγάλων συμφερόντων. Ο γεωργικός και ο κτηνοτροφικός τομέας είναι δέσμιος ολιγοπωλιακών ή ολιγοψωνιακών καταστάσεων. Η μεγάλη απόσταση από την ηπειρωτική Ελλάδα συνεπάγεται σημαντικά υψηλότερο κόστος.

Η δημιουργία αναπτυξιακής δυναμικής προϋποθέτει εξισορρόπηση του κόστους αυτού. Ο μειωμένος ΦΠΑ δεν επαρκεί για κάτι τέτοιο. Μικρές επιχειρήσεις σε μικρά νησιά, όπως στον Αη-Στράτη ή σε απομακρυσμένα μικρά χωριά της Λέσβου και της Λήμνου, έχουν τις ίδιες υποχρεώσεις τήρησης φορολογικών βιβλίων με μια επιχείρηση στην Αθήνα, στο Κολωνάκι. Αυτό όμως, αυξάνει δυσβάσταχτα το κόστος.

Η διεθνής οικονομική κρίση δεν πρέπει να αποτελεί λόγο να αποστρέφουμε το βλέμμα από τα πραγματικά προβλήματα και από όσους έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη. Τα ωραία μεγάλα λόγια είναι τζάμπα και γι' αυτό δεν έχουν απολύτως καμμία αξία. Όπως καμμία αξία δεν έχει η φραστική υποστήριξη, που όμως ακυρώνεται στην πράξη.

Πρέπει να προσφέρουμε στους κατοίκους των μικρών και απομακρυσμένων νησιών ένα αντισταθμιστικό ισοδύναμο που να καταπολεμά την πραγματικότητα της απομόνωσης. Αυτό το ισοδύναμο είναι κυριολεκτικά για τους συμπατριώτες μου, ισοδύναμο ζωής. Κύριοι συνάδελφοι.

Είμαι υποχρεωμένος να καταψηφίσω αυτόν τον προϋπολογισμό γιατί θεωρώ ότι δεν έχει αναπτυξιακή δυναμική, γιατί θεωρώ ότι δεν προσφέρει έξοδο από την κρίση, γιατί θεωρώ ότι δεν υποστηρίζει τον βαλλόμενο κόσμο των νησιών του ανατολικού Αιγαίου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο κ. Μιχαήλ Τιμοσίδης Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Καβάλας.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε τον προϋπολογισμό του 2010 σε μια περίοδο που η απελθούσα Κυβέρνηση παρέδωσε μια χώρα στο κατώφλι της χρεοκοπίας. Και αυτό, παρά τις ωραιοποιήσεις που μπορεί να ακούστηκαν σ' αυτή την Αίθουσα, οι Έλληνες πολίτες θα το θυμούνται ως απόδειξη αδιαφορίας, σκληρότητας και τέλος-τέλος, κυβερνητικής ανικανότητας μιας παράταξης που έφερε το κράτος μας σ' αυτή την κατάσταση, που δίχασε την κοινωνία, υποσχόμενη ήθος και νοικοκυροσύνη, σεμνότητα και ταπεινότητα.

Ακούσαμε προηγουμένως το συνάδελφο τον κ. Παυλόπουλο να κάνει συστάσεις και πήρε την απάντηση από τον Υπουργό μας. Όμως δεν ακούσαμε ούτε μια αυτοκριτική, θαρρείς και όλα καλώς καμωμένα παραδόθηκαν και ανακαλύφθηκαν κατόπιν εορτής αυτά τα μεγάλα προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μην κάνετε αναφορές σε πρόσωπα γιατί θα έχουμε αντίλογο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ: Και δεν είναι ζήτημα υποκειμενικής ερμηνείας η σημερινή κατάσταση, αλλά είναι αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών επιλογών των κυβερνήσεων της τελευταίας πενταετίας. Οι αριθμοί είναι αμελίκτοι.

Το έλλειμμα, σύμφωνα με το Πρόγραμμα Σταθερότητας και Ανάπτυξης που είχε καταθέσει η προηγούμενη κυβέρνηση στις αρχές του 2009, υπολογίστηκε να είναι τότε 3,7%. Σύμφωνα όμως, με τα πραγματικά στοιχεία, το οποίο τον Οκτώβρη κατατέθηκαν στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή είναι 12,7%, μια διαφορά από το 12,7% στο 3,7% που σημαίνει 8.000.000.000 και ένα έλλειμμα που ξεπερνάει τα 30.000.000.000 ευρώ.

Παρά τις συστηματικές προσπάθειες απόδοσης των προβλημάτων στην παγκόσμια κρίση, τα τεράστια δημοσιονομικά λάθη των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας είναι δυστυχώς γνωστά, σαφή σε όλους, από το Συμβούλιο των Υπουργών Οικονομικών της Ευρώπης, όπως μετέφερε και ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών, μέχρι τον πιο καλοπροαίρετο πολίτη της χώρας.

Γι' αυτό, λοιπόν, ο προϋπολογισμός του 2010 είναι ένας κρίσιμος προϋπολογισμός και είναι ένα πρώτο βήμα αποκατάστασης της σταθερότητας και της αξιοπιστίας της Ελλάδας στο εσωτερικό και ιδιαίτερα διεθνώς. Είναι ένας προϋπολογισμός ρεαλιστικός, με συγκεκριμένα μέτρα, που όμως δεν είναι κοινωνικά άδικος. Σ' αυτή τη δύσκολη συγκυρία, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ αποδεικνύει ότι η προεκλογική δέσμευσή μας για κοινωνική δικαιοσύνη, δεν ήταν μόνο ωραία λόγια.

Επενδύουμε στην παιδεία και την υγεία, δύο από τους βασικούς πυλώνες για να διατηρηθεί η κοινωνική συνοχή. Θα διατεθούν επίσης πόροι για την υγεία και έτσι οι πόροι αυτοί θα δοθούν για την άμεση πρόσληψη νοσηλευτών στα νοσοκομεία, που η απελθούσα κυβέρνηση άφησε να διαλυθούν.

Συζητιόταν επί δύο-τρία χρόνια ότι πρέπει να ανοίξουν επιτέλους νέα κρεβάτια στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας και προχθές ακούσαμε την Υπουργό Υγείας να ανακοινώνει ότι σε λίγες ημέρες περίπου εξήντα νέες κλίνες θα αρχίσουν να λειτουργούν στις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας.

Μια σειρά από παράλληλες ακόμη πρωτοβουλίες, που είναι στο ίδιο πνεύμα, στην ίδια κατεύθυνση και αναφέρω χαρακτηριστικά: η επιστροφή του ΦΠΑ στους αγρότες από 7% στο 11%, το επίδομα ανεργίας, το οποίο σταδιακά θα φτάσει το 70% του βασικού ημερομισθίου, οι αυξήσεις στις αγροτικές συντάξεις, η διασφάλιση σταδιακά του ΕΚΑΣ, που πολλές χιλιάδες συμπολίτες μας έχουν χάσει εδώ και μερικά χρόνια.

Για μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η κοινωνική ανάπτυξη είναι μοχλός και προϋπόθεση της οικονομικής ανάπτυξης, όχι πάρεργο ούτε βαρίδι.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, που σ' αυτό τον προϋπολογισμό είναι πολύ πέρα απ' αυτό που περιμέναμε με τις οικονομικές συνθήκες που υπάρχουν, θα θέλαμε να είναι περισσότερο. Παρ' όλα αυτά, αυτό το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων θα στηρίξει πολύπλευρα τις πιο αδύναμες κοινωνικά ομάδες με σημαντικά κονδύλια για την κοινωνική πρόνοια, την κοινωνική στέγη την αποκατάσταση ομάδων του πληθυσμού, που επλήγησαν από καταστροφές.

Ο προϋπολογισμός του 2010 είναι η αδιαμφισβήτητη αρχή της υλοποίησης της δέσμευσής μας για αναδιανομή του πλούτου. Σ' αυτή τη λογική εξάλλου εντάχθηκε και η ψήφιση του έκτακτου επιδόματος κοινωνικής αλληλεγγύης κατά 1.000.000.000 ευρώ μέσω της έκτακτης εισφοράς κοινωνικής ευθύνης, από τα κέρδη των μεγάλων επιχειρήσεων και τη μεγάλη ακίνητη περιουσία.

Επίσης, ο πρώτος προϋπολογισμός είναι ένας προϋπολογισμός εξορθολογισμού της οικονομικής λειτουργίας της χώρας. Για πρώτη φορά προβλέπεται μείωση λειτουργικών δαπανών του δημοσίου κατά 3,8%. Και χαρακτηριστικά αναφέρω ότι μόνο από την περιστολή της δαπάνης και της διαφθοράς στα ασφαλιστικά ταμεία, θα εξοικονομηθεί το ιλιγγιώδες ποσό του 1.700.000.000 ευρώ έως 2.000.000.000 ευρώ περίπου.

Από την άλλη, δημιουργούμε τα νέα θεμέλια σταθερότητας του ασφαλιστικού συστήματος, χρηματοδοτώντας το ασφαλιστικό κεφάλαιο αλληλεγγύης των γενεών. Έχουμε περιστολή της σπατάλης στο ΕΣΥ 1.400.000.000 ευρώ για τα χρέη που υπάρχουν στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, χρέη που ξεπέρασαν τα προηγούμενα πέντε χρόνια τα 6.200.000.000 ευρώ από τη διακυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Εξοικονόμηση, επίσης, από τις εξοπλιστικές δαπάνες, από την κατάργηση επιτροπών, από ομάδες εργασίας, που στοίχιζαν στον Έλληνα πολίτη 1.000.000.000 ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα Κυβέρνηση και πολίτες πρέπει να συνεργαστούμε για να βγει η χώρα από την ύφεση και την εικονική πραγματικότητα. Γιατί η Κυβέρνησή μας έμπρακτα θα στηρίξει την περιφέρεια και θα στρέψει την οικονομία σε καινοτόμες επενδύσεις και στην πράσινη ανάπτυξη. Έργα που έχουν σταματήσει, όπως στο Νομό Καβάλας, στο νομό μου, μέγала έργα, πέντε χρόνια που οι πολίτες είδαν να παγώνουν, θα ξεκινήσουν ακριβώς γιατί υπάρχει πρόγραμμα, υπάρχει σχέδιο και υπάρχει βούληση να κάνουμε τον προϋπολογισμό του 2010 να είναι το πρώτο θετικό βήμα για να ανακάμψει και να αλλάξει πορεία η χώρα μας.

Οι Έλληνες συμπολίτες μας μπορούν να είναι βέβαιοι ότι από

εδώ και πέρα οι μέρες τους θα είναι καλύτερες απ' αυτό που βίωσαν τα τελευταία πέντε χρόνια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Τιμοσίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Καντερές Νικόλαος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στην Περιφέρεια Αττικής, για επτά λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι, θέλω να ξεκινήσω με ένα ερώτημα που απευθύνεται στους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ: Πώς νιώθετε να έρχεστε, μετά από ογδόντα περίπου μέρες στην εξουσία, να υπερασπιστείτε έναν προϋπολογισμό που δεν έχει απολύτως καμμία σχέση με όσα είχατε εξαγγείλει και υποσχεθεί προεκλογικά στους πολίτες; Είναι οι πολίτες που τίμησαν και πίστεψαν το ΠΑΣΟΚ με την ψήφο τους. Θέλω να μου πείτε: δείχνει πολιτική εντιμότητα αυτό; Θα θέσω και ένα δεύτερο ερώτημα. Νιώθετε δικαιωμένοι από τη στάση του Πρωθυπουργού που ύστερα από τρεις μήνες περίπου έκανε στροφή εκατόν ογδόντα μοίρων από τη φράση που ακούγαμε συνέχεια «τα λεφτά υπάρχουν»; Σήμερα μας λέτε «η χώρα είναι στην «εντατική» και βρισκόμαστε στα πρόθυρα της χρεοκοπίας». Ο κ. Παπανδρέου είπε μάλιστα ότι κινδυνεύει η εθνική μας κυριαρχία. Κάποια στιγμή θα πρέπει ο κύριος Πρωθυπουργός να μας εξηγήσει τι ακριβώς εννοούσε. Μία εξήγηση έδωσε ο Αντιπρόεδρος της Κυβέρνησης κ. Πάγκαλος. Είπε πως αυτό που εννοούσε ο Πρωθυπουργός είναι ότι μία χώρα με τεράστια ελλείμματα και χρέη δεν έχει την απαραίτητη άνεση κινήσεων και ελιγμών σε διεθνές επίπεδο. Σωστό. Αυτό εννοούσατε, άραγε, κύριε Πρωθυπουργέ; Βγείτε και κάντε μία διευκρίνιση. Καθαρές κουβέντες χρειάζεται ο τόπος ειδικά αυτές τις ώρες.

Σας θυμίζω ότι η Νέα Δημοκρατία έχασε τις εκλογές διότι ο τότε Πρωθυπουργός κ. Κώστας Καραμανλής με τόλμη και παρηγορία βγήκε και είπε στο λαό «Θα ακολουθήσουν δύο δύσκολα χρόνια, θα χρειαστούν θυσιές και αυτές οι θυσιές αφορούν όλους μας». Αυτές οι εξαγγελίες σίγουρα δεν άρεσαν στους πολίτες, αλλά ήταν η αλήθεια. Είπαμε τη σκληρή αλήθεια στον κόσμο. Αυτό έφερε μία πικρή ήττα, αλλά σήμερα υπάρχει η επιβεβαίωση. Επανερχεται σήμερα η Νέα Δημοκρατία και ο νέος της Αρχηγός κ. Αντώνης Σαμαράς λέει στην Κυβέρνηση και στον Πρωθυπουργό: «Εμείς δεν θα ασκήσουμε στείρα Αντιπολίτευση. Όποια μέτρα πάρετε, που είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, θα τα στηρίξουμε, θα μας βρείτε με το μέρος σας εκεί που κάνετε σωστές κινήσεις». Λέμε όμως και κάτι άλλο: πάρτε τις απαραίτητες αποφάσεις. Η οικονομία δεν έχει περιθώρια. Προχωρήστε πάνω σε ένα μοντέλο ανάπτυξης, ανταγωνισμού, απασχόλησης. Έτσι θα βγούμε από την κρίση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μας ακούει ο ελληνικός λαός να μιλάμε για τον προϋπολογισμό και να αναφερόμαστε σε δαπάνες, σε πένες, σε έσοδα, σε έξοδα, σε εσοδα για ποσά που φθάνουν σε δισεκατομμύρια ευρώ. Ξέρετε, αυτοί οι αριθμοί προκαλούν μία ζάλη στον κόσμο. Μπορεί ο Πρωθυπουργός να μας έλεγε προεκλογικά ότι δεν χρωστούμε σε κανένα, αλλά οι Έλληνες, όπως ξέρετε, χρωστούν πολλά στις τράπεζες και περισσότεροι από δύο εκατομμύρια πολίτες ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Εγώ στην ομιλία μου δεν θα αναφερθώ σε επιμέρους κονδύλια και αριθμούς του προϋπολογισμού, αυτά τα αφήνω στους συναδέλφους οικονομολόγους, που είναι η επιστήμη τους. Έκαστος στο είδος του. Εγώ μένω πιστός στη δική μου επιστήμη. Θα πω ότι φέρνεται καταιγίδα, φοροκαταιγίδα, για να ακριβολογήσω, κεραυνολογείτε αλύπητα τα μεσαία και κατώτερα εισοδήματα. Με την πολιτική που ακολουθείτε, σφίγγετε όλο και περισσότερο τη θηλιά γύρω από το λαιμό του Έλληνα εργαζόμενου, μεκρομεσαίου, υπαλλήλου και συνταξιούχου. Δεν έμειναν παρά λίγες ημέρες για να συμπληρώσετε τις εκατό πρώτες, από τότε που αναλάβατε τη διακυβέρνηση της χώρας. Να σας ρωτήσουμε: πότε θα αποκτήσει αυτή η χώρα επιτέλους γενικούς γραμματείς, διοικητές και πρόεδρους οργανισμών, φορέων και νοσοκομείων; Πότε θα αρχίσετε να κυβερνάτε ουσιαστικά; Τι απολογισμό έχετε κάνει για τους πρώτους τρεις μήνες; Καλές προθέσεις ακούμε

συνεχώς -αυτό είναι αλήθεια, όπως τα μέτρα για την πάταξη της διαφθοράς, κάποια εκ των οποίων μας βρίσκουν σύμφωνους- αλλά πράξεις δεν βλέπουμε. Κάθε μέρα που περνάει η αντίδραση των διεθνών αγορών στη δική σας απραξία διευρύνει τα spreads, ακριβαίνει, δηλαδή, συνεχώς το χρήμα για την Ελλάδα. Φθάσαμε μάλιστα, ενώ η χώρα να ανήκει στο σκληρό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ενιαίου νομίσματος, να δανειζόμαστε ακριβότερα από χώρες που ούτε καν μέλη της Ευρωζώνης είναι. Γνωρίζετε πολύ καλά ότι δύο αίτια υπάρχουν που η χώρα δανείζεται σήμερα όλο και ακριβότερα. Αφ' ενός, η διασπορά της σκηνής να πάρετε τις αναγκαίες αποφάσεις, αφ' ετέρου, τα αντικρουόμενα μηνύματα που στέλνουμε διεθνώς με τις παλινωδίες της Κυβέρνησης. Το δανεισμό τον πληρώνουμε σκέτο χρυσάφι, διότι -και το λένε οι ξένοι αυτό, όχι εμείς- οι εξαγγελίες του ΠΑΣΟΚ δεν πείθουν ότι θα ανατρέψουν τα αρνητικά δημοσιονομικά μας. Είναι καθαρά θέμα έλλειψης αξιοπιστίας των εξαγγελιών σας.

Ήλθε το παλιό ΠΑΣΟΚ και με τη δημιουργική λογιστική πήρε έσοδα από το 2009 και τα μετέφερε στο 2010. Ταυτόχρονα, επιβάρυνε με δαπάνες το 2010 το τρέχον έτος. Αποτέλεσμα αυτής της αλχημείας είναι να φαίνεται το έλλειμμα πλασματικά στο 12,7% του ΑΕΠ, ενώ στην ουσία δεν ξεπερνά το 8,2%.

Φουσκώνετε τους αριθμούς σήμερα για να μπορέσετε να τους ξεφουσκώσετε το επόμενο έτος. Μας λέτε ότι θα μειωθεί το έλλειμμα στο 9%, αλλά εάν το έλλειμμα πάει στο 9%, όπως λέτε, στην ουσία θα το έχετε αυξήσει κατά μία μονάδα. Δηλαδή με άλλα λόγια αυτό που προσπαθήσατε να μειώσετε δεν είναι το έλλειμμα, προσπαθείτε να μειώσετε τη νομισματική του ελληνικού λαού, διότι συμπληρώνοντας τη δημιουργική λογιστική δεν θα μπορούσε να λείψει από πλευράς του ΠΑΣΟΚ η λασπολογία.

Ας ξεκαθαρίσουμε κάτι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Ο λογαριασμός του ΠΑΣΟΚ τόσο από τη δεκαετία του '80 όσο και από το 1994 έως το 2003 άφησε τεράστια ελλείμματα και διόγκωσε το δημόσιο χρέος. Το ακούσατε άλλωστε νωρίτερα από άλλους συναδέλφους. Το εξήγησε καλύτερα ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας. Από τα συσσωρευμένα χρέη των 300.000.000.000 ευρώ τα 289.000.000.000 δημιουργήθηκαν από κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ. Το μεγαλύτερο μέρος των ετήσιων δαπανών σήμερα φεύγει στην κάλυψη μισθών, συντάξεων, όπως και στην εξυπηρέτηση των δανείων. Πρόκειται για ερασιτεχνικές δαπάνες. Το γνωρίζετε. Όπως επίσης γνωρίζετε ότι δεν ευθύνεται η Νέα Δημοκρατία γι' αυτούς τους αριθμούς. Αυτοί οι αριθμοί είναι που παραλάβαμε από εσάς, δεν τους δημιουργήσαμε εμείς. Αληθεύει ότι δεν καταφέραμε να τους μειώσουμε όσο θα θέλαμε, αλλά δεν τους δημιουργήσαμε.

Να διορθώσω και μία δεύτερη παρερμηνεία που έχει δημιουργηθεί στο ΠΑΣΟΚ.

Όταν ο Αρχηγός μας ο κ. Αντώνης Σαμαράς χρησιμοποίησε τη λέξη «σφουγγάρι», αυτό αφορούσε αποκλειστικά εμάς στη Νέα Δημοκρατία, δεν αναφερόταν -σας διαβεβαιώνω- στις υποσχέσεις που δώσατε εσείς προεκλογικά. Κακώς την οικειοποιήθηκαν. Ούτε εμείς αλλά ούτε και οι πολίτες ξεχάσαμε την ακατάσχετη παροχολογία, υποσχέσεις που δεν δόθηκαν αλλά μέχρι τώρα δεν τηρήθηκαν.

Κλείνω προτρέποντας την Κυβέρνηση να πράξει τα δέοντα για την οικονομία και τη χώρα. Πρέπει να κάνετε μια γενναία στροφή, το έχει ανάγκη αυτός ο τόπος. Έρχονται Άγιες ημέρες και δυστυχώς αρκετοί συμπολίτες μας θα περάσουν φτωχά Χριστούγεννα.

Εύχομαι παρά ταύτα καλές γιορτές, υγεία και ευτυχία και ελπίζω να καταφέρουμε το 2010 να δώσουμε στη χώρα καλύτερες προοπτικές!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Βαρομετρικά χαμηλά έρχονται, κύριε Καντέρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε, τον κ. Καντέρε για την ακρίβεια. Όπως και η πρόγνωση του καιρού που έκανε πάντα ήταν με ακρίβεια, έτσι και ο χρόνος του ήταν ακριβής!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΝΤΕΡΕΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Η κ. Ελένη Τσιαούση, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Έβρου έχει το λόγο.

ΕΛΕΝΗ ΤΣΙΑΟΥΣΗ: Αγαπητοί συνάδελφοι, είμαι καινούργια Βουλευτής γι' αυτό και πολύ προσεκτικά δύο μέρες τώρα παρακολουθώ τις ομιλίες των συναδέλφων απ' όλες τις παρατάξεις. Και σαν καινούργια έχω μία απορία: Σοβαρά, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας τα πιστεύετε αυτά που λέτε από αυτό εδώ το Βήμα; Έξω πραγματικά υποφέρει ο κόσμος και είστε υπαίτιοι γι' αυτό το πράγμα! Είκοσι χρόνια κοινωνική λειτουργός τέτοια φτώχεια απλωμένη δεν την συνάντησα!

Έχω ένα ανθρώπινο ερώτημα, αλλά ίσως και απλοϊκό για σας: Είστε εντάξει με την συνειδησή σας; Κοιμάστε ήσυχα τα βράδια; Μάλλον ρητορικό θα έλεγα! Η αλήθεια είναι ότι οδηγήσατε τη χώρα στο χείλος της καταστροφής και λίγο πριν δραπετεύσατε!

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2010 που συζητάμε σήμερα συντάχθηκε πράγματι κάτω από τις αντιξοότερες των συνθηκών και σε ελάχιστο χρόνο. Συντάχθηκε σε ένα κλίμα πρωτοφανούς αναξιοπιστίας της χώρας μας διεθνώς υπό τις ασφυκτικές πιέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των διεθνών αγορών αλλά και υπό το πρίσμα της αλλαγής πολιτικής της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ.

Το έλλειμμα του 12,7% του ΑΕΠ και το χρέος των 300.000.000.000 ευρώ είναι η «σιχυρή ελληνική οικονομία» που μας άφησε παρακαταθήκη η Νέα Δημοκρατία.

Η αναξιοπιστία μας σαν χώρα απέναντι στους ευρωπαίους είναι η προίκα που πήραμε. Ο εφιάλης πλέον της επιβίωσης είναι η καθημερινότητα του κάθε Έλληνα πολίτη, του εργάτη, του αγρότη, του υπαλλήλου, του μικρομεσαίου επιχειρηματία. Επιτακτική είναι λοιπόν η ανάγκη του νοικοκυρέματος, πρώτα απ' όλα των δημοσιονομικών αλλά και η στήριξη της ανάπτυξης και της οικονομικής δραστηριότητας.

Αυτό κάνει ο προϋπολογισμός του 2010. Μειώνει τις πρωτογενείς δαπάνες και επενδύει. Επενδύει στην υγεία στηρίζοντας την αναβάθμιση του θεσμού του ΕΣΥ με την πρόσληψη δύο χιλιάδων γιατρών και τριών χιλιάδων νοσηλευτών, αυξάνοντας τις επιχορηγήσεις του Κέντρου Ελέγχου και Πρόληψης Νοσημάτων, του ΟΚΑΝΑ και των Ιδρυμάτων Πρόνοιας όπως και τις δαπάνες για τα προγράμματα ψυχικής υγείας, διαμορφώνοντας ένα σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας σε κάθε δήμο, εφαρμόζοντας το διπλογραφικό σύστημα, τη λίστα φαρμάκων, το σύστημα μηχανογράφησης σε όλα τα νοσοκομεία και προωθώντας το θεσμό της ηλεκτρονικής κάρτας υγείας.

Επενδύει στην παιδεία στηρίζοντας τις λειτουργικές ανάγκες, προωθώντας διαρθρωτικές πολιτικές σε όλους τους τομείς με στόχο την αναβάθμιση της δωρεάν τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και τη σύνδεσή της με τις ανάγκες της κοινωνίας αλλά και της αγοράς εργασίας, προωθώντας τη διαρκή επιμόρφωση των εκπαιδευτικών και την εύρυθμη λειτουργία όλων των σχολικών μονάδων, αυξάνοντας τη χρηματοδότηση στη σχολική μονάδα, επεκτείνοντας τα προγράμματα ενισχυτικής διδασκαλίας και πρόσθετης διδακτικής στήριξης, προωθώντας την επέκταση του ολοήμερου σχολείου και τη διά βίου εκπαίδευση, την ανάπτυξη της έρευνας και της τεχνολογίας καθώς και την επαγγελματική κατάρτιση, τη δημιουργία ενός αυτοδύναμου λυκείου και του εθνικού απολυτηρίου, ενισχύοντας την κρατική χρηματοδότηση προς τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση.

Επενδύει στους νέους, επιδοτώντας τις ασφαλιστικές τους εισφορές και θεσπίζοντας πενταετές αφορολόγητο για μικρές επιχειρήσεις νέων. Στηρίζει τους ασθενέστερους με το έκτακτο επίδομα αλληλεγγύης και αυξάνοντας το επίδομα ανεργίας. Στηρίζει τους αγρότες αυξάνοντας τις συντάξεις και την επιστροφή του ΦΠΑ σ' αυτούς. Αυξάνει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων δίνοντας νέα πνοή στην οικονομία και στην αγορά εργασίας, ενισχύοντας τον περιφερειακό του χαρακτήρα, προωθώντας την εξυγίανση του για τον εντοπισμό έργων μη αναπτυξιακού χαρακτήρα και την επιλογή κατά προτεραιότητα έργων που δημιουργούν άμεσα θέσεις εργασίας.

Δεν είναι αυτό αλλαγή πολιτικής; Δεν είναι αυτό υπεύθυνη πολιτική απέναντι στους πολίτες αλλά και στις υποχρεώσεις μας απέναντι στους Ευρωπαίους εταίρους;

Αγαπητοί συνάδελφοι, ο περιορισμός των δαπανών, η κατα-

πολέμηση της φοροδιαφυγής, η συνέχιση των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων με στόχο τη βελτίωση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας, η ενίσχυση της απασχόλησης και η ενδυνάμωση της κοινωνικής συνοχής αποτελούν τις βασικές προτεραιότητες της δημοσιονομικής μας πολιτικής για το 2010, όπως αυτή αποτυπώνεται στον κρατικό προϋπολογισμό.

Ταυτόχρονα γίνεται η αναμόρφωση του ΕΣΠΑ για την επίτευξη, απλοποίηση και αποκέντρωση όλων των διαδικασιών υλοποίησης τόσο των τομεακών όσο και των περιφερειακών προγραμμάτων για τη διασύνδεση και τη συνέργεια μεταξύ τους ώστε κατά την κατάρτιση των τομεακών προτάσεων να λαμβάνονται υπ' όψιν οι περιφερειακές προτεραιότητες και αντιστρόφως, για το στρατηγικό αναπροσανατολισμό τους σε δράσεις «πράσινης» ανάπτυξης, νέων θέσεων εργασίας και κοινωνικής συνοχής.

Μαζί με μια σειρά μέτρων για την τόνωση της αγοράς και την αναθέρμανση της οικονομίας στηρίζουμε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τη «ραχοκοκαλιά» της ελληνικής οικονομίας. Αξιοποιώντας νέα χρηματοδοτικά «εργαλεία», αναπροσαρμόζοντας και ενισχύοντας το ΤΕΜΠΜΕ, ρυθμίζοντας ληξιπρόθεσμες οφειλές και προωθώντας αλλαγές στον «ΤΕΙΡΕΣΙΑ» στηρίζουμε την επιχειρηματικότητα, την ανταγωνιστικότητα, την εξωστρέφεια, μειώνουμε δραστικά τη γραφειοκρατία και ενισχύουμε τα κίνητρα για έρευνα και καινοτομία δίνοντας έμφαση στην «πράσινη» επιχειρηματικότητα.

Παίρνουμε μέτρα για τη διασφάλιση του υγιούς ανταγωνισμού αναβαθμίζοντας και ενισχύοντας την Επιτροπή Ανταγωνισμού και θεσμοθετώντας ειδική αντιμονοπωλιακή αρχή, όπως επίσης και μέτρα υπέρ της προστασίας του καταναλωτή από τις τράπεζες ώστε να στηριχθεί το οικογενειακό εισόδημα των μεσαίων και χαμηλών στρωμάτων.

Όλα αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, θα δώσουν στη χώρα μας τη δυνατότητα να φύγει από το τέλμα στο οποίο μας έβαλαν οι κυβερνήσεις της Νέας Δημοκρατίας, να μπει ξανά σε τροχιά ανάπτυξης και να ανακτήσει τη θέση που της αξίζει στην Ευρώπη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε την κ. Τσιαούση.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας στο Νομό Μαγνησίας, κ. Απόστολος Νάνος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΝΑΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και με το νέο προϋπολογισμό συνεχίζεται η πεπατημένη των προηγούμενων χρόνων, που είναι αποτέλεσμα της πολιτικής των κυβερνήσεων της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, οι οποίες ακολουθούν με ευλάβεια τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μιας πολιτικής που στόχο έχει την παραπέρα συγκέντρωση κεφαλαίων και παραγωγής σε όλο και λιγότερα χέρια.

Γι' αυτό και δεν πρέπει να απορούν οι μικροί έμποροι και οι επαγγελματίες που εκτοπίζονται από την αγορά μέσα από τη γιγάντωση των πολυεθνικών –super market, πολυκαταστήματα για ρούχα, για παιχνίδια, για εργαλεία- και οδηγούνται στο περιθώριο.

Η πολιτική αυτή εφαρμόζεται χρόνια τώρα και πριν την καπιταλιστική κρίση. Με τη Συνθήκη του Μάαστριχτ μπήκαν τα θεμέλια της εξάρθρωσης των επαγγελματιοβιοτεχνών. Απλώς τώρα, με την καπιταλιστική κρίση επιδεινώνεται.

Οι μικρές επιχειρήσεις βιώνουν πιο έντονα τις συνέπειες αυτής της κρίσης. Όλο και πιο πολλοί αυτοαπασχολούμενοι και μικροεπαγγελματίες συνειδητοποιούν τον εμπαιγμό και τα «κροκοδείλια δάκρυα» για τη ραχοκοκαλιά της οικονομίας, όπως την αποκαλούν η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ, ότι τίποτα καλό δεν τους περιμένει με τις πολιτικές τους.

Αυτοδιαφεύστηκε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με το πρόγραμμα της χρηματοδότησης, το γνωστό ΤΕΜΠΜΕ, γιατί οι μόνοι ωφελημένοι ήταν αυτοί που είχαν σημαντικά κέρδη τα προηγούμενα χρόνια και όχι αυτοί που είχαν πραγματική ανάγκη χρηματοδότησης για να αντέξουν τη μείωση της πτώσης του τζίρου, των ακάλυπτων επιταγών, των χρεών προς τα ασφαλιστικά ταμεία, την εφορία. Και φυσικά ωφελημένοι βγήκαν οι τραπεζίτες

με τα υπέρογκα, υψηλά επιτόκια που τους δάνεισαν.

Και πάλι, όμως, και η νέα Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ με το πρόγραμμα «ρύθμιση των χρεών» βάζει στο ίδιο τσουβάλι αυτούς που έχουν πραγματικά ανάγκη με τους μεγάλους. Διατηρεί την επαίσχυντη προσωποκράτηση μόνο για φυσικά πρόσωπα. Αλώβητες, φυσικά, μένουν οι ανώνυμες εταιρείες.

Τώρα καταλαβαίνουν οι μικροί βιοτέχνες τις συνέπειες της ιδιωτικοποίησης των βιοτεχνικών πάρκων τα οποία κατασκευάζονται, που εκτός του ότι είναι ανεπαρκή, είναι και πανάκριβα και απευθύνονται σε μεσαίες επιχειρήσεις, έχοντας τη δαμόκλειο σπάθη της εξώσης λόγω της αλλαγής χρήσης από τους δήμους και αναγκάζονται σε υπέρογκους δανεισμούς με αβέβαιο το μέλλον της επιβίωσης των επιχειρήσεών τους.

Το ίδιο συνέβη και με τα φορολογικά. Εκτός των εργαζομένων και των συνταξιούχων, οι επαγγελματιοβιοτέχνες ήταν πάντα στο στόχαστρο της φορολογικής αφαίμαξης διαχρονικά, τότε με την περαίωση από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, τότε με τη συνάφεια από το ΠΑΣΟΚ και τα αντικειμενικά κριτήρια.

Το ίδιο συμβαίνει και με το ασφαλιστικό, όπου εκτός των εργαζομένων και των συνταξιούχων, αντίστοιχο πρόβλημα αντιμετωπίζουν και οι επαγγελματιοβιοτέχνες.

Τα στοιχεία που έχουν δημοσιευθεί, είναι πέρα για πέρα ξεκάθαρα. Έλλειμμα υπάρχει και σ' αυτόν τον κλάδο της σύνταξης που ανέρχεται στο 12,6% των εξόδων και στον κλάδο της ασθένειας στο 6,2%. Για κάθε ασφαλισμένο αντιστοιχεί έλλειμμα 644 ευρώ για τον κλάδο σύνταξης και 97 ευρώ για τον κλάδο ασθένειας.

Σύμφωνα και με το νέο προϋπολογισμό του 2010 -που αναμένεται να δοθούν για το τελευταίο δίμηνο 250.000.000 έως 300.000.000 ακόμα για να γίνει αποδεκτή η πληρωμή του δώρου των Χριστουγέννων- το ποσό των 600.000.000 μπορεί να καλύψει μόνο το 50% των αναγκών του 2009.

Βέβαια, και τα αποθεματικά του ταμείου των Εμπόρων είναι στο μηδέν. Έχουν εξανημιστεί. Βασικές αιτίες ήταν ο δανεισμός στις τράπεζες με μηδενικά επιτόκια, που τα έριξαν στο Χρηματιστήριο -ο ίδιος λόγος με τα αποθεματικά των εργαζομένων και των συνταξιούχων- η ενοποίηση των ταμείων που ενσωμάτωσε τα προϋπάρχοντα ελλείμματα στο ενιαίο ταμείο, με αποτέλεσμα αυτά να διαιωίζονται. Και βέβαια με τους νόμους της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ, όπου καταργήθηκε η κρατική επιχορήγηση στους παλαιούς ασφαλισμένους, πριν το 1992, η οποία προηγουμένως βρισκόταν στο 40%.

Συμπερασματικά -γιατί βλέπω ότι ο χρόνος πιέζει- αξία έχει να παραθέσουμε τα συμπεράσματα αυτής της αναλογιστικής μελέτης. Η ετήσια αύξηση των ποσοστών των ασφαλιστικών κατηγοριών -μεγαλύτερα αυτά της εισοδηματικής πολιτικής της Κυβέρνησης και του ετήσιου πληθωρισμού- έχουν ως αποτέλεσμα τη βελτίωση της ρευστότητας βραχυχρόνια και της κάλυψης των οργανικών ελλειμμάτων, αλλά ταυτόχρονα την αύξηση του αναλογιστικού ελλείμματος και τη διαφοροποίηση των συντάξεων μεταξύ των συνταξιούχων και την ημερομηνία συνταξιοδότησης.

Ουσιαστικά, η κάλυψη αυτή του αναλογιστικού ελλείμματος δεν δύναται να επιτευχθεί με αύξηση των εισφορών και μείωση των παροχών λόγω του μεγάλου ύψους που αναδεικνύεται μέσω του αναλογιστικού ισοζυγίου και την αναγκαιότητα χρηματοδότησης του οργανισμού.

Γι' αυτό το λόγο χρειάζεται να καταργηθεί το προεδρικό διάταγμα 258/2005 και όλων των αντιασφαλιστικών νόμων, η κοινωνική ασφάλιση να είναι δημόσια και καθολική με κρατική επιχορήγηση κατά 2/3 και κατά 1/3 από τους ασφαλισμένους.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς λέμε καθαρά ότι μέσα από αυτή την κρίση, αν δεν πάρουν τα μέτρα τους οι πολύ μικρές επιχειρήσεις και οι αυτοαπασχολούμενοι, θα έχουμε μία νέα επιτάχυνση μαζικών χρεοκοπιών, μία νέα επιτάχυνση συγκέντρωσης της αγοράς. Και η διέξοδος δεν είναι απλά και μόνο να «χαϊδεύουμε» τα αυτιά των αυτοαπασχολούμενων και των πολύ μικρών επιχειρήσεων ότι αποτελούν, δήθεν, τη ραχοκοκαλιά της οικονομίας. Δεν μπορεί να είσαι και με το μεγάλο κεφάλαιο και με τις πολύ μικρές επιχειρήσεις.

Τα στοιχεία που δημοσιεύτηκαν αυτές τις μέρες είναι καθορι-

στικά. Τρία δισεκατομμύρια ευρώ είναι οι ακάλυπτες επιταγές των αυτοαπασχολούμενων και των μικρών επιχειρήσεων, τεράστια τα κέρδη των πολυκαταστημάτων, που προέρχονται από τη μείωση του τζίρου της αγοράς που έχουν κερδίσει από τις μικρές επιχειρήσεις.

Εμείς λέμε ότι είναι δύο οι δρόμοι που ανοίγονται μπροστά και οι αυτοαπασχολούμενοι έχουν συμφέρον να συμπαραταχθούν με τους εργαζόμενους, τα λαϊκά στρώματα της πόλης και της υπαίθρου και να αντιπαλέψουν αυτή την ευρωενωσιακή πολιτική, να αντιπαλέψουν τα κόμματα που τη στηρίζουν και να διεκδικήσουν τους άμεσους στόχους πάλης όσον αφορά το ωράριο, τη φορολογία, την επαγγελματική στέγη, τη χρηματοδότηση, την κοινωνική ασφάλιση.

Αλλά βέβαια αυτοί οι στόχοι και οι αγώνες τους να έχουν σαφή προσανατολισμό, ενάντια δηλαδή στα μονοπώλια και την ασυδοσία των πολυεθνικών, στο πλαίσιο μίας άλλης προοπτικής, που ουσιαστικά θα οδηγήσει στην κοινωνικοποίηση των βασικών και συγκεντρωμένων μέσων παραγωγής, θα οδηγήσει στον παραγωγικό συνεταιρισμό για τις πολύ μικρές επιχειρήσεις σε διάφορους κλάδους της οικονομίας. Έτσι μπορεί να έχει ο αγώνας προοπτική και αποτέλεσμα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Νάνο και για την ακρίβεια του χρόνου του.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Βούρος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στη Β' Αθηνών.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είχα σημειώσει τρία-τέσσερα πράγματα για την αρχή αυτής της τοποθέτησής μου, αλλά αυτά που άκουσα τελευταία ομολογώ ότι με οδήγησαν στο να ξεκινήσω κάπως αλλιώς.

Ακούστηκε προηγουμένως από εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας η περίφημη φράση που έγραψε ο Σαίξπηρ στον Άμλετ «Λόγια, λόγια, λόγια...». Είναι καταπληκτικό, αλλά για άλλη μία φορά η Νέα Δημοκρατία παρουσιάζει το άσπρο, μαύρο! Είναι κάτι που θα μπορούσαμε να πούμε εμείς, αυτό το περίφημο: «Λόγια, λόγια, λόγια...», τουλάχιστον για τα τελευταία έξι χρόνια της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Και να θυμίσω, βέβαια, ότι στο τέλος αφανίζονται όλοι οι ήρωες: ο Κλαύδιος, η Γερτρούδη, ο Οράτιος, ο Άμλετ, η Οφελία.

Δεν θα μοιράσω εγώ τους ρόλους στη Νέα Δημοκρατία. Ας τους μοιράσουν μόνοι τους...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

...αλλά είναι σίγουρο ότι τουλάχιστον δεν πρόλαβαν να αφαιρέσουν τη χώρα.

Ακούστηκε, επίσης, κάτι άλλο σχετικά με ότι είμαστε ήδη ογδόντα ημέρες στην Κυβέρνηση και πώς αισθανόμαστε. Συνειδητοποιείτε ότι είστε στο ρόλο του κομπάρσου και εκεί θα μείνετε. Μάθετε τα λόγια των κομπάρσων. Οι πρωταγωνιστές αυτή τη στιγμή είναι άλλοι. Είναι αυτοί που είναι εδώ και είναι προορισμένοι να αλλάξουν τα όρια του πεπρωμένου. Είναι αυτοί που είναι εδώ για να αλλάξουν το ρου της ιστορίας. Και φυσικά είμαστε εμείς.

Ακούστηκε, επίσης, κάτι σχετικά με μία φράση του κυρίου Υπουργού, δηλαδή ότι λεφτά υπάρχουν, αλλά δεν είναι στα ταμεία. Φυσικά δεν είναι στα ταμεία. Και δεν είναι δυστυχώς εδώ ο Υφυπουργός Τουρισμού της προηγούμενης κυβέρνησης για να τον ρωτήσω πού πήγαν 135.000.000 ευρώ τα τελευταία δύο χρόνια με τα οποία έπρεπε να πληρώσουμε όλες τις πύλες προβολής του ελληνικού τουρισμού στο εξωτερικό. Γιατί κατάσχονται τα γραφεία από την Κίνα μέχρι την άλλη άκρη του πλανήτη από τους τοπικούς παράγοντες; Γιατί δεν έχουν πληρωθεί ακόμη και οι εταιρείες ταξί που ήταν συμβεβλημένες για να μεταφέρουν τις εξέχουσες προσωπικότητες και παρουσιάζουν ανεξόφλητα τιμολόγια; Πού είναι αυτά τα 135.000.000 ευρώ; Φυσικά όχι στα ταμεία.

Αγνοήσατε, αγνοείτε ακόμη και τώρα, τη βούληση και την αγανάκτηση του ελληνικού λαού, ξεχνώντας ακόμα και σήμερα να πείτε την αλήθεια, να παραδεχθείτε τα έργα και τις ημέρες σας και να δείτε πως εσείς είστε αυτοί που φέρατε τη χώρα σ' αυτή την κατάσταση. Δεν ανακαλύπτω τον τροχό με αυτό που λέω – προς Θεού!

Αποτύχατε και ως κυβέρνηση με τις αδιέξοδες πολιτικές σε όλους τους τομείς και φέρατε τον ελληνικό λαό σε απόγνωση. Οδηγήσατε την Ελλάδα στο ναδίρ της αξιοπιστίας στην Ευρώπη, αλλά και διεθνώς.

Να πούμε, όμως, εδώ και μία αλήθεια. Ας φροντίσουμε να προωθήσουμε αυτές τις πολιτικές που θα δημιουργήσουν το κατάλληλο ανάστημα στη χώρα, έτσι ώστε αναφορικά με αυτό που λέχθηκε προχθές, πριν μια βδομάδα από τον Πρωθυπουργό, σχετικά με τις απειλές περί εθνικής κυριαρχίας –ξέρουμε όλοι ότι είναι αλήθεια, είναι γεγονός αυτό– να κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν για να μπορέσουμε να ξανασηκώσουμε το κεφάλι της χώρας, να μπορούμε να τους πούμε, εγγυηθείτε τα σύνορά μας σε σχέση με τη φίλη μας και σύμμαχο Τουρκία, έτσι ώστε να μειωθούν τα κονδύλια για τον εξοπλισμό, προκειμένου να εξοφληθούν τα χρέη πιο γρήγορα. Εκεί οδηγεί αυτή η πολιτική του ΠΑΣΟΚ, στο να ξανασηκώσουμε το κεφάλι μας, πολιτική που εκφράζεται και μέσα από τον προϋπολογισμό.

Στο συνολικό σχέδιο που καταθέσαμε για τη χώρα, ο προϋπολογισμός του 2010 καταρτίστηκε σε δυσμενείς οικονομικές συνθήκες και σε περιορισμένο και μετριάσιμο χρόνο. Πρόκειται για ένα βήμα εξόδου από την κρίση, είναι ένα βήμα μετάβασης σε μία νέα κατάσταση νοικοκυρέματος της οικονομίας και ανάταξης του κράτους.

Ο προϋπολογισμός του 2010 αποτελεί μία προσπάθεια να βγει η χώρα από την κρίση με διαφανή και ξεκάθαρα στοιχεία που θα διασφαλίσουν την αξιοπρέπεια της χώρας, με αλλαγές στη διαχείριση των δημόσιων οικονομικών, τη φορολόγηση και την οικονομία. Κάτι που εσείς της προηγούμενης κυβέρνησης δεν κάνατε ποτέ. Σε ένα πράγμα ήσασταν συνεπείς. Στο να αναθεωρείτε συνεχώς τους Προϋπολογισμούς σας.

Μέσα, λοιπόν, απ' αυτόν τον πρώτον προϋπολογισμό της Κυβέρνησης υλοποιούμε τη δέσμευσή μας να στηρίξουμε τα χαμηλά και μεσαία εισοδήματα και τους ασθενέστερους.

Είναι γεγονός πως παραλάβαμε, από τη χειρότερη κυβέρνηση της χώρας μετά τη Μεταπολίτευση, μία Ελλάδα σε «εκτακτη ανάγκη». Παραλάβαμε την Ελλάδα των εκατό χιλιάδων νέων ανέργων, των πελατειακών σχέσεων και των εκλεκτών, όπου το δικαίωμα στις ίσες ευκαιρίες, το δικαίωμα στην εργασία και την αξιοπρέπεια, έχασε κάθε έννοια.

Τα στοιχεία, παρ' όλη την προσπάθεια να τα παραποιήσατε μέχρι και πριν λίγες μέρες, αποκαλύπτουν την αλήθεια. Εκτροχιασμός του ελλείμματος, δημοσιονομικός εκτροχιασμός που οφείλεται επίσης στην ανεξέλεγκτη αύξηση των πρωτογενών δαπανών. Είχαμε, όμως, και αύξηση του ελλείμματος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, όχι γιατί ενισχύθηκε το Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων και έγιναν έργα στην περιφέρεια, αλλά γιατί η Κυβέρνηση φάνηκε ανίκανη να απορροφήσει τους ευρωπαϊκούς πόρους.

Το ξέρετε ότι σχετικά με το Δ' ΚΠΣ δεν έχουμε ούτε 1 ευρώ για τον πολιτισμό, κάτι που με καίει και με αφορά άμεσα; Δεν απορροφήσατε ούτε τα κονδύλια που αφορούν τα αυτονόητα. Τα νούμερα είναι στη διάθεσή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το οικονομικό πρόβλημα είναι πρωτίστως πρόβλημα πολιτικό. Η Νέα Δημοκρατία κατασπατάλησε πόρους και έκανε τη διαπλοκή και τη διαφθορά το «καρκίνωμα» που ώθησε τη χώρα σε παρατεταμένη παρακμή.

Να πούμε εδώ ότι αυτό το περίφημο σύνδρομο, που οδήγησε τους πολίτες να πιστεύουν πως στην πολιτική όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται, είναι δικό σας δημιούργημα. Αυτό θα το αποδομήσουμε.

Σήμερα, κινούμεστε με σχέδιο, ταχύτητα και αποφασιστικότητα, για να δοθούν δίκαιες λύσεις στα εκατοντάδες προβλήματα που κληρονομήσαμε. Η κρίση δεν μπορεί να είναι άλλοθι για μία νέα άδικη αναδιανομή του πλούτου και την αποδυνάμωση των εργασιακών σχέσεων. Το αντίθετο. Θα προχωρήσουμε άμεσα σε ανατροπές, ακόμα και αν αυτές θίγουν μικροσυμφέροντα και βολεμένους.

Δεν πρόκειται για σκληρά μέτρα. Παίρνουμε δίκαια μέτρα και κάνουμε ανατροπές, που η ελληνική κοινωνία αναζητά εδώ και χρόνια.

Προχωράμε την οικονομία μπροστά, κάνουμε ένα ελπιδοφόρο

βήμα για τον Έλληνα πολίτη και ιδιαίτερα για τον αδύναμο, αφού ο πούμπολογισμός προβλέπει την αύξηση των δαπανών για την εκπαίδευση, το έκτακτο επίδομα αλληλεγγύης, την αύξηση επι-στροφής ΦΠΑ για τους αγρότες, τις προσλήψεις σε νοσηλευτικό προσωπικό, την αύξηση του επιδόματος ανεργίας και την αύξηση των αγροτικών συντάξεων. Θα μπορούσα να αναφέρω όλα αυτά που αναφέρθηκαν και από τους προηγούμενους συναδέλφους, αλλά δεν θέλω να σας κουράσω.

Θα τελειώσω με ένα ακόμη θέμα, που έχει σχέση με το Κομ-μουνιστικό Κόμμα Ελλάδος. Ειλικρινά, απορώ πώς η νοστορπία αυτής της μικρογραφειοκρατικής αντίληψης, αυτής της «θεολο-γικής» προσκόλλησης, εξακολουθεί και διακατέχει αυτό το ιστο-ρικό κόμμα. Ο τρόπος αυτός δεν οδηγεί πουθενά. Ο τρόπος με τον οποίο συμπεριφέρεστε ως Αντιπολίτευση, θα οδηγήσει αυτό το ιστορικό κόμμα, να γίνει ένα απόκομμα της πολιτικής ιστορίας του τόπου.

Το κόκκινο χρώμα που αφορά το σύμβολό σας που είναι η ση-μαία, το κόκκινο χρώμα στο αστέρι του Τσε Γκεβάρα, το κόκκινο χρώμα του Γοργοπόταμου, της Αλαμάνας, θα έπρεπε να βάφει και τα μάγουλά σας, στο χρώμα της ντροπής, για τον τρόπο με τον οποίο συμπεριφέρεστε!

Να είστε καλά, ευχαριστώ. Ψηφίζω υπέρ του προϋπολογισμού, βέβαια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Δεν υπάρχει προσω-πικό, κύριε Τζέκη. Δεν αναφέρθηκε προσωπικά σε σας.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Υπάρχει, όταν λέει ότι «Πρέπει να κοκκι-νίσω από ντροπή, γιατί είμαι κομμουνιστής...»

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, κύριε Τζέκη δεν έχετε τον λόγο.

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Θα πρέπει να ντρέπονται εκείνοι που είναι υπηρέτες των κεφαλαιοκρατών! Και μιλάτε για πολιτισμό, όταν τον πολιτισμό τον έχετε εκχωρήσει στα μεγάλα συμφέροντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Παρακαλώ, κύριε Τζέκη, δεν έχετε το λόγο!

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Όσο για το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλά-δας, θα πρέπει να ξέρουν όλοι του ΠΑΣΟΚ ότι εμείς, αυτά που πι-στεύουμε, δεν θα τα εκχωρήσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Μην κάνετε κατά-χρηση, κύριε Τζέκη, της ανοχής των συναδέλφων.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΖΕΚΗΣ: Όχι, αλλά δεν δέχομαι να μου λέει ότι πρέ-πει να κοκκινίζουν τα μάγουλά μας από ντροπή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Μπούρας Αθανάσιος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στην Περιφέρεια Αττικής.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυ-βέρνηση του ΠΑΣΟΚ και όλοι εσείς σε όλη αυτήν τη διαδικασία, εγκλωβισμένοι στις ανέφικτες προεκλογικές υποσχέσεις και στην έλλειψη ολοκληρωμένου και ρεαλιστικού προγράμματος εξόδου από τη μεγαλύτερη παγκόσμια οικονομική κρίση, που πλήττει ασφαλώς και την Ελλάδα, καταφεύγει σε τεχνητή διόγκωση του ελλείμματος το 2009, γεγονός που επηρεάζει καταλυτικά την πι-στοληπτική ικανότητα της χώρας μας από όλους τους οίκους αξιολόγησης. Έτσι, προκειμένου να δημιουργήσει άλλοθι για να ξεπεράσει την προεκλογική της υποσχέσιολογία, φουσκώνει το έλλειμμα το 2009 για να δείξει μείωση το 2010. Ο γενικός ειση-γητής μας κ. Κεφαλογιάννης, αλλά και αρκετοί συνάδελφοι από τη Νέα Δημοκρατία, κατέθεσαν αναλυτικό πίνακα και έδωσαν συ-γκεκριμένη απάντηση, κύριε Υπουργέ -όχι αφορισμούς- στα νού-μερα που κατατέθηκαν, η οποία δεν δίδεται από την Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα-ένα νούμερο. Σας δώσανε πίνακα, στον πίνακα να πείτε σειρά πρώτη, δεύτερη, τρίτη, τέ-ταρτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλο αυτόν τον καιρό γίνεται μία συστηματική προσπάθεια από την πλευρά της Κυβέρνησης μη-δενισμού και ισοπέδωσης των πάντων. Σαν η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να μην έκανε τίποτα.

Η κυβέρνηση μας τα τελευταία χρόνια έκανε σημαντικό έργο. Οι πολίτες, όμως, δεν καταδίκασαν αυτό το έργο, θα σας το πω,

αλλά ορισμένες συμπεριφορές και πρακτικές.

Αλήθεια, δεν είναι η δική μας κυβέρνηση που ολοκλήρωσε την Εγνατία Οδό;

Ο Μαλιακός δεν έγινε σύγχρονος αυτοκινητόδρομος; Τριπλα-σίασε η κυβέρνηση μας τους ελληνικούς αυτοκινητόδρομους, που προχώρησε τους δρόμους ανάπτυξης, Κόρινθος-Τρίπολη, Καλαμάτα-Σπάρτη, Κόρινθος-Πάτρα-Πύργος-Τσακώνα, Ε65, Λαμία-Εγνατία Οδός μέσω Θεσσαλίας, Ιόνια Οδός και ένα σωρό άλλα τα οποία δεν έχω χρόνο να αναφέρω. Διπλασίασε το μετρό και τις «πράσινες» μεταφορές στην Αττική, προχώρησε ταχύτατα το μετρό της Θεσσαλονίκης ..

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριε Μπούρα, μισό λεπτό.

Παρακαλώ τους κυρίους συναδέλφους, αυτήν την ώρα να μην ενοχλούν τον ομιλητή.

Ο ομιλητής έχει την ευθύνη αυτών που λέει. Παρακαλώ να ακούτε, όπως σας ακούν και εσάς.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: ...και να απαντήσετε σε αυτά που λέω. Αλλά να κρατηθεί και ο χρόνος, κύριε Πρόεδρε.

Προχώρησε ταχύτατα το μετρό της Θεσσαλονίκης, το βλέ-πουν οι Θεσσαλονικείς.

Αναβαθμίσαμε ριζικά όλο το εθνικό οδικό δίκτυο, καθώς και πολλά λιμάνια, πολλά αεροδρόμια.

Ακόμα προετοιμάσαμε και δημοπρατήσαμε νέα σημαντικά έργα που εσείς τώρα τα ακυρώνετε, για παράδειγμα τους νέους αυτοκινητόδρομους της Αττικής, το νέο αεροδρόμιο στο Καστέλι στην Κρήτη και άλλα πολλά. Ένα δίκτυο νοσοκομείων, κέντρων υγείας, κοινωνικών υποδομών, σχολικών κτηρίων. Άραγε δεν γνωρίζετε το πρόγραμμα «ΘΗΣΕΑ» που βελτίωσε σημαντικά τη ζωή στην ύπαιθρο; Σημαντική είναι η προσφορά -πρέπει να το ξέρουν οι συνάδελφοι που είναι από τη Θεσσαλία, του προ-γράμματος «ΠΙΝΔΟΣ» και άλλων ειδικών αναπτυξιακών προ-γραμμάτων σε πολλούς νομούς της χώρας.

Ολοκληρώσαμε με επιτυχία το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης 2000-2006, αφού το παραλάβαμε στο 18% στον πέμπτο χρόνο της υλοποίησής του. Σας υπενθυμίζω δε ότι το 2004 επιβλήθηκε στη χώρα μας από την Ευρωπαϊκή Ένωση δημοσιονομική διάρ-θρωση ύψους 1.000.000.000 ευρώ σε κοινοτική συνδρομή. Πρό-κειται για το μεγαλύτερο ποσό που έχει επιβληθεί σε κράτος-μέλος ως πρόστιμο ενώ αρχικά η Ευρωπαϊκή Ένωση ήθελε να επιβάλει 1.000.000.000 ευρώ επιπλέον. Όμως η κατα-βολή του αποφεύχθηκε μετά από σκληρές διαπραγματεύσεις της κυβέρνησής μας.

Όσον αφορά το ΕΣΠΑ στην έναρξη κάθε προγραμματικής πε-ριόδου συγχρηματοδοτούμενων δράσεων παρουσιάζεται το φαι-νόμενο της χρονικής επικαλύψεως. Πρόκειται για μια περίοδο δύο-τριών ετών που είναι κοινή και αφορά στην προηγούμενη και στην επόμενη διαχειριστική περίοδο. Κατ' αυτή την περίοδο 2007-2009 δεν σταμάτησε η διαδικασία έγκρισης και εκτέλεσης νέων έργων με τη διαδικασία της στρατηγικής υπερδέσμευσης του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης η οποία σε κάποια προ-γράμματα φθάνει και το 20%, γεγονός που δίνει τη δυνατότητα υλοποίησης έργων που εντάσσονται στη συνέχεια στο ΕΣΠΑ.

Ένα μέρος των υποχρεώσεων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στή-ριξης που προκύπτει από την υπερδέσμευση αποτελούν υπο-χρεώσεις του ΕΣΠΑ. Υπάρχουν δύο κατηγορίες έργων της μεταβατικής περιόδου που εντάσσονται στο ΕΣΠΑ. Η πρώτη κα-τηγορία αφορά έργα γέφυρες που υλοποιούνται σε δύο προ-γραμματικές περιόδους γιατί είναι μεγάλα έργα. Για παράδειγμα νότιος οδικός άξονας Κρήτης, προαστιακός Αττικής, Αερολιμέ-νας Θεσσαλονίκης, υποθαλάσσια αρτηρία Θεσσαλονίκης.

Η δεύτερη κατηγορία αφορά σε έργα που ξεκίνησαν οι πλη-ρωμές τους μετά την 1 Ιανουαρίου 2007 και τα οποία βρίσκονται σε εξέλιξη. Είναι συμβατά με το ΕΣΠΑ. Η παραπάνω πρακτική είναι συνήθης σε όλες της χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είχε εφαρμοστεί εξαντλητικά και κατά τη μετάβαση από το Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Συγκεκριμένα τότε πάνω από τρεις χιλιάδες έργα -τα έχω στη διάθεσή μου- προϋπολογισμού πάνω από 8.000.000.000 ευρώ, που είχαν ενταχθεί μέχρι 30-6-2002 -το Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στή-

ριξης άρχισε το 2000- στο Β' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης με τη διαδικασία της υπερδότησης πέρασαν στο Γ' Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αλήθεια είναι εντελώς διαφορετική. Η χώρα μας είναι μία από τέσσερις πρώτες χώρες που εγκρίθηκε μέσα σε δύο μήνες το Δεκέμβριο του 2008 το σύστημα διαχείρισης του ΕΣΠΑ. Το ΕΣΠΑ προχωρά με ικανοποιητικούς ρυθμούς. Πάνω από το 50% των προσκλήσεων για ένταξη έργων έγιναν στο ΕΣΠΑ, γεγονός το οποίο αναγνώρισε και η καινούρια πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Οικονομίας, αλλά και του ΥΠΕ-ΧΩΔΕ. Υπάρχει δελτίο Τύπου της κ. Κατσέλη και του κ. Ρέππα.

Επιπλέον, τα μεγάλα έργα- γέφυρες που συνεχίζονται στο ΕΣΠΑ έχουν προϋπολογισμό περίπου 7.000.000.000 ευρώ. Πρέπει να τονίσω επίσης ότι προχωρήσαμε και δεν ξέρω αν εσείς δεν το βλέπετε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, με διέκοψαν επανειλημμένως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Σας έδωσα ήδη ένα λεπτό περισσότερο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Προχωρήσαμε το μεγαλύτερο πρόγραμμα ενίσχυσης του εμπορίου, του τουρισμού, της μεταποίησης των υπηρεσιών και των επαγγελματιών που τρέχει αυτή τη στιγμή –το βλέπετε σε όλες τις τράπεζες- ύψους 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ.

Πρέπει να σας πω ότι με στοιχεία από τις 7 Σεπτεμβρίου 2009, η χώρα μας είναι πέμπτη –την κατατάσσει η Ευρωπαϊκή Ένωση- μέσα στις εισπράξεις από τα διαρθρωτικά ταμεία. Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Μπούρας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αυτή είναι η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Προσπαθήστε να κτίσετε σε όσα σας παραδώσαμε και να ξεφύγετε από την απραξία.

Εμείς, αγαπητοί συνάδελφοι, θα σταθούμε με υπευθυνότητα απέναντι στην κρισιμότητα των στιγμών. Θα στηρίξουμε κάθε θετική πρωτοβουλία που θα βοηθά τη χώρα μας και δεν θα λέμε σε όλα «όχι», όπως λέγατε εσείς όλο το προηγούμενο διάστημα, ακόμα και στα αυτονόητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει παρατεταμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν θεωρούμε ότι ο προϋπολογισμός του 2010, που συζητάμε, ανταποκρίνεται...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κλείστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: ...στην κρισιμότητα της κατάστασης και γι' αυτό τον καταψηφίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε, κύριε Μπούρα.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Βλατής, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Κοζάνης.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Όρα που είναι, καλό είναι να πούμε και κανένα αστέιο, κύριε Πρόεδρε. Ακούσαμε πριν από λίγο τα έργα και τις ημέρες της προηγούμενης κυβέρνησης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Τέτοια ώρα όσοι περιμένουν, αυτό θέλουν να ακούσουν!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΛΑΤΗΣ: Δεν έχουμε βέβαια την πολυτέλεια, τόσο κρίσιμα που είναι τα πράγματα, να ασχολούμαστε με τους αμετανόητους. Καλύτερα να ασχοληθούμε με το πρέπει να κάνουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πραγματικότητα τελικά σήμερα κατ' ουσίαν της εικονικής αντίληψης για την κρισιμότητα της κατάστασης. Αντιλαμβανόμαστε πλέον όλοι ότι η αντιμετώπιση της κρίσης με όρους κοινωνίας και όχι τηλοψίας και εντυπωσιασμού είναι όχι απλώς αδήριτη ανάγκη, αλλά όρος επιβίωσης. Εξάλλου, πριν από λίγες ώρες ο Υπουργός των Οικονομικών, με μια ασυνήθιστη για τα πολιτικά δεδομένα ειλικρίνεια, μας περιέγραψε πολύ καθαρά την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε.

Η περίοδος των διαπιστώσεων και εκτιμήσεων έχει παρέλθει.

Σήμερα η κοινωνία απαιτεί από εμάς μέτρα και δράσεις. Απαιτεί κινήσεις σαφείς, ενταγμένες σ' ένα σχέδιο, η υλοποίηση του οποίου θα έχει αποτέλεσμα ορατό, όχι μόνο σε επίπεδο στατιστικών και αριθμών, αλλά στη ζωή και την καθημερινότητα του πολίτη.

Αυτά που ακούσαμε, πριν από λίγο, για έργα τα οποία δεν έγιναν, αλλά ούτε και ξεκίνησαν ποτέ, τέλειωσαν για εμάς. Τα φαινόμενα που αντιμετωπίζουμε σήμερα, αλλά και όσα προδιαγράφονται για το μέλλον, δεν μας αφήνουν να εφησυχάσουμε. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός εξάλλου μιλάει σε κάθε ευκαιρία για την ανάγκη άμεσων και αποτελεσματικών μέτρων.

Το οικονομικό περιβάλλον είναι ιδιαίτερα δυσμενές και οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι πολίτες καθημερινά αντικατοπτρίζουν την πτώση του βιοτικού τους επιπέδου, γι' αυτό και σήμερα περισσότερο από ποτέ απαιτείται η λήψη μιας σειράς πολιτικών αποφάσεων, οι οποίες μπορεί να μην είναι αρεστές, αλλά θα μπορέσουν μεσοπρόθεσμα να ανατρέψουν την απελπιστική οικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκεται η χώρα μας και μακροπρόθεσμα να δημιουργήσουν τις κατάλληλες προϋποθέσεις για ανάπτυξη και ευημερία.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, η ελληνική κοινωνία βιώνει μια κρίση πολυεπίπεδη, οικονομική, πολιτική, κοινωνική. Τη στιγμή που η κοινωνική συνοχή δεν αποτελεί απλώς ζητούμενο, αλλά αναγκαίο συστατικό της εξόδου από την κρίση, εμείς βιώνουμε την πλήρη διάρρηξή της κάτω από το βάρος των αυξημένων προβλημάτων.

Ως σοσιαλιστές, λοιπόν, έχουμε χρέος να επαναφέρουμε τη συνεκτικότητα του κοινωνικού ιστού, να διαμορφώσουμε το πλαίσιο και τις προϋποθέσεις για μια κοινωνία της οποίας η συνοχή δεν βασίζεται σε φανταστικές ή θεωρητικές αιτιάσεις, αλλά σε πραγματικές συνθήκες.

Ζούμε σε ένα δημοκρατικό κράτος, διεκδικούμε ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος. Οφείλουμε, λοιπόν, να εξασφαλίσουμε την ισονομία, τη διαφάνεια, ίδια δικαιώματα για όλους τους πολίτες, ίσες ευκαιρίες και αναλογικές υποχρεώσεις.

Η κοινωνική συνοχή που βασίζεται στην κατακτημένη συλλογική συνείδηση πως η συμπνία και η ελεημοσύνη δεν αποτελούν λύση του προβλήματος αλλά εικονική αντιμετώπισή του, περισσότερο για τον ατομικό μας εφησυχασμό παρά για την ανακούφιση του συμπολίτη μας, πρέπει να είναι ο γνώμονας της οικονομικής πολιτικής που θα ακολουθήσουμε. Αυτό απαιτούν οι συνθήκες και αυτό είναι η ψυχή του φετινού προϋπολογισμού. Μας το είπε και αυτό πριν από λίγες ώρες ο αρμόδιος Υπουργός.

Η δημοσιονομική εξυγίανση δεν αποτελεί μόνο επιταγή των διεθνών αγορών, αλλά κυρίως υγιή σχεδιασμό για το μέλλον. Η κοινωνία της συνοχής, της συνευθύνης και της αντιμετώπισης των φαινομένων της φτώχειας μέσα σ' ένα κλίμα ευφορίας, υπερκατανάλωσης, υπερεπάρκειας, υπερπαραγωγής είναι το πραγματικό ζητούμενο. Είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την εφαρμογή και υλοποίηση μέτρων που θα οδηγούν με ασφάλεια και σιγουριά στην εξυγίανση των δημοσίων οικονομικών και του χρέους.

Ο κύριος και άμεσος δημοσιονομικός στόχος του προϋπολογισμού δεν θα μπορούσε φυσικά να είναι κανένας άλλος πέρα από τη σημαντική μείωση του ελλείμματος και τη συγκράτηση του ρυθμού αύξησης του δημοσίου χρέους. Ωστόσο η επανεκκίνηση της οικονομικής δραστηριότητας, η στήριξη των οικονομικά αδύναμων και της απασχόλησης των νέων και η αναδιάρθρωση των δαπανών υπέρ της εκπλήρωσης κοινωνικών και αναπτυξιακών στόχων κρίνονται εξίσου σημαντικοί παράγοντες εξόδου της χώρας από το τέλμα και γι' αυτό έχουν επίσης ενταχθεί στους στόχους του φετινού προϋπολογισμού.

Η κοινωνία εναγωνίως περιμένει, ίσως για πρώτη φορά σε τέτοια ένταση και με τέτοιο ενδιαφέρον, τα επείγοντα μέτρα, γιατί τα «λουκέτα» και η ανεργία, η φτώχεια και η απόγνωση διαβήκανε το κατώφλι μας και κανένας δεν πείθεται πια με «πυροτεχνήματα» και θορύβους. Απαιτούν έργο κι εμείς καλούμαστε να το αποδεικνύουμε κάθε λεπτό με τις αποφάσεις μας. Έτσι αισθανόμαστε ως Βουλευτές προσκείμενοι στο κυβερνών κόμμα. Βαριά την ευθύνη στις πλάτες μας.

Εκείνο που, κατά τη γνώμη μου, είναι απολύτως αναγκαίο σήμερα είναι το να στηριχθεί η περιφέρεια. Και στήριξη της περιφέρειας σημαίνει να κινηθούν τα επιχειρησιακά προγράμματα της κάθε περιφέρειας άμεσα, γιατί θα «κινητοποιήσουν» πόρους, θα «αφυπνίσουν» τις περιφερειακές αγορές και τελικά θα συτηρήσουν σ' ένα ανεκτό επίπεδο την κοινωνική συνοχή.

Τα φαινόμενα της φτώχειας στην περιφέρεια δεν αφορούν τους χωροταξικά απομονωμένους και αποκλεισμένους από την κοινή θέα. Στην περιφέρεια η φτώχεια δεν περιορίζεται σε γειτονιές-«θύλακες» απελπισίας και ανέχειας. Είναι αισθητή παντού.

Η περιφέρειά μου, η Περιφέρεια της Δυτικής Μακεδονίας, βρίσκεται σε κρίση, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι. Τα στοιχεία είναι αποκαλυπτικά. Από την τέταρτη θέση που βρισκόταν στο ΑΕΠ -κατά κεφαλήν- το 2002, σήμερα κατρακύλησε στην ενδέκατη θέση. Όλοι οι δείκτες βρίσκονται σε ελεύθερη πτώση. Το ισοζύγιο εγγραφών-διαγραφών επιχειρήσεων από -83 που ήταν το 2004 έφθασε σήμερα στο -1.095. Και είμαστε ίσως η μοναδική περιφέρεια με αρνητικό πρόσημο στο δείκτη αυτό. Αν σκεφθεί κανείς ότι η περιφέρεια μας είναι η κατεξοχήν παραγωγός ενέργειας στη χώρα μας, μπορεί να συνειδητοποιήσει την κρίσιμότητα της κατάστασης.

Κάποτε ήμασταν υπερήφανοι επειδή οι νέοι μας έμεναν στον τόπο μας. Υπήρχαν θέσεις εργασίας και παρά την αυξημένη περιβαλλοντική ρύπανση της περιοχής, οι συνθήκες ζωής παρέμεναν καλές, σε σχέση μ' αυτές των μεγάλων αστικών κέντρων. Η δυτική Μακεδονία ήταν μια περιφέρεια ζωντανή, με καλούς ρυθμούς ανάπτυξης, με δυνατότητες, με ζωντανές και δραστήριες τοπικές κοινωνίες.

Σήμερα η Περιφέρεια της δυτικής Μακεδονίας, όπως κι οι περισσότερες περιφέρειες της χώρας μας, ερημώνει. Κατά συνέπεια, κάθε πρωτοβουλία για ανάπτυξη αύριο θα πέφτει στο κενό, γιατί δεν είναι δυνατόν να υπάρξει ανάπτυξη χωρίς το απαραίτητο ανθρώπινο δυναμικό. «Πράσινη» ανάπτυξη σημαίνει πρώτα και κύρια αποκεντρωμένη ανάπτυξη και ενίσχυση των απομακρυσμένων περιοχών.

Συνεπώς απαιτούνται σήμερα πρωτοβουλίες για την επιστροφή στην περιφέρεια του ζωτικής σημασίας ενεργού πληθυσμού που θα εξυπηρετήσει τις ανάγκες της αποκεντρώσης και ανάπτυξης. Αυτό με τη σειρά του σημαίνει πως ένα μέρος από τα κονδύλια για τον κοινωνικό αποκλεισμό και τη φτώχεια θα πρέπει να προσανατολιστεί σε πρωτοβουλίες που θα αποκολλήσουν από τα μεγάλα αστικά κέντρα συμπολίτες μας που μένουν στην ανεργία ή την αβέβαιη απασχόληση και θα τους υποστηρίξει για να επιστρέψουν στην ιδιαίτερη πατρίδα τους.

Ναι, αυτό πρέπει να είναι το στοίχημά μας όπου, αν μη τι άλλο, στην ιδιαίτερη πατρίδα τους θα υπάρχει η δυνατότητα να ενισχυθεί η απασχόληση και άρα η επιβίωσή τους σε συνθήκες ανθρόπινες και όχι μιζέριας και εξαθλίωσης.

Απαιτούνται γενναίες αποφάσεις και η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ μπορεί να πάρει θαρραλέες αποφάσεις. Σε αυτό στοχεύει ο φετινός προϋπολογισμός και γι' αυτό οφείλουμε όλοι να συνδράμουμε στην επίτευξη των στόχων και προτεραιοτήτων που θέτει. Γι' αυτό και θα τον ψηφίσουμε και θα τον στηρίξουμε.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Λέγκας Νικόλαος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στο Νομό Τρικάλων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγκυμονώντας τις υπερβολές και τους εντυπωσιασμούς νομίζω ότι μπορούμε να συμφωνήσουμε όλοι μας σε αυτή την Αίθουσα ότι η φετινή συζήτηση για τον προϋπολογισμό γίνεται στη σκιά μιας πρωτόγνωρης παγκόσμιας οικονομικής κρίσης, της μεγαλύτερης και σφοδρότερης των τελευταίων ογδόντα χρόνων.

Είναι χαρακτηριστικό ότι όλες οι εκτιμήσεις των διεθνών οργανισμών αναθεωρούνται επί τω δυσμενέστερω η μία μετά την άλλη και μάλιστα με ταχύτητα. Τίποτα δεν είναι το ίδιο με χτες. Κανείς δεν μπορεί να προβλέψει με βεβαιότητα το αύριο. Το μέσο έλλειμμα στην Ευρωζώνη είναι διπλάσιο του προβλεπομέ-

νου στο Σύμφωνο Σταθερότητας με πρωτόγνωρα ποσοστά, ακόμα και διψήφια, σε ισχυρότερες οικονομίες από τη δικιά μας. Εννέα χώρες μπαίνουν στη διαδικασία του υπερβολικού ελλείμματος, ενώ άλλες τέσσερις δέχονται συστάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τη σημερινή αβεβαιότητα δεν τη χρησιμοποιούμε ως άλλοθι, ούτε την αναφέρουμε για να δικαιολογήσουμε την επιδείνωση των δημοσιονομικών στοιχείων. Θα υποστηρίξω όμως, ότι και η Κυβέρνηση δεν έχει το δικαίωμα να αναζητά άλλοθι στις δημοσιονομικές πολιτικές που ακολουθήθηκαν. Οι δικαιολογίες του τύπου «άλλα πιστεύαμε», «άλλα ξέραμε», «άλλα βρήκαμε» δεν αντέχουν σε κριτική. Όπως αποδείχθηκε η σημερινή Κυβέρνηση και το ήξερε και το έλεγε. Γιατί όταν εκτιμούσε το έλλειμμα -δεκάδες ήταν, υπενθυμίζω-, οι προεκλογικές ανακοινώσεις για το θέμα- και ρωτούσαμε πού θα βρεθούν τα λεφτά, ακούγαμε μονότονα ότι «τα λεφτά υπάρχουν», η θέληση υπάρχει και η πολιτική βούληση είναι δεδομένη. Μόνο που όλα αυτά δεν είδαμε να αποτυπώνονται στο συζητούμενο προϋπολογισμό στον οποίο κυριαρχούν οι ανακολουθίες, οι υπαναχωρήσεις, οι τακτικισμοί. Σ' έναν προϋπολογισμό στον οποίο, με προφανή σκοπιμότητα, αυξάνονται οι δαπάνες για το 2009, ενώ αναβάλλονται για το 2010 προγραμματισμένα έσοδα με σκοπό να κατασκευαστούν εντυπώσεις πλασματικής βελτίωσης.

Και το χειρότερο είναι ότι χάνεται χρόνος, πολύτιμος χρόνος καθόσον το 2009 για την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ -και αυτή είναι η αλήθεια- είναι ένας «νεκρός» δημοσιονομικός χρόνος. Χαρακτηριστικό είναι αυτό που συμβαίνει με τη μεγάλη κατηγορία των πρωτογενών δαπανών. Οι πρωτογενείς δαπάνες το 2009 υπερεκτιμώνται και εμφανίζονται να τρέχουν με έναν ρυθμό αύξησης 17%. Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο το 2010, όπου εκεί υποεκτιμώνται και ως διά μαγείας μειώνονται από το +17% στο -4%. Απίστευτη προσέγγιση αν σκεφτεί κάποιος ότι το σύνολο σχεδόν των πρωτογενών δαπανών είναι ανελαστικές: μισθοί, συντάξεις, ασφάλιση.

Αντίστοιχες πρακτικές, δυστυχώς, διαπιστώνονται παντού, στη χρηματοδότηση του ΙΚΑ, του ΟΑΕΕ, των νοσοκομείων που ούτε λίγο ούτε πολύ το 2010, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό, θα χρειαστούν τα μισά από αυτά που θα δαπανηθούν το 2009.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν νομίζω ότι θα πρέπει να σταθούμε περισσότερο σε αυτές τις «λογιστικές ακροβασίες» γιατί, πέραν των άλλων, ο προϋπολογισμός αυτός -αυτή είναι η εκτίμησή μας- θα πρέπει να ξαναγραφεί. Και πρέπει να ξαναγραφεί, αφού θα πρέπει να απαντήσει με ξεκάθαρο μάλιστα μήνυμα τόσο στις αγορές και στους εταίρους μας, όσο και στις υποσχέσεις που αφειδώς δόθηκαν στον ελληνικό λαό κατά την προεκλογική περίοδο.

Δυστυχώς, αυτό το μήνυμα δεν το είδαμε στον τελικό χάρτη που παρουσίασε ο κ. Παπανδρέου. Τουναντίον, εκεί είδαμε ασάφειες, είδαμε στροφές -επικίνδυνες στροφές, μάλιστα- ασάφειες στη διαδρομή και μια οδική χάραξη που απέχει από στόχους, από ξεκάθαρους στόχους που απαιτούν οι περιστάσεις.

Διότι πέρα από τα γενικόλογα, υπάρχει και η σκληρή πραγματικότητα των αριθμών. Το εξήγησα αναλυτικά στην επιτροπή, το επαναλαμβάνω και σήμερα: Η δέσμευσή σας, κύριε Υπουργέ, για αύξηση των δαπανών για την παιδεία και την έρευνα στο 7% του ΑΕΠ, η αύξηση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων στο 5% του ΑΕΠ, το επίδομα κοινωνικής αλληλεγγύης, το «πετσοκομμένο», της τάξεως του 1.000.000.000 ευρώ, η αύξηση των συντάξεων ΟΓΑ -και εδώ θα μου επιτρέψετε παρεμπιπτόντως να αναφέρω ότι με τους ρυθμούς που την υλοποιείτε αυτή τη ρύθμιση, αυτή την εξαγγελία, οι συντάξεις αυτές θα φτάσουν τα 550 ευρώ, όπως υποσχεθήκατε, σε εννιά χρόνια. Άλλα πίστεψαν οι συνταξιούχοι και οι αγρότες. Επίσης, η αύξηση του επιδόματος ανεργίας στο 70% του μισθού, η πρόσθετη χρηματοδότηση του συστήματος υγείας, η εισοδηματική πολιτική της επόμενης τετραετίας -εγώ βάζω και τις ωριμάνσεις- όλα αυτά μας κάνουν ένα λογαριασμό που πλησιάζει τα 25.000.000.000 ευρώ και μάλιστα, την ώρα που χρειαζόμαστε άλλα 22.000.000.000 ευρώ για να κατεβάσουμε το έλλειμμα σε βάθος τετραετίας -σε βάθος τετραετίας- κάτω από το 3%. Συνολικά, χρειαζόμαστε περίπου 50.000.000.000 ευρώ.

Κάτι τέτοιο, όμως, δε μας εξηγήσατε πώς θα γίνει, δεν το ακούσαμε μέχρι σήμερα, δεν το είδαμε στις εξαγγελίες. Εκτιμούμε ότι αυτή είναι και η ένσταση των αγορών απέναντί σας. Τουναντίον, είδαμε κινήσεις συμβολισμού, κινήσεις επικοινωνίας, κινήσεις, όμως, μικρού και αμφίβολου δημοσιονομικού αποτελέσματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει νωπή λαϊκή εντολή. Δε μπορεί να χάνει χρόνο. Πρέπει να καταλάβει ότι κυβερνά. Πρέπει να καταλάβει ότι δεν κάνει αντιπολίτευση. Πρέπει να σταματήσει τη διγλωσσία. Πρέπει να χρησιμοποιεί την ίδια γλώσσα τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και έναντι των συνομιλητών μας διεθνώς.

Δε μπορεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, άλλα να λέτε εντός και άλλα εκτός. Δε μπορεί να καταγγέλλετε και να υποστηρίζετε ταυτόχρονα το ίδιο πράγμα. Δε μπορεί να λέτε ότι χρεοκοπούμε εντός και ταυτόχρονα, να προσπαθείτε να αποδείξετε ότι δε χρεοκοπούμε εκτός. Δε μπορεί να λέτε ότι «βρισκόμαστε» στην εντατική και ταυτόχρονα, να θέλετε οι άλλοι να πιστεύουν ότι περνάμε μια απλή ίωση!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμμεριζόμαστε τις αγωνίες, συμμεριζόμαστε τις δυσκολίες, τους περιορισμούς στην άσκηση της δημοσιονομικής πολιτικής. Εμείς αναγνωρίσαμε αυτές τις δυσκολίες, δεν πλειοδοτήσαμε, δεν τάξαμε -και αυτό είχε κόστος, κόστος εκλογικό και σοβαρό κόστος εκλογικό για μας- ούτε είπαμε ότι υπήρχαν ή υπάρχουν εξασφαλισμένοι πόροι. Τώρα, από τη θέση της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, σε αντίθεση με ό,τι κάνατε εσείς μέχρι χθες, δε θα διατάσουμε να πούμε το «ΝΑ!» εκεί όπου οι περιστάσεις το επιβάλλουν, αναλογιζόμενοι και τώρα το βάρος της ευθύνης, τις δύσκολες αυτές ώρες που περνά η χώρα. Θα πούμε, όμως, ένα τεράστιο «ΟΧΙ!» στις υπαναχωρήσεις, στην ασυνέπεια, μα κυρίως στην ατομία που είδαμε να διακρίνει τις πρώτες μέρες σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Ευχαριστούμε τον κ. Λέγκα.

Ο κύριος Υπουργός ζήτησε το λόγο για μια παρέμβαση.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Ένα τεράστιο «ΟΧΙ!» είπε ο ελληνικός λαός στις πολιτικές της τελευταίας εξαετίας. Και είναι εντυπωσιακό πώς έχουν περάσει μόλις ογδόντα μέρες και το έχετε ξεχάσει. Στέκεστε εδώ και επιχειρείτε να υπερασπιστείτε μια πολιτική, την οποία καταδίκασε, με τον πιο απερίφραστο τρόπο, ο Ελληνικός λαός. Και δεν μας εξηγείτε, δεν εξηγείτε στους Έλληνες πολίτες, πώς είναι δυνατόν αυτή η Κυβέρνηση να κάνει όλα αυτά τα οποία εσείς λέτε, όταν της κληροδοτήσατε ένα έλλειμμα που είναι 20 δις ευρώ παραπάνω απ' αυτό που προβλέπατε;

Μιλάτε για το Ι.Κ.Α. Δε θέλατε να πληρώσουμε τις συντάξεις στο τέλος του χρόνου; Γιατί αυτό κάναμε, πληρώσαμε τις συντάξεις, 300 εκ. ευρώ κάθε μήνα.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΕΓΚΑΣ: Τέσσερα το 2009 και δύο το 2010;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (Υπουργός Οικονομικών): Ας φροντίζατε εσείς να μην είχε καταρρεύσει το σύστημα των εισφορών στο ΙΚΑ, για να μην αναγκάζομαστε εμείς, Οκτώβριο, Νοέμβριο, Δεκέμβριο να πληρώνουμε 300 εκ. το μήνα.

Ας φροντίζατε να μην είχε καταρρεύσει το εισπρακτικό σύστημα στον Οργανισμό Ελευθέρων Επαγγελματιών, που είχε 300 εκ. γραμμένα στον προϋπολογισμό και στο τέλος του χρόνου είναι ένα δις ευρώ.

Ας φροντίζατε να κάνετε τη στοιχειώδη διαχείριση, προτού να έρθετε εδώ, και να τολμάτε να εγκალείτε την Κυβέρνηση γι' αυτά που κάνει τις τελευταίες ογδόντα μέρες.

Η Κυβέρνηση επιχειρεί να συμμαζέψει τα ασυμμάζευτα! Ειλικρινά, θα σας έλεγα ότι λίγη περισσότερη περιστολή θα ήταν χρήσιμη από το προηγούμενο οικονομικό επιτελείο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Το λόγο έχει ο κ. Βασιλης Κεγκέρογλου, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Ηρακλείου και Κοσμήτορας της Βουλής.

Κυρίες Κεγκέρογλου, να τηρήσετε το χρόνο, για να έχετε επά-

ξια τον τίτλο του Κοσμήτορα!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ιστορικός του μέλλοντος, όσο και αν ψάξει τη ζοφερή περίοδο 2004-2009, δύσκολα θα βρει να γράψει έστω για μια θετική εξέλιξη για τη χώρα και τους πολίτες. Το πιθανότερο είναι να γράψει: χειρότερα ακόμα και από την περίοδο Μητσοτάκη.

Παραλάβετε την Ελλάδα με ισχυρό απόθεμα εμπιστοσύνης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με θετικό πρόσημο στο οικονομικό και κοινωνικό πεδίο και την οδηγήσατε στο τραγικό αδιέξοδο για τα ελλείμματα του σήμερα. Ελλείμματα και χρέη παντού, όχι μόνο στην οικονομία, αλλά και στην κοινωνία! Δεν ξέφυγε ούτε η ίδια η δημοκρατία! Κλείσατε αυταρχικά τη Βουλή που μόνο σε περίοδο δικτατορίας έχει κλείσει! Διαλύσατε το δημόσιο, απαξιώσατε τους θεσμούς.

Δεν ισοπεδώω. Υπήρξαν και πλεονάσματα. Υπήρξαν και τομείς με καλή οργάνωση. Πλεόνασμα στην αναξιοπιστία, πλεόνασμα στην αδιαφάνεια, πλεόνασμα στη διαφθορά και ασφαλώς η καλή οργάνωση μόνο στην καταλήστευση του δημόσιου πλούτου. Θυμίζω, ομόλογα, Βατοπέδιο, ασφαλιστικά ταμεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι περίμεναν οι πολίτες από τη Νέα Δημοκρατία κατά τη συζήτηση αυτού του προϋπολογισμού και ιδιαίτερα από τους συναδέλφους που απάρτιζαν το οικονομικό επιτελείο της προηγούμενης κυβέρνησης; Πρώτα απ' όλα, περίμεναν ειλικρίνεια. Περίμεναν από τα στελέχη της Νέας Δημοκρατίας να αναγνωρίσουν τα λάθη και τις ευθύνες τους για την απαξίωση της οικονομίας και τη διάλυση του κοινωνικού κράτους, για την κλοπή του δημόσιου πλούτου, για τη συγκέντρωση του πλούτου στα χέρια των ολίγων, για την ανασφάλεια, για την καταπάτηση των δικαιωμάτων των πολιτών.

Όλοι οι άνθρωποι του μόχθου και της δημιουργίας περίμεναν μια απάντηση για την αποξένωσή τους από το προϊόν του μόχθου τους. Ο εργαζόμενος και ο συνταξιούχος περίμενε αυτοκριτική για τη μεγάλη αύξηση του κόστους ζωής, για τη μείωση του πραγματικού εισοδήματός τους.

Ο μικρομεσαίος επιχειρηματίας περίμενε να ακούσει μια εξήγηση για το οικονομικό αδιέξοδο που βιώνει. Ο αγρότης περίμενε μια ειλικρινή τοποθέτηση για τη δραματική μείωση του αγροτικού εισοδήματος, τη μεγάλη αύξηση του κόστους παραγωγής, την αδιαφορία και την απουσία απ' όλα τα όργανα αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι νέοι μας, οι επιστήμονες περίμεναν να ακούσουν ένα «συγγνώμη» για το ποδοπάτημα των ονείρων τους και τους φραγμούς που υψώσατε στο μέλλον τους, για την υποβάθμιση της εκπαίδευσης, την ανεργία, για το βόλεμα των «ημετέρων» και των «golden boys».

Μάταια, όμως, περίμεναν όλοι οι πολίτες. Μάταια περιμέναμε και εμείς μία συνετή και υπεύθυνη στάση της δημοκρατίας δύομισι μήνες μετά τις εκλογές. Εμφανίστηκε σ' αυτή τη Βουλή με έπαρση, εμφανίστηκε με δύο γραμμές, που δεν αποτελούν πολιτική διαφοροποίηση, αλλά απλά διγλωσσία.

Η Νέα Δημοκρατία αποδεικνύει για άλλη μια φορά ότι δεν έχει διδαχθεί από τα λάθη της. Προσποιείται ότι δεν καταλαβαίνει τη ζημιά που προκάλεσε στον τόπο. Το κατάλαβαν, όμως, πολύ καλά οι πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύομισι μήνες τώρα η Κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου με την εντολή των πολιτών εργάζεται συστηματικά, για να αντιμετωπίσει το αδιέξοδο και την πολύπλευρη κρίση που βιώνει ο τόπος. Οι πολίτες μας έδωσαν ισχυρή εντολή, για να ανατρέψουμε την αρνητική πορεία και να βάλουμε μπροστά μια νέα πολιτική οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης του τόπου. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η κρίση και το αδιέξοδο στη χώρα μας προϋπήρχαν της διεθνούς χρηματοπιστωτικής, η οποία ασφαλώς όξυνε τα προβλήματα. Και δεν πρέπει να ξεχνάμε όχι μόνο για να αποδίδονται οι ευθύνες στη Νέα Δημοκρατία, αλλά για να κατανοήσουμε ότι δεν υπάρχει τυποποιημένη διεθνής συνταγή που να μπορεί να εφαρμοστεί στον τόπο μας για την ανάπτυξη και την αντιμετώπιση της κρίσης.

Επιμένουμε στους στόχους που θέσαμε προεκλογικά και δουλεύουμε πάνω στο σχέδιο που είχαμε επεξεργαστεί. Ο κ. Παυλόπουλος είπε ότι έχουμε εγκλωβιστεί στις προεκλογικές μας δεσμεύσεις. Τη δέσμευση και την τήρηση των προεκλογικών δε-

σμεύσεων η Νέα Δημοκρατία την εκλαμβάνει ως εγκλωβισμό, γιατί κρίνει εξ ιδίων τα αλλότρια που αθέτησε τις προεκλογικές υποσχέσεις και του 2004 και του 2007. Εμείς τις τηρούμε. Και τις τηρούμε, όχι μόνο για λόγους πολιτικής τιμής, αλλά γιατί έχουμε επεξεργαστεί ένα σχέδιο για την αντιμετώπιση της κρίσης που πραγματικά έχει θέσει στόχους, έχει βήμα - βήμα επεξεργασμένες τις πολιτικές μας. Βέβαια το τεράστιο μέγεθος των προβλημάτων που αναδείχθηκαν μετεκλογικά απαιτούν ασφαλώς επιτάχυνση και συμπληρωματικές παρεμβάσεις. Και αυτό κάναμε.

Όμως υλοποιούμε το εθνικό σχέδιο για την αντιμετώπιση της κρίσης, χωρίς στροφές και χωρίς υπεκφυγές. Άμεσα μέτρα, αλλά και μεγάλες αλλαγές στο κράτος και στο πολιτικό σύστημα. Προστασία των ασθενέστερων και στήριξη των χαμηλών εισοδημάτων με αναδιανομή του πλούτου. Νοικοκύρεμα και αναθεώρηση της οικονομίας. Περιορισμός της κρατικής σπατάλης. Ενίσχυση της πραγματικής οικονομίας με τη διασφάλιση της ρευστότητας στην αγορά. Ρύθμιση των δανείων και των οφειλών επιχειρήσεων, αγροτών, αλλά και των νοικοκυριών. Αλλαγή στον «ΤΕΙ-ΡΕΣΙΑ» για να δοθεί μια δεύτερη ευκαιρία. Αναθεώρηση του ΤΕΜΠΕ για να δανειοδοτηθούν όσες επιχειρήσεις το έχουν πραγματικά ανάγκη. Αξιοποίηση των εθνικών και κυρίως, των ευρωπαϊκών πόρων που λιμνάζουν κυριολεκτικά εδώ και τρία χρόνια. Ταυτόχρονα αλλάζουμε κατεύθυνση, αλλάζουμε τον αναπτυξιακό προσανατολισμό της χώρας. Αυξάνεται η Προγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και αναμορφώνεται το ΕΣΠΑ με ξεκάθαρους στόχους. Αποκεντρώνονται οι διαδικασίες, όχι όλα εδώ στην πλατεία Συντάγματος, κύριε Μπούρα, για να ξεκινήσουν επιτέλους, τα έργα στην περιφέρεια και στην ύπαιθρο. Ναι, στο αεροδρόμιο στο Καστέλι. Επανεξετάζουμε τη μελέτη η οποία είναι ελλιπής. Το επανεξετάζουμε για το δημόσιο συμφέρον και για μια άρτια υλοποίηση αυτού του μεγάλου έργου που θα βοηθήσει την Κρήτη.

Αλλά να, είμαστε αντίθετοι σε μία Αττική των 15 εκατομμυρίων που προγραμμάτιζε ο κ. Σουφλιάς, με τις μεγάλες παρεμβάσεις στις οδικές αρτηρίες, με τις τεράστιες επεκτάσεις του σχεδίου πόλεως. Είμαστε αντίθετοι σε αυτή την Αθήνα και την Αττική των 15 εκατομμυρίων.

Περιφερειακή ανάπτυξη.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε. Εξάλλου μετά τη 1.00 ο Κανονισμός προβλέπει 20% παραπάνω χρόνο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Φορολογείται όμως!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Υπάρχει και το προσωπικό που κάθεται υπομονετικά και πρέπει να το ευχαριστήσουμε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Αλλάζουμε κατεύθυνση. Δρομολογούμε με συγκεκριμένες πολιτικές την ορθολογική αξιοποίηση του φυσικού πλούτου. Αλλάζουμε τον αναπτυξιακό νόμο. Πληρώνουμε τα χρέη της Νέας Δημοκρατίας για τις επενδύσεις που έχουν ολοκληρωθεί.

Η αγροτική παραγωγή χρειάζεται ανασυγκρότηση σε σύγχρονη και ανταγωνιστική βάση. Νέα πρότυπα και μέθοδοι για να αποκτήσουν ξανά τα προϊόντα μας την αξία τους. Όμως πρώτα ξεκίνησε η πληρωμή των ενισχύσεων και των χρεών που άφησε η Νέα Δημοκρατία για τα σχέδια βελτίωσης και τα προγράμματα των νέων αγροτών, αλλά και τις μεταποιητικές επιχειρήσεις που επένδυσαν.

Ενισχύουμε τον αγρότη με αύξηση της επιστροφής ΦΠΑ και αύξηση της αγροτικής σύνταξης. Ταυτόχρονα παρεμβαίνουμε στην αγορά με έλεγχο και κανόνες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο πρώτος προϋπολογισμός του ΠΑΣΟΚ αποτυπώνει αυτή την πολιτική και επιβεβαιώνει τις δεσμεύσεις μας. Νοικοκυρεύει το κράτος. Στήριζει τους οικονομικά ασθενέστερους και βάζει μπροστά τη νέα μεγάλη προσπάθεια που ξενικά η χώρα μας, με περισσότερους πόρους για την παιδεία, την υγεία, αλλά και την ανάπτυξη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρώτη μεγάλη επιτυχία του Γιώργου Παπανδρέου είναι η ανάκτηση της εμπιστοσύνης των πολιτών. Με τη δύναμη αυτής της εμπιστοσύνης θα προχωρή-

σουμε και θα πετύχουμε για τους πολίτες και τη χώρα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Οι πολίτες της Β' Περιφέρειας Πειραιά για να κοιμηθούν κ. Νεράντζη περιμένουν να σας ακούσουν και να κλείσουμε τη σημερινή συνεδρίαση με εσάς.

Ορίστε, κύριε Νεράντζη, έχετε το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαι ο τελευταίος των ομιλητών. Αλλά προτιμώ να με ακούν οι αγρυπνούντες, γιατί και τον προϋπολογισμό και αυτά τα λίγα που θα πω, θέλω να τα ακούν όσοι γρηγορούν, και όχι όσοι ραθυμούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ζούμε σε μία χώρα, όπου τραγωδία και παρωδία, αγώνας και αγωνία, βαθύτερη ανθρωπολογία και ελαφρότερη αερολογία, συμπράττουν, συμπορεύονται και επεκτείνονται παντού έτσι ώστε τίποτα ακριβώς να μη μπορεί να διαφύγει απ' αυτόν τον ιστό τους, ακόμη και σημαντικοί θεσμοί. Αλλοιώνεται, λοιπόν, η ουσία των θεσμών αυτών και βουλιάζει από τα πολλά μαλάματα (φαγώνεται, όπως έλεγε ο Σεφέρης) το πρόσωπο των θεσμών, απ' αυτές τις συνέργειες.

Έτσι γίνεται και με τον προϋπολογισμό. Τον κάθε προϋπολογισμό, όχι μόνον αυτής της Κυβερνήσεως, όλων των κυβερνήσεων. Δηλαδή, ένας βασικός δημοσιονομικός θεσμός κατήντησε να είναι μια απλή, στείρα, σχεδόν μηχανιστική απαρίθμηση διαφόρων μεγεθών αριθμητικών. Γι' αυτό και ο προϋπολογισμός δεν έχει χρησιμότητα. Γι' αυτό και ο προϋπολογισμός δεν έχει ούτε χρησιμότητα. Γι' αυτό και ο προϋπολογισμός στερείται παντελώς ουσιαστικής ενδιαφέροντος.

Δεκαετίες σ' αυτή την Αίθουσα παλεύω, ενάντια σ' αυτήν την αντίληψη, και της σύνταξης του προϋπολογισμού και της συζήτησης του προϋπολογισμού. Γίνεται ένας διάλογος κωφών, γίνεται μια ανάγνωση κειμένων και ο ένας πιάνεται από την τελευταία λέξη του προηγούμενου και τον αντικρούει. Και κατά τα άλλα, διαφωτίζουμε τον ελληνικό λαό! Αδικούμε και τις προσπάθειές μας και τον ίδιο τον προϋπολογισμό τελικώς.

Γι' αυτό, λοιπόν, μη περιμένετε απόψε από μένα να ακούσετε αριθμούς. Θα τον αντιμετωπίσω, στον λίγο χρόνο που έχω, με βάση τον επιτελικό χαρακτήρα που έχει. Μην περιμένετε να μιλήσω για τις «γκρίζες ζώνες» αυτού του προϋπολογισμού, για το πρόγραμμα αποκρατικοποίησης, για τον ρυθμό του δανεισμού και το κόστος του, για το πώς θα πορευθούν διάφοροι οργανισμοί, παραδείγματος χάρι ο ΟΑΕΕ, όταν τον περικόπτεται ένα ποσοστό 44% από την επιχορήγηση που παίρνει. Μην περιμένετε να σταθώ ούτε στη διόγκωση του ελλείμματος, η οποία γίνεται για ευνόητους λόγους. Μην περιμένετε να σταθώ, ούτε και στις άκριτες πρωθυπουργικές δηλώσεις για «απειλεί της εθνικής κυριαρχίας» και για «εντατική».

Όλα αυτά τα είδε ο λαός, όλα αυτά τα επεσήμανε ο λαός και τα κατήγγειλε. Με άλλα λόγια, σας «πήραν χαμπάρι».

Στις φτωχικές συνοικίες του Πειραιά, από τις οποίες κατάγομαι, εκεί στη Νίκαια, στο Πέραμα, στο Κερατσίνι, κύριε Ροντούλη, όταν ήμουν μικρός πηγαίναμε λαθραία και καβαλούσαμε τα διάφορα μεταφορικά μέσα –δεν είχαμε να πληρώσουμε εισιτήριο-τα τραμ, το τρενάκι του Περάματος και οι άλλοι πισσιρίκοι φώναζαν «μάστορα καβαλάνε». Με άλλα λόγια, μας κατήγγειλαν. Κάτι τέτοιο γίνεται εδώ. Εσείς επιβιβαστήκατε απολύτως νόμιμα στο όχημα της εξουσίας –δεν υπάρχει καμμία αμφιβολία, σεβόμεθα πάντα την ετυμολογία του λαού- αλλά τα πρώτα δείγματα δεν είναι με «ει», είναι με «η» κι αυτό μας φοβίζει.

Θέλω, λοιπόν, να ψαύσω μερικές πτυχές του προϋπολογισμού, διαφορετικές απ' αυτές που ακούστηκαν:

Να αναφερθώ σε ονομαστό πρόγονό μας. Και όσοι λένε ότι δεν είμαστε απόγονοι, κύριε Υπουργέ, των Αρχαίων Ελλήνων, κάνουν λάθος. Ακούτε τι λέει ο Ξενοφών στο «περί προσόδων» έργο του.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΠΟΝΤΟΥΛΗΣ: Η κ. Δραγώνα είπε...

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Δεν με ενδιαφέρει τώρα. Με ενδιαφέρει, αλλά όχι εδώ.

Ακούτε, λοιπόν, τι λέει ο Ξενοφών: «Όσοι δ' αν άλλα δοκούσι

μοι πρόσοδοι γίνεσθαι, γινώσκω ότι αφορμής δεήσει εις αυτάς». Και επειδή χρειάζονται μετάφραση και τα αρχαία ελληνικά δυστυχώς, πρέπει να πούμε, ότι έλεγε ο Ξενοφώντας, τόσα χρόνια πριν, πως «για οποιεσδήποτε άλλες πρόσόδους θα προκύψουν, εγώ νομίζω ότι χρειάζεται ένα ξεκίνημα».

Για ξεκίνημα μίλησε και ο κ. Παπακωνσταντίνου (και ορθά), στη Διαρκή Επιτροπή. Είπε, «ένα ξεκίνημα για να αποκαταστήσουμε την αξιοπιστία της ελληνικής οικονομίας, μέσα και έξω».

Την αποκαταστήσατε έξω; Πείστηκαν οι Ευρωπαίοι συνεταίροι μας; Ή μήπως την αποκαταστήσατε στην ευρωπαϊκή αγορά, αφού βλέπουμε και τα spread να απλώνουν και από την άλλη πλευρά οι διάφοροι οίκοι να απομεινώνουν συνεχώς την ελληνική οικονομία και την πιστοληπτική της ικανότητα;

Και παρακάτω. Αλήθεια, τι έγινε με τους φόρους; Εσείς δεν ήσασταν που είχατε αναθεματίσει τους φόρους και λέγατε «όχι άλλοι φόροι»; Τώρα βάζετε φόρους ξανά στις κληρονομίες. Τώρα αυξάνετε τους έμμεσους φόρους. Τώρα επαναφέρετε το φόρο της ακίνητης περιουσίας.

Μου θυμίζετε ένα φλεγματώδη τύπο που έζησε προ εκατό ετών, ο οποίος έλεγε ότι «τα μόνα βέβαια πράγματα στον άνθρωπο είναι η φορολογία και ο θάνατος». Αρκεί, κύριε Υπουργέ, να πάνε με αυτή τη σειρά. Μην πεθάνει πρώτα ο κόσμος και μετά φορολογηθεί!

Και αλήθεια, τι έγινε και με το πρόγραμμά σας των εκατό ημερών; Υπήρχε πρόγραμμα, ή δεν υπήρχε; Μήπως συνελήφθη και δεν εγεννήθη; Ή μήπως πρέπει, περί αυτού, να ανακράξουμε όλοι, για να ευχαριστήσουμε το φιλόδοξο κ. Ροντούλη, αλλά και το φίλο μου κ. Τιμοσίδη ο οποίος είναι και στην Επιτροπή Ορθοδοξίας, «Εν ανομίαις συνελήφθην και εν αμαρτίαις εκίσσησέν με η μήτηρ μου»;

Περί του προγράμματος ο λόγος. Και τι γίνεται, άραγε, γι' αυτές τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις; Ο κ. Σαχινίδης, ο συμπαθέστατος Υφυπουργός, είπε ότι «εμείς με την πολιτική μας δεν πλήττουμε τη μεσαία τάξη». Δεν πλήττετε ούτε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις; Αγνοείτε ότι και στον ιδιωτικό τομέα υπάρχει δανειακός κορεσμός; Αγνοείτε μήπως επίσης ότι επιφυλάχθηκε έντονα η Κυβέρνηση να χρηματοδοτήσει την επιδότηση στους μικρομεσαίους, μέσω του ΤΕΜΠΜΕ, για να μπορέσουν να πληρώσουν τα χρέη της προς το δημόσιο; Δηλαδή, πάνε όλα καλά για τις μικρομεσαίες; Τότε, είναι «μακαρία η οδός τους». Χρειάζεται, βέβαια, και ένας καλός επικήδειος για να συνοδεύει αυτή την εξόδιο ακολουθία. Άρα, λοιπόν, το μόνο που πάτε καλά είναι οι αποκρατικοποιήσεις. Εκεί απετάξασθε το Σατανά. Δεν ξαναμίλησατε για επαναπόκτηση μέρους των μετοχών του ΟΤΕ, του οποίου εσείς εκποιήσατε το 66%. Δεν ξαναμίλησατε επίσης ούτε για το λιμάνι, το οποίο φθάσατε στο σημείο να δίνετε αυτά που δίνετε. Δεν ξαναμίλησατε ούτε για το μεικτό σχήμα της Ολυμπιακής με την επιστροφή του δημοσίου. Να, λοιπόν, και κάτι που έγινε σωστό.

Εμείς τι πιστεύουμε; Ότι, μια που ούτε είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν αυτά τα φορολογικά έσοδα που υπολογίζετε, μία που δεν αρκεί η μείωση του ελλείμματος κατά 8.000.000 ευρώ, διότι είναι και διογκωμένο, και μια που δεν είναι δυνατόν να επέλθει σωτηρία με την περικοπή των μη επαναλαμβανομένων δαπανών, χρειάζεται άλλο μείγμα οικονομίας, χρειάζονται διαρθρωτικές τομές που δεν τις είδαμε, δεν τις ακούσαμε, χρειάζεται να απενοχοποιηθεί η ιδιωτική επιχειρηματικότητα, χρειάζεται να γίνει πάταξη της φορολογίας. Αυτά δεν έγιναν και γι' αυτό διαφωνούμε.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Επειδή ο νέος Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας μου ανέθεσε τον ευαίσθητο τομέα της δικαιοσύνης, οφείλω να πω δύο λόγια. Δεν μπορούμε τώρα να κρίνουμε τον τομέα και τη διαχείριση του ΠΑΣΟΚ, διότι είναι πολύ λίγο το χρονικό διάστημα. Ευτυχώς. Και γιατί λέω το «ευτυχώς»; Γιατί τρεις προγραμματικές δηλώσεις του κυρίου Υπουργού Δικαιοσύνης μου δημιούργησαν απορίες ή και ανησυχίες.

Πρώτον, είπε ότι αναλαμβάνει την αποστολή, πέραν της παραδοσιακής, το Υπουργείο Δικαιοσύνης να προστατεύσει τη διαφάνεια και να στηρίξει τα ατομικά δικαιώματα. Μα, αυτή ήταν η αποστολή του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Δηλαδή, ποιος θα τα έκανε αυτά; Το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης; Το Υπουργείο Μακεδονίας Θράκης, ή μήπως το Υπουργείο Αιγαίου; Αν το ΠΑΣΟΚ δεν είχε αντιληφθεί, όσα χρόνια κυβέρνησε στο παρελθόν, ότι αυτά είναι η κατεξοχήν αρμοδιότητα, ο πυρήνας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, τότε πολύ φοβούμαι ότι αστοχήσαμε πλήρως.

Δεύτερον –αυτό είναι που μου προκαλεί ανησυχία– προτείνει να αλλάξει ο τρόπος επιλογής της ηγεσίας των Ανωτάτων Δικαστηρίων. Πώς; Να παρεμβαίνει η Βουλή. Πώς; «Εν είδει προδικασίας». Πώς θα γίνεται; «Χωρίς την αρχή πλειοψηφίας». Δηλαδή στο μιλητό; Και με τι κριτήριο ο μη νομικός Βουλευτής μιας επαρχίας, ο οδοντίατρος, ο οικονομολόγος, ο αγροτοσυνεταιριστής, θα κρίνει για τον Πρόεδρο του Αρείου Πάγου; Με βάση τα ποσοφαιρικά του φρονήματα; Με βάση την κομματική του συνέπεια; Με βάση τις πληροφορίες που παίρνει; Και πού πάει η συνταγματική διάταξη;

Και τέλος, υπάρχουν και οι εξεταστικές επιτροπές. Εμείς δεν είμαστε αντίθετοι με οτιδήποτε συντείνει στη διαφάνεια, στην αποκάλυψη της αλήθειας και στην τιμωρία, μετά από ανάδειξη των ενόχων, αρκεί να υπάρχει δυνατότητα να ευοδωθούν αυτές οι επιτροπές. Εδώ έχουμε επιτροπές που αφορούν αδικήματα παραγεγραμμένα. Έχουμε επιτροπές που αφορούν υποθέσεις οι οποίες είναι ήδη σε ανακριτική εξέλιξη, καλούνται σε απολογίες οι κατηγορούμενοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Σας παρακαλώ, κύριε Νεράντζη, κλείστε την ομιλία σας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ: Είμαστε υποχρεωμένοι να διαφωτίσουμε τον ελληνικό λαό περί όλων αυτών. Είμαστε έτοιμοι εμείς στη Νέα Δημοκρατία να κάνουμε θυσίες για την πρόοδο. Ένα πράγμα δεν θυσιάζουμε, κύριε Υπουργέ: την ίδια την πρόοδο. Και εσείς με τις προκαταλήψεις σας, οι οποίες φθάνουν σε βαθμό θηριωδίας, όπως με τα «STAGE», και από την άλλη πλευρά με τις αγκυλώσεις σας, υπολείμματα παλαιών ή καινούργιες, κινδυνεύετε να αποβείτε ολετήρες, εσείς και η Κυβέρνησή σας, όλης αυτής της καταστάσεως.

Να γιατί σας μεμφόμεθα, να γιατί δεν συμφωνούμε με αυτό. Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ευάγγελος Αργύρης): Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1.45' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Δευτέρα 21 Δεκεμβρίου 2009 και ώρα 10.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2010», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

